238 වන කාණ්ඩය - 3 වන කලාපය
தொகுதி 238 - இல. 3
Volume 238 - No. 3

2015 ඔක්තෝබර් 06 වන අඟහරුවාදා
2015 ஒக்ரோபர் 06, செவ்வாய்க்கிழமை
Tuesday, 06th October, 2015

පාර්ලිමේන්තු විවාද
(හැන්සාඩ්)

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்
(ஹன்சாட்)

PARLIAMENTARY DEBATES
(HANSARD)

නිල වාර්තාව
அதிகார அறிக்கை
OFFICIAL REPORT

(අශෝධිත පිටපත /பிழை திருத்தப்படாதது /Uncorrected)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

නිවේදන:
විසර්ජන පනත: යෝජනාව
විදුලි සංදේශ බද්ද (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත:
ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට පෙත්සමක්

පෞද්ගලිකව දැනුම් දීමෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය:
අවතැන්වූවන් සඳහා වන සුබසාධන මධ්‍යස්ථානවල අඩුපාඩු
කැලණි ගඟේ ජලය දූෂණය වීම

විදුලි සංදේශ බද්ද (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත:
ඉල්ලා අස්කර ගන්නා ලදී

කල් තැබීමේ යෝජනාව:
මරණීය දණ්ඩනය බලාත්මක කිරීම

பிரதான உள்ளடக்கம்

அறிவிப்புகள்:
ஒதுக்கீட்டுச் சட்டம் : தீர்மானம்
தொலைத் தொடர்புகள் வரி (திருத்தம்) சட்டமூலம் :
உயர் நீதிமன்றுக்கு மனு

தனி அறிவித்தல் மூல வினா:
இடம்பெயர்ந்தோர் நலன்புரி நிலையங்களில் நிலவும்
குறைபாடுகள்
களனி ஆற்று நீர் மாசடைதல்

தொலைத் தொடர்பு அறவீடு (திருத்தம்) சட்டமூலம் :
வாபஸ் பெறப்பட்டது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை:
மரண தண்டனையை நடைமுறைப்படுத்தல்

PRINCIPAL CONTENTS

ANNOUNCEMENTS:
Appropriation Act : Resolution
Telecommunication Levy (Amendment) Bill :
Petition to the Supreme Court

QUESTION BY PRIVATE NOTICE:
Lack of Facilities in Welfare Centres for the Displaced
Water Pollution of Kelani River

TELECOMMUNICATION LEVY (AMENDMENT) BILL:
Withdrawn

ADJOURNMENT MOTION:
Revival of Death Penalty

පාර්ලිමේන්තුව
பாராளுமன்றம்
PARLIAMENT

2015 ඔක්තෝබර් 06 වන අඟහරුවාදා
2015 ஒக்றோபர் 06, செவ்வாய்க்கிழமை
Tuesday, 06th October, 2015

අ. භා. 1.00ට පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය.
නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [ගරු තිලංග සුමතිපාල මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.
பாராளுமன்றம் பி.ப. 1.00 மணிக்குக் கூடியது.
பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் [மாண்புமிகு திலங்க சுமதிபால] தலைமை வகித்தார்கள்.
The Parliament met at 1.00 p.m.,
MR. DEPUTY SPEAKER [THE HON. THILANGA SUMATHIPALA] in the Chair.

නිවේදන
அறிவிப்புக்கள்
ANNOUNCEMENTS

I

විසර්ජන පනත : යෝජනාව
ஒதுக்கீட்டுச் சட்டம் : தீர்மானம்
APPROPRIATION ACT: RESOLUTION

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

2013 අංක 36 දරන විසර්ජන පනතේ 8 වැනි වගන්තිය යටතේ 2015 සැප්තැම්බර් මස 23 වැනි බදාදා විවාද කර කල් තබන ලද යෝජනා සම්බන්ධයෙන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායක ගරු අනුර දිසානායක මහතා විසින් මතු කරන ලද රීති ප්‍රශ්නය පිළිබඳව එකී යෝජනා අද දින විවාදයට ගැනීමට පෙර ගරු කථානායකතුමාගේ තීරණය ලබා දීමට එතුමා එකඟ වූ නමුත් එම යෝජනා අද දින විවාදයට නොගන්නා බැවින් නුදුරු දිනයක දී පාර්ලිමේන්තුවේ දී එම යෝජනා නැවත විවාද කර අනුමත කිරීමට පෙර ගරු කථානායකතුමා විසින් එකී තීරණය පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරනු ලබන බව දැනුම්දීමට කැමැත්තෙමි.

II

විදුලි සංදේශ බදු (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත : ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට පෙත්සමක්
தொலைத் தொடர்புகள் வரி (திருத்தம்) சட்டமூலம்: உயர் நீதிமன்றுக்கு மனு
TELECOMMUNICATION LEVY (AMENDMENT) BILL: PETITION TO THE SUPREME COURT

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 121(1) වැනි ව්‍යවස්ථාව ප්‍රකාරව "විදුලි සංදේශ බදු (සංශෝධන)" නමැති පනත් කෙටුම්පත සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද පෙත්සමෙහි පිටපතක් ගරු කථානායකතුමා වෙත ලැබී ඇති බව පාර්ලිමේන්තුවට දැන්වීමට කැමැත්තෙමි.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම
சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்
PAPERS PRESENTED

(i) 2015 වර්ෂය සඳහා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 154 ජ (4) වගන්තියට අනුව මුදල් කොමිෂන් සභාවෙන් අතිගරු ජනාධිපතිතුමා වෙත කෙරෙන නිර්දේශ; සහ

(ii) 2014 වර්ෂය සඳහා වෙරළ සංරක්ෂණ සහ වෙරළ සම්පත් කළමනාකරණ දෙපාර්තමේන්තුවේ වාර්ෂික කාර්යසාධන වාර්තාව. - [අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ ජාතික ප්‍රතිපත්ති හා ආර්ථික කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

2014 වර්ෂය සඳහා විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ වාර්ෂික කාර්යසාධන වාර්තාව.- [විදේශ කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

(i) (235 වැනි අධිකාරය වන) රේගු ආඥා පනතේ 10 වැනි වගන්තිය යටතේ ආනයන තීරු ගාස්තු සම්බන්ධයෙන් වූ යෝජනාව (2015 මැයි 5 දිනැති අංක 1913/3 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රය);

(ii) 2007 අංක 48 දරන විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු පනතේ 2 වැනි වගන්තිය යටතේ විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු සම්බන්ධයෙන් මුදල් අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලදුව 2015 මාර්තු 25 දිනැති අංක 1907/19 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියමය;

(iii) 2007 අංක 48 දරන විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු පනතේ 2 වැනි වගන්තිය යටතේ විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු සම්බන්ධයෙන් මුදල් අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලදුව 2015 අප්‍රේල් 1 දිනැති අංක 1908/29 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියමය;

(iv) 2007 අංක 48 දරන විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු පනතේ 2 වැනි වගන්තිය යටතේ විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු සම්බන්ධයෙන් මුදල් අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලදුව 2015 අප්‍රේල් 23 දිනැති අංක 1911/9 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියමය;

(v) 2007 අංක 48 දරන විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු පනතේ 2 වැනි වගන්තිය යටතේ විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු සම්බන්ධයෙන් මුදල් අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලදුව 2015 ජූනි 5 දිනැති අංක 1917/48 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියමය;

(vi) 2007 අංක 48 දරන විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු පනතේ 2 වැනි වගන්තිය යටතේ විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු සම්බන්ධයෙන් මුදල් අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලදුව 2015 ජූනි 16 දිනැති අංක 1919/33 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියමය;

(vii) 2007 අංක 48 දරන විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු පනතේ 2 වැනි වගන්තිය යටතේ විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු සම්බන්ධයෙන් මුදල් අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලදුව 2015 ජූනි 29 දිනැති අංක 1921/7 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියමය;

(viii) 2007 අංක 48 දරන විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු පනතේ 2 වැනි වගන්තිය යටතේ විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු සම්බන්ධයෙන් මුදල් අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලදුව 2015 ජූලි 20 දිනැති අංක 1924/9 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියමය;

(ix) 2007 අංක 48 දරන විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු පනතේ 2 වැනි වගන්තිය යටතේ විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු සම්බන්ධයෙන් මුදල් අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලදුව 2015 සැප්තැම්බර් 7 දිනැති අංක 1931/7 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියමය;

[ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා]

(x) 2007 අංක 48 දරන විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු පනතේ 2 වැනි වගන්තියේ 3 වැනි උපවගන්තිය යටතේ විශේෂ වෙළෙඳ භාණ්ඩ බදු සම්බන්ධයෙන් මුදල් අමාත්‍යවරයා විසින් සාදන ලදුව 2015 මැයි 5 දිනැති අංක 1913/2 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියමය;

(xi) 2014 වර්ෂය සඳහා ශ්‍රී ලංකා රේගුවේ වාර්ෂික කාර්යසාධන වාර්තාව;

(xii) 2014 වර්ෂය සඳහා ජාතික අයවැය දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්යසාධන වාර්තාව;

(xiii) 2014 වර්ෂය සඳහා භාණ්ඩාගාර මෙහෙයුම් දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්යසාධන වාර්තාව;

(xiv) 2014 වර්ෂය සඳහා රාජ්‍ය මුදල් දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්යසාධන වාර්තාව;

(xv) 2014 වර්ෂය සඳහා කළමනාකරණ සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ වාර්ෂික කාර්යසාධන වාර්තාව;

(xvi) 2014 වර්ෂය සඳහා තොරතුරු තාක්ෂණ කළමනාකරණ දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්යසාධන වාර්තාව;

(xvii) 2014 වර්ෂය සඳහා ශ්‍රී ලංකා සුරාබදු දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්යසාධන වාර්තාව; සහ

(xviii) 2014 අංක 41 දරන විසර්ජන පනතේ 6(1) වැනි වගන්තිය යටතේ ජාතික අයවැය දෙපාර්තමේන්තුවේ වැය ශීර්ෂ අංක 240 යටතේ අයවැය සහාය සේවා සහ හදිසි අවශ්‍යතා වගකීම් ව්‍යාපෘතිය මඟින් සිදු කරන ලද පරිපූරක වෙන්කිරීම - 2015 [මුදල් අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

2014 වර්ෂය සඳහා කර්මාන්ත හා වාණිජ කටයුතු අමාත්‍යාංශයේ වාර්ෂික කාර්ය සාධන වාර්තාව.- [කර්මාන්ත හා වාණිජ කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා (ජනමාධ්‍ය අමාත්‍ය සහ ආණ්ඩු පක්ෂයේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමා)
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க - வெகுசன ஊடக அமைச்சரும் அரசாங்கக் கட்சியின் முதற்கோலாசானும்)
(The Hon. Gayantha Karunatileka - Minister of Mass Media and Chief Government Whip)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු ඉඩම් අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මම 2013 වර්ෂය සඳහා ඉඩම් මැනුම් සභාවේ වාර්ෂික වාර්තාව ඉදිරිපත් කරමි.

මෙම වාර්තාව අදාළ උපදේශක කාරක සභාවට යොමු කළ යුතු යැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

2014 වර්ෂය සඳහා ශ්‍රී ලංකා මිනින්දෝරු දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්ය සාධන වාර්තාව; සහ

2014 මුදල් වර්ෂය සඳහා ඉඩම් හිමිකම් නිරවුල් කිරීමේ කොමසාරිස් ජනරාල්ගේ කාර්ය සාධන වාර්තාව.- [ඉඩම් අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

2014 වර්ෂය සඳහා සංචාරක සහ ක්‍රීඩා අමාත්‍යාංශයේ වාර්ෂික කාර්ය සාධන වාර්තාව.- [ක්‍රීඩා අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

ස්ථාවර නියෝග 23(2) යටතේ ප්‍රශ්න, ගරු ඩග්ලස් දේවානන්ද මහතා.

පෞද්ගලිකව දැනුම් දීමෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය
தனி அறிவித்தல் மூல வினா
QUESTION BY PRIVATE NOTICE

අවතැන්වූවන් සඳහා වන සුබසාධන මධ්‍යස්ථානවල අඩු පාඩු
இடம்பெயர்ந்தோர் நலன்புரி நிலையங்களில் நிலவும் குறைபாடுகள்
LACK OF FACILITIES IN WELFARE CENTRES FOR THE DISPLACED

ගරු ඩග්ලස් දේවානන්ද මහතා
(மாண்புமிகு டக்ளஸ் தேவானந்தா)
(The Hon. Douglas Devananda)

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, யாழ். மாவட்டத்திலுள்ள 32 நலன்புரி நிலையங்களில் 1,318 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 4737 அங்கத்தவர்கள் வசித்து வருகிறார்கள். இவர்களுடைய அடிப்படைத் தேவைகள் தொடர்பில் காலத்துக்குக் காலம் உரிய தரப்பினர் தேவையான நடவடிக்கைகளைப் போதியளவில் எடுக்கவில்லை என்பதை அறியத்தருகிறேன். யாழ். மாவட்டத்தில் யுத்தம் காரணமாக இடம்பெயர்ந்து நலன்புரி நிலையங்களில் பல ஆண்டுகளாக வசித்து வருகின்ற மக்களுடைய உடனடித் தேவைகளாகிய அவர்கள் வசித்துவரும் தற்காலிக வதிவிடங்களைத் திருத்துதல் மற்றும் மலசலகூட வசதிகள், குடிநீர் வசதிகள், சுகாதார வசதிகள் ஆகியவற்றினை மேம்படுத்துதல் தொடர்பில் கடந்த காலங்களில் கூடிய கவனம் எடுக்கப்பட்டுப் பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்த ஆண்டு மழை காலத்துக்கு முன்பாக நலன்புரி நிலையங்களுடைய தேவைகள் அடையாளங்காணப்பட்டு, மக்களுடைய மேற்குறிப்பிட்ட அடிப்படை வசதிகள் பூர்த்தி செய்யப்படுதல் வேண்டும். குறிப்பாக வதிவிடங்களின் கூரைகள் திருத்தப்படல் வேண்டும். ஆரம்ப காலங்களில் கொடுக்கப்பட்டுவந்த உலர் உணவுகள் இடைநிறுத்தப்பட்டுவிட்டன. அதனால் அவர்கள் நாளாந்த உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதில் மிகவும் சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர். ஆகையால், அவர்கள் தமது சொந்த வாழ்விடங்களில் மீள்குடியேறும்வரை இவ்வுலருணவு வழங்கும் நடைமுறை தொடரல் வேண்டும்.

மேற்படி நலன்புரி நிலையங்களில் வசித்து வருகின்ற வறிய மாணவர்கள் கல்வியில் அபிவிருத்தி பெறுவதற்கு அவர்களுக்கு பாடசாலைக் கல்விக்கு மேலதிகமாக விசேட அடிப்படையில் கல்வி வசதிகள் வழங்கப்படல் வேண்டும். இந்த நலன்புரி நிலையங்களில் மிகவும் குறைந்த வசதிகளுடன் வாழ்ந்துவரும் மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கான விசேட கொடுப்பனவுகளை வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

மேற்படி நலன்புரி நிலையங்களில் வாழ்ந்து வருகின்ற கணவனை இழந்த பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்களுக்குரிய வாழ்வாதார நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். சில நலன்புரி நிலையங்களில் முன்பள்ளிகள் இருந்தாலும் அவை சீராக இயங்க வைக்கப்படவில்லை. முன்பள்ளிகள் இல்லாத சகல நலன்புரி நிலையங்களிலும் முன்பள்ளிகள் புதிதாக அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். இருக்கின்ற முன்பள்ளிகள் யாவும் மேம்படுத்தப்படல் வேண்டும். கடந்த காலங்களில் விசேட அமைச்சரவைப் பத்திரம்மூலம் பெருமளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு யாழ். மாவட்ட செயலகத்தினால் நலன்புரி நிலையங்களுக்கான தேவைகள் ஓரளவு பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருந்தன. தற்சமயம் நலன்புரி நிலையங்கள் தொடர்பில் எவ்விதமான நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லையென அங்கு வசிப்பவர்கள் என்னுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்துள்ளனர். இந்த விடயங்கள் தொடர்பில் புனர்வாழ்வளிப்பு, மீள்குடியேற்றம் மற்றும் இந்துமத அலுவல்கள் அமைச்சர் கௌரவ டி.எம். சுவாமிநாதன் அவர்கள் பின்வரும் எனது கேள்விகளுக்கான பதிலை இந்த மேலான அவைக்கு வழங்குவார் என எதிர்பார்க்கின்றேன்.

(அ) (i) யாழ். மாவட்டத்தில் 32 நலன்புரி நிலையங்களில் 1,318 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 4,737 அங்கத்தவர்கள் வசித்து வருவதை அவர் அறிவாரா?

(ii) ஆமெனில், அங்கு வசிக்கின்ற மக்களுக்கான உலர் உணவு, குடிநீர், மலசல கூட வசதிகள், கல்வி வசதிகள், முன்பள்ளி, நலன்புரி நிலையக் கூரைத் திருத்த வேலைகள், மற்றும் மாற்றுத் திறனாளிகள், கணவனை இழந்த பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்களுக்கான வாழ்வாதாரம் ஆகியன தொடர்பில் குறைபாடுகள் இருப்பதனை அறிவாரா?

(iii) ஆமெனில், இது தொடர்பில் நலன்புரி நிலையங்களுக்கான அடிப்படை வசதிகள், வாழ்வாதாரம், கல்வி மேம்பாடு ஆகியன தொடர்பாக நடவடிக்கைள் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளனவா?

(iv) ஆமெனில், இது தொடர்பாக ஒதுக்கப்பட்ட நிதி பற்றியும் வேலைகள் பற்றியும் இந்த அவைக்கு அறிவிப்பாரா?

(ஆ) இன்றேல், ஏன்?

II

කැලණි ගඟේ ජලය දූෂණය වීම
களனி ஆற்று நீர் மாசடைதல்
WATER POLLUTION OF KELANI RIVER

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ස්ථාවර නියෝග 23 (2) යටතේ මෙම ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාව ලබා දීම පිළිබඳව ඔබතුමාට බෙහෙවින්ම ස්තුතිවන්ත වනවා.

කැලණි ගඟෙහි ජලය දූෂණය වීමේ පාරිසරික ගැටලුකාරී තත්ත්වය පිළිබඳව මෙම ගරු සභාවේ අවධානය යොමු කරවනු කැමැත්තෙමි.

ඇමෙරිකානු බහු ජාතික සමාගමක් වන කොකා කෝලා සමාගමේ බියගම නිෂ්පාදනාගාරයේ විෂ රසායනික කාන්දු වීමක් හේතුවෙන් පසු ගිය අගෝස්තු මස 17වන දා කැලණි ගඟ දැඩි ලෙස දූෂණයට ලක් වූ බවට මහත් ආන්දෝලනාත්මක පුවතකින් එම ජලය පරිභෝජනය කරන ජනතාවත්, පොදුවේ පරිසරයට ආදරය කරන බොහෝ දෙනාත් දැඩි කම්පනයට ලක් වුණා. මෙහි බරපතළ කරුණ වූයේ මෙම හඳුනා ගැනීමට පෙර අඹතලේ ජල පවිත්‍රාගාරය හරහා කොළඹ ආශ්‍රිත ලක්ෂ 6කට වඩා වැඩි ජනතාවකට ද විෂ රසානිකවලින් දූෂණය වූ ජලය නිකුත් වී තිබීමයි. පරිසරවේදීන් පෙන්වා දෙන ආකාරයට අගෝස්තු මස 17වන දින විෂ රසායනික ලීටර 1,900ක් පමණ කැලණි ගඟට කාන්දු වී තිබෙනවා.

මේ තත්ත්වය තුළ දින දෙකක පමණ කාලයක් කොළඹ ආශ්‍රිත ප්‍රදේශයට ජලය ලබා දීම අත් හිටුවා අඹතලේ ජල පවිත්‍රාගාරයේ ජල පෙරහන් පද්ධතිය සම්පූර්ණයෙන්ම පිරිසිදු කිරීමට ජාතික ජලසම්පාදන හා ජලාපවහන මණ්ඩලයට සිදු වුණා. එහි පෙරහන් පද්ධතිය පිරිසිදු කිරීම සඳහා ජලය බෙදා හැරීම අත් හිටුවීම නිසා ද මණ්ඩලයට අතිවිශාල පාඩුවක් සිදුව තිබෙනවා. මේ වන විට අදාළ සමාගම විසින් යම් වන්දි මුදලක් රාජ්‍ය ආයතනවලට ගෙවා ඇති බවක් ජනමාධ්‍ය වාර්තා කළා. එසේම ඒ සමඟ සමාගමට එරෙහි පරීක්ෂණ හා නීතිමය කටයුතු නතර වී ඇති බවක් ද වාර්තා වනවා. මෙවැනි බරපතළ සිදු වීමකින් පසුව එවැනි සිදු වීම් ඉදිරියට වළක්වා ගැනීම සඳහා වන කිසිදු බැඳීමකින් තොරව අදාළ සමාගම ක්‍රියාත්මක වීම ගැටලුවක් වන අතර එමඟින් උද්ගත විය හැකි සෞඛ්‍යමය අවදානම දැරීමට සිදුව ඇත්තේ රටේ ජනතාවටයි.

ඇමෙරිකානු බහු ජාතික සමාගමක් වීම නිසාවෙන් රජයේ නිලධාරීන් මේ ප්‍රශ්නය හමුවේ මුනි වත රකින බව ද, මෙම සිදු වීමට සෘජුව මැදිහත් විය යුතු ජාතික ජලසම්පාදන හා ජලාපවහන මණ්ඩලය සහ මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය සැබෑ ලෙසම කොකා කෝලා සමාගමේ සිදු කළ විනාශයට එරෙහිව පියවර ගැනීමට අවශ්‍ය පරීක්ෂණ කටයුතු නිසි පරිදි ක්‍රියාත්මක කර නොමැති බවට ද ජනතාව තුළ බලවත් සැකයක් නිර්මාණය වී තිබෙනවා.

අප ද්‍රව්‍ය කාන්දු වූ මුල් අවස්ථාවේදී මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය විසින් එම අපජලයේ නිදර්ශක නිසි පරීක්ෂාවට ලක් කර නොමැති බවට බරපතළ චෝදනාවක් එල්ල වනවා. කැලණි ගඟට කාන්දු වී ඇත්තේ ඩීසල් වන බවට වන කොකා කෝලා සමාගමේම පැහැදිලි කිරීම ඒ නිසාම ඔවුන් පුනරුච්චාරණය කරන බව පැවසෙනවා.

කෙසේ වුවද, වාර්තා වන අන්දමට ජාතික ජලසම්පාදන හා ජලාපවහන මණ්ඩලය මෙම අපජලයේ නිදර්ශක ඉන්දියාවේ පර්යේෂණායතනයකට යොමු කර පරීක්ෂා කිරීමේදී තහවුරු වී ඇත්තේ, 4-මෙතිලිමයිඩසෝල් නම් විෂ සහිත කාබනික සංයෝගය කැලණි ගඟට කාන්දු වී ඇති බවයි. එම සංයෝගය ජලය ලීටරයකට මිලි ග්‍රෑම් 0.5ක් තරම් ඉතා විශාල ප්‍රමාණයක් මිශ්‍ර වී ඇති බවට තහවුරු වී තිබෙනවා. මේ අනුව පෙනී යන්නේ මේ පිළිබඳව ක්‍රියාත්මක විය යුතු මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය මේ ගැටලුවට නිසි මැදිහත් වීමක් සිදු කර නොමැති බවයි.

සංශෝධිත 1980 අංක 47 දරන ජාතික පාරිසරික පනතේ 23 (ආ) වගන්තිය යටතේ කොකා කෝලා නිෂ්පාදනාගාරය පවත්වා ගෙන යාම සඳහා මධ්‍යම පරිසර අධිකාරියෙන් නිකුත් කර තිබූ පරිසර ආරක්ෂණ බලපත්‍රය අගෝස්තු මස 20වැනි දින තාවකාලිකව තහනම් කරනු ලැබුවා. එසේ තහනම් කරනු ලැබුවේ කර්මාන්තශාලාවෙන් කැලණි ගඟට ඩීසල් කාන්දු වූ බවට නැඟුණු චෝදනාව නිසායි. නමුත් අගෝස්තු මාසයේ 31වැනි දින නැවත

[ගරු අනුර දිසානායක මහතා]

වරක් තාවකාලිකව පරිසර ආරක්ෂණ බලපත්‍රය ලබා දෙමින් මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය සඳහන් කරන්නේ, සමාගමේම කරුණු දැක්වීමයි.

මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය වෙනම පරීක්ෂණයක් කර, ඒ පිළිබඳ විමර්ශන ක්‍රියාවලියක් ආරම්භ කර නොවෙයි, මෙය කර තිබෙන්නේ. සමාගම කියන දෙයම කියන තත්ත්වයට මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය පත් වෙලා තිබෙනවා. එනම්, ඔවුන් ද කියන්නේ මෙම ඩීසල් කාන්දු වීම කර්මාන්තශාලාවේ නඩත්තු කටයුත්තකදී අහම්බෙන්, අත්වැරදීමකින් සිදු වූවක් බවයි. මෙය අහම්බෙන් සිදු වූ බව හා කාන්දු වී ඇත්තේ ඩීසල් බව මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය නිසි පරීක්ෂාවකින් තොරව සනාථ කර ඇත්තේ කෙසේ ද යන්න ගැටලුවක්.

මේ පාර්ලිමේන්තුව දැන ගන්න ඕනෑ, "මේක අහම්බයක්" කියා මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය තීරණයක් ගත්තේ කොහොමද කියන එක. ඒ වෙනුවෙන් කරන ලද පරීක්ෂණ මොනවාද, කාගෙන්ද කට උත්තර ගත්තේ, කරුණු විමසා සිටියේ කාගෙන්ද කියා මේ පාර්ලිමේන්තුව දැන ගත යුතුව තිබෙනවා.

කෙසේ වුවද, ප්‍රදේශවාසීන් පවසන තොරතුරුවලට අනුව කොකා කෝලා නිෂ්පාදනාගාරයෙන් පසු ගිය කාලය පුරාම පිරිපහදු කිරීමෙන් තොරව කැලණි ගඟට අපජලය මුදා හැරීම සිදු කර තිබෙනවා. මේ පිළිබඳව පසු ගිය කාලයේ ඔවුන් මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය වෙත පැමිණිලි කර ඇති බව ද වාර්තා වනවා. මේ සමාගමේ අපජලය කැලණි ගඟට මුදා හරිනවා කියා ප්‍රදේශවාසීන් මීට පෙරත් මධ්‍යම පරිසර අධිකාරියට පැමිණිලි කර තිබුණා. එවන් තත්ත්වයක් තුළ මෙය අහම්බෙන් සිදු වූ අපද්‍රව්‍ය කාන්දුවීමක් ලෙස තීරණය කිරීමේ හැකියාවක් නොමැති බව පරිසරවේදීන්ගේ අදහසයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 2008.01.25වන දින අංක 1533/16 දරන ගැසට් නිවේදනයට අනුව සේවකයන් 25දෙනෙකුට වැඩි ප්‍රමාණයක් සේවයේ යොදවා සිදු කරන සියලුම බීම වර්ග නිෂ්පාදනය කිරීමේ කර්මාන්ත පවත්වා ගෙන යාම සඳහා පනතේ 23ආ වගන්තියට අනුව පරිසර ආරක්ෂණ බලපත්‍ර ලබාගත යුතුයි. 2008.02.01වන දින අංක 1534/18 දරන ගැසට් නිවේදනයට අනුව එහි උපමානයන්ට යටත්ව පිරිපහදු කළ අපජලය බැහැර කිරීම සිදු කළ යුතු අතර, කර්මාන්තශාලාවේ භාවිත කරන විෂ රසායනික ද්‍රව්‍ය හෝ ගිනි ගන්නාසුලු ද්‍රව්‍ය හැසිරීම සම්බන්ධ පූර්වෝපායන් ආදිය ඉදිරිපත් කිරීම පිළිබඳව ගැසට් නිවේදනවල ඉතාම පැහැදිලිව සඳහන් වනවා.

නමුත්, අනාවරණය වන අන්දමට කොකා කෝලා සමාගමේ ගිනි ගන්නාසුලු ද්‍රව්‍ය හෝ විෂ රසායනික හැසිරවීමේදී අවශ්‍ය පූර්ව ආරක්ෂිත උපාය මාර්ග නිසි පරිදි ක්‍රියාත්මක කර නැහැ.

මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය සඳහන් කරන පරිදි ඩීසල් හෝ ජාතික ජලසම්පාදන හා ජලාපවහන මණ්ඩලය සඳහන් කරන පරිදි 4-Methylimidazole යන රසායනික ද්‍රව්‍ය කැලණි ගඟට නිදහස් වී ඇත්තේ මේ නිසායි. ජාතික ජලසම්පාදන හා ජලාපවහන මණ්ඩලය එකක් කියනවා; මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය තවත් එකක් කියනවා. රසායනික ද්‍රව්‍ය හා තෙල් වර්ග කැලණි ගඟට කාන්දු වීම වැළැක්වීම සඳහා පූර්ව ආරක්ෂිත උපාය මාර්ග යොදා නොමැති කර්මාන්තශාලාවකට මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය මඟින් පරිසර ආරක්ෂණ බලපත්‍ර නිකුත් කළේ කෙසේද යන්න ගැටලුසහගත වන අතර, තාවකාලිකව අත් හිටවූ බලපත්‍රය නැවත වරක් දින 10කට පසුව තාවකාලික බලපත්‍රයක් ලෙස ලබා දුන්නේ මෙම පූර්ව ආරක්ෂිත උපාය මාර්ගවලට පිවිසීමෙන් අනතුරුව ද යන්න පැහැදිලි කළ යුතුයි. තාවකාලිකව අත් හිටුවනවා; නැවත තාවකාලික බලපත්‍රයක් ලබා දෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, නැවත තාවකාලික බලපත්‍රයක් ලබා දීම සඳහා අනුගමනය කරන ලද පිළිවෙත මේ පාර්ලිමේන්තුව දැනගත යුතුව තිබෙනවා. මේ සෙල්ලම් කරන්නේ, මේ රටේ ජනතාවගේ ජීවිතත් සමඟයි. මේ රටේ ජනතාවට මේ පොවන්නේ විෂ සහිත ජලයයි. ඒ නිසා මේ පාර්ලිමේන්තුව දැනගත යුතුයි, මේ බලපත්‍රය නැවත ලබා දුන් ආකාරය කුමක්ද යන්න පිළිබඳව.

මේ තත්ත්වය තුළ පැන නඟින පහත ගැටලුවලට පිළිතුරු අදාළ අමාත්‍යවරයා විසින් සභාව හමුවේ තබනු ඇතැයි අපේක්ෂා කරනවා. ඇත්තටම, අමාත්‍යවරු දෙදෙනෙක් මෙයට සම්බන්ධයි. ජල සම්පාදන හා ජලාපවහන අමාත්‍යවරයා වාගේම මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය භාර අමාත්‍යවරයාත්.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා (නගර සැලසුම් හා ජල සම්පාදන අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு றவுப் ஹக்கீம் - நகரத் திட்டமிடல் மற்றும் நீர்வழங்கல் அமைச்சர்)
(The Hon. Rauff Hakeem - Minister of City Planning and Water Supply)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි,-

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
පිළිතුරු දෙකම ඔබතුමාට ලැබිලා තිබෙනවා ද? [බාධා කිරීමක්] බොහොම හොඳයි. ඒ දෙකෙන් මොකක්ද දන්නේ නැහැ, කියන්නේ.

මම පහත සඳහන් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු බලාපොරොත්තු වෙනවා.

1. අගෝස්තු මාසයේ කැලණි ගඟේ ජල දූෂණ සිදුවීමේදී ඊට හේතු වී ඇත්තේ කවර රසායනික සංයෝගදැයි හඳුනාගෙන තිබේ ද?
2. ඒ අතර 4-Methylimidazole නම් විෂ සහිත කාබනික සංයෝගය නොමැත්තේද?
3. අගෝස්තු මාසයේ කැලණි ගඟේ ජල දූෂණ සිදුවීම නිසා රාජ්‍ය ආයතනවලට සිදුවූ පාඩුව වෙන් වෙන් වශයෙන් කොපමණද?
4. ජල දූෂණයට අදාළ නීතිමය පියවර ගෙන තිබේ ද? නීතියට පිටින් වන්දි ගෙවීමක් සිදු වූයේ නම් ඒ වෙනුවෙන් නීතිමය පියවර ගැනීම නතර කරන ලද්දේද?

   මොකද, වන්දි ගෙවීම, වන්දි තක්සේරු කළේ කොහොමද කියන එක දැනගන්න ඕනෑ. එසේ නැත්නම්, නීතියෙන් පිට, යට ගනු - දෙනු හරහා ද මේ වන්දි ගෙවීම සිදු වූයේ කියන එක දැනගන්න කැමැතියි.
5. ජල දූෂණ සිදු වීම වෙනුවෙන් කොකා කෝලා ශ්‍රී ලංකා සමාගම වන්දි මුදලක් ගෙවා ඇද්ද? ඒ කවර ආයතනවලට, කවර ප්‍රමාණයෙන්ද? ඒ සඳහා වන වන්දිය තක්සේරු කරන ලද්දේ කවර ආයතනයක් ද?
6. කොකා කෝලා බියගම කර්මාන්තශාලාවට පරිසර ආරක්ෂණ බලපත්‍රය ලබා දීම සඳහා පූර්ව ආරක්ෂිත උපාය මාර්ග ස්ථාපිත කිරීම ඇතුළු සියලු කොන්දේසි සපුරා ඇති බවට සහතික වන්නේ ද?
7. මෙම ජල දූෂණය සිදු වීම සම්බන්ධයෙන් ඉදිරියට සිදු වන පරීක්ෂණ හා නීතිමය පියවර තිබේ ද? එසේ නම් ඒවා කවරේද?

8. කැලණි ගඟට මුදා හැරුණු සියලු කර්මාන්තශාලා අපජල මූලාශ්‍ර සොයා බැලීම සඳහා ගෙන ඇති ක්‍රියා මාර්ගය කුමක්ද කියා දැනගන්න කැමැතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඔබතුමාට බොහොම ස්තුතියි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
රජය වෙනුවෙන් පිළිතුරක් ලබා දෙන්න.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவூப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ කාරණය අමාත්‍යාංශ දෙකකට යොමු වෙලා තිබෙනවා. ඔබතුමාට පිළිතුර අවශ්‍ය වෙන්නේ මගෙන්ද, නැත්නම් පරිසර අමාත්‍යතුමාගෙන්ද?

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
මේ ප්‍රශ්නය අනුව, රජයෙන් තමයි මට පිළිතුර ඕනෑ.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவூப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
මේ ප්‍රශ්නයට මට හෙට පිළිතුරක් ලබා දෙන්න පුළුවන්. පරිසර අමාත්‍යතුමාත් සමඟ කථා කරලා, මම පිළිතුර ලබා දෙන්නම්. මොකද, පරිසර අමාත්‍යාංශය දැන් අතිගරු ජනාධිපතිතුමාට පැවරිලායි තිබෙන්නේ. [බාධා කිරීමක්] ඒකට මම ඔබතුමාට හෙට පිළිතුර ලබා දෙන්නම්. [බාධා කිරීමක්] අපේ අමාත්‍යාංශයට අදාළ කරුණු සාකච්ඡා කරලා මම පිළිතුර ලබා දෙන්නම්.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
එක ප්‍රශ්නයක් නිසා, එකතුවෙලා එක උත්තරයක් දෙන්න පුළුවන්. ගරු ඇමතිතුමනි, රජය වෙනුවෙන් එක පිළිතුරක් ලබා දෙන්න පුළුවන් නේද?

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவூப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
ඔව්

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විද්‍යාත්මක හෝ හරවත් හෝ විෂයානුබද්ධ මූලාශ්‍රයන් මත පදනම්ව බෙදා දී තිබෙන තරම මෙයින් පෙනෙනවා. ඒ කෙසේ වෙතත් මම ආණ්ඩුවෙන් ප්‍රශ්නයක් අහලා තිබෙනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු රවුෆ් හකීම් ඇමතිතුමා, ඒ ප්‍රශ්නයට රජයෙන් පිළිතුරක් ලබා දෙන්න පුළුවන් ද? [බාධා කිරීමක්]

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவூப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
එතුමා ඉන්නවා. [බාධා කිරීමක්] නමුත් දෙන්නාම පිළිතුරු ලබා දෙන්න අවශ්‍ය වෙන්නේ නැහැ. එහෙම පිළිවෙතක් නැහැ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
දෙන්නාම එකට අරගෙන එක්කෙනෙක් පිළිතුර දෙන්න.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவூப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
නැහැ. එහෙම නම් ඔබතුමා වෙනම ප්‍රශ්නයක් අහන්න.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු රවුෆ් හකීම් ඇමතිතුමා, ඔබතුමාට පිළිතුරක් ලබා දෙන්න පුළුවන් නේද?

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவூப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
මම නගර සැලසුම් හා ජල සම්පාදන අමාත්‍යාංශය වෙනුවෙන් පිළිතුරු ලබා දෙන්නම්.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, -

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
Hon. Minister you can reply on behalf of both Ministries. Can you not? Then, he will be satisfied.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவூப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
Yes, I will reply. Sir, of the two Ministers, I am the only Cabinet Minister present in the House. The other is a Deputy Minister.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
Yes. The Hon. Member can ask another Question subsequently, if he is not happy with your reply.

ගරු (ආචාර්ය) සරත් අමුණුගම මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) சரத் அமுனுகம)
(The Hon. (Dr.) Sarath Amunugama)
Actually, you will be replying on behalf of the Government.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவூப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
Yes.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රටේ ප්‍රශ්න පැන නඟින්නේ, -

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
මා හිතන හැටියට ඔබතුමා අහපු ප්‍රශ්නයට උත්තරයක් දෙන්න එතුමා එකඟ වුණා.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මධ්‍යම පරිසර අධිකාරියෙන් සහ ජාතික ජල සම්පාදන හා ජලාපවහන මණ්ඩලයෙන් මා අසා තිබෙන ප්‍රශ්නවලට මෙතුමා මට සම්පූර්ණ පිළිතුරු ලබා දෙනවා නම් මා ඊට එකඟ වෙනවා. ඒ මොකද, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, -

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු රවුෆ් හකීම් ඇමතිතුමාගේ පිළිතුර පදනම් කර ගෙන, -

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ප්‍රශ්නය කිව්වාට පසුව ආපසු විවාද කරන්න බැහැ. ප්‍රශ්න පැන නඟින්නේ ගැසට් පත්‍රය හෝ විෂයයන් බල බලා නොවෙයි. කැලණි ගඟ දූෂණය වන කොට එය අදාළ වන්නේ ජාතික ජල සම්පාදන හා ජලාපවහන මණ්ඩලයට විතරයි, මධ්‍යම පරිසර අධිකාරියේ ගැසට් පත්‍රය වෙන තැනක, ඒ නිසා ඒක වෙන්න බැහැ කියලා ගැසට් පත්‍රය බල බලා ප්‍රශ්න - අර්බුද - පැන නඟින්නේ නැහැ. අර්බුද පැන නඟින්නේ අර්බුද විධියටයි. ඒ ඒ ආයතනවලට විශේෂ විෂයයක් පැවරිලා තිබෙනවා. ආණ්ඩුවක් හැටියට එයට සම්පූර්ණ පිළිතුරක් ලබා දිය යුතුව තිබෙනවා.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவூப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය මොන අමාත්‍යාංශයට අයිති වුණත් අප මුළුමහත් රජය නියෝජනය කරමින් ඊට පිළිතුරක් ලබා දෙනවා. ඒ වගකීම මා බාර ගන්නවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු අනුරාධ ජයරත්න නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා.

ගරු අනුරාධ ජයරත්න මහතා (මහවැලි සංවර්ධන හා පරිසර නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு அநுராத ஜயரத்ன - மகாவலி அபிவிருத்தி மற்றும் சுற்றாடல் பிரதி அமைச்சர்)
(The Hon. Anuradha Jayaratne- Deputy Minister of Mahaweli Development and Environment)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පරිසර අමාත්‍යාංශය සම්බන්ධ කොටසට පිළිතුරු දීමේ හැකියාව මට තිබෙනවා. [බාධා කිරීම්]

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவூப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ මේ සභා ගර්භයේ සම්ප්‍රදාය අනුව ප්‍රශ්නයක් පැන නැඟුණාම අමාත්‍යාංශ කීපයක් වෙන වෙනම ඊට පිළිතුරු ලබා දෙන්නේ නැහැ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ඒක හරි.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவூப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
කැබිනට් අමාත්‍යවරයෙකු හැටියට මා අමාත්‍යාංශ දෙකටම අදාළව පිළිතුරු ලබා දෙනවා. මධ්‍යම පරිසර අධිකාරියත් එක්ක කථා කරලා මා ඊට පිළිතුරු ලබා දෙන්නම්.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
හොඳයි.

මීළඟට, ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාගේ රීති ප්‍රශ්නය මතු කරන්න.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට මේ අවස්ථාව ලබා දීම ගැන ඔබතුමාට ස්තුතියි.

මේ ගරු සභාවේ කටයුතු රූපවාහිනියෙන් විකාශනය කිරීම සම්බන්ධයෙන් ඔබතුමා විසින් යම් වාරණයක් නොකළ අතර, මේ සභාවේ කටයුතු රූපවාහිනියෙන් විකාශනය කිරීමේ දී ඒ රූප රාමුවල වෙනසක් කිරීමට ඉඩ නොලැබෙන ආකාරයට ඔබතුමාගේ නියෝගයක් ඒ ආයතනවලට ලබා දීම අවශ්‍ය යැයි කියා මා හිතනවා. මා එසේ කියන්නේ, ඒ පිළිබඳව මා කරපු නිරීක්ෂණයක් අනුවයි. ඒ නිරීක්ෂණය කුමක්ද, සිද්ධිය කුමක්ද කියන කාරණය මා විස්තර කරන්න යන්නේ නැහැ. ඒ නිසා, රීති ප්‍රශ්නයක් හැටියට මා මේ කාරණය ඔබතුමාගේ අවධානයට යොමු කරනවා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා (විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපන හා මහාමාර්ග අමාත්‍යතුමා සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல - பல்கலைக்கழக கல்வி மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சரும் பாராளுமன்றச் சபை முதல்வரும்)
(The Hon. Lakshman Kiriella - Minister of University Education and Highways and Leader of the House of Parliament)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමා මතු කළ රීති ප්‍රශ්නය ගැන අපි පක්ෂ නායක රැස්වීමේදී කථා කරමු.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු සභානායකතුමනි, එතුමාගේ අදහස වුණේ-

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
We can discuss at the Party Leaders' Meeting as to what exactly happened.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට රීති ප්‍රශ්නයක් මතු කරන්න අවස්ථාව දෙන්න.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමා, රීති ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කරන්න.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද පාර්ලිමේන්තු න්‍යාය පත්‍රයේ, දිනට නියමිත කටයුතුවල යෝජනා අංක 13 යටතේ තිබෙන "විදුලි සංදේශ බදු (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත" ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ අභියෝගයට ලක් වී ඇති බව ඔබතුමා විසින් මීට විනාඩි කීපයකට ඉස්සර වෙලා පාර්ලිමේන්තුවට දැනුම් දුන්නා. අදාළ පෙත්සම ඊයේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ඉදිරියේ ගනු ලැබූ අවස්ථාවේදී මෙම පනත් කෙටුම්පත ඉල්ලා අස් කර ගන්නා බව දැනුම් දීලා තිබෙනවා. එය එසේ කරනවාද නැද්ද කියන දේ පාර්ලිමේන්තුව දැන ගන්න කැමැතියි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
Hon. Leader of the House, your comments on this, please.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
අපි Secretary-General ටත් දැනුම් දුන්නා ඒ යෝජනාව ඉල්ලා අස්කර ගන්නවා කියලා. We will be withdrawing Item No. 13 today.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
It will be done at the right time.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
There is a time to withdraw. It will be withdrawn soon after - [*Interruption.*]

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා රීති ප්‍රශ්නයක් මතු කරනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඔබතුමාට බොහොම ස්තුතියි.

පසු ගිය දිනක පාර්ලිමේන්තුවේදී මම ගරු කථානායකතුමාගෙන් ලිඛිතව ඉල්ලා සිටියා, ආරක්ෂක හමුදාවලට එරෙහිව දෙමුහුන් විශේෂ අපරාධ අධිකරණයක් මේ රටේ පිහිටුවන්නට යන කාරණය ගැන විවාදයක් අවශ්‍ය බව. නමුත් මේ සතියේ වැඩසටහන තුළත් ඒ සඳහා අවස්ථාවක් දීලා තිබෙන බවක් පෙනෙන්නට නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද ආරක්ෂක හමුදා කඳවුරු ඇතුළට ගිහිල්ලා පොලීසිය විමර්ශන කරනවා. හමුදා නිලධාරින්ට විරුද්ධව පරීක්ෂණ කෙරෙනවා. එය මේ රටේ දැවැන්ත ප්‍රශ්නයක්.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
Committee on Parliamentary Business එකේ දී ඒ ගැන කථා කරන්න ඕනෑ.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපි මේ ගැන පසු ගිය පක්ෂ නායක රැස්වීමකදී සාකච්ඡා කළා. අපි පොරොන්දු වුණා, "විවාදයක් දෙනවා" කියලා. නමුත් මේ වන විට ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාත් පිට රට ඉන්නේ. විදේශ ඇමතිතුමාත් පිට රට ඉන්නේ. මෙතුමා දෙමුහුන් අධිකරණයක් ගැන කියනවා. ඒත් එහෙම දෙයක් ඒ යෝජනාවේ නැහැ.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
මොකද නැත්තේ?

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
නැහැ, ඒවා ඔබතුමා දාපු වචන.

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා (ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳ රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க - சர்வதேச வர்த்தக இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. Sujeewa Senasinghe - State Minister of International Trade)
ඔව්, එතුමාගේ ඔළුවේ තිබෙන දේවල් මේ කථා කරන්නේ.

ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා (විදුලිබල හා පුනර්ජනනීය බලශක්ති නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு அஜித் பீ. பெரேரா - மின்வலு மற்றும் புதுப்பிக்கத்தக்க சக்தி பிரதி அமைச்சர்)
(The Hon. Ajith P. Perera - Deputy Minister of Power and Renewable Energy)
මන්ත්‍රීතුමා ඉංග්‍රීසි දන්නේ නැද්ද? එහෙම දෙයක් නැහැ. [බාධා කිරීම්]

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

අපට පෙනෙන්නේ නැහැ එහෙම එකක්. එතුමාට පෙනෙනවා ඇති. දැන් මෙතැන, හිටපු ජනාධිපතිතුමාත් ඉන්නවා. මම හිටපු ජනාධිපතිතුමාගෙන් අහන්න කැමැතියි, දෙමුහුන් අධිකරණයක් තිබෙනවා ද කියලා? තිබෙනවා ද? [බාධා කිරීම්]

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විදේශ විනිසුරන් මේ අධිකරණයට නඩු අහන්න එනවා; නීතිඥයන් එනවා. ඒ වාගේම පරීක්ෂකයන් එනවා; අධි චෝදකයන් එනවා. මේ ඔක්කොම එකතු වෙලා මේ නඩු අහනවා. එහෙම වන විට කොහොමද මේක දෙමුහුන් අධිකරණයක් නොවෙයි කියන්නේ? දෙමුහුන් කියන නම නැති වුණාට මේක පැහැදිලිවම විදේශ අධිකරණයක්. [බාධා කිරීම්]

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දෙමුහුන් කියන වචනයක් නැහැ. මේ අතින් දාගෙන. [බාධා කිරීම්]

(මේ අවස්ථාවේදී විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් පිරිසක් බැනරයක් ප්‍රදර්ශනය කරන ලදී.)
(இச்சந்தர்ப்பத்தில் சில எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் ஒரு பதாகையைக் காட்சிப்படுத்தினார்கள்.)
(At this stage some Members of the Opposition displayed a banner.)

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

මෙවැනි දේවල් මේ ගරු සභාවේ ප්‍රදර්ශනය කිරීමෙන් වළකින්න කියලා ඉල්ලා සිටිනවා. [බාධා කිරීම්]

ගරු සභානායකතුමනි, අද දින න්‍යාය පත්‍රයේ කටයුතු ආරම්භ කරන්න. [බාධා කිරීම්]

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

අර බලන්න, මොනවාද කරන්නේ කියලා. [බාධා කිරීම්] ඒකටයි කෑ ගැහුවේ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

Order, please!

ගරු මන්ත්‍රීවරුනි, කරුණාකර ඉඳගන්න. [බාධා කිරීම්]

ගරු සභානායකතුමනි, ඔබතුමා පාර්ලිමේන්තුවේ ප්‍රධාන කටයුතු ආරම්භ කරන්න.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම අපේ හිටපු ජනාධිපතිතුමාගෙන් අහන්න කැමැතියි මේ යෝජනාවේ දෙමුහුන් අධිකරණයක් ගැන සඳහන් වෙනවා ද කියලා. There is no hybrid court. දෙමුහුන් අධිකරණයක් කියන දෙයක් නැහැ. නැති දේවල් ගැන කථා කරන්න එපා. [බාධා කිරීම්] අපි හිටපු ජනාධිපතිතුමාගෙන් අහමු, hybrid court එකක් තිබෙනවා ද කියලා. [බාධා කිරීම්]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

කරුණාකර වාඩි වෙන්න. Order, please! ඔබතුමන්ලා දැන් ඔය බැනරය ප්‍රදර්ශනය කළා නේ. කරුණාකර වාඩිවෙන්න. සභාවේ කටයුතු පවත්වාගෙන යාම සඳහා ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා කරුණාකර වාඩිවෙන්න. [බාධා කිරීම්]

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவூப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)

Sir, I rise to a point of Order.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

ගරු රවුෆ් හකීම් ඇමතිතුමා, ඔබතුමාගේ point of Order එක ඉදිරිපත් කරන්න.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவூப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)

Hon. Deputy Speaker, සාමාන්‍යයෙන් මෙවැනි සිදු වීමක් වුණාම අපේ විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමා එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ මූලස්ථානය ඉස්සරහට ගිහිල්ලා උපවාසය කරනවා නේ. එතුමා අද ඒ වාගේ උපවාසය නොකර, අපේ පාර්ලිමේන්තු සභා ගර්භය තුළ මන්ත්‍රීවරුන් බැනර් එකක් අල්ලා ගෙන සිටිද්දී එතුමාගේ mobile phone එකෙන් එම බැනරයේ පින්තූර ගන්නවා මම දැක්කා. එතුමා එහෙම කළාම, ඊට පසුව සිදු වෙන්නේ අපට පාර්ලිමේන්තුව තුළට mobile phones ගෙන ඒමට අවසර නැති වන එකයි. [බාධා කිරීම්] එතුමා එවැනි දෙයක් නොකළ යුතුව තිබුණා. එතුමන්ලාගේ වුවමනාව වන්නේ මෙවැනි දේවල්වලින් තමන්ට අවශ්‍ය වූ ප්‍රසිද්ධිය ලබා ගැනීම විතරයි. එය අපි කවුරුත් දැක්කා. ඒකෙන් සිදු වන්නේ අපි කාටවත් පාර්ලිමේන්තුව තුළට mobile phone එකක් ගෙන එන්නට අවසර නැති වන එකයි. එය අපේ අයිතිවාසිකම් කඩ කිරීමක් වෙනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

ගරු රවුෆ් හකීම් ඇමතිතුමා, ඔබතුමාගේ අදහස් වටිනවා. පාර්ලිමේන්තුවේ ගෞරවය රැක ගැනීම අප සියලු දෙනාගේම වගකීමක් වෙනවා. එම නිසා මෙවැනි දේවල් කිරීමේ අරමුණ වන්නේ, පින්තූර ලබා ගැනීම නම් - [බාධා කිරීමක්] ගරු විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම කොටි සංවිධානයේ නායක ප්‍රභාකරන් එක්ක සාකච්ඡා පවත්වන්න ගියේ නැහැ. [බාධා කිරීම්] ප්‍රභාකරන්ගෙන් සල්ලි ගත්තෙත් නැහැ. ප්‍රභාකරන්ගෙන් සල්ලි ගත්ත, ඒ අය එක්ක සාකච්ඡා පවත්වපු අයට මේ කථාව කියන කොට රිදෙනවා. ඒක අපට තේරුම් ගන්න පුළුවන්.

කරුණාකර මේ රටේ ආරක්ෂක හමුදාව බිලි දෙන්න එපා. මේ රටේ හමුදාව සුද්දන්ගේ අධිකරණයකට පාවා දෙන්න එපා. ඒ අපරාධය කරන්න ඉඩ තියන්න බැහැ. ඒකයි මම කියන්නේ, - [බාධා කිරීම්]

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க)
(The Hon. Sujeewa Senasinghe)
Sir, I rise to a point of Order.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු සුජීව සේනසිංහ මන්ත්‍රීතුමා. [බාධා කිරීම්]

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க)
(The Hon. Sujeewa Senasinghe)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ අනුගමනය කළ යුතු රීති තිබෙනවා. අපට පත්තර ගෙනැල්ලා කියවන්න බැහැ, බෝඩ් අල්ලාගෙන ඒවා කියවන්න කියලා කියන්න බැහැ. විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමා mobile phone එකක් ගෙනැල්ලා, බාල ප්‍රචාරය සඳහා ඒ mobile phone එකෙන් මේ බැනරය රූපගත කළා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඔබතුමා මේ බැනර් එක ඉවත් කරන්න ඕනෑ. පර්ලිමේන්තුව තුළ අපට මෙහෙම ක්‍රියා කරන්න බැහැ. තමන්ට ඔළුවේ අමාරුවක් තිබුණාට, තමන්ගේ හිතේ තිබෙන මනස්ගාතවලට අනුව විවාද ඉල්ලන්න බැහැ. තමන්ගේ ගෙදර තිබෙන ප්‍රශ්න ගැන මෙතැන ඇවිල්ලා කථා කරන්න බැහැ. ඒවා ගැන මෙතැන විවාද ඉල්ලන්න බැහැ. නෝනාගේ තිබෙන ප්‍රශ්න, කුස්සියේ තිබෙන ප්‍රශ්න, කක්කුස්සියේ තිබෙන ප්‍රශ්න ගැන පාර්ලිමේන්තුවේ කථා කරන්න බැහැ. පාර්ලිමේන්තුව තිබෙන්නේ වැදගත් කරුණු ගැන කථා කරන්නයි. කිසිම සාධකයක් නැතුව විවාදයක් ඉල්ලන්න බැහැ. [බාධා කිරීම්]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
මෙම සභාවේ කටයුතු කර ගෙන යෑම සඳහා ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සන්සුන් වෙන්න.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

නැඟී සිටියේය.
எழுந்தார்.
rose.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඔබතුමා මේකට ඉඩ දෙනවා ද? [බාධා කිරීම්]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
කරුණාකර ඔය බැනරය ඉවත් කරන ලෙස මා ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. තමුන්නාන්සේලා සභාවේ කාලය ගොඩක් ලබා ගත්තා. [බාධා කිරීම්]

මීළඟට, ප්‍රධාන කටයුතු.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
බැනර් එක උස්සාගෙන ආයෙත් එනවා. [බාධා කිරීම්]

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)
(An Hon. Member)
එළියට දමන්න. [බාධා කිරීම්]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් මම බොහොම ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා, කරුණාකර පාර්ලිමේන්තු සභා ගැබ තුළ ඔය විධියට හැසිරීමෙන් වළකින්න කියලා. [බාධා කිරීම්] මේ මන්ත්‍රීවරුන්ට කරුණාකර ඔය ස්ථානයෙන් ඉවත්ව යන්න කියලා පැහැදිලිව කියන්න සිද්ධ වෙනවා. තමුන්නාන්සේලාගේ ආසනවලට යන්න කියලා ඉල්ලා සිටිනවා. [බාධා කිරීම්] තමුන්නාන්සේලා ඔය ස්ථානයෙන් ඉවත් වුණේ නැත්නම්, සභාවේ කටයුතු තාවකාලිකව අත් හිටුවන්නට සිදු වෙනවා. ගරු මන්ත්‍රීවරුන් හතර දෙනාම කරුණාකර ඔය ස්ථානයෙන් ඉවත් වෙන්න. කරුණාකර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් තමන්ගේ ආසනවලට යන්න. [බාධා කිරීම්] කරුණාකර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ඔය බැනර් එක ඉවත් කර ගෙන තමන්ගේ ආසනවලට යන්න. [බාධා කිරීම්] සභාවේ කටයුතු පවත්වාගෙන යෑම අපහසු නිසා මෙම සභාව විනාඩි 10කට අත් හිටුවන්නට තීරණය කරනවා.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත් හිටුවන ලදින්, අ.භා.1.50ට නැවත පවත්වන ලදී.
அதன்படி, அமர்வு பி.ப. 1.50 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு மீண்டும் தொடங்கிற்று.
Sitting accordingly suspended till 1.50 p.m. and then resumed.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ප්‍රධාන කටයුතු ආරම්භයේදී යෝජනා, අංක 01.

පාර්ලිමේන්තුවේ රැස්වීම්
பாராளுமன்ற அமர்வு
SITTINGS OF THE PARLIAMENT

I

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
I move,

"That notwithstanding the provisions of Standing Order No. 7 of the Parliament, henceforth, the hours of sittings of Parliament on Tuesdays, Wednesdays and Thursdays shall be 1.00 p.m. to 7.30 p.m. and on Fridays shall be 1.30 p.m. to 7.30 p.m.. At 6.30 p.m.

[ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා]

on Tuesdays, Wednesdays, Thursdays and Fridays Standing Order No. 7(5) of the Parliament shall operate. On Tuesdays, Wednesdays, Thursdays and Fridays at 7.30 p.m. Mr. Speaker shall adjourn the Parliament without question put."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

II

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
I move,

"That notwithstanding the motions agreed to by Parliament on 23.09.2015, and this day, the hours of sitting on Tuesday 06th October, 2015 shall be 1.00 p.m. to 6.30 p.m.. At 6.30 p.m. Mr. Speaker shall adjourn the Parliament without question put."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ස්ථාවර කාරක සභාව (ව්‍යවස්ථාදායක)
நிலையியற் குழு (சட்டவாக்கம்)
STANDING COMMITTEES (LEGISLATIVE)

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
I move,

"That two Legislative Standing Committees be appointed to be designated Standing Committee "A" and Standing Committee "B" respectively.

That each Committee do consist of fifteen (15) Members and that the Speaker be empowered to add not more than fifteen (15) additional Members to serve on the Committee during the consideration of any particular Bill;

That four (04) Members shall be the quorum of each Committee."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

විදුලි සංදේශ බදු (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත
தொலைத்தொடர்பு அறவீடு (திருத்தம்) சட்டமூலம்
TELECOMMUNICATION LEVY (AMENDMENT) BILL

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
Sir, I wish to withdraw Item No. 13 on the Order Paper.- Telecommunication levy (Amendment) Bill.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
Does the House agree?

ගරු මන්ත්‍රීවරු
(மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்)
(Hon. Members)
Aye.

අවසර දෙන ලදුව පනත් කෙටුම්පත ඉල්ලා අස්කර ගන්නා ලදී.
சட்டமூலம், அனுமதியுடன் வாபஸ் பெறப்பட்டது.
Bill, by leave, withdrawn.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
Sir, I rise to a point of Order.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ point of Order එක මොකක්ද?

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 2015 සැප්තැම්බර් 22 වැනි දා මා මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී ස්ථාවර නියෝග 23(2) යටතේ ප්‍රශ්නයක් අසමින් ඇවන්ට් ගාර්ඩ් ගනු - දෙනුව පිළිබඳවත්, ඒ ගනු - දෙනුව වසන් කිරීම සඳහා දරන උත්සාහයන් පිළිබඳවත්, ඒ සඳහා මැදිහත් වී සිටින පුද්ගලයන් පිළිබඳවත්, ඒ වාගේම ඒ පරීක්ෂණය දියත් වුණු ආකාරයේ පවතින සැක මුසු තැන් පිළිබඳවත් ගරු අග්‍රාමාත්‍යවරයාගෙන් කරුණු විමසා ඒකට පැහැදිලි කිරීමක් බලාපොරොත්තු වුණා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දැන් මට පෙනෙන විධියට පරීක්ෂණ යටපත් වෙනවා විතරක් නොවෙයි, ඒ ක්‍රියාවලියේ මුළුමනින්ම සැකමුසු තැන් ඇති කරලා තිබෙනවා විතරක් නොවෙයි, ඒ සම්බන්ධයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට පිළිතුරක් ලබා දීමත් මෙතරම් කාලයක් ප්‍රමාද කිරීමෙන් පෙන්නුම් කරන්නේ පාර්ලිමේන්තුවටද මේ කරුණු වසන් කිරීම සඳහා යම් ප්‍රයත්නයක් දියත් වෙමින් තිබෙන බවයි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සැප්තැම්බර් 22 වැනිදා එය පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළා වුණාට මා එය යොමු කළේ දින හතරකට පමණ පෙර. ඒ කියන්නේ පසු ගිය 18 වැනි දා විතර. මා පසු ගිය 22 වැනි දා ම පිළිතුරක් බලාපොරොත්තු වුණා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ආසන්න වශයෙන් ගත්තොත් මේ වන විට දින 18කට ආසන්න කාලයක් ගත වෙලා තිබෙනවා. තවමත් ආණ්ඩුවෙන් නිශ්චිත ප්‍රකාශයක් නැහැ. හෙට පිළිතුරු දෙනවාද, එහෙම නැත්නම් මේ සතියේ පිළිතුරු දෙනවාද කියා දන්නේ නැහැ. මේ ප්‍රශ්නය ඔහේ ඇදෙමින් යන තත්ත්වයක් මතු වෙලා තිබෙනවා. මීට පෙරත් මා පාර්ලිමේන්තුවේදී මේ ප්‍රශ්නය විමසා සිටියා. ඒ නිසා මා ආණ්ඩුවෙන් දැන ගන්න කැමැතියි, මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු ලබා දෙන්නේ කොයි මොහොතේද, කවදාද කියා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ලබන පාර්ලිමේන්තු රැස්වීම් වාරයේදී අනිවාර්යයෙන්ම එම ප්‍රශ්නයට උත්තර ලබා දෙනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ඊළඟ පාර්ලිමේන්තු රැස්වීම් වාරයේදී උත්තර ලබා දෙයි.

කල්තැබීම
ஒத்திவைப்பு
ADJOURNMENT

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, "පාර්ලිමේන්තුව දැන් කල් තැබිය යුතුය" යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය සභාභිමුඛ කරන ලදී.
வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.
Question proposed.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ යෝජනාව, ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මහත්මිය. ඔබතුමියගේ යෝජනාවේ අංක 01 සහ අංක 08 කරුණු සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑ. ඒවා වර්තමානයේ පරීක්ෂණයට ලක් වන අධිකරණය ඉදිරියේ පවතින කරුණු නිසා එම කරුණු දෙක **නොමැතිව** යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන්න.

ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මහත්මිය
(மாண்புமிகு (திருமதி) ஹிருணிகா பிரேமச்சந்திர)
(The Hon. (Mrs.) Hirunika Premachandra)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා ඒ කාරණා සම්බන්ධයෙන් නීතිමය වශයෙන් කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ඒ කාරණා පිළිබඳව යම් කිසි දැනුවත් කිරීමක් පාර්ලිමේන්තුවට කළාට කමක් නැහැ නේ. නමුත් නීතිමය වශයෙන් කථා කරන්නේ නැහැ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
අගතියට පත් පාර්ශ්වයට වාසියක් හෝ අවාසියක් සිදු නොවන අයුරින් ඔබතුමියගේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන්න.

මරණීය දණ්ඩනය බලාත්මක කිරීම
மரண தண்டனையை நடைமுறைப்படுத்தல்
REVIVAL OF DEATH PENALTY

[අ.භා. 1.55]

ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මහත්මිය
(மாண்புமிகு (திருமதி) ஹிருணிகா பிரேமச்சந்திர)
(The Hon. (Mrs.) Hirunika Premachandra)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සභාව කල් තබන අවස්ථාවේදී මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

> "බාලවයස්කාර දරුවන් දූෂණය කොට, ඔවුන්ට දරුණු ලෙස වද දී, ඔවුන් කෲර ලෙස ඝාතනයට ලක් කිරීම සම්බන්ධයෙන් විභාග වෙමින් පවතින නඩුවලදී ගරු අධිකරණයෙන් වැරදිකරුවන් ලෙස නම් කරන පුද්ගලයින් හට මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කිරීමට මා යෝජනා කරමි."

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඇත්තටම අද ඉතාම සුවිශේෂ දිනයක්. මීට අවුරුදු 20කට කලින් 1995 ජුනි 9 වැනි දා මාගේ පියා, දිවංගත භාරත ලක්ෂ්මන් ප්‍රේමචන්ද්‍ර මැතිතුමා මේ පාර්ලිමේන්තුවට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ යෝජනාවෙන් මගේ පියා සඳහන් කර තිබෙන්නේ, මෙයයි. එය 1995 ජුනි 9 වන දින හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 890 වන තීරුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

> "නීතිගරුක, යුක්තිගරුක හා ශිෂ්ට සම්පන්න සමාජයක් ගොඩ නැඟීමේ අභිලාෂයෙන් දැනට අධිකරණය විසින් පනවනු ලබන නමුත්, අක්‍රියව පවතින මරණීය දණ්ඩනය (එල්ලුම් ගස) නැවත ක්‍රියාත්මක කිරීමට පියවර ගත යුතු යයි මෙම පාර්ලිමේන්තුව අදහස් කරයි."

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දැනට අවුරුදු විස්සකට කලින් තමයි මගේ පියා එම යෝජනාව ගෙනාවේ. එදා සිට අද - 2015 වර්ෂය- වන තුරු මේ රටේ අපරාධ රැල්ල අඩු වෙලා ද, වැඩි වෙලා ද එහෙම නැත්නම් තිබුණු ප්‍රමාණයමද; ඒ වාගේම ප්‍රචණ්ඩත්වය අඩු වෙලාද, වැඩි වෙලා ද එහෙම නැත්නම් තිබුණු ප්‍රමාණයමද කියා අපි කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අවසාන වතාවට ලංකාව ඇතුළත මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක වුණේ, 1976 ජුනි මාසයේ 23 වැනි දායි. ඒ, මාතර මහාධිකරණයෙන් මරණීය දණ්ඩනය නියම කළ පුද්ගලයෙකුටයි. එදායින් පසුව අද වන තුරු "මරණීය දණ්ඩනය" කියා ගරු විනිශ්චයකාරතුමන්ලා ප්‍රකාශයට පත් කළත්, ඒ මරණීය දණ්ඩනයෙන් නියම වන්නේ අවම වශයෙන් අවුරුදු විස්සක වාගේ සිර දඬුවමක් පමණයි. මේ සිර දඬුවම් කාලය තුළදී ඒ වැරදිකරුවාට නොයෙකුත් විධියේ බන්ධ නිවාඩු ලබා දෙනවා. ඒ නිවාඩුවලට වෙසක් මාසයේ ලබා දෙන නිවාඩු අයත් වෙනවා. නොයෙකුත් ආගමික උත්සවවලදී ලබා දෙන නිවාඩු අයත් වෙනවා. අවුරුදුවලට ලබා දෙන නිවාඩු අයත් වෙනවා. අපරාධකරුවාගේ කල් ක්‍රියාව හොඳ නම් යම් කිසි නිදහසක් ලබා දෙනවා. එහෙම නැත්නම් ජනාධිපති සමාව ලබා දෙනවා. ඒ අනුව නොයෙකුත් විධියේ දරුණු අපරාධ සිදු කළ අපරාධකරුවන් මේ අවුරුදු විස්ස ඇතුළතදීම දඬුවම් ලබන්නේ නැහැ. ගොඩක් වෙලාවට ඔවුන් මේ අවුරුදු විස්සම සිර දඬුවම් විධියට ගත කරන්නේ නැහැ. ඒ අතරතුරදී ඔවුන්ට නොයෙකුත් සමාවන් ලැබී එහෙම නැත්නම් ඔවුන්ගේ කල් ක්‍රියාව හොඳ නම් ඔවුන් එළියට එනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපරාධකරුවන් අද අපරාධයක් සිදු කර, ඊළඟ දවසේත් -ඒ අපරාධකරුවන්ම- නැවතත් එවැනි අපරාධයකට පෙළඹෙන්නේ ඇයි කියන දේ තමයි, මෙතැන තිබෙන ලොකුම ප්‍රශ්නය කියා මා විශ්වාස කරනවා. ඊකට මූලික හේතුව තමයි, මේ රටේ නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන ආයතන අපරාධකරුවන්ට පළමු අපරාධයේදී -පළමු වැරැද්දේදී- හරියට දඬුවම් ලබා නොදීම. ඊකට හොඳම උදාහරණයක් මම කියන්නම්. මේ ළඟදී මම පුවත් පත් දෙකකම සිදුවීම් දෙකක් සම්බන්ධ ලිපි දැක්කා. එක පුවත් පතක තිබෙනවා, දස හැවිරිදි දැරියට පොදු වැසිකිළියේදී අතවර කරලා කියා. අතවරය සිදු කළ පුද්ගලයා ඊට කලින් තවත් අවස්ථාවකදී පන්ති කාමරයක් තුළ ඒ විධියටම තවත් ළමයෙකු අපයෝජනය කර තිබෙනවා. ඊටත් කලින් ඔහුගේ විනෝදාංශය වී තිබෙන්නේ, වැසිකිළිවලට එබිලා කාන්තාවන් එම කර්තව්‍යය කරන ආකාරය බලා ගෙන සිටීමයි. මෙය නොයෙකුත් අවස්ථාවන්වලදී පොලීසියට පැමිණිලි කළ සිද්ධියක්. එහෙත් පොලීසිය මේ සම්බන්ධව හරියට නීතිය ක්‍රියාත්මක නොකළ නිසා තමයි, අවසානයේ තවත් දරුවෙකුට මේ වාගේ සිද්ධියකට මුහුණ දෙන්න සිදු වුණේ.

[ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මහත්මිය]

මම තවත් පුවත් පතක දැක්කා, පෙම්වතා විසින් දූෂණය කළ දැරිය අතින් අත ගියපු සිද්ධ වීමක් සම්බන්ධ ලිපියක්. පෙම්වතා විසින් එම දැරිය දූෂණය කළ පසුව ඒකට දඬුවමක් නොලැබීම නිසා මේ දැරිය ඊට පසුව ත්‍රි-වීලර් පදවන පුද්ගලයෙකුගේ අතටත් පත් වෙලා තිබෙනවා. මෙහෙම ගිහින් අවසානයේ මේ දැරියගේ ජීවිතයේ තරුණ කාලය වැය වන්නේ මොන වාගේ දෙයකටද කියන කාරණය ගැන අපි කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මිනිසුන් නීතියට අවනත වන්නේ දඬුවමට තිබෙන බය නිසායි. මේ රටේ විතරක් නොවෙයි, ලෝකයේ ඕනෑම මනුෂ්‍යයෙකු දඬුවමට තිබෙන බය නිසා තමයි නීතියට අවනත වන්නේ. නැත්නම් කිසිම කෙනෙක් නීතියට අවනත වන්නේ නැහැ නේ. අප මේ දඬුවම් පමුණුවන්නේ කොයි විධියටද කියන තැන තමයි අපට වැරදිලා තිබෙන්නේ කියා මා විශ්වාස කරනවා. මගේ පෞද්ගලික මතය වෙන්නේ, ළමා අපචාරවලට සහ දූෂණවලට, විශේෂයෙන්ම ළමයින්ව ඝාතනය කිරීම්වලට තිබෙන දඬුවම් ප්‍රමාණවත් නැහැ කියන එකයි. දැනට තිබෙන නීතිමය තත්ත්වය අනුව ස්ත්‍රී දූෂණ, ළමා අපචාර සහ ඝාතන සම්බන්ධයෙන් අපේ රටට සංශෝධන දෙකක් ගෙනාවා.

1995 අංක 22 දරන සංශෝධනයේදී "ව්‍යවස්ථාපිත ස්ත්‍රී දූෂණයක්" කියන්නේ කුමක්ද කියා හඳුන්වා දී තිබෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අවුරුදු 16ට අඩු දැරිවියන් කැමැත්තෙන් හෝ අකැමැත්තෙන් සංසර්ගයේ යොදවා ගැනීම තමයි මේ සංශෝධනයෙන් ව්‍යවස්ථාපිත ස්ත්‍රී දූෂණයක් හැටියට හඳුන්වා තිබෙන්නේ. අපේ රටේ නීතිය අනුව අවුරුදු 18ට අඩු සියලුම උදවිය දරුවන් විධියටයි සලකන්නේ. අවුරුදු 16 සිට අවුරුදු 18 දක්වා දරුවන්ට, දැරිවියන්ට වන සාධාරණය මොකක්ද, ඒ වින්දිතයන්ට වන සාධාරණය මොකක්ද කියන එක සම්බන්ධයෙන් මෙතැනදී ප්‍රශ්නයක් -ගැටලුවක්- මතු වෙනවා.

අනික් කාරණය, ස්ත්‍රී දූෂකයකුට, ළමා අපචාරකයකුට -ළමයකු දූෂණය කළ පුද්ගලයකුට- ලැබෙන අවම දඬුවම වන්නේ අවුරුදු 7 සිට අවුරුදු 20 දක්වා ලැබෙන සිර දඬුවමයි. අපට තිබෙන ප්‍රශ්නය තමයි මේ දඬුවම ප්‍රමාණවත් ද කියන එක. මා විශ්වාස කරනවා මේ සිර දඬුවම ජීවිතාන්තය දක්වා විය යුතුයි; වින්දිතයා ඝාතනය කර තිබෙනවා නම් අනිවාර්යයෙන් මරණ දඬුවම නියම කළ යුතුයි කියා.

පසු ගිය දවස්වල මාධ්‍යයෙන් හේතු ඵල ධර්මතාව ගැන කියා තිබෙනවා මා දැක්කා. අපි දඬුවම් කළ යුත්තේ, ඵලයට නොවෙයි, හේතුවටයි කියලා සඳහන් කර තිබුණා. මේ අපරාධ රැල්ල බිහි වීමට හේතු වුණු සාධක තමයි අපි මැඩ පවත්වන්න ඕනෑ කියලා සඳහන් කර තිබුණා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, යම් පුද්ගලයකු අපරාධකරුවකු වන්න හේතු රාශියක් තිබෙන්න පුළුවන්. අප වාගේ තුන්වැනි ලෝකයේ රටක අපරාධකරුවකු බිහි වන්න හේතුව හොය හොයා ඉන්න අවස්ථාව තව ටිකක් කල් ගියොත් කවදාවත් අපරාධකරුවන්ට ලබා දිය යුතු දඬුවම ලබා දෙන්න බැහැ. හේතු හොය හොයා ඉන්න ගියොත් කවදාවත් අපට අවශ්‍ය දේ සිද්ධ වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මා පැහැදිලිව ඔබතුමාට කියනවා, හේතු හොය හොයා ඉන්න වෙලාවේ මරණ දඬුවම ලබා දීම තමයි අපට තිබෙන ඉක්මන්ම සහ එකම විසඳුම කියලා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රට තවමත් සංවර්ධනය වෙමින් පවතින තුන්වන ලෝකයේ රටක්. මේ රට ඇතුළත මිනිසුන්ගේ ආකල්පමය වෙනසක් සිද්ධ කරන්න ඕනෑ. අධ්‍යාපනයේ විශාල වෙනසක් සිද්ධ කරන්න ඕනෑ. ඒ විතරක් නොවෙයි. පවුලක වුණත් කාන්තාවට තිබෙන තැන දැරිවියකට තිබෙන තැන බලන්න. පුංචි උදාහරණයක් ගත්තොත්, පිරිමි දරුවකු සහ ගැහැනු දරුවකු ඉන්න පවුලක වැඩි අවස්ථාව ලබා දෙන්නේ -වැඩි ගරුත්වය ලබා දෙන්නේ- පිරිමි දරුවාටයි. කෑම පිඟාන වුණත් වැඩියෙන් බෙදලා දෙන්නේ පිරිමි දරුවාටයි. "ගැහැනු දරුවාට නම් වැඩිපුර උගන්වන්න ඕනෑ නැහැ, පිරිමි දරුවා තමයි උගන්වලා ඉස්සරහට යවන්න ඕනෑ, ගැහැනු දරුවා දෑවැද්දක් දීලා ඉතා ඉක්මනින් කසාද බන්දලා දෙන්න ඕනෑ" කියන ආකල්ප තමයි අපේ රටේ දෙමාපියන්ගේ ඔළුවල මුල් බැස ගෙන තිබෙන්නේ. ඒ නිසා මේ ආකල්පවල වෙනසක් සිද්ධ කරන්න ඕනෑයි කියලා මා විශ්වාස කරනවා.

අනික් කාරණය, මරණ දඬුවම නියම කිරීම තුළින් මිනිසුන්ගේ මානව අයිතිවාසිකම්, ජීවත් වීමේ අයිතිවාසිකම උල්ලංඝනය වනවායි කියලා බොහෝ අය කියනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපට මේ ව්‍යවස්ථාවෙන් ලබා දී තිබෙන සෑම මානව අයිතිවාසිකමක්ම නීතියට යටත්. මා ඔබතුමාට උදාහරණයක් පෙන්වා දෙන්නම්. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 14.(1) (ඌ) ව්‍යවස්ථාවෙන් මේ රට තුළ ඕනෑම තැනක යාමේ ඒමේ අයිතිය අපට ලබා දීලා තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ අපට ඕනෑ තැනක යන්න එන්න පුළුවන්. හැබැයි, අධි ආරක්ෂක කලාපවලට යාම සම්බන්ධයෙන් අපට නීතියෙන් වාරණය කර තිබෙනවා. අපට ඒ ප්‍රදේශවලට යන්න හැකියාවක් නැහැ. එයින් ඔබතුමාට පෙනෙනවා, අපට අයිතිවාසිකම් ලබා දී තිබෙනවා වාගේම අනෙක් පැත්තෙන් නීතියෙන් ඒවා වාරණය කර තිබෙන ආකාරය; යම් තාක් දුරකට අවම කර තිබෙන ආකාරය. අපේ සෑම අයිතිවාසිකමක්ම නීතියට යටත්ය කියන එක තමයි එයින් පැහැදිලි වෙන්නේ.

නීති පද්ධතියේ තිබෙන සමහර අඩු පාඩු නිසා නිවැරදිකරුවන්ට මරණ දඬුවම නියම වෙලා අවසානයේ "අපි මරණ දඬුවම දුන්නේ වැරදිකරුවකුට නොවෙයි නේද?" කියලා සමහර අවස්ථාවල අපට ගොඩක් කනගාටු වෙන්න සිදු වේවි කියන එක මා පැහැදිලිව පිළි ගන්නවා. ඒක තමයි අපට තිබෙන ලොකුම ප්‍රශ්නය. හැබැයි, නිවැරදිකරුවකුට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය දක්වාම ගිහිල්ලා තමුන්ගේ නිවැරදිභාවය ඔප්පු කිරීමේ හැකියාව තිබෙනවා. දැනට මරණ දඬුවම නියම වූ අයකුට අභියාචනාධිකරණයට අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කරලා තමන්ගේ නිවැරදි භාවය ගැන කියන්න පුළුවන්. මරණ දඬුවම නියම වුණු අය සම්බන්ධයෙන් අද වන කොට අභියාචනාධිකරණයේ තිබෙන නඩු ප්‍රමාණය 623ක්. ඒ 623 දෙනාටම මරණ දඬුවම නියම වෙලා තිබෙනවා. ඒ 623 දෙනා සම්බන්ධ නඩු නැවතත් දැන් අභියාචනාධිකරණයේ අහනවා.

අනෙක් කාරණාව තමයි, මේ මුළු රටේම නොයෙකුත් කාරණාවලට දැනට මරණ දඬුවම නියම වුණු පුද්ගලයන් 501 දෙනෙක් ඉන්නවා. මේ 501 දෙනාගෙන් විසිදෙනෙක් හෙරොයින් ජාවාරම්වලට සම්බන්ධ අය. අනෙක් 481 දෙනාම මිනී මැරුම්, ස්ත්‍රී දූෂණ, මං කොල්ලකෑම් වැනි නොයෙකුත් චෝදනා එල්ල වෙලා තිබෙන අය. මේ 481 දෙනාගෙන් සැලකිය යුතු සංඛ්‍යාවක් ළමයින් දූෂණය කරලා ඝාතනය කළ අය, ස්ත්‍රීන් දූෂණය කරලා ඝාතනය කළ අය. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දැන් ප්‍රශ්නයක්ව තිබෙන්නේ අද වෙන තෙක් මේ ගොල්ලන්ට නීතිය ක්‍රියාත්මක වුණේ නැත්තේ ඇයි කියන කාරණයයි. ඔබතුමා දන්නවා, දැනට අවුරුදු පහළොවකට, දහසයකට කලින් රීටා ජෝන්ස් කියන තරුණියව සමූහ දූෂණයට ලක් කරලා කාක දූපතේ මරා දැම්ම බව. ඒ වැරදිකරුවන් අද වෙන තෙක් සිරබත් කනවා; ඔවුන්ට මරණීය දණ්ඩනය නියම වෙලා නැහැ. අද වන කොට අපේ නීති පද්ධතියේ පොඩි ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඇති හැකි කෙනාට වෙනම නීතියකුත්, නැති බැරි කෙනාට වෙනම නීතියකුත් තිබෙනවා. ඒක අපට පැහැදිලිවම පෙනෙනවා.

පසු ගිය දවස්වල කුරාම් ෂෙයික් කියන පුද්ගලයාගේ පෙම්වතිය දූෂණය කරලා, ඔහුව ඝාතනය කරලා තිබුණා. ඔහු එංගලන්තයේ පුරවැසියෙක්. ඒ පුද්ගලයාව ඝාතනය කළ එකට අත් අඩංගුවට ගත් වැරදිකරුවාට ලබා දුන් දඬුවම මදියි, ඒක වැඩි කරන්න කියලා ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ නීතිපතිතුමා මහාධිකරණයට ගිහින් කිව්වා. බ්‍රිතාන්‍ය ජාතිකයෙක් වෙනුවෙන් එහෙම කියන නීතිපතිතුමාට, දූෂණය වෙලා කෲර ලෙස ඝාතනය වුණු යාපනයේ අහිංසක දැරිය ගැන කථා කරන්න බැරි ද, එහෙම නැත්නම් ඒ ගැන කථා කිරීමේ අපහසුතාවක් තිබෙනවා ද? මම කියන්නේ අනාගතය ගැනයි. ඒ විතරක් නොවෙයි, ඊට කලින් අධිකරණයෙන් වැරදිකරුවෙකු කළ පුද්ගලයකු සම්බන්ධයෙන් මේ දඬුවම වැරදියි, මේ දඬුවමට වඩා වැඩි දඬුවමක් දිය යුතුයි කියලා අපේ ලංකාවේ මනුස්සයෙකුට වුණු අසාධාරණයක් පිළිබඳව ලංකාවේ නීතිපතිතුමා කථා කර තිබෙනවා ද? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඔන්න ඕක තමයි අපට තිබෙන ප්‍රශ්නය.

මම විශ්වාස කරනවා, මේ නීති පද්ධතියේ නොයෙකුත් අඩු පාඩු තැන් තිබෙන බව. අපි මේ අඩු පාඩු සකස් කර ගෙන ඉදිරියට යා යුතුයි. ඒ අඩු පාඩු සකස් කර ගන්නා ගමන් අපේ සමාජය ඇතුළේ ලොකු ආකල්පමය වෙනසක් සිද්ධ කරන්නත් ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඔබතුමා කල්පනා කර බලන්න, පසු ගිය දවසක කෲර ලෙස ඝාතනය කළ පුංචි දැරිය හරියට බත් ටික අනාගෙන කන්න පුළුවන් ළමයෙකුත් නොවෙයි කියන කාරණය. මේ ගරු සභා ගැබේ සියයට 95ක්ම ඉන්නේ එක්කෝ අම්මා කෙනෙක්, නැත්නම් තාත්තා කෙනෙක්; එහෙමත් නැත්නම් අම්මා කෙනෙක් හෝ තාත්තා කෙනෙක් වෙන්න බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්න කෙනෙක්. මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න හැම කෙනාටම ලොකු වගකීමක් තිබෙනවා, "අද මේ දේ මේ දරුවාට වුණා නම් හෙට ඒක මගේ දරුවාට වෙන්න පුළුවන්ය" කියන කාරණය ගැන හිතන්න. හැබැයි, එහෙම හිතන ගමන් අනෙක් අතට මට හිතෙනවා, "ඒක ඔබේ දරුවාට වෙන්නේ නැහැ" කියලා. මොකද, ඔබ සියලු දෙනාම ඇති හැකියාව තිබෙන, බලය තිබෙන, බලයෙන් යමක් කරන්න පුළුවන් හැකියාව තිබෙන උදවිය. අපේ දරුවන්ට එහෙම වෙන්නේ නැහැ. එහෙම වුණොත් අපි නිකම් ඉන්නෙත් නැහැ, අපට තිබෙන බලයත් එක්ක. හැබැයි අපට තිබෙන හැකියාව, ගමක ඉන්න අහිංසක අම්මා කෙනෙකුට තිබෙනවාද, තාත්තා කෙනෙකුට තිබෙනවා ද? අපට තිබෙන දරු කැක්කුමම තමයි ඒ අහිංසක අම්මාටත්, ඒ අහිංසක තාත්තාටත් තිබෙන්නේ. ඒ නිසා අප මේ කාරණය ගැන ඉතාමත් මානුෂීය හැඟීමෙන් බලන්න ඕනෑ කියලා තමයි මම විශ්වාස කරන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඉස්සරහට මටත්, මේ යෝජනාව ස්ථිර කරන රන්ජන් රාමනායක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමාටත් නොයෙකුත් ප්‍රශ්න එයි. ඒ සෑම ප්‍රශ්නයකටම, සෑම ගැටලුවකටම, සෑම චෝදනාවකටම කෙළින් හිටගෙන උත්තර දෙන්න අප දෙන්නාම බලාපොරොත්තු වෙනවා. මට මතකයි, මගේ තාත්තා එදා මේ යෝජනාව ගෙනෙත්, පීලික්ස් පෙරේරා මැතිතුමා මේ යෝජනාව ස්ථිර කළාම පත්තරවල මාසයකට වැඩි කාලයක්, "ඇයි මේ වාගේ කෲර දේවල් පාර්ලිමේන්තුවේ යෝජනා කරන්නේ?" කියලා ප්‍රශ්න කරලා තිබුණා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම සිංහල, බෞද්ධ කෙනෙක්. මම බෞද්ධ ආගම හොඳට අදහන කෙනෙක්. අද වන කොට බොහෝ අය කියන්නේ, බෞද්ධ ආගම මුල් කර ගත්ත අපේ මේ රට ඇතුළේ මරණ දඬුවම වාගේ සංකල්පයක් ගෙනෙන්න හොඳ නැහැ කියලායි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ආගම එකක්, නීතිය එකක්. ආගමයි නීතියයි එකට පටලවා ගත්තොත් කවදාවත් රටක සාධාරණයක් ඉෂ්ට වෙන්නේ නැහැ. වැරැද්දක් කරන පුද්ගලයකුට කවදාවත් දඬුවමක් දෙන්නත් බැහැ; වින්දිතයෙකුට කවදාවත් සාධාරණයක් ඉෂ්ට වෙන්නෙත් නැහැ. ආගමයි නීතියයි කියන දේ කවදාවත් පටලවා ගන්න හොඳ නැහැ. අපේ රටේ බුද්ධාගම ඇතුළුව ප්‍රධාන ආගම් ගණනාවක් තිබෙනවා. එහෙම නම් මේ සියලු ආගම්වල ඉන්න ගෞරවනීය ස්වාමීන් වහන්සේලා, පූජකයන් ඉස්සරහට එන්න ඕනෑ, "මේ වැරදි කරන පුද්ගලයන්, අපරාධකරුවන් පන්සලට ගෙනිහින්, කෝවිලට ගෙනිහින්, පල්ලියට ගෙනිහින් මම පුනරුත්ථාපනය කරලා ගන්නවා." කියලා. එහෙම කරන්න බැහැ. ඒකට තමයි නීතියක් තිබෙන්නේ. මේ නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී නොයෙකුත් ආගම්වලින්, නොයෙකුත් මාධ්‍යවලින් අපට නොයෙකුත් විධියේ බලපෑම් එන්න පුළුවන්; නොයෙකුත් කතන්දර කියන්න පුළුවන්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා ඉස්සෙල්ලා කිව්වා වාගේ රටක මිනිස්සු දඬුවමට භයයි. දඬුවමට භය පුද්ගලයා නීතියට අවනත වනවා. අපි seat belt එක දමා නොගෙන කාර් එකක් පදවා ගෙන යන කොට පොලීසියේ නිල ඇඳුමක් දැක්ක ගමන් ඉක්මනට seat belt එක දමා ගන්න බලන්නේ ඇයි? මොකද, අපි දඬුවමට භය නිසා. අපි ඒ uniform එකට භයයි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දියුණු වෙන්න බලා ගෙන ඉන්න තුන්වන ලෝකයේ රටක නීතිය හරියට ක්‍රියාත්මක වුණේ නැත්නම් රටක් සංවර්ධනය කරන්න බැහැ. රටක නීතිය හරියට ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැත්නම් ආගමික වශයෙන්වත්, සංස්කෘතික වශයෙන්වත් ආර්ථික වශයෙන්වත් සංවර්ධනය කරන්න බැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ නිසා මේ අවස්ථාවේ ඉතාම ගෞරවයෙන් මේ සභාවේ සිටින ඔබතුමන්ලා සියලු දෙනාගෙන්ම මා ඉල්ලා සිටින්නේ ඉතාම පොඩි දෙයක්. හයක් හතරක් නොතේරෙන, හරියට කථා කර ගන්න බැරි පුංචි දරුවන් කෲර විධියට දූෂණය කරලා ඔවුන් ඝාතනය කරන පුද්ගලයන් එල්ලා මැරිය යුතුයි. එහෙම නැත්නම් ඔවුන්ට මරණ දණ්ඩනය නියම කළ යුතුයි. මේ ගරු සභාවේ සියලුම ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන්, ඇමතිවරුන්ගෙන් මා ආයාචනය කරන්නේ මෙයයි. අම්මා කෙනකු විධියට, තාත්තා කෙනකු විධියට, හිතේ තෙතමනයක් තිබෙන පුද්ගලයකු විධියට මේ යෝජනාවට සහයෝගය ලබා දෙන්න. බොහොම ස්තුතියි.

[අ.භා. 2.11]

ගරු රන්ජන් රාමනායක මහතා (සමාජ සවිබල ගැන්වීම් හා සුබසාධන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு ரஞ்ஜன் ராமநாயக்க - சமூக வலுவூட்டல் மற்றும் நலன்புரி பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. Ranjan Ramanayake -Deputy Minister of Social Empowerment and Welfare)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද දින සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ ඉදිරිපත් කළ මේ යෝජනාව ස්ථිර කරන්න මා බලාපොරොත්තු වනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සභාව කල් තබන අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් කළ මේ යෝජනාව මට ඉතා සමීපයි; සම්බන්ධයි. මොකද, ඒ දරුවා සිටියේ ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ මගේ ආසනයේ, අකරන්ගහ කොටදෙණියාව ප්‍රදේශයේ නිසා. මේ සිද්ධිය එක්කම තමයි මරණ දණ්ඩනය ගැන රටේ ජනතාවගේ ඇස් ඇරුණේ. බාල දරු දැරියන් දූෂණය කොට දරුණු ලෙස මරා දමන මේ පාපතරයන්ට මරණ දණ්ඩනය නියම කරන එක ගැන සමාජය පුරා ලොකු කතිකාවක් ඇති වුණා.

[ගරු රන්ජන් රාමනායක මහතා]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමිය කිව්වා වාගේ මේ නීතිය ගෙනෙන්න හදද්දී, සාමාන්‍ය ජනතාවගෙන් නොව, මානව හිතවාදී විවිධ ක්‍රියාකාරින්ගෙන් ලොකු විරෝධයක් එල්ල වුණා, කෙනකු එල්ලා මරා දැමීම තුළින් අප යම්කිසි කාලකණ්ණි සතුටක් ලබනවාය කියලා; තෘප්තියක් ලබනවාය කියලා. නමුත් මේ වින්දිතයන් අවුරුදු පහට අඩු දරුවන්. ඔවුන්ට තනියම කෑමක් කන්න බැහැ, තනියම ඇඳුමක් ඇඳගන්න බැහැ, තනියම ශරීර කෘත්‍යයක් කර ගන්න බැහැ. ඒ අයගේ මානව හිමිකම් ගැන කවුද කථා කරන්නේ? ඒ අය ගැන කවුද හිතන්නේ? ඒ අය වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්නේ කවුද? අද ඒ දැරිය කොටදෙණියාව සුසාන භූමියේ මළකුණක් වශයෙන් ඉන්නවා. ඒ වාගේ තව කෙනෙක් අතුරුගිරියේ ඉන්නවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අතුරුගිරියේ දරුවා ගැන කතා කරද්දී, මේ අපරාධකරුවා ඒ මන්නය අරගෙන තිබෙන්නේ මාස තුනකට කලින්. ඔහු ඒ පාපෝච්චාරණයේදී කියනවා, "ඒ දරුවාගේ පියාට ජීවිත කාලයේදීම විඳින්න පුළුවන් වේදනාවක් දෙන්න ඕනෑ" කියලා. ඒක තමයි ඔහුගේ අභිප්‍රාය, ඔහුගේ පරමාර්ථය. ඔහුට එරෙහි වෙලා ඉන්න ඒ පියාට මන්නයෙන් කොටන්න ඔහුට පුළුවන්. නමුත්, ඔහු ඒක කරන්නේ නැහැ. ඔහු ඒක කරන්නේ නැතිව පුතා මරන්නේ ඒ පියාගේ ජීවිත කාලයම විඳවන්න සිද්ධ කරන්නයි. ඉතින්. මෙවැනි අපරාධකරුවන් අප නැවත සමාජයට මුදා හළ යුතු ද?

මම දිවුලපිටිය ආසනයේ ප්‍රධාන සංවිධායකවරයා හැටියට, සේයා සඳෙව්මිගේ සිද්ධිය ආරංචි වුණු ගමන්ම එතැනට ගියා. එතැනදී, "මෙය පැහැර ගැනීමක්, කප්පම්කරුවන්ගේ වැඩක්, මරණයට පත් වෙලා නැහැ" කියන මතය තමයි පොලීසිය ඉදිරිපත් කළේ. එතැනදී මම ප්‍රසිද්ධියේ මාධ්‍යයට කිව්වා, "රුපියල් කෝටියක්ද, දෙකක්ද ඉල්ලන්නේ, අපි ඒක සොයා දෙන්නම්, කරුණාකර මේ දරුවාට අපරාධයක් කරන්න එපා, මරන්න එපා" කියලා. නමුත් ඒ දරුවා ඉතාම බරපතළ විධියට දූෂණය කරලා, ඇඳ ගෙන හිටිය බැනියමෙන් බෙල්ල ගැට ගහලා, -මෙතැන හැන්සාඩ් වාර්තාවේ සටහන් වන නිසා ඒ කරුණු කියන්න බැහැ- මරා දමලා තිබුණා. පොලීසියේ නිලධාරින්, විනිසුරුවරුන් ඉදිරියේදී ඒ ඝාතකයා පාපෝච්චාරණය කළ ආකාරයට ඉතාම දරුණු විධියට දූෂණය කර මරා තිබෙන බව ආරංචි වුණා.

ඒ විතරක් නොවෙයි, සිවලෝගනාදන් විද්‍යා කියන යාපනයේ ශිෂ්‍යාව, ගාල්ලේ, අක්මීමන අවුරුදු හතක ශිෂ්‍යාව සහ මුත්තුර්වල අවුරුදු දෙකහමාරක දැරිය පසු ගිය කාලයේ දූෂණය කර තිබෙනවා. මේවා හිතා ගන්නට බැහැ. කවුරු හරි කියනවා නම්, මේ අපරාධ කළ පාපතරයන්, මේ මානසික රෝගීන් ආරක්ෂා කරන්න කියා, මොන හිතකින්ද එහෙම කියන්නේ කියන එක අපි විශේෂයෙන්ම හිතන්න ඕනෑ.

අපි මේ සඳහා වෙන වෙන රටවල උදාහරණ ගන්නවා. බොහෝ විට සිංගප්පූරුව ගන්නවා. සිංගප්පූරුවේ මරණ දඬුවම තිබෙනවා; ජපානයේ මරණ දඬුවම තිබෙනවා; මැද පෙරදිග රටවල තිබෙනවා. ඇමෙරිකාවේ ප්‍රාන්ත පනස් ගණනකින් තිස් හයක මරණ දඬුවම තිබෙනවා. කවුද කියන්නේ දඬුවම් නිසා මේවා අඩු වෙන්නේ නැහැ කියලා? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙතැන මැද පෙරදිග ගිහින් තිබෙන බොහෝ ඇමතිවරු, මන්ත්‍රීවරු ඇති.

මැද පෙරදිග ඩුබායි රටේ Gold Souk කියලා market එකක් තිබෙනවා. ඒ රත්තරන් ආභරණ විකුණන කඩ තිබෙන market එකක්. හරියටම සිකුරාදාට පල්ලියේ යාච්ඤාව පටන් ගන්න වෙලාවට රත්තරන් ආභරණ විකුණන ඒ කඩවල සියලුම දොර ජනෙල් ඇර දමලා, ඒවායේ තිබෙන රත්තරන් බඩු ආදී සියලු දේවල් මේස උඩ තියලා ඒ වෙළෙන්දන් එළියට යනවා. ඔවුන් එළියට ගිහින් පැය ගණනක් යාච්ඤා කරලා ආපසු එනතුරු ගනු දෙනු කරන්න බැහැ. නමුත්, කවුරුවත් ඒ එකම මාලයකටවත්, මුද්දකටවත්, වළල්ලකටවත් අත තියන්නේ නැහැ. මොකද, දඬුවමට බය නිසා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ලංකාවේ අය දඬුවමට බයයි කියන එකට හොඳම උදාහරණය තමයි, පසු ගිය දවසක මැතිවරණ කොමසාරිස්වරයා කළ ප්‍රකාශය. මැතිවරණ කොමසාරිස්වරයාගෙන් මාධ්‍යවේදියෙක් ඇහුවා, "හොර ඡන්ද දැම්මොත් තමුන්නාන්සේලා ගන්න පියවර මොකක්ද, දණහිසට පහළින් වෙඩි තියනවාද?" කියලා. එතකොට මැතිවරණ කොමසාරිස් මහින්ද දේශප්‍රිය මහත්මයා කිව්වා, "ඇයි, කකුලෙන් පහළට වෙඩි තියන්නේ, කුඩු වෙන්න ඔළුවටම වෙඩි තියන්න" කියලා. ඒ ප්‍රකාශයෙන් පස්සේ අපේ ලංකාවේ බොහෝ දෙනෙක් දැක්කා, පසු ගිය අගෝස්තු මාසයේ පැවැත්වූ මහ මැතිවරණය තමයි ඩුවෙන්ම මැරකම් සිද්ද වෙච්ච මැතිවරණය කියලා.

දඬුවමට මිනිස්සු බයයි. ඒ නිසා දඬුවමක් තියෙන්න ඕනෑ. බුදු හාමුදුරුවන්ගේ කාලයේත් දඬුවම තිබුණා. මේ දඬුවම් අනිකුත් රටවලත් තිබෙනවා. මම කියන්නේ මේකයි. අපි මේ කථා කරන්නේ කවුරුවත් එල්ලා මරලා කාලකණ්ණි සතුටක් ලබන්න නොවෙයි. තමුන්ගේ කටයුතුවත් හරියට කර ගන්න බැරි මේ දරුවන්ට මෙහෙම අපරාධ කරන අයට දඬුවම් නොදුන්නොත් ඒක මහා අපරාධයක්. මේ අපරාධවලට ලක්වන සමහර දරුවන්ගේ වයස අවුරුදු 5යි. සමහර විට අවුරුදු දෙකහමාරයි. සමහර විට අවුරුදු 2යි. සමහර විට අවුරුදු 7යි. පසු ගිය දා ඝාතනය වුණු අතුරුගිරියේ දරුවා අවුරුදු 7ක පිරිමි දරුවෙක්. ඉතින් මේ අපරාධ නවත්වන්න නම් දඬුවම් කරන්න වෙනවා.

දැන් මේ මානව හිතවාදීන් කියන අය මොකක්ද කියන්නේ? මේ අපරාධකරුවන් පුනරුත්ථාපනය කරන්න ලු; නැවත සමාජයට ගේන්න ලු. බන්ධනාගාරගත කළ මේ අපරාධකරුවන් හැසිරුණු හැටි පසු ගිය දිනවල අපි දැක්කා. පසු ගිය කාලයේ මුළු කොළඹම අපරාධ පාලනය කළේ කවුද? ඒ තමයි බන්ධනාගාරගත වෙලා ඉන්න අපරාධකරුවන්. ඒ අය තමයි, easy cash ක්‍රමයට telephonesවලින් හිරගෙයින් පිට සිද්ධ වෙන අපරාධ පාලනය කළේ . ඒ අය කුඩු ව්‍යාපාර කළා. පුවත් පතක සඳහන් වෙලා තිබුණා, තරහකාරයෙක් මරන අවස්ථාවේ මරණ මංචකයේදී කෑ ගහන හැටි එක අපරාධකරුවෙක් හිර ගෙදරට වෙලා දුරකථනයෙන් අහගෙන හිටිය හැටි. ඉතින් මේ අය ආරක්ෂා කරන්න කියලා කවුරු හරි කියනවා නම්, මා කියන්නේ ඒක අපරාධයක් බවයි. ඒ නිසා අපරාධකරුවන් ආරක්ෂා කරන්න සූදානම් වෙන්න එපා.

මට කථා කරන්න තව ඉතා කෙටි කාලයයි තිබෙන්නේ. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඇත්තෙන්ම මමයි මේ යෝජනාව පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනෙන්න සිටියේ. නමුත්, නියෝජ්‍ය අමාත්‍යවරයකු හැටියට මට මේ යෝජනාව ගෙනෙන්න බැරිකමක් තිබුණා. ඊට පස්සේ මම බොහෝ දෙනෙකුට කථා කළත්, ඒ අයත් එයට ඉදිරිපත් වෙන්න කැමැති වුණේ නැහැ. ඊට පසුව තමයි අපේ ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමිය ඒ සඳහා කැමැත්ත පළ කරලා මේ යෝජනාව ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළේත්, මා මෙම යෝජනාව ස්ථිර කළේත්. නමුත් අද බොහෝ පිරිසක් -27දෙනෙකු පමණ- මේ කාරණය පිළිබඳව කථා කරන්න අවසර ඉල්ලා තිබෙනවා. එයින් තේරෙනවා, අද පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින බොහෝ මන්ත්‍රීවරුන් මේ යෝජනාවට එකඟයි කියලා.

අතිගරු ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා ගාල්ලේ දී ප්‍රකාශයක් කළා, එතුමාට පාර්ලිමේන්තුවේ අනුමැතිය ලැබෙනවා නම් එතුමා මෙයට අත්සන් කරනවා කියලා. මේක හරිම පෞද්ගලිකයි. එස්.ඩබ්ලිව්.ආර්.ඩී. බණ්ඩාරනායක මහත්මයා ඝාතනය වුණු කාලයේ ලංකාවේ මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක වුණේ නැහැ. නමුත් සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය ඒ නීතිය ගෙනාවා. ඝාතනය වුණේ තමන්ගේ ප්‍රියාදර, දයාබර සැමියා නිසා සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය ඒ නීතිය ගෙනාවා. නීතිය ගෙනැල්ලා තුන්දෙනකු වැරැදිකරුවන් කරලා, සෝමාරාමව එල්ලුවා. ඊට පසුව ආයෙත් නීතිය ලිහිල් කළා. ඒ කියන්නේ, මා අර කලිනුත් කිව්වා වාගේ මෙවැන්නක් තමන්ගේ කෙනෙකුට වෙන කල් කාටවත් දැනෙන්නේ නැහැ කියන එකයි. තමන්ගේ දුවකට, තමන්ගේ පුතෙකුට, තමන්ගේ පවුලේ කෙනෙකුට වුණොත් තමයි ඒ ගැන තේරෙන්නේ. නමුත් මෙතැන සිටින කාටවත් ඒ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙන්න සිදු වෙන්නේ නැහැ. මොකද, මේ අයට tight security තිබෙනවා; ආරක්ෂක භටයන් ඉන්නවා. මේ අයගේ දරුවන්ට කරදරයක් වෙන්නේ නැහැ. නමුත් කොටදෙණියාවේ අකරන්ගහ වාගේ ප්‍රදේශවල ගෙදරක ජනේලයට ග්‍රිල් එකක් සවි කරගන්න, කම්බි කූරු ටිකක් සවි කර ගන්නවත් සල්ලි නැති අහිංසක මිනිසුන්ගේ දරුවන්ට මොකද වෙන්නේ?

මම පසු ගිය දිනවල දුටුවා, වයික්කාලයේ නිපුණි රසාංගි කියලා දරුවකු පිළිබඳ තොරතුරු. ඒ දරුවාට මොකද වුණේ? කොටදෙනියාවේ දැරිය වාගේම දූෂණය කරලා ඇයවත් මරා දමා තිබුණා. අන්තිමට මොකක්ද සිදු වුණේ? ඒ අපරාධකරුවාට මාස දෙකකින් ඇප ලැබිලා එළියට ආවා. සෑම විටම මේ වාගේ සිද්ධීන්වලට හසු වූ අපරාධකරුවන්ට පෙර වැරැදි තිබුණා. ඒ අය තමන්ගේ ඉතිහාසයේ මේ වාගේ දූෂණ හතරක්, පහක් පමණ කරලා තිබුණු අයයි. ඒ වාගේම තමයි මේ මිනී මරුවනුත්. "සල්ලි බිම තිබෙනවා, පහත් වෙලා ඒ සල්ලි ගන්න" කියලා දරුවකුගේ බෙල්ලට මන්නයකින් කොටන්න, දෙවියනේ! කාටද පුළුවන්?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමනි, දැන් කථාව අවසන් කරන්න.

ගරු රන්ජන් රාමනායක මහතා
(மாண்புமிகு ரஞ்ஜன் ராமநாயக்க)
(The Hon. Ranjan Ramanayake)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අතුරුගිරියේ ළමයාගේ සිරුරේ පහළොස් තැනකට පිහියෙන් ඇණලා, සිරුර කොටස් හතකට වෙන් කරලා තිබුණා, ඒ දරුවා නොකළ වරදකට.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, උද්ඝෝෂණවල දී, මහජන ප්‍රශ්නවල දී, දේශපාලන ප්‍රශ්නවල දී හදිසි කෝපයෙන් කරන මිනී මැරුම් ගැන නොවෙයි අප මේ කථා කරන්නේ. කරුණාකර වරදවා වටහා ගන්න එපා. අප කථා කරන්නේ, අවුරුදු 5ත් - 10ත් අතරේ සිටින අහිංසක වින්දිතයන් ගැනයි. තමන්ගේ දෙයක්වත් තනිවම හරියාකාරව කරගන්න බැරි මේ වින්දිතයන්ගේ මානව අයිතීන් ගැනයි අප කථා කරන්නේ. ඒ නිසා මම මේ ගරු සභාවෙන් ඉල්ලීමක් කර සිටිනවා. කරුණාකර මේ යෝජනාවට පක්ෂව සියලු දෙනා ඡන්දය දෙන්න කියන ඉල්ලීම මම කරනවා. බහුතර ඡන්ද ප්‍රමාණයක් -ඡන්ද 113කට වඩා- ලැබුණොත් අපි මේ නීතිය අවුරුද්දක් දෙකක් ක්‍රියාත්මක කර බලමු.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)
(An Hon. Member)
අද ඡන්දය විමසීමක් නැහැ.

ගරු රන්ජන් රාමනායක මහතා
(மாண்புமிகு ரஞ்ஜன் ராமநாயக்க)
(The Hon. Ranjan Ramanayake)
ඡන්ද විමසීමක් අද නැති වුණත් ඉදිරි කාලයේ දී එනවා. ජනාධිපතිතුමාට මේ නීතිය ගෙනෙන්නට ඒ ඡන්ද විමසීමේ දී සහයෝගය දෙන්න කියලායි මම ඉල්ලන්නේ. දැන් ඒ සඳහා ඉතාමත්ම සුදුසු කාලය කියලා මම හිතනවා. මොකද, අපරාධ රැල්ල එන්න එන්නම වැඩිවෙමින් තිබෙනවා. සේයා සඳෙව්මි දැරියගේ සිද්ධියෙන් පසුව එක දිගටම මේ වාගේ සිදුවීම් හතර පහක් පමණ සිදු වුණා. මේ අපරාධ දැන් රැල්ලක් වශයෙන් පවතිනවා. ඒ නිසා මා මෙම කාරණය සම්බන්ධයෙන් මුළු පාර්ලිමේන්තුවෙන්ම සහයෝගය ඉල්ලා සිටිනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
මීළඟට, ගරු සුදර්ශිනී ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මැතිනිය. ඔබතුමියට විනාඩි 12ක කාලයක් ලබා දී තිබෙනවා.

[අ.භා. 2.22]

ගරු (වෛද්‍ය) සුදර්ශිනී ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහත්මිය (නගර සැලසුම් හා ජල සම්පාදන රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමිය)
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி)(திருமதி) சுதர்ஷினி பர்னாந்துபுள்ளே - நகரத் திட்டமிடல் மற்றும் நீர்வழங்கல் இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. (Dr.) (Mrs.) Sudarshini Fernandopulle - State Minister of City Planning and Water Supply)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද දින සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ දී ඉතාම වැදගත් යෝජනාවක් ගරු හිරුණිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමිය ඉදිරිපත් කර, ගරු රංජන් රාමනායක නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා එය ස්ථිර කර තිබෙනවා. ඒ ගැන කථා කිරීමට පෙර පළමුවෙන්ම මා ඔබතුමාටත්, අලුතෙන් පත්වුණු ගරු කථානායකතුමාටත්, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමාටත් මගේ ශුභාශිංසන පිරිනමන්නට මෙය අවස්ථාවක් කර ගන්නවා. ඒ වාගේම නැවත වතාවක් මා පාර්ලිමේන්තුවට තෝරා පත් කර එවන්නට කටයුතු කළ කටාන ආසනය ප්‍රමුඛ ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ ජනතාවටත් මාගේ ස්තුතිය පුදකරනවා.

අද ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ ඉතාම වැදගත් යෝජනාවක්. පසු ගිය පාර්ලිමේන්තු කාලයේ දීත් අපි මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්න උත්සාහ කළා. විශේෂයෙන්ම ළමා සහ කාන්තා දූෂණ සම්බන්ධයෙන් වැරැදිකරුවන් වන අපරාධකරුවන්ට එරෙහිව එල්ලුම් ගහ ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලා. මොකද, අද අපේ ලංකාවේ වැරැදිකරුවන් එල්ලුම් ගහට නියම වෙනවා. මිනීමැරුම්වලට, මත්ද්‍රව්‍ය සම්බන්ධව වැරැදිකරුවන් වන අයට, ඒ වාගේම රජයට එරෙහිව යුද්ධ කරන අයට මරණීය දණ්ඩනය නියම වුණත්, එම මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැහැ. නමුත් පසුගිය කාලයේ සිදුවුණු මේ අපරාධත් එක්ක රටේ ජනතාවගේ ලොකු ඉල්ලීමක් තිබෙනවා, නැවතත් එල්ලුම් ගහ ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලා. මොකද, පසු ගිය කාලයේ දරුවන්ට එරෙහිව, කාන්තාවන්ට එරෙහිව විශාල අපරාධ රැල්ලක් රට තුළ ක්‍රියාත්මක වෙන ආකාරය අපි දැක්කා. ඒ නිසා ජනතාවගේ එම ඉල්ලීමට සාධාරණ හේතුවක් තිබෙනවා. අද රටේ ජනතාව නීතියට බයයි. යතුරු පැදියකින් පාරේ යනකොට හෙල්මට් එකක් පැළඳිය යුත්තේ තමන්ගේ ඔළුව ආරක්ෂා කර ගෙන, තමන්ගේ ජීවිතයත් ආරක්ෂා කර ගන්නට වුණත්, බොහෝ දෙනෙකු හෙල්මට් එක දමන්නේ නැහැ. හෙල්මට් එක දමන්නේ පොලීසිය දැක්කොත් විතරයි. ඒ වාගේම තමයි, අද කොළඹ නගරය ඉතාමත්ම ලස්සන නගරයක්

[ගරු (වෛද්‍යා) සුදර්ශිනී ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහත්මිය]

බවට පත්වෙලා තිබෙන්නේ කුණු දමන අයට විරුද්ධව නීතිය හරි ආකාරයට ක්‍රියාත්මක වන නිසායි. ඩෙංගු රෝගය මර්දනය කිරීම සම්බන්ධයෙන් ගත්තත්, ඩෙංගු මර්දනය කරන්නට නම් කුණු ටික විධිමත්ව බැහැර කරන්නේ කොහොමද කියලා රටේ ජනතාව දන්නවා. හැබැයි, ඒක කළේ නැහැ. නමුත් දැන් ඒක කරන්නේ නීතියට බය නිසායි. ඒ නිසා මමත් විශ්වාස කරනවා, එල්ලුම් ගහ ටික කාලයකට හෝ ක්‍රියාත්මක කළ යුතුයි කියලා. විශේෂයෙන්ම දරුවන් සහ කාන්තාවන් දූෂණය කර මරා දමන භයානක ගණයේ අපරාධකරුවන් මර්දනය කිරීම සඳහා එල්ලුම් ගහ ටික කාලයකට හෝ ක්‍රියාත්මක කිරීම ඉතාමත්ම වැදගත් කියලා මා හිතනවා. එල්ලුම් ගහ ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳව අපේ නීති පොතේ සඳහන්ව තිබුණත් එය ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ.

අද සංඛ්‍යා ලේඛන දිහා බලන කොට පෙනෙනවා, 2009 - 2014 දක්වා කාලය තුළ ළමා අපරාධ 32,259ක් සිදු වෙලා තිබෙන බව. කාන්තාවන්ට එරෙහිව අපරාධ 39,604ක් සිදු වෙලා තිබෙනවා. හැබැයි, දඬුවම් ලබා දී තිබෙන්නේ 714කට පමණයි. කොච්චර අපරාධ සිදු වෙලා තිබෙනවා ද කියලා බලන්න. අද වන තුරු ඒ සම්බන්ධයෙන් නඩු අහලා වරදකරුවන්ට කිසිම දඬුවමක් ලබා දීලා නැහැ. ඒ වාගේම අධිකරණ පද්ධතිය තුළ විශාල නඩු හිරවීමක් දකින්නට ලැබෙනවා.

2006 දී දූෂණයට ලක් වුණු දැරියක් සම්බන්ධයෙන් 2015 දී නඩු විභාගය පැවැත් වෙන සිද්ධියක් පිළිබඳව පත්තරයක පළ වෙලා තිබෙනවා මා දැක්කා. ඇය විවාහ වෙලා අද වන කොට මාස හතරක දරුවෙකුත් ඉන්නවා. ඇය උසාවියට දිවුරුම් පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කරමින් ඉල්ලා තිබෙනවා, පැමිණිලිකාරිය හැටියට ඇයගෙන් සාක්ෂි කැඳවන්න එපා, එහෙම වුණොත් ඇයගේ විවාහ ජීවිතයට එය ලොකු කැලලක් වේවි, විවාහය දෙදරා යාවි කියලා. නීතිපතිතුමා කියලා තිබෙනවා, පැමිණිල්ලේ සාක්ෂි කැඳවන්න කියලා. නමුත් මහේස්ත්‍රාත්තුමා ඇයගේ සාක්ෂි කැඳවීම ප්‍රතික්ෂේප කරලා තිබෙනවා. ඒ වාගේ නඩු අහන්න අවුරුදු ගණනාවක් ගත වුණු අවස්ථා තිබෙනවා.

මේ කාරණය ගැනත් කියන්නට ඕනෑ. රාජ්‍ය දේපොළ අයථා ලෙස පරිහරණය කිරීම, නිදන් හෑරීම වාගේ දේවල් කරන අයට මහෙස්ත්‍රාත් උසාවියෙන් ඇප ලබා ගන්න බැහැ. හැබැයි, ළමා දූෂණ, කාන්තා දූෂණ කරන අයට ඇප ලබා ගන්න පුළුවන්. ඇප ලබා දී නඩුව අහන්නත් බොහෝ කාලයක් ගත වෙනවා. නඩු අහන කාලය වන කොට ෆයිල් එකත් නැති වෙලා. ඒ නිසා අද මේ වැරැදි කරන අයට දඬුවම් ලැබෙන්නේ නැහැ. ටික කාලයක් යන තුරු මේ සමාජය තුළ වින්දිතයා ගැන කථා කරනවා. නමුත් මාසයක් දෙකක් යන කොට වින්දිතයා ගැන අමතක වෙලා වරදකරුවා ආරක්ෂා කර ගැනීම, වරදකරුවාගේ මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය වීම් පිළිබඳව තමයි කථා කරන්නේ. ඒ නිසා අපේ රටේ අපරාධකරුවන්ට ලබා දෙන දඬුවම ශක්තිමත් කරලා, එල්ලුම් ගහ ටික කාලයකට හෝ ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

හැබැයි, එල්ලුම් ගහ ක්‍රියාත්මක කිරීමට පෙර අපටත් ගොඩක් දේවල් කරන්න තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම නඩු ඇසීමේ ක්‍රමවේදය අපි විධිමත් කරන්නට ඕනෑ. මට කලින් කථා කළ හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමියත් කිව්වා වාගේ අද ස්වාධීන පොලිස් කොමිසම් සභාව පිහිටුවා තිබුණත් එය හරියට ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ. බලය තිබෙනවා නම්, සල්ලි තිබෙනවා නම් ඔවුන්ට යම්කිසි දෙයක් කර ගන්න පුළුවන්. නමුත් දුප්පත්, අහිංසක අයට වෙනම නීතියක් තමයි ක්‍රියාත්මක වන්නේ. තරාතිරම නොබලා, බලය නොබලා හැමෝටම එක විධියට නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ක්‍රමවේදය අප ශක්තිමත් කරන්නට ඕනෑ.

කාන්තා හා ළමා දූෂණ නඩු විභාග කිරීම සඳහා වෙනම අධිකරණ පද්ධතියක් ඇති කිරීමේ වැදගත්කම මා මේ අවස්ථාවේ දී මතු කරන්නට ඕනෑ. මොකද, අපයෝජනයට ලක් වෙලා මානසිකව කඩා වැටුණු දරුවා පොලීසිය, උසාවිය කියන අලුත් පරිසරය තුළ තවත් මානසික වශයෙන් අපයෝජනයට ලක් වනවා. ඒ නිසා විශේෂයෙන්ම අවුරුදු 18ට අඩු ළමයින් සඳහා වෙනම අධිකරණ පද්ධතියක් ඇති කිරීම ඉතාම වැදගත් වනවා.

ඊළඟට, මා තවත් යෝජනාවක් කරන්න කැමැතියි. ඒ තමයි, "වීඩියෝ සාක්ෂි" ලබා ගැනීම; අපයෝජනයට ලක් වන දරුවන් පහසු පරිසරයක සිටිද්දී ඒ දරුවන්ගේ සාක්ෂි නවීන තාක්ෂණය හරහා -වීඩියෝ හරහා- ලබා ගැනීමේ ක්‍රමවේදයක් හඳුන්වා දීම. ඒ තුළින් අපට ඒ දරුවන් සම්බන්ධයෙන් ඉතාමත් වැදගත් සාක්ෂි ලබා ගන්න පුළුවන් බව මම විශ්වාස කරනවා. ඒ වාගේම අවුරුදු දෙකක් වැනි කෙටි කාලයක් තුළ කාන්තා හා ළමා දූෂණ නඩු විභාග කර අවසන් කළ යුතුයි. මෙම නඩු විභාග කර අවසන් වී දඬුවම් කරන කොට අවුරුදු 10ක්, 15ක් වැනි දීර්ඝ කාලයක් ගත වනවා. සමහර විට අදාළ කාන්තාව අම්මා කෙනෙක් වන්නට පුළුවන්. ඒ අම්මාගේ විවාහ ජීවිතය පවා සමහර විට කඩාකප්පල් වනවා. ඒ නිසා කෙටි කාලයක් ඇතුළත - අපට කියන්න බැහැ අවුරුද්ද ද, දෙක ද කියලා - එම නඩු විභාග කර අවසන් කිරීමේ ක්‍රමවේදයක් ඇති කරනවා නම් ගොඩක් හොඳයි කියලා මම හිතනවා.

ඊළඟ කාරණය තමයි වරදකරුවන් පුනරුත්ථාපනය කිරීම. එය ඉතාම වැදගත් වනවා. දඬුවම් නියම කළ වරදකරුවන්ට සමාව ලැබිලා එළියට ආපු කාලයක් තිබුණා. මට මතකයි ඒ අවස්ථාවේදී පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරියන්ගේ සංසදය හැටියට අපි ඊට විරුද්ධ වුණා. ස්ත්‍රී දූෂණ, ළමා දූෂණවලට වග කියන වරදකරුවන්ට ජනාධිපති සමාව දෙන්න එපා කියන යෝජනාව අපි එදා ඉදිරිපත් කළා. ඒ වරදකරුවන් පුනරුත්ථාපනය කිරීමත් ඉතාම වැදගත් වෙනවා. ඒ වාගේම ළමා අපයෝජන වැළැක්වීමටත් පියවර ගත යුතුයි. ඒ සඳහා වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම ඉතාම වැදගත් වනවා. මොකද, ගොඩක් වෙලාවට කුඩා දරුවන් අපයෝජනයට ලක් කරන අය මානසිකව යම් අසහනයකට, යම් මානසික රෝගී තත්ත්වයකට පත් වුණු අය බව අපි දකිනවා. සමහර විට ඔවුන් කුඩා කාලයේ දී අපයෝජනයට ලක් වුණු උදවිය වන්නට පුළුවන්.

අද සමහර අම්මලා විදේශගත වන නිසා ළමයින්ගේ රැකවරණය, ළමයින්ගේ සුරක්ෂිතභාවය සම්බන්ධයෙන් ලොකු ගැටලුවක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. මේ අවස්ථාවේ ගරු සභාවේ විදේශ රැකියා ඇමතිතුමිය ඉන්නවා. ඒ වාගේම අපේ හිටපු විදේශ රැකියා ප්‍රවර්ධන හා සුබසාධන අමාත්‍ය ගරු ඩිලාන් පෙරේරා මැතිතුමාත් සිටිනවා. අද නුපුහුණු කාන්තාවන් විදේශගත වන එක අඩු කරලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම විවාහක කාන්තාවක් විදේශගත වන විට දරුවන්ගේ රැකවරණය පිළිබඳව වාර්තා කැඳවලා තිබෙනවා. අපි විශේෂයෙන්ම ඒ ගැන සන්තෝෂ වනවා. සුමේධා ජී. ජයසේන ඇමතිතුමිය ළමා සංවර්ධන හා කාන්තා අභිවෘද්ධි ඇමතිතුමිය හැටියට කටයුතු කරනකොට අවුරුදු 5ට අඩු දරුවන් සිටින කාන්තාවන් පිට රට යන එක නතර කළා මට මතකයි. ඒ අවස්ථාවේ දී රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන කාන්තා අයිතිවාසිකම් ගැන කථා කරලා කිව්වා, ඒක වැරැදියි කියලා. හැබැයි, එදා කවුරුවත් ළමයින්ගේ අයිතිවාසිකම් ගැන කථා කළේ නැහැ.

ළමයාට අම්මාගේ, තාත්තාගේ රැකවරණය අවශ්‍යයි. ළමයාට බාහිරව සිදු වන තුවාල අපි දකිනවා. අපට ඒවා සුව කර ගන්න පුළුවන්. හැබැයි මේ ආදරය නොලැබීම තුළ, සුරක්ෂිතභාවය නොලැබීම තුළ මේ ළමයාගේ මනසට වන තුවාල අපි දකින්නේ නැහැ. මේ දරුවන් කවදා හරි වැඩිහිටියෙක් බවට පත් වුණාම

අපයෝජකයන් බවට පත් වෙනවා. සමහර විට මේ දරුවන් වැඩිහිටියන් හැටියට පත් වුණාම සමාජයට එරෙහි වෙනවා. සමාජ විරෝධී ක්‍රියාවන් කිරීමට පෙළඹෙනවා. එම නිසා මේවා වැළැක්වීම කෙරෙහි අපි අපේ අවධානය යොමු කිරීම ඉතාමත්ම වැදගත් වෙනවා. විශේෂයෙන්ම අම්මලා තාත්තලා දරුවන් රැක බලා ගැනීම සම්බන්ධව දැනුවත් වෙන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම තමයි ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය. ගැහැණු දරුවන් වේවා, පිරිමි දරුවන් වේවා, මේ දරුවන් පවුලට වැදගත්; රටට වැදගත්. මේ දරුවන්ට සුරක්ෂිත පරිසරයක ආදරය, රැකවරණය තුළ හැදී වැඩී මේ රටේ ආර්ථික සංවර්ධනයට දායක වෙන්නට පුළුවන් හොඳ වැඩිහිටියන් බවට, සාර්ථක වැඩිහිටියන් බවට පත් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ අපි ක්‍රියාත්මක කිරීම ඉතාමත්ම වැදගත් කියලා මතක් කරන්න ඕනෑ.

ස්ත්‍රී දූෂණ නඩු ගත්තාම සියයට 80ක්ම ඉන්නේ අවුරුදු 16ට අඩු දරුවන් බව අද අපි දකිනවා. අවුරුදු 16ට අඩු දරුවන් girlfriend - boyfriend වුණත් කැමැත්ත ඇතිව හෝ නැතිව ඒ අය ලිංගික ක්‍රියාවලියේ යෙදුණාම ඔවුන් වැඩිහිටියන් නොවන නිසා ඒවාත් යන්නේ ස්ත්‍රී දූෂණ නඩු හැටියටයි. මෙතැනදීත් අපට විශාල වගකීමක් තිබෙනවා. මොකද, අද රටේ අධ්‍යාපනය තුළ දරුවන්ට ප්‍රජනක සෞඛ්‍ය ගැන, ලිංගික සෞඛ්‍ය ගැන අපි කියලා දෙන්නේ නැහැ. දරුවන්ට මේ තොරතුරු ලබා ගැනීමේ ක්‍රමවේදයක් නැහැ. නිවැරදි තොරතුරු ගලා ඒමේ ක්‍රමවේදයක් නැහැ. දෙමව්පියන් සහ දරුවන් අතර මෙවැනි දේවල් අද කථා කරන්නේ නැහැ. එම නිසා ඉතාමත් වැදගත් වෙනවා, අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළින් ප්‍රජනක ලිංගික සෞඛ්‍ය පිළිබඳව හඳුන්වා දීලා දරුවන්ට තමන්ගේ ශරීරය ගැන, තමන්ගේ අවයව වෙනස්වීම් ගැන දැනුවත් කිරීම. අපේ දරුවන්ගේ හෙට දවස වෙනුවෙන්, දරුවන්ගේ සුරක්ෂිතභාවය වෙනුවෙන් අද ඉදිරිපත් වුණු යෝජනාව අනුව එල්ලුම් ගහ ක්‍රියාත්මක කිරීම ඉතාමත්ම වැදගත් බව මතක් කරන්න ඕනෑ. එය ක්‍රියාත්මක කිරීම අතරතුර අපි තවත් ඉක්මනට ක්‍රියාත්මක වී අධිකරණ පද්ධතිය, පොලීසිය හරහා තිබෙන ක්‍රියාදාමය ශක්තිමත් කිරීමත්, ඒ වාගේම මෙවැනි අපරාධ වැළැක්වීමත් දෙකම එකටම කෙරෙන්න ඕනෑ බවත් මතක් කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා. බොහොම ස්තුතියි.

[අ.භා. 2.34]

ගරු සජිත් ප්‍රේමදාස මහතා (නිවාස හා ඉදිකිරීම් අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு சஜித் பிரேமதாஸ - வீடமைப்பு மற்றும் நிர்மாணத்துறை அமைச்சர்)

(The Hon. Sajith Premadasa - Minister of Housing and Construction)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විශේෂයෙන්ම කාලීන වශයෙන් වැදගත් වූ මාතෘකාවක් පිළිබඳව අදහස් ඉදිරිපත් කරන්නට ලැබීම ගැන මම සතුටු වෙනවා. කාලයක් පුරාවටම අපේ රටේ අනාගතය භාර ගැනීමට සිටින දරු සම්පතට සිදු වුණු හානිය, විෂමාචාරී ක්‍රියාවන් පිළිබඳව රටක් හැටියට, ජාතියක් හැටියට අප ඇත්ත වශයෙන්ම කනගාටු විය යුතුයි. ඒ කනගාටුවීම තුළ කාලය එළැඹිලා තිබෙනවා කියලා මම හිතනවා, අපේ ප්‍රතිචාරයන් හුදු වචනවලට පමණක් සීමා කරන්නේ නැතිව සක්‍රීය ක්‍රියාදාමයක් තුළින් මේ නින්දිත විෂමාචාරවල, මනුෂ්‍ය ඝාතනවල, අතවර ක්‍රියාවල නියැලෙන සියලු දෙනාටම ලබා දිය යුතු දඬුවම ලබා දෙන්නට. ඒ සඳහා රටක් හැටියට, ජාතියක් හැටියට, රජයක් හැටියට අප ඇප කැප විය යුතුයි. විශේෂයෙන්ම ළමා අපයෝජකයන්ට, ළමා ඝාතන සිදු කරන්නට මරණීය දණ්ඩනය ලබා දීම පිළිබඳව සාකච්ඡා වන මේ මොහොතේදී, ඉතාමත්ම තියුණු ආකාරයට තොරතුරු, කාරණා සොයා බලා මේ මාතෘකාව පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීම වැදගත් යැයි මා සිතනවා.

මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාදාමයක් හැටියට ක්‍රියාත්මක කරන්නට හේතු සාධක වන කරුණු දෙකක් තිබෙනවා. එක පැත්තකින් එය දඬුවමක් හැටියට ලබා දෙන්නට පුළුවන්. ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කියනවා නම් ඒක punishment එකක්; punitive action එකක්. වරදක් කළා නම් දඬුවම ලබා දෙනවා. මරණීය දණ්ඩනය ලබා දීම, අනාගතයේ දී සිදු වන මනුෂ්‍ය ඝාතන වළක්වන්නට හේතු සහගත වෙනවා කියලා තවත් පැත්තකින් තර්කයක් තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම, අද අපේ රටේ දරු සම්පතට සිදු වෙලා තිබෙන මහා විනාශය පිළිබඳව විග්‍රහ කරන කොට, මම මරණීය දණ්ඩනයට පක්ෂපාතීව කටයුතු කරනවා. එයට මම පක්ෂයි. ඒ යම් යම් කොන්දේසි මතයි. හැබැයි, කවුරු හරි කියනවා නම්, මේ මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කරන්නේ මෙවැනි ඝාතනයන් වැළැක්වීමේ අදහසින් කියලා, ලෝකයේ සිදු වෙලා තිබෙන විවිධ ගවේෂණ, සමීක්ෂණ, පරීක්ෂණ වාර්තා දෙස බැලුවාම ඒ වැළැක්වීමේ කාරණාව ඉෂ්ට සිද්ධ වෙලා නැති බවක් තමයි පෙනෙන්න තිබෙන්නේ. එයට හොඳ උදාහරණයක් තමයි ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය. ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ සිදු වන සාහසික මිනීමැරුම්වලට- එයට කියන්නේ "first degree murder" කියලා. - ඍජුව සම්බන්ධ වන අයට මම දන්නා විධියට නම්, ආකාර පහකින් මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක වෙනවා. එනම්, විදුලි පුටුව, ගෑස් කාමරය, එල්ලා මැරීම, විෂ එන්නත සහ වෙඩි තැබීම යනාදී වශයෙන්. ඇමෙරිකාවේ ප්‍රාන්ත 31ක මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක වෙනවා. එහි ප්‍රාන්ත 19ක එය ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැහැ. නමුත්, ඇමෙරිකාවේ ප්‍රාන්ත මට්ටමින් කෙරී තිබෙන සමීක්ෂණ දෙස බැලුවාම මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක වන ප්‍රාන්තවල වැඩි වැඩියෙන් මිනීමැරුම් සිදු වන බව පෙනෙනවා. මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක නොවන ප්‍රාන්ත 19හි එවැනි ඝාතනවල අඩු ප්‍රතිශතයක් දකින්න තිබෙනවා. එතකොට මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක වන ප්‍රාන්ත 31ක වැඩි වැඩියෙන් මිනී මැරුම් සිදු වන අතර මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක නොවන ප්‍රාන්තවල මිනී මැරීම්; සාහසික ඝාතන -homicide- අඩුවෙලා තිබෙනවා. එතකොට අපි මේ මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කළ යුත්තේ වැළැක්වීමේ ක්‍රියාවලියක් - preventive action එකක් - හැටියටය කියලා කවුරු හරි කියනවා නම්, ලෝකයේ මෙතෙක් සිදු වෙලා තිබෙන විවිධ සමීක්ෂණවල වාර්තා තුළින් එවැන්නක් තහවුරු වී නොමැති බව ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ.

මම පැහැදිලිවම කියනවා, මරණීය දණ්ඩනය ගෙන එනවා නම් ගෙන එන්නට ඕනෑ යම් කිසි වරදකට ඍජුවම, ස්ථිරවම වැරදිකරුවෙකු වූ නිසයි කියා. පොඩ්ඩක් හිතලා බලන්න, මං කොල්ල කෑමක් කළාම ඒකට දඬුවමක් තිබෙනවා, වෙනත් අපරාධවලටත් දඬුවම් තිබෙනවා. යම් පුද්ගලයෙකු, විශේෂයෙන්ම අපේ රටේ දූ දරුවන් දූෂණය කර, කරන්න පුළුවන් නින්දිත ක්‍රියාවන් සියල්ලක්ම කර ඒ දූවා දරුවන් මරණයට පත් කරන කොට මරණීය දණ්ඩනය සුදුසු නැත්තේ ඇයි? මම පැහැදිලිවම කියනවා, දඬුවමක් හැටියට එම දඬුවම ලබා දිය යුතුයි කියා. එය සිදුවිය යුතුමයි. හැබැයි, ඒ ක්‍රියාදාමය සිදුවිය යුත්තේ කොන්දේසි සහිතවයි. මොකක්ද ඒ කොන්දේසිය.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ කොන්දේසිය ගැන කථා කරන කොට පැහැදිලිවම ඉතාමත්ම සාධාරණ, අපක්ෂපාතී, නිර්ව්‍යාජ, විනිවිදභාවයෙන් යුක්ත වූ අධිකරණ ක්‍රියාවලියක්, අධිකරණ යාන්ත්‍රණයක් -යුක්තිය පසිඳීමේ ක්‍රියාදාමයක්- ක්‍රියාත්මක වෙන්නට ඕනෑ. එවන් ක්‍රියාදාමයක් නොතිබෙන තත්ත්වයක් තුළ මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කිරීම සුදුසු නැහැයි කියා මා හිතනවා.

යම් කිසි අධිකරණ ක්‍රියාවලියකට දේශපාලනඥයන්ගේ ඇඟිලි ගැසීම් සිදු වෙනවා නම්, විවිධ බලවතුන්ගේ ඇඟිලි ගැසීම් සිදු

[ගරු සජිත් ප්‍රේමදාස මහතා]

වෙනවා නම්, "මේ පුද්ගලයා මා වෙනුවෙන් පෝස්ටර් අලවපු පුද්ගලයෙක්, මා වෙනුවෙන් canvassing ගිය පුද්ගලයෙක්, ගෙයින් ගෙට ගිය පුද්ගලයෙක්, මගේ මැතිවරණ ව්‍යාපාරයේ ප්‍රමුඛතම ක්‍රියාදාමයක් කළ පුද්ගලයෙක්, ඒ නිසා කරුණාකරලා ඔහුට මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කරන්න එපා. ඊට වැඩිය ලිහිල් දඬුවමක් ලබා දෙන්න." ආදී දේවල් කියනවා නම්, ඒ වාගේ ඇඟිලි ගැසීම් පවතින ක්‍රියාවලියක් තුළ විශේෂයෙන්ම අධිකරණ ක්‍රියාවලිය යම් දේශපාලනීකරණයකට ලක් වෙලා තිබෙනවා නම්, අන්න එවන් තත්ත්වයක් තුළ මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කිරීම සුදුසු නැහැයි කියා මා විශ්වාස කරනවා. නමුත් පත් කළ යුතු ස්වාධීන කොමිෂන් සභා සියල්ලක්ම පත් කර, අධිකරණ ක්‍රියාදාමය, ආරක්ෂක ක්‍රියාදාමය, පොලිස් යාන්ත්‍රණය සහමුලින්ම දේශපාලන ග්‍රහණයෙන් සහ වෙනත් ග්‍රහණවලින් ඉවත් කර බොහොම ශුද්ධ, පිරිසිදු අධිකරණ ක්‍රියාවලියක් ක්‍රියාත්මක වන යාන්ත්‍රණයක් ස්ථාපනය කළාට පස්සේ අනිවාර්යයෙන්ම අප මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කළ යුතුයි කියා මා විශ්වාස කරනවා. අපේ රටේ දරු පරපුර වෙනුවෙන්, දරු පරපුරේ අනාගත ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් -රැකවරණය වෙනුවෙන්- අප ඒ යුතුකම ඉෂ්ට සිද්ධ කරන්නට ඕනෑ. ඒ වාගේම මම විශ්වාස කරනවා, මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කරන කොට “burden of proof”, ඒ කියන්නේ "ඔප්පු කිරීමේ භාරය" අපි තව දුරටත් වැඩි කරන්න ඕනෑ කියා. ඒකට හේතුව මොකක්ද? මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කරනවාය කියන්නේ යම් පුද්ගලයෙකුගේ ජීවිතයක් අහිමි කිරීමක්. රජයක් රටක් පාලනය කරන කොට, එහෙමත් නැත්නම් රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණය ක්‍රියාත්මක කරන කොට අපි හිඩැස් සියල්ලක්ම ඉවත් කර, සැක සංකා සියල්ලක්ම ඉවත් කර ශුද්ධව, පිරිසිදුව යම් වරදකට වැරදිකරු හැටියට ඔප්පු වෙනවා නම් පමණක් මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කිරීම වඩාත් යෝග්‍යයි කියා මා විශ්වාස කරනවා. ඒ වාගේම අපේ රටේ දරු පරපුර -ළමා පරපුර- අපචාරකරුවන්ගේ, දූෂිතයන්ගේ, මිනී මරුවන්ගේ ග්‍රහණයට ලක් වෙලා තිබෙන මොහොතක මරණීය දණ්ඩනයට අමතරව තවත් පියවර රැසක් ක්‍රියාත්මක කරන්න අපට සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා කියා මා විශ්වාස කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපි හැමෝම කථා කරනවා, අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගැන. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ III වැනි පරිච්ඡේදයේ සඳහන් වෙනවා, මූලික අයිතිවාසිකම් ගැන. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ III වැනි පරිච්ඡේදයෙන් රටේ ජනතාවගේ මූලික අයිතිවාසිකම් ලබා දීම ගැන කථා කළත්, කුඩා ළදරුවන්ගේ ආරක්ෂාව, ළදරු පරපුරේ ආරක්ෂාව, රටේ අනාගතය භාර ගන්නට සිටින දරු පරපුරට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හරහා ලබා දිය යුතු රැකවරණය පිළිබඳව අංශු මාත්‍රයක්වත් සඳහන් වෙලා නැහැ. එහෙම නම් මේ "මූලික අයිතිවාසිකම්" කියන පරිච්ඡේදය ඉක්මන් සංශෝධනයකට ලක් කර අපේ සිඟිති දූවා දරුවන්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම් සුරක්ෂා වන විධියට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් වහාම ගෙන ආ යුතුයි කියා මම හිතනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපට ජාත්‍යන්තර ප්‍රජාව දිහා බැලුවාම, ළමා අපචාර, ළමා දූෂණ, ළදරුවන් ආශ්‍රිත මිනී මැරීමේ ක්‍රියාවන් අඩුවෙන්ම සිදු වෙන රටවල් දිහා බැලුවාම - උදාහරණයක් වශයෙන් නෝර්වේ වාගේ රටක් දිහා බැලුවාම- ඒ රටවල තිබෙනවා, ළමා කේන්ද්‍රීය ජන සමාජයක්; ළමා අයිතීන් සුරක්ෂා කරන නීති පද්ධතියක්. දූවා දරුවන්ගේ පැවැත්ම, සුබසාධනය ඒ අයිතීන් ආරක්ෂා කිරීම කේන්ද්‍ර කරගත් සමාජ රටාවක් ඒ රටේ ක්‍රියාත්මක වෙනවා. අපි හැමෝම දන්නවා, ළමා අයිතීන් පිළිබඳව එක්සත් ජාතීන්ගේ ප්‍රඥප්තිය 1989 වසරේ අපේ රට පිළිඅරගෙන-

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
අවසන් කරන්න, ඇමතිතුමා.

ගරු සජිත් ප්‍රේමදාස මහතා
(மாண்புமிகு சஜித் பிரேமதாஸ)
(The Hon. Sajith Premadasa)
මට තව විනාඩි දෙකක් දෙන්න.

එක්සත් ජාතීන්ගේ ළමා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රඥප්තියෙන් පිළිගත් අයිතීන් අපේ රටේ ළමා පරපුරට ලබා දීම සඳහා 1992 වෙන කොට ළමා ප්‍රඥප්තියක් ප්‍රකාශයට පත් කළා. නමුත් ඒ ළමා ප්‍රඥප්තිය නමට පමණයි. අපි ඒක අපේ රටේ නීති රාමුවට ඇතුළත් කරන්නට ඕනෑ. ඒ වාගේම අපි වග බලා ගන්නට ඕනෑ, ජාතික ළමා ආරක්ෂණ අධිකාරිය වැනි අපේ රටේ දරු පරපුරේ අනාගත සුබ සිද්ධිය සුරක්ෂා කරන ඒ රාජ්‍ය ආයතනවලට මීට වඩා වැඩි පිරිස් බලයක් -මානව සම්පතක්- මූල්‍ය ශක්තියක් ලබා දෙන්න. ඒ වාගේම අපි අමතක කරන්නට හොඳ නැහැ, අපේ රටේ දරු පරපුර සුරක්ෂා කිරීම සඳහා සමාජමය වගකීමකුත් තිබෙන බව. ඒ සම්බන්ධයෙන් දෙමව්පියන්ටත් විශාල වගකීමක් තිබෙනවා. ඒ සමාජමය වගකීම් රටාවත්, ඒ දෙමව්පියන්ගේ වගකීම් සම්භාරයත් අපි රටක් හැටියට හරියාකාරව ක්‍රියාත්මක කරන්නට ඕනෑ.

මගේ කථාව අවසාන කරන මේ මොහොතේ මම පැහැදිලිව කියන්න කැමැතියි, අපේ රටේ දූ දරුවන්ගේ සුරක්ෂිතතාව උදෙසා අපි අනිවාර්යයෙන්ම මරණීය දණ්ඩනය අපේ රටේ ස්ථාපනය කළ යුතුව තිබෙනවාය කියා. හැබැයි, මරණීය දණ්ඩනය ස්ථාපනය කරන කොට ස්වාධීන අධිකරණයක්, ස්වාධීන පොලීසියක්, කිසිම ඇඟිලි ගැසීමකින් තොරව යුක්තිය පසිඳලීමේ ක්‍රියාදාමය ක්‍රියාත්මක වෙන යාන්ත්‍රණයක් අපි අනිවාර්යයෙන්ම සකස් කළ යුතුයි. මරණීය දණ්ඩනයෙන් පමණක් නොව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් තුළින් අපේ දරු පරපුරේ අයිතීන් ආරක්ෂා කරන්න අවශ්‍යයි. මූලික අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමේ ව්‍යවස්ථාවලට ළමා අයිතීන්, දූවා දරුවන්ගේ සුරක්ෂිතතාව සාක්ෂාත් කිරීමේ ප්‍රතිපාදනයන් සම්බන්ධව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවටත් ඇතුළත් කර ජන සමාජයටත්, දෙමව්පියන්ටත්, රජයටත් රාජ්‍ය ආයතනවලටත් දූ දරුවන්ගේ අනාගත සුරක්ෂිතතාව තහවුරු කිරීම ප්‍රධානතම රාජ්‍ය කාර්ය භාරයක් බවට පත් කිරීම අද යුගයේ අවශ්‍යතාව බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරපු අපේ හිරුනිකා මන්ත්‍රීතුමියටත්, එය ස්ථිර කරපු රන්ජන් රාමනායක නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාටත් මේ කාලෝචිත යෝජනාව ගෙන ඒම පිළිබඳව ස්තුතිවන්ත වෙනවා. මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කළ යුතුයි. නමුත් අර වැදගත් කොන්දේසිවලට යටත්ව අපි මනුෂ්‍යත්වයේ නාමයෙන් ඒ මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කරමුයි කියා මම මේ අවස්ථාවේ යෝජනා කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා ඉදිරිපත් කරපු සියලුම කරුණු කාරණා ඇතුළත් ලේඛන හැන්සාඩ් වාර්තාවට ඇතුළත් කිරීම සඳහා **සභාගත*** කරනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ඊළඟට, ගරු නලින්ද ජයතිස්ස මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමාට විනාඩි 15ක කාලයක් තිබෙනවා.

** පුස්තකාලයේ තබා ඇත.*
** நூனிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.*
** Placed in the Library.*

[අ.භා. 2.50]

ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා
(மாண்புமிகு (டாக்டர்) நளிந்த ஜயதிஸ்ஸ)
(The Hon. (Dr) Nalinda Jayathissa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමිය අද දින සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ මෙම යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන මොහොත වන විට ළමා අපචාර සහ ස්ත්‍රී දූෂණ සම්බන්ධයෙන් මේ රටේ මහත් ආන්දෝලනයක් ඇති වී තිබෙනවා. පසු ගිය කාලය පුරාවටම අපේ රටේ සිදු වුණු ස්ත්‍රී දූෂණ, විශේෂයෙන්ම ළමා අපචාර පිළිබඳව අප හැම දෙනා තුළම කම්පනයක් තිබෙනවා; අපේ හද කකියනවා. ඒ පිළිබඳව විරෝධය හැම තැනින්ම ප්‍රකාශයට පත් වෙනවා. ඒ වාගේම සියලුම ජනතාව මේ ක්‍රියා පිළිකුල් කරනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මීට මාස කිහිපයකට කලින් උතුරේ කයිට්ස් දූපතේදී ශිවලෝගනාදන් විද්‍යා කියන පාසල් ශිෂ්‍යාව සමූහ දූෂණයට ලක් වුණාම මේ රටේ සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් භේදයකින් තොරව හැම දෙනාම එයට එරෙහි වුණු බව ඔබතුමාට මතක ඇති. ඒ වාගේම සේයා සදෙව්මි දැරිය ඝාතනය කළාම, එයට මේ රටම එරෙහි වුණා. අපි මේ සාකච්ඡා කරමින් ඉන්නේ මෙවැනි ළමා දූෂණ, ළමා අපචාර, ස්ත්‍රී දූෂණ වළක්වා ගෙන මේ රට තව දුරටත් ශිෂ්ට සම්පන්න කරගන්නේ කොහොමද කියන කාරණය ගැනයි. ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමිය ඉදිරිපත් කරන ලද මේ යෝජනාවේ ළමා අපචාර සිදු කර, ස්ත්‍රී දූෂණ සිදු කර කරන ලද ඝාතන සම්බන්ධයෙන් සඳහන් වනවා. අපේ රටේ නීතියේ හැටියට ඒ ඝාතකයන්ට මරණ දඬුවම ලබා දිය හැකියි.

දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය අනුව අපේ රටේ මරණ දඬුවම ලබා දෙන්න පුළුවන් අපරාධ පහක් තිබෙනවා. එවැනි අපරාධ වන්නේ ඝාතනය, ඝාතනයට අනුබල දීම, එවැනි නඩුවකදී බොරු සාක්ෂි ලබා දීම, රාජ්‍ය විරෝධී කුමන්ත්‍රණය සහ හෙරොයින් වැනි මත් ද්‍රව්‍ය ග්‍රෑම් දෙකකට වඩා ළඟ තබා ගැනීම හෝ ප්‍රවාහනයයි. මේ කරුණු පහට අදාළව මරණ දඬුවම ලබා දෙන්න පුළුවන්. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපි කවුරුත් දන්නා විධියට මෙවැනි වරදකට අධිකරණයෙන් මරණ දඬුවම නියම කළාට පස්සේ ජනාධිපතිවරයාගේ අත්සන යොදා එතුමා කැමැති දිනයක සහ වේලාවක අදාළ පුද්ගලයා එල්ලා මැරීමේ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරන්න බලය පවරා තිබෙනවා. එය මේ පාර්ලිමේන්තුව මීට කලින් සම්මත කරලා තිබෙන නීතියක්. ඒ නීතිය දැන් අපේ රටේ බලාත්මකයි; බල පවත්වන්න පුළුවන්. එයට අවශ්‍ය කරන්නේ ජනාධිපතිවරයාගේ අත්සනයි. අධිකරණ ඇමතිවරයාගෙන් රහසිගත වාර්තාවක් කැඳවා ගෙන, අදාළ විනිශ්චයකාරවරයාගෙන් රහසිගත වාර්තාවක් කැඳවා ගෙන, නීතිපතිවරයාගෙන් රහසිගත වාර්තාවක් කැඳවා ගෙන තමයි ජනාධිපතිවරයා එයට අත්සන් කරන්නේ. මේ රටේ පවතින නීතිය තුළ ජනාධිපතිවරයාගේ අත්සනින් ක්‍රියාත්මක කළ හැකි මරණ දඬුවම සම්බන්ධයෙන් අපි කථා කරනවා.

මේ සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ යෝජනාව පාර්ලිමේන්තුවේදී සම්මත වුණත් නැතත් -ඡන්ද විමසීමක් ආවොත් සම්මත වුණත් නැතත්- ඒ සම්බන්ධයෙන් බලය තිබෙන්නේ ජනාධිපතිවරයාටයි. මේ පාර්ලිමේන්තුවෙන් ඒ සඳහා බලපෑමක් කරන්න බැරි වුණත් හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමිය ඉදිරිපත් කළ මේ යෝජනාව සම්බන්ධයෙන් -ළමා අපචාර සහ ස්ත්‍රී දූෂණ සම්බන්ධයෙන් මරණ දඬුවම ලබා දීම සම්බන්ධයෙන්- මේ ගරු සභාව නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරුන්ගේ අදහස මොකක්ද, ඒ සම්බන්ධයෙන් එක් එක් මන්ත්‍රීවරයා කල්පනා කරන්නේ කොහොමද කියලා දැන ගැනීමට මෙය අවස්ථාවක් කර ගන්න පුළුවන්. ඒ හැරුණු විට අපි 225 දෙනාම අත් ඔසවා මේ යෝජනාව සම්මත කළත් දැනටමත් මේ නීතිය සම්මත කරලා ජනාධිපතිතුමාට බලය පවරලායි තිබෙන්නේ.

දැන් මේ රට පුරා උද්ඝෝෂණ පවත්වනවා. ඇයි, මේ ජනතාව උද්ඝෝෂණය කරන්නේ? නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අකාර්යක්ෂමතාවයක් තිබෙන නිසා නීතියේ කාර්යක්ෂමතාව පිළිබඳව ඔවුන්ට අවිශ්වාසයක් තිබෙනවා. නීතියේ අකාර්යක්ෂමතාව නිසා ස්ත්‍රී දූෂණ, ළමා අපචාර, ඝාතන ආදිය සම්බන්ධයෙන් අධි චෝදනා ගොනු කිරීමට සමහර විට අවුරුදු 10ක්, 12ක් ගත වෙන බව අපි ඕනෑ තරම් අසා තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ වාගේම තමයි නීතියේ තිබෙන අසාධාරණත්වය හා පක්ෂපාතිත්වය. මා හිතන විධියට මේ යෝජනාව ගැන අපි සාකච්ඡා කරන මේ අවස්ථාව වාගේම අවස්ථා කිහිපයක් මේ පාර්ලිමේන්තුව මීට කලින් උදා කර ගත යුතුව තිබුණා. මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කළ ඇමතිවරයෙකුගේ බිරිඳක් කාන්තාවන් දෙදෙනෙක් ඝාතනය කරලා මරණීය දණ්ඩනය නියම වෙලා ඉන්දෙද්දී ජනාධිපති පොදු සමාවක් යටතේ ජාත්‍යන්තර කන්තා දිනයේදී ඇයව නිදහස් කළාම එයට මුළු පාර්ලිමේන්තුවම එරෙහි විය යුතුව තිබුණා. රත්නපුරයේ බස්නායක නිලමේවරයා එවැනි ඝාතනයකට සිර ගත වී සිටියදී, ඔහුව ජනාධිපති පොදු සමාව යටතේ නිදහස් කරන කොට පාර්ලිමේන්තුව මෙවැනි යෝජනාවක් සම්මත කර ගත යුතුව තිබුණා. එදා ඒ ගැන මොකුත් කථා කළේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ජාත්‍යන්තර කාන්තා දිනයේදී කාන්තාවන් දෙදෙනෙකු ඝාතනය කළ කාන්තාවකට ජනාධිපති පොදු සමාව දීම වැනි කරුණු නිසා තමයි ජනතාවගේ විශ්වාසය බිඳ වැටී තිබෙන්නේ. ඒ නිසායි, ජනතාව උද්ඝෝෂණය කරන්නේ. ඒ වාගේම නීතියේ තිබෙන අසමානතාව පිළිබඳව ජනතාවට බයක් තිබෙනවා. වැරදිකරුවන් නිවැරදිකරුවන් වෙලා නිවැරදිකරුවන් දඬුවම් ලබන, ඔවුන් එල්ලුම් ගහට යන මේ අසමානතාව පිළිබඳව ජනතාවට බයක් තිබෙනවා. පොලිසියේ අසාධාරණ, අකාර්යක්ෂම සේවය පිළිබඳව ජනතාවට බියක් තිබෙනවා. ඒ නිසා පැන නැඟී උද්ඝෝෂණ ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමිය ඇයගේ කථාවේදී සඳහන් කළා, මෙවැනි අපරාධ රැල්ලක් මැඩ පැවැත්වීම සඳහා තිබෙන ඉක්මන් සහ එකම විසඳුම මරණ දඬුවමයි කියලා. දැන් මේ යෝජනාව සාකච්ඡාවට ගන්න කොට රටේ සමහර ජනතාව හිතා ගෙන ඉන්නවා, අද අර සේයා දැරියගේ ඝාතකයා එල්ලා මරන්න මේ පාර්ලිමේන්තුව තීන්දුවක් ගන්න යනවාය කියලා.

දැනටම ලෝකයේ මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක වන රටවල් 36ක් තිබෙනවා. ලෝකයේ රටවල් 103ක මරණ දඬුවම සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කරලා තිබෙනවා. රටවල් හයක විශේෂ අවස්ථාවල පමණක් -විශේෂයෙන් යුද අපරාධ වාගේ අවස්ථාවල- මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරනවා. ඒ වාගේම අපේ රට වාගේ රටවල් 50ක් පසු ගිය අවුරුදු දහය පුරාම මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරලා නැහැ. අපේ රටත් 1976 වර්ෂයේ සිට මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරලා නැහැ. දැන් මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරන රටවල වුණත්, අදාළ වැරදිකරු අවුරුදු 18ට වඩා අඩු නම් ඔහුට මරණ දඬුවම දීමේදී නීති වෙනස් වෙලා තිබෙනවා. සවුදි අරාබිය, ඉරානය, සූඩානය, පාකිස්ථානය වාගේ රටවල් හතරක් පමණයි, අවුරුදු 18ට අඩු වැරදිකාරයාටත් මරණ දඬුවම ලබා දෙන්නේ. සවුදි අරාබියේ අවුරුදු 18ට වඩා අඩු අයටත් මරණ දඬුවම දෙන නිසා තමයි, අපේ රිසානාට හිස් ගැසුම් කන්න සිද්ධ වුණේ. අපට කිසිම දෙයක් කරගන්න විධියක් නැතිව, ඇය මරණ දණ්ඩනය දක්වා ගෙන යන්න ඒ රටට අවස්ථාවක් ලැබුණේ එවැනි නීති සම්මත කර තිබුණු නිසායි.

[ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මහතා]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දඬුවමක් දීමෙන් බලාපොරොත්තු වන ප්‍රධාන කරුණු හතරක් තිබෙනවා. ඒ තමයි, අපරාධ වැළැක්වීම, පුනරුත්ථාපනය කිරීම, ඒ වැරදිකරු අකර්මණ්‍ය කිරීම සහ පළිගැනීම් සිදු කිරීම කියන කාරණා හතර. ගොඩක් අය කියනවා, මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් සමාජය බය කරන්න පුළුවන් කියලා. එහෙම නම් දැන් අපි ගමන් කරන්න ඕනෑ කොහාටද? බය කරන්නත් තව ක්‍රම තිබෙනවා. ලෝකයේ මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරන රටවල වුණත් මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරන ආකාරය විවිධයිනේ. ප්‍රසිද්ධියේ ගල් ගසා මරණවා; ප්‍රසිද්ධියේ හිස ගසා දමනවා; ප්‍රසිද්ධියේ වෙඩි තබනවා; ප්‍රසිද්ධියේ කසයෙන් තළා මරනවා. එහෙම වෙන්න පුළුවන්. දැන් අපි ගමන් කළ යුත්තේ ඒ පැත්තටද? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ප්‍රශ්නයේ කොනකින් අල්ලා ගත්තොත්, වලිගයෙන් අල්ලා ගත්තොත් අපට යන්න වෙන්නේ මේ ලෝකය පිළිගත් ශිෂ්ට සම්පන්න ක්‍රමවල ඉඳලා ප්‍රසිද්ධියේ ගල් ගසා මරණ තැනටයි. ඇයි? සමාජය බය කරන්න. නමුත් මීට කලින් කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කිහිප දෙනෙකු පෙන්වා දුන්නා වාගේ මේ දඬුවම විසින් ලෝකයේ කොහේවත් අපරාධ අඩු කරලා නැහැ. ලෝකයේ ප්‍රකට සමාජ විද්‍යාඥයෙකු වන **මහාචාර්ය මයිකල් එල්. රැඩලෙට්,** "Journal of Criminal Law and Criminology" එකට ඉදිරිපත්කළ ඔහුගේ පර්යේෂණ පත්‍රිකාවේ ලෝකයේ අපරාධ විද්‍යාඥයන්ගෙන් සියයට අනූවක් මරණ දණ්ඩනය ලබාදීමෙන් අපරාධ අඩුවන්නේ යයි විශ්වාස නොකරන බව සඳහන් කර තිබෙනවා. මීට කලිනුත් මේ ගරු සභාවේ කියැවුණු පරිදි ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරන ප්‍රාන්ත 31ක අපරාධවල අඩුවීමත්, මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක නොවන ප්‍රාන්තවල අපරාධ අඩුවීමත් ගත්තොත්, මරණ දඬුවම නොදෙන ප්‍රාන්තවල අපරාධ අඩුවීමේ ශීඝ්‍රතාව වැඩියි. 1991 වෙන කොට මරණ දඬුවම දෙන ප්‍රාන්තවල ලක්ෂයකට නවයයි දශම නවයයි හතරක් අපරාධ සිදු වෙලා තිබෙනවා. එය 2013 වන කොට හතරයි දශම හතයි දෙකට අඩු වෙලා තිබෙනවා. හැබැයි, මරණ දඬුවම නොදෙන ප්‍රාන්තවල එය නවයයි දශම දෙකයි හතේ සිට තුනයි දශම අට දක්වා අඩු වෙලා තිබෙනවා. එම නිසා මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කළ පමණින්ම මේ සියලු දෝෂ නිවාරණය වෙනවා කියලා අප කවුරුන් හෝ හිතනවා නම් එය මිත්‍යාවක්.

ඒ විතරක් නොවෙයි. ඔබතුමාටම පෙනෙනවා ඇති, සේයා දැරියගේ ඝාතනය සම්බන්ධයෙන් අත් අඩංගුවට ගත් පාසල් ශිෂ්‍යයාට සහ අවුරුදු 32ක පුද්ගලයාට පොලීසිය සලකා තිබෙන ආකාරය කොහොමද කියලා. මා හිතන හැටියට පොලීසිය භාර ඇමතිවරයා ඒ සම්බන්ධයෙන් මේ පාර්ලිමේන්තුවට උත්තර දෙන්න ඕනෑ. 16වැනි දා උදේ 9.00ට අත් අඩංගුවට ගත් ශිෂ්‍යයා 19වැනි දා තමයි උසාවියට ඉදිරිපත් කරන්නේ. ඔහුගෙන් අහන්නේ, මේ අපරාධය කළා ද කියලා නොවෙයි, "කොහොමද මේක කළේ?" කියලායි. ඩීඑන්ඒ පරීක්ෂාවක් කරලාම ප්‍රශ්න කළා නම් නේද හොඳ? එහෙම ක්‍රමයක් තිබෙනවා නේ. හැබැයි, ඒ විද්‍යාත්මක ක්‍රම මොනවත් අනුගමනය කරන්නේ නැතිව එල්ලලා ගහන තත්ත්වයක්නේ තිබෙන්නේ. පොලීසිය තමයි මේ නඩු ගොනු කරන්නේ.

එංගලන්තයේ මරණ දඬුවම අහෝසි කළේ නිවැරදිකරුවකු 1950 දී එල්ලා මරපු නිසායි. ඒ, අවුරුදු 23ක් වයසැති තිමොති ඉවාන්ස් නැමැති පියා මාස 13ක් වූ තමන්ගේම දුව ඝාතනය කළා කියලායි. ඔහුට මරණ දඬුවම නියම වුණා. හැබැයි අවුරුදු තුනකට පස්සේ හෙළිදරවු වුණා ඔහු නොවෙයි ඒ දරුවා මැරුවේ කියලා. එතකොට කරන්න දෙයක් නැහැ. එවැනි දේවල් ඕනෑ තරම් සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා මේක නිකම් සිල්ලරට සලකන්න පුළුවන් කාරණයක් නොවෙයි. මෙවැනි ළමා අපයෝජන සහ ස්ත්‍රී දූෂණවල ගොදුරු බවට පත් වන වින්දිතයන් සහ පීඩකයන් මේ සමාජ ඛේදවාචකයේ ගොදුරු.

සේයා දැරියගේ කාරණය දිහා බැලුවත් ඇය මේ තත්ත්වයට පත් වුණේ ඇයි? ඒ ඇයගේ පවුලේ අයගේ තිබුණු නොසැලකිල්ල නිසා පමණක්ම නොවෙයි. ඇගේ අම්මාට, තාත්තාට, සීයාට, ආර්ථික දුෂ්කරතා නිසා රාත්‍රී කාලයේ වැඩ කරන්න, රාත්‍රී 12.00ට ගෙදරට එන්න සිදු වෙලා තිබෙනවා. ඒ සීයාත් private security firm එකක වැඩ කරන්න යන තත්ත්වයට පත් කළේ කවුද? මෙවැනි අනාරක්ෂිත ගෙවල් අපේ රටේ කොච්චර තිබෙනවා ද? දෙදෙනාම රජයේ සේවකයින් වුණත්, loan එකක් අරගෙන ගෙයක් හදා ගත්තාට, ගෙදරට සිමෙන්ති ටිකක් දා ගත්තාට, කපරාරුවක් කර ගන්න බැරි, දොර ජනෙල් සවි කර ගන්න බැරි, සරනේරු සවි කර ගන්න බැරි අනාරක්ෂිත ගෙවල් අපේ රටේ කොච්චර තිබෙනවා ද? ඒවාට හේතු හොයන්නේ නැතිව, ඒවාට පිළියමක් යොදන්නේ නැතිව capital punishment එක විතරක් ක්‍රියාත්මක කළාට වැඩක් වෙන්නේ නැහැ. Capital punishment එක ගැන කථා කරන කොට, ඒ පවුල් එතැනට පත් කරපු, ඒ දරුවන් අනාරක්ෂිත තත්ත්වයට පත් කරපු capitalist system එක ගැනත් අපි කථා කරන්න ඕනෑ. ඒ විතරක් නොවෙයි. නීතියේ සාධාරණත්වය ජනතාවට ප්‍රත්‍යක්ෂ වෙන්න ඕනෑ. එහෙම නොකරන තාක් කල් සේයා වැනි දරුවනුත් බිහි වෙයි, මෙවැනි අපරාධකරුවනුත් බිහි වෙයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙය කෙනකු එල්ලා මැරීමෙන් පමණක් අත සෝදා ගන්න පුළුවන් කාරණයක් නොවෙයි. අපි මේ පිළිබඳව පුළුල්ව සාකච්ඡා කළ යුතුයි. මෙහි තිබෙන පදනම, මෙහි තිබෙන සමාජ විද්‍යාත්මක හේතු සියල්ල අනාවරණය කර ගැනීමකින් තොරව, එන එන පළියට මෙවැනි ලාභ, බාල දේශපාලනයේ නිරත වෙන්න ගියොත් රටක් අනාථභාවයට පත් වෙනවා. මේ නීති සම්පාදනය කරන අයගේ වගකීම වන්නේ දූරදර්ශීව මේවාට මැදිහත් වීමයි. ඒ නිසා මේ ඇති වෙලා තිබෙන තත්ත්වය හරියට තේරුම් අරගෙන අපි හැම දෙනාම එකතුව මෙවැනි අපරාධ වැළැක්වීම සඳහා නීතිය ශක්තිමත් කරන අතරේ, මේ අපරාධ වැළැක්වීම සඳහා අවශ්‍ය සමාජ වටපිටාව ගොඩ නඟමුයි කියන යෝජනාව කරමින් මා නිහඬ වනවා. බොහොම ස්තුතියි.

[අ.භා. 3.03]

ගරු ගීතා සමන්මලී කුමාරසිංහ මහත්මිය
(மாண்புமிகு (திருமதி) கீதா சமன்மலீ குமாரசிங்ஹ)
(The Hon. (Mrs) Geetha Samanmalee Kumarasingha)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඔබතුමාට මා බෙහෙවින්ම ස්තුතිවන්ත වෙනවා අද දින මට මේ ගරු සභාව ආමන්ත්‍රණය කරන්නට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන.

විශේෂයෙන් පාර්ලිමේන්තුවේදී පවත්වන මගේ ප්‍රථම කථාවේදී, මා මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුවට තෝරා පත් කර එවීමට කටයුතු කළ මා නියෝජනය කරන බෙන්තර - ඇල්පිටිය ජනතාව ඇතුළු ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ සියලුම ජනතාවට ස්තුතිය පුද කිරීම මගේ යුතුකමක් කියලා හිතනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තව කාරණාවක් කියන්න කියන්න මට අවසර දෙන්න. මෙතෙක් ඉතිහාසයේ ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණි පළමු කාන්තාව බවට මා පත් වුණා. ඒ වාගේම අද දිනය වන විට දකුණු පළාතම නියෝජනය කරන්නට පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින එකම මන්ත්‍රීවරිය බවටත් මා පත් වී තිබෙනවා. ඒ සියලු වගකීම් දරාගෙන පාර්ලිමේන්තුවේදී මගේ හඬ අවදි කරන්න මට අවස්ථාව ලැබිලා තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඉතාම සංවේදී, ඉතාම බැරෑරුම්, මේ රටේ සියලු දෙනා දෑස් දල්වා බලාගෙන සිටින කරුණක් පිළිබඳව මට කථා කරන්න සිදු වී තිබෙනවා.

විශේෂයෙන්ම දරුවන්ට, මවුවරුන්ට, කාන්තාවන්ට අතිශයින්ම කනගාටුදායක සිද්ධියක් වන "දරුවන් දූෂණය කොට මරා දැමීම" වැනි මාතෘකාවක් යටතේ කථා කරමින්, එවැනි සිද්ධීන් අඩු කිරීමට හෝ නැති කිරීමට දායකවන්නට ලැබීම එක විධියකින් භාග්‍යයක් හැටියට මා සලකනවා. වසර ගණනාවක් මුළුල්ලේ - ඈත අතීතයේ සිට- අපේ රටෙන් වාගේම, ලෝකයේ නන් දෙසිනුත් මෙවැනි භයානක, අසාධාරණ තත්ත්ව ගැන අපට නිරන්තරයෙන් අසන්නට දකින්නට ලැබුණා. අද දින අපි කථා කරන්නේ මෙවැනි වැරදිකරුවන්ට මරණීය දණ්ඩනය ලබා දෙනවාද, ඒ සඳහා එල්ලුම් ගස ක්‍රියාත්මක කරනවාද නැද්ද කියන කාරණයයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා විශ්වාස කරන හැටියට, සමස්ත සමාජයේම අභ්‍යන්තරයට කිමිදී බැලුවොත්, මානසික පීඩනයෙන් එහෙමත් නැත්නම් මානසික වැටීම්වලින් හෝ උත්පත්තියෙන් ඇති වූ මානසික තත්ත්ව මත මෙවැනි අපරාධ කරන දූෂකයින් දහස් ගණනක් අපට නොපෙනෙන්නට තවත් ඉන්නවා ඇති. මේ අය ඇතුළු සමස්ත සමාජය තුළ සිටින මෙවැනි අපරාධකරුවන් ඒ අපරාධවලින් වළක්වා ගන්නේ කොහොමද, මෙවැනි අපරාධ සමාජයෙන් දුරස් කරලා මෙවැනි අපරාධකාරයන්ගෙන් තොර සමාජයක් හදන්නේ කොහොමද කියන එක ගැන සොයා බැලීම වඩා වැදගත් වෙනවා, එල්ලුම්ගහ ගැන කථා කිරීමට සමානවම.

වැරදිකරුවන්ට එල්ලුම්ගහ නියම කළ යුතුයි කියලා අද සමාජයේ බොහෝ දෙනෙක් කියනවා. මේ ගැන අසන අසන සියලු දෙනාම කියන්නේ, ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම වෙලා තිබෙන්නේ මෙවැනි වැරදිකරුවන් අනිවාර්යයෙන්ම එල්ලුම්ගහ දක්වා ගෙන ගොස් දඬුවම් පැමිණ විය යුතුයි කියලායි. එවැනි සමාජ කතිකාවතක් ඇති වුණේ, පසු ගිය දිනයක සිදු වූ මෙලොව භය හතරක් නොදන්නා 'සේයා' නමැති කිරි දරුවාගේ ඝාතනය සමඟයි. එයින් කම්පනයට පත් මුළු ශ්‍රී ලාංකික ජනතාව එක හඬින්ම කියන්න ගත්තේ, "මෙවැනි වැරදිකරුවන් අපි කෙසේ හෝ නීතිය මඟින් එල්ලුම් ගහට යැවිය යුතුයි" කියායි.

1976න් පසුව එල්ලුම්ගහ මේ රටේ ක්‍රියාත්මක වුණේ නැහැ. 1976න් පසුව එල්ලුම් ගහ ක්‍රියාත්මක නොවීම නිසා මේ අපරාධ රැල්ල දිගින් දිගටම වැඩි වුණා කියලා කියන්න අමාරු තත්ත්වයක් තිබෙනවා. මොකද, මෙවැනි අපරාධ සම්බන්ධයෙන් මට ලැබී තිබෙන මේ සංඛ්‍යා ලේඛනවල 2005 දී සියයට 6.2ක්, 2006 දී සියයට 10.2ක්, 2007 දී සියයට 8.2ක්, 2008 දී සියයට 7.3ක්, 2009 දී සියයට 4.6ක් හා 2010 දී සියයට 3.6ක් වශයෙන් සඳහන් වන නිසා. ඒ අනුව මෙම අපරාධ දිගින් දිටම අඩුවෙමින් පැවතෙන බවත් මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කිරීම වැදගත් කියලා මම විශ්වාස කරනවා.

එල්ලුම් ගහ ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී, වැරදිකරුවන් නීතිය ඉදිරියට ගෙනෙද්දී, නීතියේ සාධාරණත්වය පිළිබඳ සැබෑ වගකීමක් මේ රටේ නීති පද්ධතිය තුළ තිබිය යුතුයි කියලා මම විශ්වාස කරනවා. එහෙම නොවී නිවැරදි පුද්ගලයකු එල්ලා මැරුවොත් ඔහුට කිසි විටෙකත් සාධාරණත්වයක් ඉෂ්ට වෙන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ සමස්ත රටේම දරුවන්ගේ මනස පාසල් පද්ධතියේ සිට සැකසිය යුතු අවස්ථාවක් තමයි මේ. එවැනි සාපරාධී ක්‍රියා කරන්නවුන් එල්ලා මැරීම පිළිබඳව මා කැමැති වන්නේ වෙන කිසි දෙයක් නිසා නොවෙයි. එසේ කිරීමෙන් ඉදිරියේ දී මේ රටේ මෙවැනි අපරාධ කිරීම් යම්තාක් දුරට අඩු වෙතැයි බලාපොරොත්තු වන්න පුළුවන් නිසයි. නමුත් අනෙක් අතට ඒ බලාපොරොත්තුව සුන් වෙන්නත් ඉඩ තිබෙනවා. ඒ මොකද මෙවැනි අපරාධ යම්තාක් දුරටවත් අඩු කර ගන්නට නම්, ඒ සඳහා සමාජය තුළ මීට වඩා පුළුල් කතිකාවතක් ඇති කළ යුතුව තිබෙනවා. එහෙම නැත්නම් එවැනි තත්ත්වයන්ට පත් වී සිටින අයගේ මනස සෑදීම සඳහා අප කටයුතු කළ යුතුව තිබෙනවා. එවැනි අය බිහි වන එක නතර කිරීම මීට වඩා කාලෝචිතයි කියන එකයි මා විශ්වාස කරන්නේ. මේ යෝජනාව පාර්ලිමේන්තුවේ සම්මත කර ගන්නට බලාපොරොත්තු වනවාය කියා අතිගරු ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා කියා තිබුණා. මීට කලින් මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීම පාර්ලිමේන්තුවේ සම්මත වුවත්, නොවුවත් වැරැදි කරපු අයට එල්ලුම්ගහ, එහෙම නැත්නම් මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීමට මේ රටේ බිහි වුණු සෑම ජනාධිපතිවරයකුටම අවස්ථාවක් තිබුණා. බොහෝ විට මේ රටේ දරුවන්ගේ ආරක්ෂාව, මව්වරුන්ගේ ආරක්ෂාව, ගෘහ සේවිකාවන් ලෙස පිට රට ගොස් සේවය කරන කාන්තාවන්ගේ ආරක්ෂාව තහවුරු කිරීම තුළින් දරුවනුත්, මව්වරුනුත් බේරා ගැනීමට අවස්ථාව ලැබෙයි කියා මා විශ්වාස කරනවා. ඔබ සැමට බොහොම ස්තුතියි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

බොහොම ස්තුතියි. මීළඟට, ගරු අජිත් පී. පෙරේරා නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා.

[අ.භා. 3.12]

ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා (විදුලිබල හා පුනර්ජනනීය බලශක්ති නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு அஜித் பீ. பெரேரா - மின்வலு மற்றும் புதுப்பிக்கத்தக்க சக்தி பிரதி அமைச்சர்)
(The Hon. Ajith P. Perera - Deputy Minister of Power and Renewable Energy)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු සජිත් ප්‍රේමදාස අමාත්‍යතුමා, මගේ පක්ෂයේ නියෝජ්‍ය නායකතුමා බොහොම නිවැරැදි දත්ත මත පදනම්ව ඉතා වැදගත් කාරණයක් සඳහන් කළා. "මරණීය දණ්ඩනය අපරාධ වැළැක්වීමට හේතුවක් නොවෙයි" කියා එතුමා කිව්වා. ලෝකයේ මරණීය දඬුවම ක්‍රියාත්මක වීම පිළිබඳ ඉතාම සුවිශේෂ තත්ත්වයක් තිබෙන අමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ දත්ත පදනම් කරගෙනයි එතුමා එහෙම කිව්වේ. 1991 සිට 2013 දක්වා වූ දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ මරණීය දඬුවම ක්‍රියාත්මක වන ප්‍රාන්ත 31ක් සහ මරණීය දඬුවම ක්‍රියාත්මක නොවන ප්‍රාන්ත 19ක් සංසන්දනය කර ලබා ගත් විශ්ලේෂණ දත්තයන් අනුව මරණීය දඬුවම ක්‍රියාත්මක වන ප්‍රාන්තවල මිනී මැරුම් ප්‍රමාණය වැඩි බවත්, මරණීය දඬුවම ක්‍රියාත්මක නොවන ප්‍රාන්තවල මිනී මැරුම් ප්‍රමාණය අඩු බවත් සියයට 100ක්ම පැහැදිලියි. එහෙම නම් මගේ නියෝජ්‍ය නායක සජිත් ප්‍රේමදාස මැතිතුමා කියපු කාරණය සම්බන්ධයෙන් මා එකඟ වනවා. මරණීය දඬුවම අපරාධ වැළැක්වීමට ක්‍රමවේදයක් නොවෙයි.

ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමියට, ගරු රන්ජන් රාමනායක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමාට හෝ මරණීය දඬුවමට පක්ෂයි කියන මේ ගරු සභාවේ සිටින ඕනෑම ගරු මන්ත්‍රීතුමෙකුට මා අභියෝග කරන්න කැමැතියි, දඬුවමක් ලෙස මරණීය දණ්ඩනය මඟින් අපරාධ සිදු කිරීමේ ප්‍රවණතාව අඩු කරන බවට මීට වඩා පරස්පර දත්තයන් තිබෙනවා නම් ඒවා ඉදිරිපත් කරන්න කියලා. ප්‍රතිපත්තියක් විධියට මේ මතය ජනප්‍රිය නොවුණත්, අපරාධ නීතිය පිළිබඳව අවුරුදු 20ක අත් දැකීම් තිබෙන කෙනකු හැටියටත්, පොලීසිය ක්‍රියාත්මක වීමේ සැබෑ තත්ත්වය පිළිබඳව ඉතා පැහැදිලි අවබෝධයක් තිබෙන කෙනකු හැටියටත්, පොලිස් අභ්‍යාස විද්‍යාලයේ හිටපු කථිකාචාර්යවරයකු හැටියටත්, මේ රටේ විනිශ්චයකරුවන් පුහුණු කිරීමේ ක්‍රමයේ තිබෙන අඩු පාඩුකම්

[ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා]

ගැන අවබෝධයක් තිබෙන කෙනකු හැටියටත්, ලෝකයේ මරණීය දඬුවම පිළිබඳව පක්ෂව සහ විපක්ෂව දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ තිබෙන මතවාදයන් පිළිබඳව කරුණු අධ්‍යයනය කළ කෙනකු හැටියටත් මේ යෝජනාවට හෝ මරණීය දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳ වූ වෙන කිසිම යෝජනාවකට එකඟ වන්නට මගේ බුද්ධිය මට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ.

අපේ පෞද්ගලික ජීවිතයේ දී අපට හැඟීම් අනුව කටයුතු කරන්න පුළුවන්. නමුත් දස දහස් ගණනක් වුණු මේ රටේ පුරවැසියන් මේ ගරු සභාවට අප පත් කර එවා තිබෙන්නේ හැඟීම් අනුව කටයුතු කරන්න නොවෙයි. මේ සභාවට මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන් අප පත් කර එවා තිබෙන්නේ සාක්ෂි මත පදනම්ව, බුද්ධිය අනුව කටයුතු කරන්න; තීරණ ගන්න; කථා කරන්නයි. මගේ කල්‍යාණ මිත්‍ර රන්ජන් රාමනායක මැතිතුමාත්, මමත් මිනීමරු ඝාතකයන්ට එරෙහිව මේ මහ පොළොවේ සටන් කළ මිනිස්සු. අප දෙදෙනාටම මරණීය තර්ජන තිබුණා. අධිකරණ ක්‍රියා මාර්ග හරහා මේ කියන ක්‍රමයට නොවෙයි, මහ පාරේ වෙඩි තියලා දමන අවදානම රන්ජන්ටත්, මටත් තිබුණා. 1976න් පසුව බන්ධනාගාර තුළ නීත්‍යානුකූලව ඝාතනය නොකළාට, බන්ධනාගාර තුළ නීති විරෝධී ඝාතන සිදු කළා; එළියේත් නීති විරෝධී ඝාතන සිදු කළා. ඒ නිසා එම ඝාතනවලට ලක්වීමේ බිය තිබුණු පුද්ගලයකු හැටියට මට මේ කාරණය පිළිබඳව ප්‍රතිපත්තිමය වශයෙන් එකඟ වන්නට බැහැ.

රිසානා නෆීක්ට මරණ දඬුවම ලබා දුන් අවස්ථාවේ දී මේ පාර්ලිමේන්තුවට විශ්වාස භංග යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළේ මමයි. එය ස්ථිර කළේ රන්ජන් රාමනායක මැතිතුමායි. හැබැයි, එදා එතුමාගේ ප්‍රතිපත්තියයි, අද ප්‍රතිපත්තියයි සපුරා වෙනස් වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා මගේ මිත්‍රයාටත්, මුළු රටටත් මම ආයාචනා කරන්නේ හැඟීම්වලට වහල් වෙන්න එපා කියන එකයි. බුද්ධිය අනුව තීරණ ගන්න ඕනෑ කියන එකයි මම කියන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඊළඟට මේ යෝජනාවේ අන්තර්ගතය පිළිබඳව මා අවධානය යොමු කර වන්නට කැමැතියි. ඉතාම බරපතළ ළමා අපයෝජන සහ ඝාතන පිළිබඳව මේ යෝජනාවේ සඳහන් වෙනවා. මමත් ළමයින් තුන්දෙනෙක් සිටින තාත්තා කෙනෙක්. මම මේ රටේ පුරවැසියන් 131,000කගේ කැමැත්ත ඇතිව මේ ගරු සභාවට පත්වෙලා ආපු කෙනෙක්. ඒ නිසා පුරවැසියන්ගේ හැඟීම් පිළිබඳව මටත් දැනෙනවා. හැබැයි, මේ කෲර අපරාධකරුවන්ට දැනෙන්න; තේරෙන්න; විඳවන්න ඒ අයට දඬුවම් කළ යුතු ක්‍රමයක් ගැන අප අවබෝධ කර ගත යුතුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම මීට වසරකට කලින් මහර බන්ධනාගාරය ඇතුළට ගියා. මරණ දඬුවම නියම වෙලා ඉන්න අපරාධකරුවන් 350ක් ඉන්න ඒ death cell එක ඇතුළට අවසර ඇතිව ගිහින් ඒ මරණීය දඬුවමට යටත් වෙලා ඉන්න 350ක් මිනිසුන් එක්ක මා සාකච්ඡා කළා. ඔවුන් කියන්නේ, අපව මරන්න කියලායි. මේ අපරාධකරුවන්ට, ළමා අපචාරකරුවන්ට, මේ මිනීමරුවන්ට මරණය සැප වැඩියි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ඔබතුමාට තව විනාඩි දෙකක් තිබෙනවා.

ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு அஜித் பீ. பெரேரா)
(The Hon. Ajith P. Perera)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කළ යුතුව තිබෙන්නේ නැවත එළියට නොඑන ලෙස ජීවිතය අවසාන වන තෙක් මේ බරපතළ අපරාධකරුවන්ව බන්ධනාගාරගත කිරීමයි. ඒකට ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කියන්නේ, "life sentence without parole." කියලායි. මේක ලෝකයේ තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ මරන්න, මරන්න කියන එක නොවෙයි, මෙවැනි සුවිශේෂ කෲර අපරාධකරුවන්ට නැවත කවදාවත් එළියට එන්න බැරි වෙන්න මැරෙන තුරු හිර කර තබන එකයි කළ යුත්තේ. හැබැයි, මේකේ තව පැත්තකුත් තිබෙනවා. අපේ රටේ අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය පිළිබඳව තව බොහෝ දුර යන්න තිබෙනවා. අපේ රටේ පොලීසියේ ක්‍රියාකාරිත්වය, ස්වාධීනත්වය, දක්ෂතාව පිළිබඳ බරපතළ ප්‍රශ්න තිබෙනවා. ලෝකයේ හැම තැනමත් මේ ප්‍රශ්න තිබෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ විතරක් පසු ගිය වසර ගණන තුළ මරණීය දඬුවමට නියම වෙලා, අභියාචනා සියල්ලත් අවසන් වුණු 115දෙනෙක් අවුරුදු ගණනකට පසුව සාක්ෂි සොයාගෙන නිදහස් කර තිබෙනවා. සමහර පුද්ගලයන් අධිකරණයෙන් නිදහස් කරනකොට ඔවුන්ට මරණීය දඬුවම දීලා අවසන්. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ නිසා මේ යෝජනාව ඉතාම පදනම් විරහිතයි. ඒ වාගේම මේ යෝජනාවේ සඳහන් වෙනවා, "ලෝකයේ ඉහළම සංවර්ධනය වූ රටවලත් මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක වන අතර, මෙසේ මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක වීම නිසා එම රටවල ළමා අපචාර, ස්ත්‍රී දූෂණ බොහෝ වශයෙන් අවම වී ඇත" කියා. මම අභියෝග කරනවා, ලෝකයේ ඉහළම සංවර්ධනය වූ රටවල අපරාධ අඩු වෙලා තිබෙන්නේ මරණීය දඬුවම නිසා නොවෙයි කියලා. ඒ රටවල මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක වීම නිසා මේ අපරාධ අඩු වෙලා තිබෙනවා කියන සාධකය ඔප්පු කරන්න සාක්ෂි අවශ්‍යයි. මම කියනවා, දියුණු රටවල අපරාධ අඩු වෙලා තිබෙන්නේ මරණ දඬුවම නිසා නොවෙයි, සමාජ සාධාරණත්වය, යුක්තිය ඉටු වීම, ඒ වාගේම ඔවුන්ගේ ඒ සමාජයට ආවේණික වුණු ගුණාත්මකභාවයන් ඉහළ යාම නිසායි කියලා. ඒ නිසා මේ රටේ අපරාධ ප්‍රවණතාව වැළැක්වීම මාත් ඇතුළුව රජයේ වගකීමයි. රජයක් විධියට මේ අවස්ථාවේදී කළ යුතු වන්නේ සමාජයේ අපරාධ ඇති වීමට හේතු වූ මූලයන් සොයා, ඒ මූලයන් වැළැක්වීමට කටයුතු කිරීමයි.

දඬුවම් දීම පිළිබඳව ලෝකයේ පිළිගත් මූල ධර්මයන් තිබෙනවා. ඒ මූල ධර්මයන් අනුව කටයුතු කර මේ රටේ දඬුවම් දීම පිළිබඳව වූ ක්‍රියා පටිපාටිය නැවත සකස් කළ යුතුයි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
බොහොම ස්තුතියි.

ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා
(மாண்புமிகு அஜித் பீ. பெரேரா)
(The Hon. Ajith P. Perera)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට විනාඩියක් ලබා දෙන්න.

මේ තිබෙන ක්‍රමය එලෙසම පවත්වන්න කියා මම කියන්නේ නැහැ. හැබැයි, මේ ප්‍රශ්නවලට විසඳුම මරණ දඬුවම නොවෙයි. මරණ දඬුවම කියන්නේ අදක්ෂයන්ගේ තෝරා ගැනීම; මරණ දඬුවම කියන්නේ ජනප්‍රියත්වයේ තෝරා ගැනීම; මරණ දඬුවම කියන්නේ බැරිකමේ ලක්ෂණය.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු ඩග්ලස් දේවානන්ද මන්ත්‍රීතුමා.

[பி.ப. 3.21]

ගරු ඩග්ලස් දේවානන්ද මහතා
(மாண்புமிகு டக்ளஸ் தேவானந்தா)
(The Hon. Douglas Devananda)

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், பெண்கள் மீதான வல்லுறவு நடவடிக்கைகள், கொலைகள் மற்றும் குற்றச் செயல்களுக்கு அதி உச்சபட்ச தண்டனையாக மரண தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டுமென ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையொன்று இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதை ஆமோதித்தும் மறுத்தும் பல கருத்துக்கள் இங்கு முன்வைக்கப்படுகின்றன. எம்மைப் பொறுத்தவரையில் அதி உச்சபட்ச தண்டனையாக மரண தண்டனை இருக்க முடியாது. அந்தக் கருத்தோடு நான் மாறுபடுகின்றேன். அதேவேளை, இந்தப் பிரச்சினைகளைப் பற்றித் தொடர்ந்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

இன்றைய நாளில் எமது எதிர்காலச் சந்ததியினரின் பாதுகாப்பு மற்றும் அவர்களின் ஒளிமயமான எதிர்காலம் தொடர்பாக ஆக்கபூர்வமாக ஆராயப்பட வேண்டும். துரதிருஷ்டவசமாக எமது நாட்டில் சிறுவர்கள் மற்றும் இளம் பராயத்தினர் மீதான வன்முறைகள் அதிகரித்து வந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. சிறுவர்கள், பெண்கள் மீதான வன்முறைச் சம்பவங்கள் நாகரிக சமுதாயத்தைத் தலைகுனியச் செய்வதாகவே அமைகின்றன. யுத்தம் நடந்த காலப்பகுதியில் வீட்டை விட்டு வெளியில் செல்கின்ற ஒருவர் மீண்டும் வீடு வந்து சேரும்வரை குடும்பத்தினர் அச்சத்துடனேயே இருந்தனர். அந்த யுகம் இப்போது இல்லையென்றபோதும் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களின் சுதந்திரமான நடமாட்டம் அச்சத்தைக் கொடுப்பதாக மாறியுள்ளது. நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கக்கூடிய வகையிலான சம்பவங்கள் தொடர்கின்றன.

புங்குடுதீவு மாணவி வித்தியா மீதான பாலியல் வன்கொடுமை மற்றும் கொலை, கிளிநொச்சியில் மூன்று வயதுச் சிறுமியைச் சிறுவன் ஒருவன் கடத்திக் கொலை செய்தமை, வவுனியா - தோணிக்கல்லில் சிறுவன் ஒருவன் தனது சகோதரனையே கொலை செய்தமை, கொட்டதெனியாவ சிறுமி சேயாவை வீடு புகுந்து கடத்திப் பாலியல் வன்கொடுமை செய்து கொலை செய்தமை, அத்துருகிரியவில் பத்து வயதுச் சிறுவனான ரவிந்துவை அவனது தகப்பன் மீதான கோபத்துக்காகப் படுகொலை செய்தமை போன்றன அவற்றுள் சிலவாகும். சிறுவர்கள் மீதான வன்முறைகள், பாலியல் தொல்லைகள் என்பன பெரும்பாலும் குடும்ப அங்கத்தவர்களாலும் குடும்பங்களோடு நெருக்கமான உறவைக் கொண்டிருப்பவர்களாலுமே இடம்பெறுவதாக சமூக அமைப்புகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஆகவேதான் சிறுவர்கள் மற்றும் பெண்களின் பாதுகாப்பு தொடர்பில் முதலில் பெற்றோர் மிகுந்த கவனமாக இருக்கவேண்டுமென்றும் சமூக அக்கறையாளர்களும் காவல் துறையினர் மற்றும் சிறுவர் நலன் சார்ந்த அமைப்புக்களும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வேலைத்திட்டத்தைத் தீவிரமாக முன்னெடுக்க வேண்டுமென்றும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, சிறுவர்கள் மற்றும் பெண்கள் மீதான வன்கொடுமைகள் மற்றும் கொடூரமான கொலைகளைப் புரிவோருக்கான தண்டனைகள் கடுமையானதாகவும் அவை மற்றவர்களுக்குப் பாடமாகவும் அமையவேண்டும் என்பதே எமது நிலைப்பாடாகும். அதேவேளை, சிறுமி சேயாவின் படுகொலையோடு தொடர்புற்றவரென்ற சந்தேகத்தின் பேரில் கைதுசெய்யப்பட்டு விசாரணைகளுக்குப் பின்னர் குற்றமற்றவரென விடுவிக்கப்பட்ட 17 வயது மாணவனின் எதிர்காலம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்ற விடயத்தையும் நாம் ஒதுக்கிவிட முடியாது. குற்றவாளிகள் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பித்துவிட இடமளிக்காத அதேவேளை நிரபராதிகள் அநாவசியமாகத் தண்டிக்கப்படக்கூடாது என்பதிலும் கூடுதல் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

நமது நாட்டில் யுத்தத்தில் பெற்றோரை, பாதுகாவலர்களை இழந்தவர்கள் மற்றும் அங்கவீனமானவர்களென ஆயிரக்கணக்கான சிறுவர்கள் அநாதரவான நிலையில் இருக்கின்றார்கள். ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையினால் அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட இலங்கை தொடர்பிலான அறிக்கையில், இலங்கையில் சிறுவர்களின் பிரச்சினைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு, சிறுவர் போராளிகளாக யுத்தத்தில் ஈடுபடுத்தப்பட்டவர்கள், உயிரிழந்தவர்கள், காணாமல்போனவர்கள் போன்றோரின் குடும்பத்தினர் விசேடமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டுமென்று பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளதையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்கள் மற்றும் பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்முறைகள், கொலைகள் தொடர்பில் குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படுவதில் ஏற்படும் காலதாமதமே குற்றங்கள் அதிகரிக்கக் காரணமாக அமைவதாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சார்பில் கூறப்படுவதையும் மறுக்க முடியாது. அதிகரித்திருக்கும் போதைப்பொருள் பாவனையும் கட்டுப்பாடற்ற இணையத்தளங்களும் கண்காணிப்பற்ற 'நெற் கபே' போன்றவைகளும் சிறுவர்களைத் தவறாக வழிநடத்தும் காரணிகளாக இருப்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

சிறுவர்களின் முறைப்பாடுகள் தொடர்பில் பெற்றோர்கள், பாதுகாவலர்கள் கவனம் செலுத்துவதும் குற்றச்சாட்டுக்கள், முறைப்பாடுகள் தொடர்பில் பொலிஸார் விரைந்து செயற்படுவதும் அவசியமாகும். எமது நாட்டின் சிறுவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக நாம் வளங்களை அதிகரித்துக்கொள்ள வேண்டும். சகல மாவட்டங்களிலும் சிறுவர் நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். சிறுவர்கள் தொடர்பான எந்த வழக்கு விசாரணையிலும் விசேட பயிற்சி பெற்ற பொலிஸாரும் உத்தியோகத்தர்களும் ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டும். இத்தகைய குற்றங்கள் இழைக்கப்படும்போது சராசரியாக எட்டு வருடங்களுக்கு மேல் தீர்ப்புக்காகக் காத்திருக்க வேண்டியுள்ளதாகவும் பெருந்தொகையான வழக்குகள் நீதிமன்றங்களில் தேங்கிக்கிடப்பதாகவும் சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையின் தலைவர் தெரிவித்துள்ளார். எனவே, சிறுவர்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு விசேட நீதிமன்றச் செயற்பாடுகள் அவசியமானதாகும்.

குறிப்பாக, யுத்தம் இடம்பெற்ற பகுதிகளில் சிறுவர்கள் பராமரிப்பற்றவர்களாகவும் கல்வியைத் தொடர முடியாதவர் களாகவும் பாதுகாப்பற்றவர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். இலங்கையில், குறிப்பாக முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் கூடுதல் வறுமையோடு அதாவது, நூற்றுக்கு முப்பது வீத வறுமையில் மக்கள் வாழ்வதாக அண்மைய புள்ளிவிபரமொன்று சுட்டிக்காட்டியிருந்தது. அதேபோல யுத்த அழிவுகளையும்

[ගරු ඩග්ලස් දේවානන්ද මහතා]

இழப்புக்களையும் எதிர்கொண்ட வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் மீள்குடியேற்றமும் புனரமைப்புப் பணிகளும் வாழ்வாதாரங்களும் போதுமானதாக இல்லை. அங்கு வாழும் சிறுவர்களின் போஷாக்கு, கல்வி, சுகாதாரம், பாதுகாப்பு இதர உரிமைகள் தொடர்பாக கூடுதல் முன்னுரிமை அளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலும் சிறுவர்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஆனாலும், யுத்தப் பாதிப்புக்குள்ளான பகுதிகளில் சிறுவர்களினதும் பெண்களினதும் பிரச்சினைகள் அதிகமாக இருப்பதற்குக் காரணம், அந்த மக்களின் வாக்குகளை அபகரித்து, அவர்களைத் தொடர்ந்தும் வறுமைக்குள்ளும் பாதிப்புக்குள்ளும் தள்ளிவிட்டு சுயலாப அரசியல் நடத்தும் தமிழ் அரசியல்வாதிகளின் செயல்பாடுகளும்தான். தேர்தல் காலங்களில் தமிழ் இளைஞர்களுக்கு மதுபானங்களை வாங்கிக் கொடுத்து, அவர்களது கலாசாரத்தைத் தமிழ் அரசியல்வாதிகள் சீரழிக்கின்றார்கள். இதேவேளை இளையோருக்கு வேலைவாய்ப்புக்களைப் பெற்றுத்தருவதாக வாக்களித்து, தேர்தலுக்காக அவர்களைப் பயன்படுத்திவிட்டு தேர்தல் முடிந்தவுடன் அவர்களைக் கைவிட்டு விடுகின்றார்கள். இதனால், ஏமாற்றமடைந்த இளையோர் விரக்தி அடைகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை பெற்றுக்கொடுக்கும் எந்தப் பொறிமுறைகளும் தமிழ் அரசியல்வாதிகளிடம் இல்லை. அதற்கான வாய்ப்புக்களை அவர்கள் பயன்படுத்துவதுமில்லை.

புலம்பெயர்ந்தோரிடமிருந்து வருகின்ற உண்டியல் பொருளாதாரம் தமிழ் இளையோரின் சுயமான முயற்சிகளுக்குத் தடையாக இருக்கின்றது. அவர்கள் உண்டியல் பொருளாதாரத்தில் தங்கியிருந்துகொண்டு சோம்பல் தன்மையோடும் வீணாக பொழுதுபோக்கும் தன்மையோடும் வாழ்வதற்கான கட்டாயம் உருவாகியிருக்கின்றது. ஆகவே, புலம்பெயர் நாடுகளிலுள்ள உறவுகள் இங்குள்ள இளையோருக்கு உதவ விரும்பினால், அவர்களது நிரந்தர பொருளாதார ஊக்குவிப்புக்கான உதவிகளைப் புரிவதே சிறந்தது.

பெற்றோருக்குப் பிள்ளைகள் கட்டுப்பட்டு நடக்கின்ற நிலைமை இன்று துரதிருஷ்டவசமாக மிக அரிதாகியுள்ளது. இதற்குக் காரணம், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் இயல்பு வாழ்வு சீர்குலைக்கப்பட்டிருப்பதேயாகும். நாட்டில் உள்ள சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையங்கள் -

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
Hon. Douglas Devananda, please wind up now.

ගරු ඩග්ලස් දේවානන්ද මහතා
(மாண்புமிகு டக்ளஸ் தேவானந்தா)
(The Hon. Douglas Devananda)
எவ்வாறாயினும், சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் கொலைக் குற்றவாளிகளுக்கு அதிகபட்ச தண்டனையாக மரண தண்டனை விதிக்கப்பட வேண்டுமென இங்கே முன்மொழியப்பட்டிருப்பதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்து, வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகின்றேன்.

[අ.භා. 3.29]

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී මට අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න ඉඩ ලබා දීම පිළිබඳව ඔබතුමාට ස්තුතියි.

මෙය ඉතා වැදගත් හා බරපතළ යෝජනාවක්. මෙවැනි යෝජනාවක් පිළිබඳව කරුණු, අදහස්, සංඛ්‍යා ලේඛන, දත්ත දැක් වූ ආකාරයෙන්ම අපට පෙනෙනවා මෙය වඩාත් සූක්ෂ්ම ලෙස විමර්ශනය කළ යුතුයි; ඉන් පසුව අප නිගමනවලට එළඹිය යුතුයි කියා. ඒ නිසා මෙවැනි යෝජනාවක් සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ යෝජනාවක සාකච්ඡාවෙන් අනතුරුව අප නිගමනයකට එළඹිය යුතු නැහැ.

මා හිතන විධියට මේ සඳහා පාර්ලිමේන්තුවෙන් අපි විශේෂ කාරක සභාවක් පත් කළ යුතුයි. පත් කර විශේෂඥයන්ගේ අදහස්, ඒ වාගේම මේ පිළිබඳව කර තිබෙන සමාජ විමර්ශන වාර්තා කැඳවා, ප්‍රවීණයන්ට සවන් දී, අපි මේ පිළිබඳ ගැඹුරින් සොයා බලා එළඹෙන තීරණයක් අනුව මේ සභාවට ලැබෙන වාර්තාවක් පදනම් කර ගෙන විවාදයක් කළොත් වඩාත් ප්‍රයෝජනවත් කියන එකයි මගේ අදහස වන්නේ. නමුත්, දිගින් දිගටම ප්‍රධාන වශයෙන් මේ චෝදනාව එල්ල වන්නේ පුරුෂයන්ට බව කිව යුතුයි. කාන්තාවන්ට බලහත්කාරකම් කිරීම, තමන්ගේ ලිංගික වුවමනාවන් සඳහා ප්‍රචණ්ඩ ලෙස කාන්තාවන් යොදා ගැනීම. ඉන් පසුව මරා දැමීම කියන එක වෙනම කාරණාවක්. ඒක මනුෂ්‍ය ඝාතනය පිළිබඳව ප්‍රශ්නයක්. කුමකින් එය කෙසේ වුණත්, එයට මේ රටේ තිබෙන්නා වූ දණ්ඩනය මරණීය දණ්ඩනයයි. දැන් මෙතැන තිබෙන්නේ කාන්තාවන්, ළදරුවන් අපයෝජනයට ලක් කරන, බලහත්කාර ප්‍රචණ්ඩත්වයයි. මෙය දිගින් දිගටම කර ගෙන යන බව පෙනෙනවා නම්, එය පුද්ගලයෙකුගේ මූලික චරිත ලක්ෂණයක් බව පෙනෙනවා නම්, ඔහු විකෘති කාමාශාවකින් පෙළෙන බවක් පෙනෙනවා නම්, ඒ වාගේම ඔහුගේ ජාන සබඳතාවන්ගේ යම් හේතු කාරණා පදනම් කර ගෙන ඔහු -ඔහු කියන්නේ පුරුෂයන්ට විතරයි.- මේ ගති ලක්ෂණයෙන් යුක්ත නම්, එබඳු අයගේ පුරුෂ ශක්තිය ප්‍රහීණ කිරීම වැනි දෙයක් සිදු කිරීමට කල්පනා කර බැලීම වඩා හොඳයි කියා මා හිතනවා. එසේ කිරීම ඔහුට දීර්ඝ කාලීන සිර දඬුවමක් දෙනවාට වඩා බරපතළ දඬුවමක් කියා මා හිතනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙසේ අපයෝජනයට ලක් වී සිටින, බලහත්කාර ප්‍රචණ්ඩත්වයකින් ලිංගික අපරාධවලට ගොදුරු වී සිටින සියලුම දරුවන් දෙස බැලුවත්, කාන්තාවන් දෙස බැලුවත් බොහෝ විට අපට පෙනෙන්නට තිබෙන්නේ ඔවුන්ගේ අනාරක්ෂිතභාවයයි. අනාරක්ෂිතභාවය බැඳී තිබෙන්නේ ඔවුන් අයත් වන ආර්ථික තලය අනුවයි, ආදායම් තලය අනුවයි, ඔවුන්ට රැකවරණය තිබෙන්නේත් ඒ අනුවයි. ඔවුන්ට තමන්ගේ දරුවන් ගැන සොයා බලන්නට වේලාව තිබෙන්නේත් ඒ අනුවයි.

මේ කියන සමාජ දර්ශකයන්ගෙන් වියෝව අප මේ ප්‍රශ්නය දිහා බැලීම, අන්ධයකු අලියකු අත පතගාමින් අලියාගේ හැඩ රුව කියන්නට, හැඩ රුව තේරුම් ගන්නට උත්සාහ කිරීමක් වාගෙයි. ඒ නිසා සමාජ දර්ශකයන් මෙයට අතිශයින් අදාළයි. එය අමතක කර අප කටයුතු කළ යුතු නැහැ. වරක් බ්‍රිතාන්‍යයේ ඉතා විශිෂ්ට විනිශ්චයකාරතුමකු කියා තිබුණා, "අපරාධකරුවන් 100දෙනෙකු නිදහස් වුණත් කමක් නැහැ. එක් අහිංසක මිනිසකු මරණ දඬුවමට යටත් කළොත්, එදාට මුළු අධිකරණ පද්ධතියම කැළැලකට ගොදුරු වනවා." කියා. එසේ මේ ගැන කියන්න යෙදුණේ කෙනකුගේ ජීවිතය අහිමි කිරීමේදී මේ ප්‍රවේශම ඉතාම අවශ්‍ය නිසායි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඊළඟට මා කල්පනා කළා තවත් කාරණයක් පිළිබඳව ඔබතුමාගේත්, මේ ගරු සභාවේත් අවධානය යොමු කරවන්න. මරණ දඬුවම දෙන්න ඕනෑ කියා සමහරුන් කියන්නේ, එය අපරාධකරුවාට දරාගන්න බැරිම දඬුවම කියා හිතාගෙනයි. ගරු අජිත් පී. පෙරේරා නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා කිව්වා වාගේ, අපරාධකරුට දරාගන්න පුළුවන්ම දඬුවම එයයි කියන එකයි මගේ අදහස වන්නේ. ඔහුට දරාගන්න බැරිම දඬුවම තමයි, ඉක්මනින් නඩුව විභාගයට ගැනීම; එතෙක් ඇප ලබා නොදීම; ඉන් පසුව ඔහු වරදකරුවකු කරගන්න වුවමනා කරන පැමිණිල්ල නියමානුකූලව මෙහෙයවීමේ කටයුත්ත හරියාකාරව කිරීම. එසේ නොකිරීම නිසා හුඟක් අපරාධකරුවෝ, සැකකරුවෝ ගැලවී යනවා. ඒ නිසා, නිවැරැදි විධියට පැමිණිල්ල මෙහෙයවීමේ කෘත හස්තභාවය ඇති නිලධාරින්, නීතිඥයන් ඒ සඳහා යොදවනවා නම්, ඒ යෙදවීමෙන් පසුව අපරාධකරුවන් වරදකරුවන් වනවා නම්, ඔවුන්ට දඬුවම් දීම ඉක්මන් වනවා නම්, එකකට පසුව අනෙක වශයෙන් මේ ක්‍රියා දාමය වේගයෙන් සිදුවී අපරාධකරුවන් දණ්ඩනයට යටත් වෙනවා නම් අපට පුළුවන් වෙනවා, බොහෝ අපරාධකරුවන් ලෙහෙසි පහසු ක්‍රමයට නීතියේ රැහැනින් ගැලවී යන මේ ක්‍රමය වළක්වන්න. මොකද, අපේ නීතියේ මරණීය දණ්ඩනය නියම කර තිබෙන්නේ මනුෂ්‍ය ඝාතන හා තවත් මූලික වැරැදි කීපයකට විතරයි. කලින් කී ආකාරයට කටයුතු සිදු වෙනවා නම් අපරාධකරුවන් අපරාධ කෙරෙහි යොමු වීම වැළැකීමට එය බොහෝ දුරට හේතු වෙනවා. ඒ අයට ඇප ලැබෙන්නේ නැති එක ඊට බලපාන ප්‍රධානම කරුණක් බව මා මෙහිදී සඳහන් කළ යුතුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ රටේ සමාජ සංහිඳියාව නැතිව මේ සමාජය සුවපත් කරන්න අපට පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ සමාජය සුවපත් කරන්න නම් සමාජ සංහිඳියාව ඇති විය යුතුයි. එයින් අදහස් කරන්නේ මොකක්ද? සමාජයේ අවම ජීවන තත්ත්වයන් පවතින කොන්දේසිය යටතේ තමයි සමාජ සංහිඳියාවට අවශ්‍ය වටා පිටාව නිර්මාණය වන්නේ. මරණීය දණ්ඩනය දෙන කොටම, ඒ තුළින් සමාජයේ ප්‍රචණ්ඩත්වය එක්තරා විධියකට පිළිබිඹු වෙනවා. කුමක්ද කාරණාව, කුමක් වෙනුවෙන්ද මරණීය දණ්ඩනය, කුමන අපරාධත් එක්ක සම්බන්ධ වූ විටද මරණීය දණ්ඩනය දෙන්නේ කියන එක ගැන නොවෙයි මා කියන්නේ. මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කිරීමත් සමඟම සමාජයේ සාහසිකත්වය වෙනත් පැත්තකින් සැබවින්ම මතු වෙනවා. සමාජය ඉල්ලන්නේ "මරන්න! මේ මිනිහා මරා දමන්න!!" කියායි. එය සමාජයේ සාහසිකත්වය සමාජය තුළට හෙමිහිට කාන්දු වීමක් බවට පත් වෙනවා. යුද්ධය පැවැති කාලයේ වාගේ පුද්ගලයන් මරා දැමීම ඉතාම හොඳ දෙයක් කියන අදහස සමාජය තුළ තහවුරු කිරීම මේ සමාජයට කරන බරපතළ වරදක්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ හොඳ නරක ගැන කල්පනා කරන කොට අප බලන්න ඕනෑ, මරණීය දණ්ඩනය නිසා මේ සමාජය ලබන්නා වූ තෘප්තිය, මේ සමාජය ලබන්නා වූ සතුට මඟින් සමාජයට සිද්ධ වන්නේ කොයි තරම් භයානක දෙයක්ද කියන එක. එබඳු වූ සමාජයක, ආධ්‍යාත්මය කොතරම් පරිහාණියට ලක් වෙනවාද?

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ පිළිබඳව විශේෂ කාරක සභාවක් සඳහා යෝජනාවක්, ඉල්ලීමක් පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභාවේදී ඉදිරිපත් කරන්න මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමා, දැන් ඔබතුමාගේ කථාව අවසන් කරන්න.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම කථාව අවසන් කරන්නයි හදන්නේ. අපේ රටේ දුගීභාවය අඩු වෙමින් යනවා. නමුත් සාපේක්ෂ දුගීභාවය සියයට 50ක් අතර පවතිනවා. ඊළඟට, පාරිභෝජනයට අතිවිශාල තරඟයක් තිබෙනවා. පාරිභෝජනය සඳහා තිබෙන්නා වූ විශාල තරඟයත්, ඒ වාගේම පාරිභෝජනයට මිනිසුන්ව ආකර්ෂණය කරවන විශාල ව්‍යාපාරික මෙහෙයුමත්, ඊට ප්‍රමාණවත් ආදායම් නොලැබීමත් කියන මෙන්න මේ පරස්පරයන් තුළ ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ සමාජයේ අද තිබෙන්නා වූ මේ ප්‍රචණ්ඩත්වය වැඩිවෙමින් තිබෙනවා. මොනවාටද මං කොල්ල කෑවේ? Operation එකක් කර ගන්න.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාගේ කථාව දැන් අවසාන කරන්න.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම දැන් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

උදාහරණයක් වශයෙනුයි මම ඒ කාරණය සඳහන් කළේ. ඒ නිසා සමාජයේ තිබෙන පාරිභෝජන රටාවයි, ආදායම් රටාවයි, ඒවා අතර තිබෙන පරස්පරයයි අපි බලන්නට ඕනෑ. මේ තත්ත්වයන් යටතේ මේ සමාජයේ සිදුවන පරිහානියට අපි මතුපිටින් විසඳුම් දෙන්නට උත්සාහ කිරීම ඇත්තටම මේ කාරණය පිළිබඳව අපි ගැඹුරින් විමසීම වළක්වා ලෙහෙසියෙන්, පහසුවෙන් අපේ ඇස්පනාපිට පෙනෙන්නාවූ යම් විසඳුමක් හැටියට හිතෙන දෙයකට අපිව යොමු කිරීමක් බව කියමින් මේ යෝජනාව අපි ඉවත් කර ගත යුතුයි කියමින් මා නිහඬ වෙනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
මීළඟට, ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමා. ඔබතුමාට විනාඩි නවයක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 3.39]

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා (අධිකරණ හා බුද්ධශාසන අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ - நீதி அமைச்சரும் புத்தசாசன அமைச்சரும்)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe - Minister of Justice and Buddhasasana)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද දින මේ සාකච්ඡාවට බඳුන් වන කාරණය ඇත්තටම "දඬුවම" නොවෙයි; දඬුවම ක්‍රියාත්මක කළ යුතුද නැද්ද යන කාරණයයි. අද මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කළ ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමියගේ පියාත් 1997-1998 වාගේ වකවානුවේදී මේ පාර්ලිමේන්තුවට මේ යෝජනාවම ඉදිරිපත් කරලා, එදාත් රටේ සමාජය තුළ මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කළ යුතුද නැද්ද යන කාරණය සම්බන්ධයෙන් කථිකාවතක් ඇති කළා මට මතකයි. අද ලෝකයේ බොහෝ රටවල් -රටවල් 100කට වැඩි ප්‍රමාණයක්- මරණීය දණ්ඩනය නීතිය තුළ ස්ථාපිත කර නැහැ. මරණීය දණ්ඩනය නීතිය යටතේ වරදක් විධියට හඳුන්වාගෙන නැහැ.

[ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා]

නැත්නම් ඉවත් කර තිබෙනවා. ඒ එක්කම ලෝකයේ අද ප්‍රවණතාව තිබෙන්නේ මරණීය දණ්ඩනය නියම නොකළ යුතුයි - ක්‍රියාත්මක නොකළ යුතුයි- කියන කාරණයටයි. විශේෂයෙන්ම මරණීය දණ්ඩනය පිළිබඳව අපි අර කියන "ඇසට ඇසක්", "දතට දතක්" ඒ වාගේ නීති රාමුවක් නිර්මාණය වෙන්නේ අද ඊයේ නොවෙයි. ලෝකයේ ලියන ලද පළමුවෙනි නීති ග්‍රන්ථය තමයි බැබිලෝනියාවේ හයවන රජතුමා විසින් ලියන ලද "හමුරාබිගේ නීති සංග්‍රහය". -"Hammurabi's Code of Law"- එහි තමයි ලෝකයේ පළමුවතාවට දඬුවම් දීමේ ක්‍රමය හඳුන්වා දී තිබෙන්නේ. ඒ හඳුන්වා දෙනකොට, හඳුන්වා දුන්නේ වරද කළ කෙනාගෙන් පළිගැනීමේ ක්‍රමවේදයක් විධියටයි. නමුත් වර්තමාන ලෝකයේ විශේෂයෙන්ම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පවතින රටවල දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරන්නේ පළිගැනීමේ ක්‍රියාදාමයක් විධියට නොවෙයි; නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රියාදාමයක් සහ පුනරුත්ථාපනය කිරීමේ ක්‍රියාදාමයක් වශයෙනුයි. ඒ අනුව, යුරෝපීය සංගමයට අයත් සෑම රටකම මරණීය දණ්ඩනය ඉවත් කරලා තිබෙන බව අපි දන්නවා. ඒ එක්කම ලෝකයේ රටවල් 103ක් වාගේ ප්‍රමාණයක මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක නොවුණත්, මරණීය දණ්ඩනය නීතියෙන් වලංගුව ක්‍රියාත්මකව පවතින තවත් සමහර රටවල් තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ ලංකාව වාගේ රටවල්. හැබැයි, ප්‍රායෝගික වශයෙන් මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ. There is a moratorium on the death penalty - although that is part of the existing law, it is not being implemented. ඒ වාගේ රටවල් සම්බන්ධව එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය සමඟ මානව හිමිකම් සංවිධාන දිගින් දිගටම සාකච්ඡා කරලා තිබෙනවා. 2007 දී එක්සත් ජාතීන්ගේ මහා සම්මේලනයට 2007 අංක 62/149 දරන යෝජනාව ඉදිරිපත් වුණා. ඒ යෝජනාව අනුව මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක විය යුතුයි කියලා සලකන රටවල් සම්බන්ධව වුණත් එය තාවකාලිකව අත්හිටුවීමේ ක්‍රියාවලියකට -moratorium එකකට- යා යුතුයි කියලා සඳහන් වුණා. 2008 වසරේත් එවැනි යෝජනාවක් -අංක 63/168 දරන යෝජනාව- ගෙනාවා. 2010 දී අංක 65/2006 දරන යෝජනාව ඉදිරිපත් වුණා.

2007, 2008, 2010 කියන වසර තුනේදීම මරණීය දණ්ඩනය තාවකාලිකව අත් හිටුවීමට පක්ෂව ශ්‍රී ලංකාව රාජ්‍යයක් වශයෙන් එකඟතාව පළ කරලා, අත උස්සලා ඡන්දය දීලා තිබෙනවා. මේ යෝජනාව සාමාන්‍යයෙන් අවුරුදු දෙකෙන් දෙකට දික් කරනවා. 2012 වසරේදීත්, 2014 වසරේදීත් මෙම යෝජනාව ඉදිරිපත් වුණු අවස්ථාවේදී ශ්‍රී ලංකාව ඡන්දය දීමෙන් වැළකී සිටියා. 2015 දී නැවතත් ඡන්දයක් විමසීමට නියමිතයි. අපට විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයෙන් ලැබෙන තොරතුරු අනුව 2015 දී පවත්වන්නට නියමිත ඒ ඡන්දයේදී ශ්‍රී ලංකාව ඊට පක්ෂව -මෙය තාවකාලිකව නතර කර තිබිය යුතුය කියන පදනම මත- ඡන්දය දීම සඳහා තීරණයක් ගෙන තිබෙනවා. එක්සත් ජාතීන්ගේ මහා සම්මේලනය උත්සවාකාරයෙන් ආරම්භ කළ වෙලාවේ -සැප්තැම්බර් 24වැනි දා- අතිඋතුම් පාප් වහන්සේ ඒ සභාව ආමන්ත්‍රණය කළා අප දැක්කා. මරණීය දණ්ඩනය නීතියෙන් ඉවත් කරන්න -ක්‍රියාත්මක කරන්න එපා- කියලා උන් වහන්සේ ලෝකයේ සියලුම රටවලින් ඉල්ලීමක් කළා. ඒ එක්කම මානව හිමිකම් පිළිබඳව චෝදනා ලබමින් සිටින රටක් විධියට අපට ජාත්‍යන්තරයේදී මේ පිළිබඳව දිගින් දිගට කථා කරන්නට සිද්ධ වුණා. ඒ අනුව ගිය මාසයේ -සැප්තැම්බර් මාසයේ 14වැනි දා- එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සිලයේදී අපේ රටේ විදේශ කටයුතු අමාත්‍ය ගරු මංගල සමරවීර මැතිතුමා දේශනයක් කළා. ඒ දේශනයේදීත් මේ මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක නොකරන බවට ශ්‍රී ලංකා රජය වෙනුවෙන් එතුමා ප්‍රකාශයක් කර තිබෙනවා. අපේ අසල්වැසි රට වන ඉන්දියාව, මේ වන කොට ඒ රටේ නීති කොමිසම් සභාව විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙන නිර්දේශ සැලකිල්ලට භාජනය කරමින් තිබෙනවා. ඒ නිර්දේශය තමයි ඉන්දියාවේ මරණ දණ්ඩනය අවලංගු කළ යුතුයි කියන කාරණය. ඒ පිළිබඳව තවම තීරණයක් ගෙන නැහැ. මේ වන විට එය සාකච්ඡාවට බඳුන් වෙමින් පවතිනවා. චීන රජයටත් මේ වන කොට නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා, මරණ දණ්ඩනය අහෝසි කරන්න නොව, මරණ දණ්ඩනය නියම කරන්න පුළුවන් අපරාධ වැරැදි සංඛ්‍යාව අඩු කරන්න කියලා. වැරැදි කීපයකට හැර අනික් ඒවා සම්බන්ධව මරණීය දණ්ඩනය ඉවත් කරන්න ඕනෑ කියන කාරණය එහිදී සාකච්ඡාවට භාජනය වෙමින් පවතිනවා. අද ලෝකයේ බොහෝ රටවල්, බොහෝ සංවිධාන සාකච්ඡාවට භාජනය කරන මාතෘකාවක් බවට ශ්‍රී ලංකාව පත් වෙලා තිබෙන නිසා ශ්‍රී ලංකාව ජාත්‍යන්තරයේදී අරගෙන තිබෙන ස්ථාවරය තමයි, එක්සත් ජාතීන්ගේ මහා සම්මේලනයේ යෝජනාවලට එකඟතාව පළ කිරීම මඟින් හා එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් සම්මේලනයට අපේ රටේ ස්ථාවරය ඉදිරිපත් කිරීම යනාදී කරුණු මඟින් තාවකාලිකව මරණ දණ්ඩනය පිළිබඳව තීන්දු ක්‍රියාත්මක නොකිරීමේ ප්‍රතිපත්තියක් - moratorium එකක්- අපේ රට අනුගමනය කිරීම. මේ අපරාධ සිද්ධ වෙන්නේ ඇයි කියන කාරණය මීට වැඩිය පුළුල්ව සාකච්ඡාවට අප භාජනය කරන්න ඕනෑ. මෑත කාලයේ සාහසික අපරාධ ගණනාවක් සිද්ධ වුණා. අද විශේෂයෙන්ම මේ මාතෘකාව පිළිබඳව කථා කරන්න පෙළඹීලා තිබෙන්නේ දරුවන්ට සහ කාන්තාවන්ට විරුද්ධව සිදු වන අපරාධ නිසායි.

අපේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ "මූලික අයිතිවාසිකම්" පරිච්ඡේදය මඟින් විශේෂයෙන් මේ පාර්ලිමේන්තුවට බලය පවරා තිබෙනවා, සාමාන්‍යයෙන් රටේ තිබෙන මූලික අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධයෙන් වෙනස්කම් කරමින් කාන්තාවන්ගේ සහ දරුවන්ගේ ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් නීති පනවන්නට. ඒ නිසා මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුවට යුතුකමක් තිබෙනවා, ඒ පිළිබඳව මීට වඩා ගැඹුරින් අධ්‍යයනය කරලා, නීතිය මඟින් මෙවැනි අපරාධ සිදු වීම වැළැක්වීම පිණිස ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳව තීන්දු තීරණ ගැනීමට. බොහොම ස්තුතියි, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මන්ත්‍රීතුමා.

[අ.භා. 3.47]

ගරු ප්‍රසන්න රණතුංග මහතා
(மாண்புமிகு பிரசன்ன ரணதுங்க)
(The Hon. Prasanna Ranatunga)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමිය සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ ඉදිරිපත් කළ යෝජනාව සම්බන්ධව අදහස් කීපයක් ප්‍රකාශ කරන්න මා බලාපොරොත්තු වනවා. ඒ සම්බන්ධව අවස්ථාව ලබා දීම පිළිබඳව ඔබතුමාට මගේ ස්තුතිය මේ අවස්ථාවේදී පුද කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ දිවුලපිටිය ආසනයේ, බඩල්ගම, අකරන්ගහ කියන ප්‍රදේශයේ සේයා දියණියගේ ඝාතනයත් සමග මේ රටේ "මරණීය දණ්ඩනය" කියන මාතෘකාව නැවත සාකච්ඡාවට ගැනුණා. එදා ඒ දියණියගේ ඝාතනය ගැන සැලවීමත් එක්ක මමත්, ඉන්දික අනුරුද්ධ හේරත් අපේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් ගිය අවස්ථාවේ එතැන සිටි විශාල ජනකාය, "මේක කරපු එකාව ගහලා මරන්න ඕනෑ කිව්වා, ගල් ගහලා මරන්න ඕනෑ කිව්වා, අරාබි නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන්න ඕනෑ කිව්වා." ඒ වාගේ වේදනාවෙන්, ආවේගයෙන් එතැන සිටි පිරිස කථා කළා. ඒ වාගේම ඒ සිද්ධියෙන් පස්සේ මේ රටේ සෑම තැනකම වාගේම ඒ පොලිස් ස්ථාන අසලත් විරෝධතා පැවතුණා.

"මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කළ යුතුයි" කියලා මතයක් ගියා. ඒ මතයත් එක්කම, රටේ ඒ මතයට සමානවම මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කළ අපේ මන්ත්‍රීතුමියත්, ස්ථිර කළ අපේ නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමාත් මේ උත්තරීතර සභාවට මේ යෝජනාව ගෙනෙන්න ඇති කියන විශ්වාසය මා තුළ තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙම යෝජනාවේ පොඩි ගැටලුවක් තිබෙනවා. මෙතැන කියන්නේ, "බාලවයස්කාර දරුවන් දූෂණය කොට, ඔවුන්ට දරුණු ලෙස වද දී, කෲර ලෙස ඝාතනයට ලක් කිරීම සම්බන්ධයෙන් විභාග වෙමින් පවතින නඩුවලදී ගරු අධිකරණයෙන් වැරදිකරුවන් ලෙස නම් කරන පුද්ගලයින් හට මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කිරීමට මා යෝජනා කරමි." කියලායි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, යම් කෙනෙක් මරණයක් සිදු කළොත්, ඝාතනයක් සිදු කළොත් උසාවියෙන් වරදකරුවකු වුණොත් ඔහුට මරණීය දණ්ඩනය නියම වනවා. ඒ නිසා මේක අලුතින් යෝජනා කළ යුතු දෙයක් නොවේ. ඒ නීතිය රටේ දැනට ක්‍රියාත්මකයි. ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ ඇමතිතුමා එතුමාගේ කථාවේදී ඉතාම පැහැදිලිව කිව්වා, "අපේ රටේ මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මකයි, නමුත්, ප්‍රායෝගිකව ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැහැ" කියලා. එහෙම නම්, අලුතෙන් යෝජනා කරලා, මෙතැන ඉන්න සියලුම මන්ත්‍රීවරු ඊට පක්ෂව අත එසෙව්වත්, විරුද්ධ වුණත් එච්චර බලපෑමක් වෙන්නේ නැහැ. මොකද, මේක රටේ ක්‍රියාත්මක නීතිය තුළ තිබෙන දෙයක් නිසා. ඒ නිසා මේ දඬුවම ප්‍රායෝගිකව ක්‍රියාත්මක කරන්නේ කොහොමද කියන එක තමයි අපි සාකච්ඡා කළ යුතු වන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම දැක්කා පසු ගිය දවසක අතිගරු ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා ප්‍රකාශ කළා, "මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳව පාර්ලිමේන්තුවේ කැමැත්ත විමසනවා" කියලා. ඊට දින කීපයකට පස්සේ අපේ විදේශ කටයුතු අමාත්‍ය මංගල සමරවීර මැතිතුමාත්, ඒ වාගේම අග්‍රාමාත්‍යතුමාත් ප්‍රකාශයක් කර තිබුණා, "මරණීය දණ්ඩනය අපේ රටේ ක්‍රියාත්මක කරන්න කටයුතු කරන්නේ නැහැයි" කියලා. ඒ අනුව, මෙම කාරණය ගැන මේ සම්මුතිවාදි ආණ්ඩුව තුළ මත දෙකක් ප්‍රකාශයට පත් වනවා. ඒ වාගේම මේ යෝජනාව ගෙනෙන මන්ත්‍රීතුමියත්, ස්ථිර කරන නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාත් මේ සම්මුතිවාදි ආණ්ඩුව තුළ සිටින අය. එම නිසා මම හිතන්නේ මේ ගැන කථා කරලා මේ යෝජනාව පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනාවා නම් මීට වඩා ප්‍රායෝගික වටිනාකමක් ඇති වනවා කියලායි. මොකද, මේ පිළිබඳව ආණ්ඩුවේ ස්ථාවරය -ඒක ගෙනෙන්නේ නැහැයි කියන කාරණාව- විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමා එතුමාගේ කථාවේදී පැහැදිලිව කිව්වා. මේ යෝජනාව ගෙනෙන්නේ රටේ ඇති වන රැල්ල තුළ යම් කිසි මතයක් මිනිසුන්ට කියලා, මිනිසුන්ගේ ඒ මතයට දායකත්වයක් දෙන්න නම්, ඒ ගැන ගැටලුවක් නැහැ.

හැබැයි, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ යෝජනාව තුළින් අපි දැකිය යුතු දෙයක් තිබෙනවා. ගරු සජිත් ප්‍රේමදාස ඇමතිතුමා, ගරු අජිත් පී. පෙරේරා නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා හා ගරු නලින්ද ජයතිස්ස මන්ත්‍රීතුමා එතුමන්ලාගේ කථාවලදී සංඛ්‍යා ලේඛන, දත්ත එක්ක මෙවැනි සිද්ධීන් ගැන පැහැදිලිව කිව්වා. විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමාත් ඒ කරුණු කිව්වා. ඒ කරුණු ගැන නොවෙයි මා කථා කරන්නේ. මේ වාගේ දේවල් වනවා නම් ඒවා නොවෙන්න අපි මොනවාද කළ යුත්තේ?

අරාබියේ නම් මෙන්න මේ වැරැද්ද කළාය කියලා ගල් ගහලා මරනවා. අද මුහුණු පොතේ අපි ඒවා දකිනවා. හැබැයි, ඒ වැරදිවල අඩුවක් වෙන්නේ නැහැ. නැවත නැවතත් ඒවා වනවා. එහෙම නම් මේ වැරදි නොවෙන්න නම්, අඩුම තරමින් අවම කර ගන්න නම් මොකක්ද අපි ක්‍රියාත්මක කළ යුත්තේ? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම නම් පෞද්ගලිකව දකින්නේ අපේ දරුවන් තුළ ආකල්පමය වෙනසක් ඇති කළ යුතු බවයි. දරුවන්ට හොඳ දහම් අධ්‍යාපනයක් ලබා දීලා, දරුවන් නිවැරදි මාර්ගයට යොමු කරන්න අපි කටයුතු කරන්න ඕනෑ.

අපි දන්නවා මේ සමාජයේ සිටින සියලු දෙනාගේ මානසිකත්වය එක මට්ටමේ නැහැ කියලා. ගැටලු තිබෙන අය ඉන්නවා. විදේශ රටවල නම් ඒ වාගේ අය වෙනුවෙන් counselling ක්‍රමයක් තිබෙන බව අපි දන්නවා. ඉතිහාසයේ අපේ පාසල් පද්ධතිය තුළට ගුරුවරු පත් කළා counselling කරන්න. නමුත්, අද අපේ රටේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තුළ තිබෙන අඩු පාඩු නිසා ගුරුවරුන් විෂය මූලික ගුරුවරු බවට පත් වෙලා තිබෙනවා මිසක්, ඔවුන්ගේ මූලික කාර්යය ඉටු වෙන්නේ නැහැ.

මානසික ආතතිය තිබෙන අයට ද counselling ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීලා, ඒ අයට උදවු උපකාර කරන්න අවශ්‍යයි. ඒ අයට ඇතිවන මානසික තත්ත්වයට පිළියම් යෙදීම මරණීය දණ්ඩනයක් තුළින් ක්‍රියාත්මක කරන්න බැහැ. මම නම් පෞද්ගලිකව විශ්වාස කරනවා, සේයා දියණියට ඒ අපරාධය කළ වැරදිකරුවන්ට ලබා දෙන්න ඕනෑ උපරිම දඬුවම දෙන්න ඕනෑ බව. මරණීය දණ්ඩනය පවා දෙන්න ඕනෑ. ගල් ගහලා මැරුවත් කමක් නැහැ. ඒක වෙනම කාරණාවක්. නමුත් උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුව තුළ අපි මේ සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන්න ඕනෑ ඉතාම වගකීමෙන්. ඒ නිසා කලින් සඳහන් කළ කරුණු කාරණා දිහාත් බලලා, මේ සම්මුතිවාදී ජාතික ආණ්ඩුව තුළි මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව කථා කරලා එකඟතාවකට එනවා නම් වඩාත් හොඳයි කියන එකයි මම විශ්වාස කරන්නේ ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. මට කාලය ලබා දුන්නාට ඔබතුමාට බොහොම ස්තුතියි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
The next speaker is the Hon. Dharmalingam Sithadthan. Before he starts, will an Hon. Member propose the Hon. Edward Gunasekara to the Chair?

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා
(மாண்புமிகு றவுப் ஹக்கீம்)
(The Hon. Rauff Hakeem)
Sir, I propose that the Hon. Edward Gunasekara do now take the Chair.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මහතා මූලාසනාරූඪ විය.
அதன் பிறகு, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு எட்வட் குணசேகர அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.
Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER *left the Chair, and* THE HON. EDWARD GUNASEKARA *took the Chair.*

[ப.ப. 3.54]

ගරු ධර්මලිංගම් සිද්ධාර්ථන් මහතා
(மாண்புமிகு தருமலிங்கம் சித்தார்த்தன்)
(The Hon. Dharmalingam Sithadthan)
கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, இன்று கௌரவ ஹிருணிகா பிரேமச்சந்திர அவர்களால் சிறுவர் துஷ்பிரயோகக் குற்றவாளிகளுக்கு அதியுச்ச தண்டனையாக

[ගරු ධර්මලිංගම් සිද්ධාර්ථන් මහතා]

மரண தண்டனை விதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற விடயம் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த நாட்டிலே நடக்கக்கூடிய குற்றச் செயல்களையெல்லாம் இந்த மரண தண்டனை என்பது முற்றுமுழுதாக நிறுத்திவிடுமா? "நிறுத்திவிடும்" என்று சிலரும் "நிறுத்திவிடாது" என்று வேறு சிலரும் இங்கே கூறிக்கொண்டிருக்கின்றனர். உண்மையிலே நாங்கள் எமது இளமைக் காலங்களிலே வடக்கிலும் சரி, தெற்கிலும் சரி இவ்வாறான குற்றச் செயல்கள் நிகழ்வது பற்றி மிகக் குறைவாகவே கேள்வியுற்றிருக்கின்றோம். இரவிலே கோவில் திருவிழாக்களுக்குச் செல்கின்ற இளம் பெண்கள் திருவிழா முடிந்து இரவு 10 - 12 மணிக்குக் கூடப் பயமில்லாமல் தனியாக வீட்டுக்குச் சென்ற காட்சிகளையெல்லாம் நாம் பார்த்திருக்கின்றோம். அந்த நிலைமைகளெல்லாம் இன்று மாறி, வீட்டுக்குள்ளே இருப்பதுகூடப் பயமென்ற ஒரு நிலைமை உருவாகியுள்ளது.

புங்குடுதீவு வித்தியாவாக இருக்கட்டும் அல்லது கொட்டதெனியாவ சேயாவாக இருக்கட்டும், இந்தச் சிறுமிகளெல்லாம் பாடசாலைக்குச் செல்கின்றபோது அல்லது வீட்டிலே இருக்கின்றபோது கடத்தப்பட்டுத் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்றால், இந்த நிலைமைகளுக்கெல்லாம் அடிப்படைக்காரணம், இந்த நாட்டிலே சட்டமும் ஒழுங்கும் முழுமையாகச் செயற்படாதிருப்பதுதான். இந்தச் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் செயற்படுத்த வேண்டியவர்கள் - அது அரசியல்வாதிகளாக இருக்கலாம் அல்லது பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களாக இருக்கலாம் அல்லது அதற்கும்மேல் உயர் பதவிகளை வகிக்கும் உத்தியோகத்தர்களாக இருக்கலாம் - சட்டம் ஒழுங்கைத் தங்களுக்கேற்றமாதிரி வளைத்துச் சட்டம், ஒழுங்கிலே மக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையற்ற தன்மையை இன்று உருவாக்கியிருக்கின்றார்கள். இன்று நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கு இருக்கின்றதா? என்ற ஒரு கேள்விகூட மக்கள் மத்தியிலிருந்து எழுவதை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

அண்மைக் காலத்தில், முக்கியமாக யுத்தத்துக்குப் பிறகு, வடக்கிலே வாள் வெட்டுக் கலாசாரமொன்று உருவாக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கின்றோம். க.பொ.த சாதாரண தரம் படித்துவிட்டு வேலையின்றி இருக்கின்ற இளைஞர்கள் திரைப்படங்களிலே வருகின்ற காட்சிகளில் காண்பிப்பது போன்று குழுக்களாக இயங்கி, அவர்களுக்கிடையே வாள் வெட்டுக்களில் ஈடுபடுகின்றார்கள். இவ்வாறான நிகழ்வுகளை அங்கு நாங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் கேள்வியுறக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவற்றைத் தடுப்பதற்கு அங்கிருக்கின்ற பொலிஸ் அதிகாரிகள் எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகள் போதாது; அவர்கள் உண்மையான அக்கறையுடன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற எண்ணப்பாடு மக்கள் மத்தியிலே இருக்கின்றது.

அண்மையில் யாழ்ப்பாண உயர் நீதிமன்றத்துக்கு - High Court - திரு. இளஞ்செழியன் அவர்கள் நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்ட பின்னர், அவர் மிகக் கடுமையான நடவடிக்கைகள் பலவற்றை எடுத்திருக்கின்றார். அதனால், இவ்வாறான நிகழ்வுகள் ஓரளவு குறைந்திருக்கின்றன. அவருடைய வரவு மக்கள் மத்தியிலே உருவாகியிருந்த பயத்தை ஓரளவு குறைத்திருந்தாலும்கூட, சிற்சில இடங்களில் இவ்வாறான நிகழ்வுகள் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. இதற்கு முக்கியமான காரணம், நான் கூறியதுபோல சட்டம், ஒழுங்கு என்பவற்றைச் சரியான முறையிலே நடைமுறைப்படுத்தாமையாகும்.

இவ்வாறான நிகழ்வுகளுக்கு மரண தண்டனைதான் ஒரு முடிவாக இருக்கமுடியாது. நிச்சயமாக மரண தண்டனையை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற நாடுகளென இங்கு சில உதாரணங்கள் சொல்லப்பட்டன. அது சீனாவாக இருக்கலாம்; அமெரிக்காவாக இருக்கலாம்; அரேபிய நாடுகளாக இருக்கலாம். அங்கெல்லாம் இவ்வாறான குற்றச் செயல்கள் முழுமையாக ஒழிக்கப்பட்டனவா என்றால், நிச்சயமாக இல்லையென்றே கூறலாம். அதற்குச் சரியான சட்டம், ஒழுங்கு பேணப்படுவது மாத்திரமன்றி, உண்மையாகவே இந்தக் குற்றச்செயல்களுக்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன? என்பது முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும்.

படித்துவிட்டு வேலையற்று என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் தெருக்களில் நிற்கின்ற இளைஞர்கள் சில வேளைகளில் தாங்களாகவே குழுக்களாக இணைந்து குற்றச்செயல்களில் ஈடுபடுவதைப் பல இடங்களிலே பார்க்கின்றோம். இந்தச் சிறுமிகள் மீதான துஷ்பிரயோக மானது மனநோய் காரணமாகவும் புரியப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கூறப்படுகின்றது. சிலவேளைகளில் குடும்பத் தகராறுகள்கூட இந்தக் குற்றச் செயல்களைச் செய்வதற்குத் தூண்டுகின்றன. ஆகவே, அந்தத் தகராறுகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக இருக்கும் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படல் வேண்டும். அதற்குச் சரியான முறையிலே சட்டம், ஒழுங்கு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இந்தப் பிரச்சினைகள் வடக்கிலே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. இன்று தெற்கிலும் இவை பரவலாக நடைபெற ஆரம்பித்துவிட்டன. வடக்கிலே, சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டவேண்டிய அதிகாரிகள் மத்தியிலே அக்கறை யின்மை இருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. நான் எல்லோரையும் குறைசொல்லவில்லை. அக்கறையோடு சேவையாற்றுகின்ற பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு மொழிப் பிரச்சினை இருக்கின்றது. அதன் காரணமாக, அவர்களுக்கு மொழிபெயர்ப்புச் செய்பவர்கள் மிகத்தவறான தகவல்களைக் கொடுப்பதால், அவர்கள் தவறான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதை நானே பார்த்திருக்கிறேன். அவர்களுக்குப் பிழையான தகவல் கொடுக்கப்பட்டபோது, "இதுதான் சரியான தகவல்; இதை மீண்டும் நீங்கள் விசாரியுங்கள்!" என்று பொலிஸாருக்குச் சொல்லி, அச்சம்பவங்கள் பற்றி மீண்டும் விசாரிக்க வைத்த நிலைமைகளைக்கூட சில இடங்களிலே பார்த்திருக்கின்றோம்.

வடக்கு, கிழக்கைப் பொறுத்தமட்டிலே இவ்வாறான துஷ்பிரயோகங்கள் மிகவும் அதிகமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. "இது யுத்தத்தால் ஏற்பட்ட விளைவு" என்று பலரும் கூறுகின்றார்கள். யுத்த காலத்திலே யுத்தத்தில் ஈடுபட்டவர்களைத் தவிர சட்டம், ஒழுங்கை மிகவும் மதிக்கின்ற ஒரு சமுதாயம் அங்கு இருந்தது. அது அனைவருக்குமே தெரிந்த விடயம். அந்த நாட்களில் இப்படியான சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களோ அல்லது வாள் வெட்டுக்களோ நிகழ்ந்தது மிகக்குறைவு. ஆனால், அன்றிருந்த நிலைமைக்கும் இன்றிருக்கின்ற நிலைமைக்கும் அதிகளவிலான வித்தியாசம் காணப்படுகின்றது. யுத்தத்தின் வடுக்கள்தான் இவற்றுக்குக் காரணம் என்று கூறப்பட்டாலும், நிச்சயமாக அவை மட்டும்தான் காரணமல்ல.

இன்று மக்கள் ஓரளவு சுதந்திரமாக இருக்கிறார்கள். யுத்தம் முடிந்த பின்பு அவர்களுக்கு தொழில் சம்பந்தமான, கல்வி சம்பந்தமான தேவைகள் அதிகரித்திருக்கின்றன. யுத்தத்தின் காரணமாக பெற்றோரையும் குடும்பங்களையும் இழந்திருக்கின்ற இளைஞர்கள் பலர், அடுத்து என்ன செய்வதென்று தெரியாத நிலைமையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களுடைய வாழ்க்கையை வளமாக்குவதற்கு அவர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும். அந்த வழிகாட்டல்கள் மூலம்தான் அந்தப் பகுதிகளில் சட்டம், ஒழுங்கை நிச்சயமாக நிலைநிறுத்த முடியும். அதுமாத்திரமல்ல, சட்டம், ஒழுங்கை நிலைநிறுத்துவதற்கு அதிகாரிகளுக்கு சரியான முறையிலே கட்டளைகள் இடப்படவேண்டும். அதாவது, இதைத்தான் செய்ய வேண்டும்; இது நிச்சயமாகச் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டால், அவர்கள் அதனைச் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படியாக அங்கு சட்டம், ஒழுங்கு நிலைநிறுத்தப்பட்டால் அங்கிருக்கின்ற நிலைமைகளை ஓரளவுக்கேனும் கட்டுப்படுத்த முடியும். யாழ். மாவட்ட மேல் நீதிமன்ற நீதிபதி அவர்கள் தனியொரு நபராக இருந்து சில விடயங்களை அங்கு செய்திருக்கிறார் என்றால், இந்த அரசினால் ஏன் செய்யமுடியாது? என்று கேட்கவேண்டிய ஒரு நிலைமை இங்கு இருக்கின்றது. ஆகவே, அரசாங்கம் முதலில் இவற்றைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

நான் வடக்கு, கிழக்கை மாத்திரம் அடிப்படையாகக்கொண்டு பேச முன்வரவில்லை. ஏனென்றால் ஏனைய பகுதிகளிலும் இவ்வாறான பல நிகழ்வுகள் இப்போது நடைபெற ஆரம்பித்திருக்கின்றன. ஆகவே, மரண தண்டனை மூலமாக மாத்திரம் இதனைத் தீர்த்துவிட முடியாது. இது மிகவும் நுணுக்கமாகவும் கவனமாகவும் ஆராயப்பட வேண்டும். இது நிச்சயமான ஒரு தடையாக இருக்குமா என்று ஆராயப்பட வேண்டும். அதையெல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்துதான் நாங்கள் மரண தண்டனையை அமுலுக்குக் கொண்டுவரமுடியும்.

இலங்கையின் சரித்திரத்திலே கடந்த காலங்களில் ஒரேயொரு தடவைதான் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றது என்று நான் நினைக்கின்றேன். திரு. பண்டாரநாயக்க அவர்கள் கொல்லப்பட்டபோது அவரைக் கொன்ற தேரர் தூக்கிலிடப்பட்டார். அவரைத்தவிர வேறு எவருக்கும் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆகவே, இப்போது இதுவொரு புதிய விடயமாகக் கொண்டுவரப்படவேண்டியிருப்பதால், இதுபற்றி மிகமிகக் கவனமாக ஆராயப்பட வேண்டும். ஏனென்றால், கண்ணுக்குக் கண், மூக்குக்கு மூக்கு என்ற ரீதியிலே நாங்கள் செயற்பட முடியாது. இந்தத் தண்டனையானது அந்த நிகழ்வுகளைத் தடுப்பதற்கான ஒரு வழியாக இருக்குமா என்பதை மிகமிகக் கவனமாக ஆராய்ந்து அதற்கான சரியான வழிமுறைகளைக் கையாள வேண்டும். அத்துடன், சட்டம் ஒழுங்கைச் சரியான முறையிலே அமுல்படுத்தி அதனை மீண்டும் நிலைநாட்டுவதன்மூலம் இந்தப் பிரச்சினைகளைப் படிப்படியாகக் குறைத்து, அதனை முற்றாக இல்லாமற் செய்யவேண்டுமென்று கூறி, எனது உரையை நிறைவுசெய்கின்றேன்.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

The next speaker is the Hon. Rauff Hakeem. You have seven minutes.

[4.05 p.m.]

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා (නගර සැලසුම් හා ජල සම්පාදන අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு றவூப் ஹக்கீம் - நகரத் திட்டமிடல் மற்றும் நீர்வழங்கல் அமைச்சர்)
(The Hon. Rauff Hakeem - Minister of City Planning and Water Supply)

Bismillahir Rahmanir Raheem.

Hon. Presiding Member, the young debutante Parliamentarian Hon. (Mrs.) Hirunika Premachandra has brought in this Motion for discussion in the House today, I believe because this subject is a matter of public debate these days following some gruesome murders that have taken place in the recent past.

I must say that, as a former Minister of Justice, I would like to shed some light on some recent developments concerning prisoners on death row in our prisons. This House has the advantage of having senior legal practitioners who have entered the House this time - in the criminal justice system, there is the Hon. (Dr.) Jayampathy Wickramaratne, who has had years of experience as a defence practitioner and we have our former Attorney-General, the Hon. Tilak Marapana, President's Counsel, who has both the experience of a prosecutor as well as a defence counsel after he left the Department. I am sure, they will shed more light on to this subject of death penalty and our status as a retentionist country when you compare other countries which have either abolished the death penalty or have retained it in their law books.

Having said that I must say, Hon. Presiding Member, that human civilization has evolved progressively since the dark ages of retributive justice. So bearing that in mind, I am quite pleased that the Hon. Minister of Justice who has succeeded me has shed some light on the issue of our country's position when it comes to our international obligations and has made it very clear that we do not intend to right away take a decision about abolishing the death penalty, but would continue to be a retentionist country though there is an attempt by various countries based on the current human rights discourse to urge us to abolish the death penalty.

Although no execution took place since 1976, the sentence continues to be passed by courts and those sentenced resign to their fate of automatic life imprisonment remaining in the death row in the absence of execution. The consistent practice of retention on death row without enforcement of the penalty and acknowledging that such retention would amount to a violation of the rights - particularly, cruel and degrading punishment of the inmates - I was asked by many organizations to approach this issue to resolve the impasse that we have had for many years.

[ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා]

As a consequence of which, I had then appointed a committee in early 2014 to review the cases of prisoners on death row. The committee consisted of a former Judge of the Court of Appeal, the Secretary to the Ministry of Justice, the Secretary to the Ministry of Rehabilitation and Prison Reforms, Additional Solicitor General, Commissioner of Prisons, a psychiatrist and a criminologist and it convened regularly on a weekly basis in order to identify and recommend cases in which the sentence could be commuted to life imprisonment.

Now, I was told by some of the members of the committee that it was yet to be confronted with a case where the prisoner alleged that there was a miscarriage of justice. That is a very significant point. The significance of the recommendations of the committee is that a sentence of life imprisonment as opposed to death penalty may be limited to a minimum period of twenty years, with the President wielding the power of pardon on special occasions and release the offender after a few years of imprisonment. This issue of commuting life imprisonment in fit and proper cases was to be considered and that is why we started this process. Having said that, I am told that this committee has just submitted an interim report to His Excellency the President and I am sure the President will be considering this committee's report to look at even this subject, which is very much in the public domain these days.

Apart from that, I would now like to deal with the entire criminal justice system in this country. If you look at the recent reports about police excesses, custodial deaths while in police custody, it has been a serious issue that we have had for several years and has not paid sufficient attention to. We have now and again heard of people supposedly running away from police custody and being killed while running away. These are all issues which need to be looked into very closely.

We ratified the Convention Against Torture and then enacted legislation in this House. If you find out from the Attorney-General's Department as to how many indictments have been filed or charges brought against torture, and then how many were brought before court to be charged with the offense of torture, up to now, I am told, that there is only one conviction. But, then, torture is an issue that needs to be looked at very carefully. Therefore, it is important for us to look at police excesses, custodial deaths and issues of torture in police custody. These are issues which we also need to focus our attention to while rightfully discussing issues such as the death penalty.

Since I have very limited time, Hon. Presiding Member, I would just submit these matters for consideration of the House and conclude my speech.

Thank you.

[අ.භා. 4.13]

ගරු සුමේධා ජී. ජයසේන මහත්මිය (තිරසර සංවර්ධන හා වනජීවි නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමිය)
(மாண்புமிகு (திருமதி) சுமேதா ஜீ. ஜயசேன - வலுவாதார அபிவிருத்தி மற்றும் வனசீவராசிகள் பிரதி அமைச்சர்)
(The Hon. (Mrs.) Sumedha G. Jayasena - Deputy Minister of Sustainable Development and Wildlife)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, රටේත්, සමාජයේත් පසු ගිය දිනවල දිගින් දිගටම සිදු වුණු ළමා අපයෝජන; පිරිමි දරුවන්ව කපා කොටා මරා දැමීම, ගැහැනු දරුවන් දූෂණය කර පසුව ඉතාම අමානුෂික විධියට ඝාතනය කර දැමීම් පිළිබඳව මුළු මහත් සමාජයම, රටම කරුණු දැන ගත්තා. ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමිය කාන්තාවක් හැටියට එතුමියට ඒ ගැන ඇති වුණු වේදනාව තුළින් මෙම සභාව කල් තැබීමේ යෝජනාව අද මෙම පාර්ලිමේන්තුවට ගෙන ඒම ඉතාම වැදගත් කාරණයක් හැටියට මම මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන්ම දකිනවා. රටේ සිදු වන මෙවැනි සිදුවීම් දකින විට, අහන විට විශාල වේදනාවක්, කම්පනයක් මවක් හැටියට, කාන්තාවක් හැටියට මා තුළ ඇති වනවා වාගේම අප කා තුළත් -රට පුරා ජීවත් වන මව්වරුන්ට, කාන්තාවන්ට, සහෝදරියන්ට වාගේම අපේ පිරිමි සහෝදරයින්ටත්, තාත්තලාටත් ඇති වෙනවා. ඒ වාගේම ඒ දූෂිතයන් පිළිබඳව -එම අපරාධකාරයින් පිළිබඳව- දැඩි වෛරයක් ඇති වෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද අපේ රටේ පවතින නීතිය මෙවැනි අපරාධකරුවන් සම්බන්ධයෙන් හරියාකාරව ක්‍රියාත්මක වෙනවාද, ඒ වැරදිකරුවන්ට නිසි දඬුවම් ලැබෙනවාද කියන කාරණය පිළිබඳව අපි කවුරුත් විශේෂයෙන්ම කථා කළ යුතුයි. ඒ නිසා අද මම කාන්තාවක් වශයෙන්, මවක් වශයෙන් ළමා අපයෝජන සහ ස්ත්‍රී දූෂණ හෙළා දකිනවා. විශේෂයෙන් අපේ රටේ කාන්තාවන් සහ අනෙකුත් සියලුම ජනතාව එකට එකතු වෙලා මෙවැනි අපරාධකරුවන්ට දැඩි දඬුවම් පැමිණවීම සඳහා නීති ගෙන ඒමටත්, ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමටත් සහාය දැක්වීම ඉතාම වැදගත් දෙයක් ලෙස අපි දකිනවා. විශේෂයෙන්ම ළමා අපයෝජන, ස්ත්‍රී දූෂණ පිටු දැකීම සහ මත් ද්‍රව්‍ය පිටු දැකීම ඉතාමත් වැදගත් වෙනවා. මෙම උවදුරුවලින් වැඩිපුරම පීඩා විඳින්නේ මේ රටේ ජනතාවයි.

පසු ගිය කාලයේ සිදු වුණු අපරාධ දිහා බැලුවාම ළමා අපයෝජන සහ ස්ත්‍රී දූෂණ ගැන සමාජයේ පුළුල් ලෙස කථා බහට ලක් වුණු අවස්ථා අපි දැක්කා. විශේෂයෙන්ම පාසල් යන වයසේ දරු දැරියන් අපයෝජනයට ලක් වීම ඛේදවාචකයක්. යාපනයේ විද්‍යා දැරිය දූෂණය කරලා මරලා දැම්මා. කොටදෙනියාවේ සේයා දැරිය කෲර ලෙස ඝාතනය කරලා දැම්මා. ඒවා සිදු වෙලා වැඩි දවසක් යන්නට පෙර අතුරුගිරියේ තවත් කුඩා පිරිමි දරුවෙක් කපලා කොටලා මරා දමා ඇති බව අපි කවුරුත් රූපවාහිනිය මඟින් දැන ගත්තා. ඒ වාගේම කොටගෙදර ප්‍රදේශය කියන්නේ පසු ගිය කාලයේ මිනී මැරුම් ගණනාවක් සිදු වුණු ප්‍රදේශයක්. ටික කාලයක් එම ප්‍රදේශයේ මිනී මැරුම් නතර වෙලා තිබුණා. නමුත් පසු ගිය දිනක නැවතත් එම ඝාතන රැල්ල මතු වෙලා කාන්තාවක් ඝාතනය කළා.

විශේෂයෙන්ම මාධ්‍ය මඟින් පළ වෙන සිද්ධීන් ගැන පමණයි අපි දැන ගන්නේ. සිදු වන ඝාතන වාගේ දේවල් පමණයි වැඩි වශයෙන් මාධ්‍යයෙන් දැන ගන්නට ලැබෙන්නේ. නමුත් අද අපේ රටේ කාන්තාවන්, මව්වරුන් අපයෝජනයට ලක් වන, දූෂණයට ලක් වන තමන්ගේ කුඩා දැරියන්, පාසල් යන දරුවන් ගැන තොරතුරු එළියට දෙන්නේ නැතිව හංගා ගෙන කොයි තරම් මානසිව පීඩා විඳිනවාද කියන කාරණය ගැනත් අපි හිතන්නට ඕනෑ. මාධ්‍ය මඟින් වාර්තා වන සිද්ධීන් ගැන පමණයි අපි දන්නේ.

විශේෂයෙන්ම ජාතික ළමාරක්ෂක අධිකාරිය මඟින් දුරකථන අංකයක් ලබා දීලා තිබුණා, මම කාන්තා කටයුතු භාර අමාත්‍යවරිය වශයෙන් සිටින කාලයේ. 1929 තමයි ඒ දුරකථන අංකය.

අපේ කාන්තා ඇමතිතුමියත් මෙතැන සිටින නිසා කියන්න ඕනෑ, මම දන්නා හැටියට ළමා අපචාර ක්‍රියා සම්බන්ධයෙන් පැමිණිලි 4,000ක් පමණ මේ වන විට ලැබිලා තිබෙන බව. මෙම පැමිණිලි සම්බන්ධයෙන් බොහෝ දෙනෙක් අධිකරණ ක්‍රියා මාර්ගවලට යන්න කැමැති නැහැ. හේතුව තමුන්ගේ දරුවාගේ අනාගතය පිළිබඳව ඉදිරියේදී ඇති වන ප්‍රශ්න නිසා. මොකද, මෙම නඩු ප්‍රසිද්ධියේ උසාවිවල විභාග කරන්නේ. ඒ විධියට ප්‍රසිද්ධියේ මේ නඩු අහන කොට අපි කවුරු වුණත් කැමැති වෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මේ සඳහා අවශ්‍ය තොරතුරු ලබා ගෙන ඒ අය පමණක් වෙන් කරලා නඩු අහන අධිකරණ ක්‍රමයක් පවත්වන්නට කටයුතු කරනවා නම් ඉතා හොඳයි කියලා මම මේ අවස්ථාවේදී යෝජනා කරන්න කැමැතියි.

විශේෂයෙන්ම දරුවන්ගේ ආරක්ෂාව ගැන දෙමව්පියන්, වැඩිහිටියන් සහ පාසල් ගුරුවරුන් අපි සියලු දෙනා පැය 24 පුරාම අවධානයෙන් කටයුතු කළ යුතුයි. උදාහරණයක් හැටියට සේයා දැරියගේ ඝාතනය ගත්තොත්, ඇය ඇයගේ මව සහ සහෝදරයා, සහෝදරිය සමඟ තමුන්ගේ නිවසේ එකට නිදාගෙන සිටියදී තමයි මේ අවාසනාවන්ත සිදුවීමට ලක් වෙලා තිබෙන්නේ. තමුන්ගේ නිවසේ කාමරයේ ජනේලය ඇරලා දාලා, ඒ වාගේම නිවසේ ඉදිරි දොර ඇරලා දාලා තිබෙන අවස්ථාවක අම්මා කෙනෙකු තම දරුවන් සමඟ එහෙම නිදාගෙන ඉන්නවා ද කියන එකයි අපට තිබෙන ප්‍රශ්නය. එහෙම වේලාවක අපරාධකරු නිවසට ඇවිල්ලා, කාමරය ඇතුළට ඇවිල්ලා මේ විධියට දරුවා පැහැරගෙන යන තුරුම අම්මා කෙනෙකුට නොදැනෙනවා නම් ඒක ඒ අම්මාගේ නොසැලකිලිමත්භාවය කියලායි මම හිතන්නේ. දෙමව්පියන් මීට වඩා සැලකිලිමත් වෙනවා නම්, අපේ දරුවන්ට සිදු වන මෙවැනි හානි අවම කර ගන්නට අපට පුළුවන්කම ලැබෙනවා. රටේ අවාසනාවකට ළමා අපරාධ ලොකු ප්‍රශ්නයක් බවට අද වන විට පත් වෙලා තිබෙනවා. මේ සැම දෙයක්ම නවත්වා ගන්න අපේ මුළු මහත් සමාජයටම පුළුවන්කම තිබෙන්නට ඕනෑ.

අපේ කාන්තා කටයුතු ඇමතිතුමිය දැන් මේ ගරු සභාවේ සිටිනවා. මට මතකයි එක වතාවක් මම කාන්තා කටයුතු ඇමතිවරිය වශයෙන් කටයුතු කළ කාලයේ වුණු සිදුවීමක්. දූෂණය කරලා කපලා මරා දාපු කාන්තාවක් පිළිබඳව පුද්ගලයෙක් කථා කරලා මගෙන් ඇහුවා, "කාන්තා ඇමතිතුමිය මේ වාගේ අපරාධ සිද්ධීන් රටේ වෙනවා, ඔබතුමිය නිදි ද?" කියලා. මේ වාගේ ප්‍රශ්නවලදී ඇත්තටම කාන්තා කටයුතු ඇමතිතුමියකටවත්, ඒ වාගේම රටක ජනාධිපතිවරයෙකුටවත්, රටක මැති ඇමතිවරුන්ටවත් මේ සිද්ධීන් එකවර නවත්වන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මෙතැනදී මුළු මහත් සමාජයම එකට එකතු වෙලා ඒ දරුවන් වෙනුවෙන් අපි සියලුම දෙනා සාමූහිකව ඒ වගකීම බාර ගෙන කටයුතු කළ යුතු වෙනවා. දෙමව්පියන් සියලු දෙනාම බලාපොරොත්තු වෙන්නේ අපේ රටේ හොඳම දේ දරුවන්ට ලබා දෙන්නයි. දෙමව්පියන්ගේ යුතුකම සහ කැමැත්ත වෙලා තිබෙන්නේ ඒකයි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමියගේ කාලය අවසානයි. දැන් අවසන් කරන්න.

ගරු සුමේධා ජී. ජයසේන මහත්මිය
(மாண்புமிகு (திருமதி) சுமேதா ஜீ. ஜயசேன)
(The Hon. (Mrs.) Sumedha G. Jayasena)
දරුවන් වෙනුවෙන් අපි සියලු දේ කැප කළ යුතුයි. එවිට දරුවාට ආරක්ෂාව සහ රැකවරණය ලබා දීමට අනිවාර්යෙන්ම පුළුවන්කම ලැබෙනවා.

අද ඇතැම් චිත්‍රපටි, ටෙලි නාට්‍ය තුළින් සංස්කෘතියට සිදුවන්නේ බරපතළ හානියක්. ඒ වාගේම ෆේස් බුක්, සමාජ වෙබ් අඩවි හරහා ද ළමා අපචාරවලට බොහෝ අවස්ථාවල පෙළඹවීම් ඇති වෙනවා. මේ සමාජ වෙබ් අඩවි හරහා ස්ත්‍රී දූෂණවලට පෙළඹවීම් සිදු වන බව මේ පිළිබඳව බලන විට රහසක් නොවෙයි. මේ අවස්ථාවේදී ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමිය කළ යෝජනාව අනුව ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමාත් ප්‍රකාශ කළ ආකාරයට, මුළු මහත් ලෝකයම අද මරණ දඬුවම සමාජයෙන් ඈත් කරන්න යන අවස්ථාවක මේ වාගේ අපරාධකරුවන් නොමරා මරණ විධියේ දඬුවම් ලබාදීම ඉතා සුදුසු බව මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න ඕනෑ.

ඒ විතරක් නොවෙයි, මෙවැනි නඩු උසාවිවල දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ විභාග කරනවා.

මට හොඳට මතක සිද්ධියක් උදාහරණයක් හැටියට කියන්නම්. පුංචි කාලයේදී ඒ කියන්නේ අවුරුදු 09 දී අපයෝජනයට නැතිනම් දූෂණයට ලක් වුණු දැරියක් සම්බන්ධව පරීක්ෂණ අවසන් වී අන්තිමට නඩු තීන්දුව දෙන කොට එම දැරියට වයස අවුරුදු 24ක් වෙලා තිබුණා. ඒ වෙනකොට ඇය විවාහ වුණු කාන්තාවක්. එහෙම වෙද්දි ඒ පවුල් අතරත් ලොකු ප්‍රශ්න ඇති වෙනවා. මෙවැනි ප්‍රශ්න ඉතාම ඉක්මනින් විසඳීම සඳහා වෙනම අධිකරණ පිහිටුවන්න ඕනෑ. පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් කොමිෂන් සභා පිහිටුවලා මේ සඳහා වෙනමම ඒකකයක් ඇති කරන්න ඕනෑ. ඒ සම්බන්ධ නඩු විභාග කිරීමේදී ඉතාමත්ම කෙටි කාල සීමාවක් තුළ විභාග කර ඒ අයට දඬුවම් ලබා දෙන්නට කටයුතු කරනවා නම් ඉතාම හොඳයි; ඉතාම වැදගත් කියා මම මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කැමැතියි.

මෙවැනි අපරාධයක් සමහරවිට අපට වෙන්න පුළුවන්, කාට හෝ වෙන්න පුළුවන්, අපේ කාන්තාවන්ට වෙන්න පුළුවන්, වැඩිහිටියන්ට වෙන්න පුළුවන්, දෙමව්පියන්ට වෙන්න පුළුවන් කියා අපට හැම වෙලේම හිතෙනවා. ඒ අවස්ථාවේදී අපට හිතෙන්නේ ඔහුව මරන්නම ඕනෑ කියන එකයි. මරණීය දණ්ඩනය ලබා දෙන්න කියා අද අපි යෝජනා කළත් එය ක්‍රියාත්මක කරන්න බැරි වේවි. ඒ වුණත් ඒ අයට ඒ වරදට නිසි දඬුවම් ලබා දීමේ ක්‍රමයක් සකස් කිරීම ඉතාමත් වැදගත්ය කියන යෝජනාව මම මේ අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

[අ.භා. 4.23]

ගරු චන්ද්‍රසිරි ගජදීර මහතා
(மாண்புமிகு சந்திரசிறி கஜதீர)
(The Hon. Chandrasiri Gajadeera)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමිය මෙම ගරු සභාවට ගෙන ආ යෝජනාව සම්බන්ධව රට වැසියනුත් බලාගෙන සිටිනවා. ඒ වාගේම බන්ධනාගාරය තුළ සිටින රැඳවියනුත් බලාගෙන සිටිනවා. මොකද, මරණීය දණ්ඩනය නියම වුණු තැනැත්තන් සහ මෙවැනි අපරාධවලට ලක් වූ තැනැත්තන් ඔවුන්ගේ අනාගත ඉරණම මොකක් වෙයි ද කියන එක සම්බන්ධව බලා ගෙන සිටිනවා.

[ගරු චන්ද්‍රසිරි ගජදීර මහතා]

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම ඔබතුමාට කියන්න කැමැතියි මම බන්ධනාගාර විෂය භාර අමාත්‍යවරයා වශයෙන් කටයුතු කරද්දී හුඟක් උත්සාහ කළා, මෙම පුනරුත්ථාපන ක්‍රියාවලිය ශක්තිමත් කරන්න. මම ඒකෙන් අදහස් කරන්නේ නැහැ, ඇතැම් වැරැදිවලට තිබෙන ඒකායන මාර්ගය පුනරුත්ථාපනයයි කියා. මේ වෙනකොට බන්ධනාගාර තුළ මරණීය දණ්ඩනයට ලක් වූ 1113 දෙනෙක් සිටිනවා. 1113 දෙනාගෙන් අභියාචනා 621ක ප්‍රමාණයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. අභියාචනා ඉදිරිපත් නොකරන ලද ප්‍රමාණය 492යි. අභියාචනා ඉදිරිපත් නොකළා යැයි කියන්නේ මරණීය දණ්ඩනය හිමි වූ අය. ඒ නිසා පසු ගිය කාල පරිච්ඡේදය තුළ මරණීය දණ්ඩනය නියම වූ තැනැත්තන්ගේ ඉරණම පිළිබඳ තීරණ ගැනීම බන්ධනාගාර දෙපාර්තමේන්තුවට අභියෝගයක් වුණා. අපේ ගරු අජිත් පී. පෙරේරා නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා කිව්වා වාගේ එක කාලයකදී බන්ධනාගාරය ඇතුළත හිටපු අය කිව්වා, "එක්කෝ මරාපියව්, නැතිනම් නිදහස් කරපියව්." කියා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, වැලිකඩ බන්ධනාගාරය ඇතුළත හිටපු සිරකරුවන් වහලයට නැග්ගා. බෝගම්බර බන්ධනාගාරයේ හිටපු සිරකරුවනුත් වහලයට නැග්ගා. එහෙම වුණාම මම ඒ අයව මුණ ගැහෙන්න ගියාම ඔවුන් කිව්වේ, "අපිට මරණීය දණ්ඩනය නියම වෙලා තිබෙනවා, අපි දීර්ඝ කාලයක් මරණීය දණ්ඩනය ගෙවමින් සිටිනවා, දැන් අපිට දඬුවම් දෙකයි, අපි සිරකරුවන් විධියටත් ඉන්නවා, මරණීය දණ්ඩනය තමයි අපිට හිමි, එක්කෝ මරනවා, නැතිනම් එළියට දමනවා." කියා. අපේ රවුෆ් හකීම් මැතිතුමා තමයි ඒ වෙලාවේ අධිකරණ ඇමතිතුමා වශයෙන් කටයුතු කළේ. මේ දණ්ඩනය ලිහිල් කිරීම පිළිබඳ අදහස ගැන කල්පනා කර අප ඒකාබද්ධ කමිටුවක් හැදුවා. බන්ධනාගාර ගත වෙලා ජීවිතාන්තය දක්වා දිගු කාලීනව සිර දඬුවම් ලබන අයට ලැබෙන සහන කාලයන් පාවිච්චි කර ඔවුන්ට වෙනත් අවස්ථාවන් ලබා දෙන්නේ කොහොමද, එළියට යන්න ක්‍රමානුකූලව පියවර ගන්නේ කොහොමද, මරණීය දණ්ඩනය නියම වූ තැනැත්තන් ජීවිතාන්තය දක්වා සිර දඬුවම්වලට පත් කරන්නේ කොහොමද කියා. ඒ කමිටුවෙහි බලය තිබෙන්නේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමාට. අධිකරණ අමාත්‍යාංශය මඟින් ජනාධිපතිතුමා වෙත මෙය යවන්නට ඕනෑ. මම මේ යෝජනාවේ එක කොටසක් ගැනයි කථා කළේ.

දැනට පවත්නා නීතිය යටතේ මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන්. නමුත් බන්ධනාගාරගත වෙලා සිටින රැඳවියන් දිහා බැලුවාම ඔවුන්ගේ හැසිරීම්වල සුවිශේෂී ලක්ෂණ තිබෙනවා. වැරදිකරුවන් වන සියලුම දෙනාට එක හා සමාන දඬුවමක් ලබාදිය යුතුයි කියා අපි කල්පනා කළේ නැහැ. පුනරුත්ථාපන ක්‍රියාවලියත් පුද්ගලයාගෙන් පුද්ගලයාට වෙනස් වෙන්න ඕනෑ. මම මෙතැනදී එක කාරණයක් කියන්නම්. ඇත්ත තමයි, අද සමාජය ඇතුළත සිදු වන ළමා අපචාර සහ ස්ත්‍රී දූෂණ සඳහා හේතු වන්නේ ඉවසාගත නොහැකි කෲරත්වය බව අපේ විශේෂ අවධානයට යොමු වෙලා තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, සාපේක්ෂ වශයෙන් අරගෙන බැලුවොත් ළමා අපචාර සම්බන්ධ වරදකරුවන් හැටියට බන්ධනාගාරවල ඉන්නේ 190 දෙනයි. මට ලැබුණු තොරතුරු අනුව අද වන විට පවතින තත්ත්වයයි. ස්ත්‍රී දූෂණ සම්බන්ධයෙන් වරදකරුවන් වෙලා සිටින්නේ 812 දෙනයි. එතකොට මුළු මහත් බන්ධනාගාර පද්ධතියම අරගෙන බැලුවොත්, සිදු වී තිබෙන අපරාධවල ස්වරූපය අනුව ඒ හැම අපරාධයක් පිටුපසම මත් ද්‍රව්‍ය තිබෙන බව පෙනෙනවා. විවිධ අපරාධවලට සම්බන්ධ වෙලා බන්ධනාගාරගත වූවන්ගෙන් සියයට 82කට වැඩි අපරාධ ප්‍රමාණයක් පිටුපස තිබෙන්නේ මත් ද්‍රව්‍ය. ඒ නිසා අපි දඬුවම් දීමේ ක්‍රමය භාවිතයට නඟනවා වාගේම ඒකට විෂය මූල වූ කරුණු සමාජගත වීමෙන් වළක්වන්නේ කොහොමද කියන එක ගැනත් අපට පර්යේෂණාත්මක තත්ත්වයක් අවශ්‍යයි. මේක අපි කිහිප දෙනෙකුට විතරක් කරන්න පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ සඳහා හිටපු අග්‍රාණ්ඩුකාර සර් ඔලිවර් ගුණතිලක මැතිතුමා 1958 අවධියේදී විශේෂ කොමිෂන් සභාවක් පත් කළා. අපරාධ සම්බන්ධයෙන් ඒ වාගේම මරණීය දණ්ඩනයට ලක් වූවන් පිළිබඳව රටේ තිබෙන ආන්දෝලනාත්මක ස්වභාවය ගැන ඉතා ගැඹුරින් අධ්‍යයනය කර සමීක්ෂණ වාර්තාවක් ලබා දෙන්න කියා තමයි ඒ කොමිෂන් සභාව පත් කළේ. ඒ වගකීම භාර දුන්නේ ඇඩිලේඩ් විශ්වවිද්‍යාලයේ නීති පීඨයේ මහාචාර්ය නෝවල් මොරිස් මැතිතුමාටයි.

දඬුවමත්, පුනරුත්ථාපනයත්, අපරාධයත් මේ සියල්ල මිනිසුන්ගේ ජීවිත සමඟ සිදු වන, ජීවිත ඇතුළත තිබෙන දේවල්. ඒ නිසා ඉතාම ගැඹුරු මනෝ විද්‍යාත්මක විශ්ලේෂණයක් ඇතුව තමයි අපි යම් ප්‍රවේශයකට පිවිසෙන්නට ඕනෑ. මම බන්ධනාගාර විෂය භාර ඇමතිවරයා හැටියට කටයුතු කරමින් ළමා අපචාර, ස්ත්‍රී දූෂණ ගැන කියන කොට මනෝ විද්‍යාඥයෝ මට කිව්වා, - පළමුවැනි කාරණය හැටියට මත් ද්‍රව්‍ය ගැන කිව්වා.- "සමහර අය ධාරකාමුකත්වයෙන් පෙළෙනවා." කියා. දෙවැනි කාරණය හැටියට තමයි ඒක කිව්වේ. මනෝ ලිංගික බොළඳතාවල එකක් තමයි ධාරකාමුකත්වය. ඒ කියන්නේ ළමා කාමුකත්වය. මේකට බලපෑ සමාජ සාධක තිබෙනවා. සුමේධා ජී. ජයසේන නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමිය කිව්වා, "මාධ්‍ය ප්‍රචාරණය, ඊළඟට අපි කන බොන දේවල් අනුව අපේ ජීවන රටාවේ වෙනස්කම්, අපි සිතන විධියේ වෙනස්කම්, එහෙම නැත්නම් ජානමය ලක්ෂණ, මෙවැනි විවිධ කරුණු මේකට පසුබිම් වෙනවා." කියා. ඒ නිසා මේ සියලු කරුණු ගැන අපි අධ්‍යයනය කිරීම වැදගත් වෙනවා.

අද මොනවාද දෙමව්පියෝ දරුවන්ට දෙන්නේ? නිසි රැකවරණයක් නැති දරුවෝ කොච්චර මේ සමාජයේ සිටිනවා ද? මේ තත්ත්වය අපේ රටේ විතරක් පවතින දෙයක් නොවෙයි. තුන්වැනි ලෝකයේ රටවල, ඒ කියන්නේ සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල තමයි දිළිඳුභාවය තිබෙන්නේ. ග්‍රාමීය දිළිඳුභාවයත් සමඟ අම්මා තාත්තා ජීවන සටනේ යෙදෙන කොට දරුවාට රැකවරණය දෙන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම කරපු එක්තරා සමීක්ෂණයක් ගැන මම ඔබතුමාට කියන්නම්.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් ඔබතුමාගේ කාලය අවසන්.

ගරු චන්ද්‍රසිරි ගජදීර මහතා
(மாண்புமிகு சந்திரசிறி கஜதீர)
(The Hon. Chandrasiri Gajadeera)
තව විනාඩි දෙකක් දෙන්න.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම කළ සමීක්ෂණයකදී හෙළි වුණු එක කාරණයක් තමයි සමහර දරුවන් විවිධ ආබාධවලින් පෙළෙන බව. සමහරුන්ට ඇස් පෙනෙන්නේ නැහැ. සමහරුන්ගේ කන් ඇහෙන්නේ නැහැ. නැත්නම් වෙන රෝගාබාධයක් තිබෙනවා. හැබැයි අම්මාට, තාත්තාට දරුවන් ගැන බලන්න වෙලාවක් නැහැ. ඔවුන් බරපතළ ජීවන අරගලයකයි ඉන්නේ. එහෙම නම් සමාජගත වුණු ඒ දරුවන්ට රැකවරණය දෙන්නේ කොහොමද? "සියලු හොඳ දේ දරුවන්ටයි" කියලා පාඨයක් තිබුණාට දරුවන්ට රැකවරණය දෙන සමාජ ක්‍රමයක් මේ සමාජය ඇතුළේ නිර්මාණය වෙන තෙක් අපට ඒකට විසඳුම් හොයන්න අමාරුයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපි කවුරුත් දරුවන්ට ආදරෙයි. ළමා සමාජය සුරක්ෂිත කරන්න රටේ කා තුළත් ප්‍රාර්ථනයක් තිබෙනවා. අපරාධ අවම කරන්න -අපරාධවලින් වියෝ වුණු සමාජයක් නිර්මාණය කරන්න- කා තුළත් ප්‍රාර්ථනයක් තිබෙනවා. හැබැයි, මේ කාරණය ඉෂ්ට කරන්න නම් අධ්‍යාපනයේ ඉඳලාම ව්‍යුහාත්මක වෙනසක් ඕනෑ. අපි දන්නවා, සමහර රටවල් මිනිස්සුන්ගේ ජීවිත හැඩ ගස්වන්න සාහිත්‍ය, කලාව, සංස්කෘතිය, සෞන්දර්ය යොදා ගන්නා බව. ඒවා යොදාගෙන සංවේදී මිනිසෙකු තනන්න ගෙන යන ඒ ක්‍රියාමාර්ග ධනපති සමාජ ක්‍රමය විසින් අද අපෙන් උදුරාගෙන තිබෙනවා. සල්ලි මත හඹා යන ආර්ථික ක්‍රමවේදයක් තුළ ඇත්ත වශයෙන්ම මනුෂ්‍යත්වය අද බොහෝ වෙලා ඉවරයි. මිනිහා සතෙක් තරමටවත් සලකන්නේ නැති තරමට අද සමාජය විනාශ වෙලායි තිබෙන්නේ. ඒ නිසා යහගුණ ඇති සමාජයක් මේ රට ඇතුළේ නිර්මාණය වන්නට අවශ්‍ය වූ සමාජ පරිසරයක් ගොඩ නඟන තෙක් මේ සමාජ පිළිලයන් අපට එකවර උදුරන්න බැහැ. නමුත් මේවා පාලනය කිරීම සඳහා වූ නීති සම්පාදනය විය යුතුයි කියන නිගමනයේ මම ඉන්නවා. මරණීය දණ්ඩනය ගැන අපි වෙනම කථා කරමු. අපේ වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමා කිව්වා වාගේ අපට වඩා එහාට ගිය, ගැඹුරෙන් මේ ප්‍රශ්නය දිහා බලන්න පුළුවන් විවිධ ක්ෂේත්‍රයන්වල ඉන්න සම්භාව්‍ය අයගේ සංයුතියකින් ඒ ප්‍රශ්නවලට අපි උත්තර හොයන්න ක්‍රියා කරමුයි කියලා යෝජනා කරමින් මම නිහඬ වෙනවා.

[අ.භා. 4.33]

ගරු තිලක් මාරපන මහතා (නීතිය හා සාමය සහ බන්ධනාගාර ප්‍රතිසංස්කරණ අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு திலக் மாரபன - சட்டமும் ஒழுங்கும் மற்றும் சிறைச்சாலைகள் மறுசீரமைப்பு அமைச்சர்)

(The Hon. Tilak Marapana - Minister of Law and Order and Prison Reforms)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අද දින ඉදිරිපත් කර තිබෙන සභාව කල් තැබීමේ යෝජනාව කාලෝචිත වී ඇත්තේ එහි සඳහන් කර තිබෙන ප්‍රධාන සිද්ධි දෙකක් හෝ තුනක් සම්බන්ධයෙනුයි. අපි දන්නවා, පසු ගිය වකවානුවේදී යාපනය අර්ධද්වීපයේ පුංකුඩුතිවු ප්‍රදේශයේ ජීවත් වුණු "විද්‍යා" නමැති ශිෂ්‍යාව සමූහ දූෂණයකට ලක් කොට ඝාතනය කෙරුණු බව. අතුරුගිරියේ දස හැවිරිදි පිරිමි දරුවෙකු කපා කොටා මරා දමා තිබුණා. මෑතකදී කොටදෙණියාවේ "සේයා" නමැති දැරිය දූෂණය කර මරා දමා තිබුණා. මා හිතන හැටියට මේ කාරණා නිසා තමයි මේ මාතෘකාව නැවත සමාජගත වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ නිසා තමයි මේ යෝජනාවේ තිබෙන කරුණු අපට කාලෝචිතයි කියලා හිතන්න පුළුවන් වන්නේ.

මම ඉස්සෙල්ලාම පොඩි හැඳින්වීමක් වශයෙන් එක කාරණයක් සඳහන් කරන්න කැමැතියි. මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කළ අපේ ගරු මන්ත්‍රීතුමිය මේ යෝජනාවේ සිද්ධීන් කිහිපයක් ගැන සඳහන් කර තිබෙනවා. දෙවැනි සිද්ධිය වශයෙන් සඳහන් කර තිබෙන දෙණියාය ප්‍රදේශයේ පියකු විසින් දහසය හැවිරිදි දියණිය දූෂණය කර ටයි පටියකින් ගෙල සිරකර මරා දැමීම කියන සිද්ධිය සම්බන්ධ නඩුව අවසන් වී ඒ පුද්ගලයාට මරණීය දණ්ඩනය නියම කර දැනට බන්ධනාගාරගත කර සිටිනවා. ඒ වාගේම තමයි මේ යෝජනාවේ හතරවැනි සිද්ධිය වශයෙන් සඳහන් කර තිබෙන අට හැවිරිදි තම දියණිය වසර දෙකක් තිස්සේ අපයෝජනයට ලක් කොට දූෂණය කොට මරා දැමීම කියන සිද්ධිය. ඒ සිද්ධිය සම්බන්ධ නඩුවත් අවසන් වෙලා ඒ පුද්ගලයාටත් මරණීය දණ්ඩනය නියම කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම එම යෝජනාවේ සඳහන් අනෙක් සිද්ධීනුත් 2007, 2012, 2014 සිදු වූ සිදුවීම්. එහෙම නම් මරණ දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කළ යුතුද නැද්ද කියන මේ ප්‍රශ්නය කාලෝචිත වෙලා තිබෙන්නේ සේයා දැරියගේ මරණය නිසා කියලා තමයි මේ යෝජනාවේ සඳහන් කර තිබෙන සිද්ධිවලින් අවබෝධ කර ගන්න පුළුවන් වෙන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ යෝජනාවේ සඳහන් කර තිබෙන්නේ බාලවයස්කාර දරුවන් දූෂණය කොට, ඔවුන්ට දරුණු ලෙස වද දී, ඔවුන් කෲර ලෙස ඝාතනයට ලක් කිරීම සම්බන්ධයෙන් විභාග වෙමින් පවතින නඩුවලදී ගරු අධිකරණයෙන් වැරදිකරුවන් ලෙස නම් කරන පුද්ගලයින් හට මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කිරීමට යෝජනා කරන වගයි. එතකොට මේ යෝජනාව අදාළ වෙන්නේ බාලවයස්කාර දරුවන්ට විරුද්ධව කරන අපරාධ සම්බන්ධයෙන් අධිකරණයෙන් වැරදිකරුවන් වූවන්ට පමණයි. එතකොට ඒ දරුවන්ව දූෂණය කරලා තිබෙන්නත් ඕනෑ. ඔවුන්ට දරුණු ලෙස වද දීලා තිබෙන්නත් ඕනෑ. එහෙම කරලා කෲර ලෙස ඝාතනය කළ වැරදිකරුවන්ට තමයි මේ මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කිරීමට යෝජනා කරන්නේ. බාලවයස්කාර දරුවෙක් නිකම් මරණයට ලක් කළොත් ඒ සම්බන්ධයෙන් මේ යෝජනාව අදාළ වෙන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම බාලවයස්කාර දරුවෙක් දූෂණය නොකර කෲර ලෙස ඝාතනයට ලක් කළොත් මේ යෝජනාවේ හැටියට එයත් සැලකිය යුතු දෙයක් නොවෙයි. මේ යෝජනාව අනුව, දරුණු ලෙස වද දීලා මැරුවේ නැත්නම් ඒකත් අපට අමතක කරලා දමන්න පුළුවන්; ඒ වැරදිකරුවාට මරණීය දණ්ඩනය නොදී ඉන්න පුළුවන්. ඒ නිසා මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් මේ ආකාරයෙන් වර්ගීකරණය කිරීම සුදුසුයි කියලා මා හිතන්නේ නැහැ.

අනෙක් එක, මරණ දඬුවම ලබා දීම බාලවයස්කාර දරුවන් මැරීම සම්බන්ධ වැරදිකරුවන්ට විතරක් සීමා කරන්නේ ඇයි? බාලවයස්කාර දරුවන්ට අපරාධ සිදු කරන වැරදිකරුවන්ට විතරක් අපි ඒක සීමා කරනවා නම්, එහෙම කරන්නේ ඒ දරුවන්ගේ අසරණ තත්ත්වය ගැන කල්පනා කර බලායි. එතකොට අසරණ වෙලා ඉන්න අපේ සීයලා, මුත්තලා වාගේ මහලු තැනැත්තන්ට කෲර ලෙස වද දීලා මරණ අයට මරණීය දණ්ඩනය ලබා දීම ගැන අපි සලකා බලන්නේ නැද්ද? ආබාධිත තැනැත්තන්, mentally handicapped අයව මරා දැම්මොත්, ඒ අයට කෲර ලෙස වද දීලා ඝාතනය කළොත්, ඒ වැරදිකරුවන්ට මරණ දණ්ඩනය ලබා දිය යුතුද නැද්ද කියලා අපි සලකා බලන්නේ නැද්ද?

කොයි අවස්ථාවේදී, කොයි ආකාරයට කෙනෙක් මරණ කෙනාටද මරණ දඬුවම දෙන්නේ කියන එක වර්ගීකරණය කිරීම ඉතාම අපහසු දෙයක්. ඒ වාගේම හැම මිනී මැරුමක් සම්බන්ධයෙන්ම ඒ වැරදිකරුවන්ට මරණීය දණ්ඩනය ලබා දිය යුතුයි කියලා කියන්නත් අපට බැහැ. මා හිතන විධියට ඒක සිද්ධියෙන් සිද්ධියට සලකා බැලිය යුතු දෙයක්; there must be a case-by-case assessment whether we are going to actually implement the death sentence or not. එතකොට තමයි මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කළ යුත්තේ කුමන අවස්ථාවලදීද කියන කාරණය ගැන අපට යම් කිසි අවබෝධයක් ලබා ගන්න පුළුවන් වෙන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මා හිතන විධියට මෙය ඉතාම සංකීර්ණ ප්‍රශ්නයක්. මෙන්න මේ ගණයට වැටෙන අය- බාලවයස්කාර දරුවන් දූෂණය කොට, දරුණු ලෙස වද දී, කෲර ලෙස ඝාතනය කරන අය- මරණ දණ්ඩනයට ලක් කරන්න ඕනෑ කියලා අපට සරල ලෙස කියන්න බැහැ. මේ සඳහන් කරලා තිබෙන ආකාරයට මේ ගරු සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ යෝජනාව සම්මත කිරීම ටිකක් අසාධාරණයි කියලායි මා හිතන්නේ. මෙය ඇත්තටම ඉතාම සංකීර්ණ විෂයයක්. මේ ගැන හොඳින් කල්පනා කර බලා, අධ්‍යයනය කරලා, සෑහෙන

[ගරු තිලක් මාරපන මහතා]

පරීක්ෂණයකට ලක් කරලා ක්‍රියාත්මක කළේ නැත්නම් අපි විශාල අමාරුවක වැටෙනවාය කියන එක තමයි මගේ මතය. ඒ නිසා කලබල නොවී මේ ගැන තීරණයක් ගත යුතුයි. සේයා දැරියගේ මරණය සම්බන්ධයෙන් අපි හැමෝම කම්පාවට ලක් වුණා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට නියමිත කාලය අවසානයි.

ගරු තිලක් මාරපන මහතා
(மாண்புமிகு திலக் மாரபன)
(The Hon. Tilak Marapana)
We must not let our emotions run high at this moment. එම නිසා අපි මෙම ප්‍රශ්නය සම්බන්ධව හොඳින් අධ්‍යයනය කර, සලකා බලා තීන්දුවක් අර ගන්න ඕනෑය කියන කාරණය මම ගෞරවයෙන් සඳහන් කරනවා.

බොහොම ස්තුතියි.

ගරු චන්ද්‍රසිරි ගජදීර මහතා
(மாண்புமிகு சந்திரசிறி கஜதீர)
(The Hon. Chandrasiri Gajadeera)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මට පොඩි ප්‍රශ්නයක් අහන්න තිබෙනවා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි- [බාධා කිරීමක්]

ගරු තිලක් මාරපන මහතා
(மாண்புமிகு திலக் மாரபன)
(The Hon. Tilak Marapana
ඔව්, තිබෙනවා.

ගරු චන්ද්‍රසිරි ගජදීර මහතා
(மாண்புமிகு சந்திரசிறி கஜதீர)
(The Hon. Chandrasiri Gajadeera)
දැන් අලුගෝසුවොත් නැහැ. හිටපු දෙන්නාත් ගියා.

ගරු තිලක් මාරපන මහතා
(மாண்புமிகு திலக் மாரபன)
(The Hon. Tilak Marapana
අලුගෝසුවන් හොයා ගන්න පුළුවන්. ඒකේ ප්‍රශ්නයක් නැහැ.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු පියල් නිශාන්ත ද සිල්වා මන්ත්‍රීතුමා.

[අ.භා. 4.42]

ගරු පියල් නිශාන්ත ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு பியல் நிசாந்த த சில்வா)
(The Hon. Piyal Nishantha De Silva)
මුලසුන හොබවන ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමිය ඉදිරිපත් කරන ලද මේ සභාව කල් තැබීමේ යෝජනාව ගැන කථා කිරීමට අවස්ථාව ලබා දීම පිළිබඳව ඔබතුමා ඇතුළු සියලු දෙනාට මා ස්තුතිවන්ත වෙනවා.

කොටදෙණියාවේ සේයා සඳෙව්මි දැරිය, යාපනයේ විද්‍යා සිසුවිය, ඉඳුරුවේදී තම පියා විසින් මුහුදට තල්ලු කර මරා දැමූ දැරිය, අතුරුගිරිය-පනාගොඩදී මරා දැමූ දරුවා වැනි දරුවන්ගේ මරණත් එක්ක මේ අපරාධ රැල්ල සම්බන්ධව මේ රටේ ජනතාවගේ විතරක් නොවෙයි, දේශපාලන නායකයන්ගේ පවා ඇස් ඇරෙන්න පටන් ගෙන තිබෙනවා. කොහොම නමුත් අපි පැහැදිලිවම දන්නවා, මේ කාලය තුළ දැවැන්ත අපරාධ රැල්ලක් ක්‍රියාත්මක වෙන බව.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අප රට තුළ මේ අපරාධ රැල්ල පැවතියේ මේ කාලය තුළ පමණක් නොවෙයි. අපි මේ සම්බන්ධව දිගින් දිගටම කථා කළොත්, අපේ ඉතිහාසය තුළත් අපට ඉතාම අමිහිරි අතීතයක් තිබෙන බව පෙනෙනවා. මේ අපරාධ රැල්ල මේ විධියට වර්ධනය වෙන්නට ප්‍රධාන හේතු තමයි, මේ රටේ නීතිය හරියට ක්‍රියාත්මක නොවීම හා සමාන විධියට ජනතාවට ජීවත් වෙන්න අයිතියක් ලබා නොදීම. කාලයක් තිස්සේ තිබුණු ඒ විධියේ ගැටලුත් එක්ක තමයි මේ අපරාධ රැල්ල දිගින් දිගටම වර්ධනය වුණේ.

අපට මතකයි, 88-89 යුගය. ඒ වාගේම විශේෂයෙන්ම අපට මතකයි, මිලේච්ඡ ප්‍රභාකරන් නැමැත්තා උතුරු-නැඟෙනහිර ප්‍රදේශයේ අපේ පුංචි දරුවන් අමු අමුවේ කපා කොටා මරා දැමූ යුගය. ඒ යුගය අපට අමතක කරන්න බැහැ. අපි පැහැදිලිවම දන්නවා, ඒ කාලය තුළ දැවැන්ත අපරාධ රැල්ලක් මේ රට තුළ ක්‍රියාත්මක වුණු බව. පුංචි බලු පැටියෙකු පාරේ මැරී සිටියත්, අනේ අපොයි! කියපු මේ ශ්‍රී ලංකාවේ ජනතාවට, බලු පැටියෙකු පාරේ මැරී සිටීමක් පවා සාමාන්‍ය සිදුවීමක් බවට පත් වෙන තරමට මේ අපරාධ රැල්ල එන්න එන්නම වර්ධනය වෙලා තිබෙනවා. එම නිසා මේ සියලු සිද්ධි හුදු කඳුළුවලට පමණක් සීමා නොකර, මේ සමාජය ශිෂ්ට සම්පන්න සමාජයක් බවට පත් කරන අදහසින් මහජන නියෝජිතයන් හැටියට අපි මේ යෝජනාව සාකච්ඡාවට භාජන කරනවා නම් ඉතාම හොඳයි කියන එකයි මගේ අදහස.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපි පැහැදිලිවම දන්නවා, මේ රට තුළ ළමා අපරාධ, ස්ත්‍රී දූෂණ වාගේම මේ රට විනාශ කරන මත්ද්‍රව්‍ය උවදුර පවතින බව. ඒ වාගේම අපි දන්නවා, සැලසුම් සහගතව මිනී මරන පාතාල නායකයන් සිටින බව. ඔවුන්ට මරණීය දණ්ඩනය විතරක් නොවෙයි, රජ කාලයේ පැවැති දඬුවම් හෝ ලබා දීලා උපරිම දඬුවම දෙන්න ඕනෑය කියන මතයේ ඉඳගෙන තමයි, විශේෂයෙන්ම මම අද කථා කරන්නේ.

ගුරුවරයකු හැටියට මා දන්නවා මේ රට තුළ දැනට පවතින වාතාවරණය කුමක්ද කියලා. පුංචි දරුවකුට තමන්ගේ නිවස තුළ ඉන්න බැරි වාතාවරණයක් අද උදා වෙලා තිබෙනවා. ඒ තත්ත්වය උදා වීමට හේතු පිළිබඳවත් අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑය කියන එකයි අපේ අදහස. යුක්තිය රජයන වාතාවරණයක් මේ රට තුළ නිර්මාණය නොවුණොත්, පැහැදිලි ලෙසම අපට නීතිය හරියට ක්‍රියාත්මක කරන්න බැරි වුණොත් මරණ දණ්ඩනය දීලා වැඩක් නැහැ. එහෙම නොවුණොත් සිද්ධ වන්නේ නිවැරදිකාරයින් වැරදිකාරයින් බවට පත් වෙලා අහිංසක මිනිසුන්ගේ ජීවිත අහිමි කරන මට්ටමකට පත් වන එකයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විශේෂයෙන්ම පැය 24ම බණ කියන, පැය 24ම බණ අහන රටක් තුළ මෙවැනි අපරාධ රැල්ලක් නිර්මාණය වීමට හේතු වන ප්‍රධාන කරුණු කිහිපයක් අපි සඳහන් කරන්න ඕනෑ. ඒ අතර ආර්ථික ගැටලු ඇති වීම විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්න පුළුවන්. ඒ පුංචි සේයා දියණියට ඒ නිවස තුළ නිවැරදි ආරක්ෂාවක් තිබුණා නම්, ඒ නිවසේ දොර ජනෙල් ටික සකස් වෙලා තිබුණා නම්, ඒ අපරාධකරුවාට ඒ අපරාධය එහෙම ලේසියෙන් කරන්නට හැකියාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම කොණ්ඩයා, කොණ්ඩයාගේ සහෝදරයා වැනි අයට නිවැරදි

අධ්‍යාපනයක් ලැබී තිබුණා නම් මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වන්නේ නැහැ. මේ රට තුළ සිදු වන අපරාධ සියල්ලෙන් සියයට 70කට පමණ වැරදිකාරයන් වී තිබෙන්නේ නිවැරදි අධ්‍යාපනයක් නොලැබූ පුද්ගලයන්. විශේෂයෙන් අද නීතිය පිළිබඳවත් රටේ ජනතාව තුළ ඒ තරම් විශ්වාසයක් නැහැ. අද නීතිය හරියට ක්‍රියාත්මක නොවෙන නිසා අපරාධකරුවන් නීතියෙන් රිංගා ගොස් නිවැරදිකාරයන් හැටියට නැවත සමාජගත වෙලා, නැවත නැවත වැරදි කරන මට්ටමක් උදා වෙලා තිබෙනවා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ නිසා නීතියෙන් රිංගා යන්න තිබෙන ඒ විශාල හිල් ටික වහන්නත් රජයක් හැටියට වාගේම විපක්ෂයක් හැටියට අපි දෙගොල්ලන්ම එකතු වෙලා කටයුතු කර මේ තත්ත්වය වෙනස් කළ යුතුයි කියන අදහසත් මා මේ ගරු සභාවට මේ අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් කරනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම දේශපාලන බලය යොදා ගෙන මොන තරම් අපරාධ මේ රට තුළ සිදු වෙමින් පවතිනවා ද? 1977 දී මේ රටේ ඇති වූ දේශපාලන පෙරළියත් එක්ක ඇති වුණු වෙනස්වීම් එක්ක සැහෙන අපරාධ රැල්ලකට මේ රටේ ජනතාවට මුහුණ දෙන්න සිදු වෙලා තිබෙනවා. අපි කෙසේ කුමන ආකාරයෙන් කථා කළත්, සමහර වෙලාවට නීරස වුණත් ඒ දේවල් කියන්න ඕනෑ. පුංචි දරුවන් විනාශ කරපු, ඒ වාගේම තරුණ තරුණියන් දූෂණය කර මරා දමාපු ගෝනවල සුනිල් වැනි පුද්ගලයන්ට ජනාධිපති සමාව දීලා, දිවයිනටම බලපාන පරිදි සාම විනිසුරුකම් දීලා ඔවුන්ට මේ රට තුළ වැජඹීමේ හැකියාව දේශපාලන නායකයන් නිර්මාණය කළ ආකාරය අපි දැක්කා. ඒ කාලයේ විතරක් නොවෙයි, අපේ කාලයේත් ඒ වාගේ වැරදි සිදු වුණා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට ලැබී තිබෙන කාලය අවසානයි.

ගරු පියල් නිශාන්ත ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு பியல் நிசாந்த த சில்வா)
(The Hon. Piyal Nishantha De Silva)
හොඳයි, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

ඒ නිසා අපි දැන් පැහැදිලිවම පක්ෂ පාට භේදය පැත්තකට දාලා මේ අපරාධ රැල්ල මඩින්න, මේ අපරාධ රැල්ල නැති කරන්න අවශ්‍ය කටයුතු කරන්න ඕනෑය කියන යෝජනාව කරමින්, විශේෂයෙන්ම ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමියගේ යෝජනාවට මගේ එකඟතාව පළ කරනවා. එසේම මෙම යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කරනවා නම් අප එය කළ යුතු වන්නේ මේ රට තුළ සදාචාර සම්පන්න රටක් නිර්මාණය කරලා, ඒ වාගේම අපරාධකරුවන් නීතියේ රැහැනින් රිංගලා යන තත්ත්වය නැති කරලායි. එවැනි තත්ත්වයක් උදා වුණු දවසට මාගේ පූර්ණ සහයෝගය මෙම යෝජනාවට ලබා දෙනවා කියන ප්‍රතිඥාවත් ලබා දෙමින් මා නිහඬ වනවා. බොහොම ස්තුතියි.

[අ.භා. 4.51]

ගරු කරුණාරත්න පරණවිතාන මහතා (පළාත් සභා හා පළාත් පාලන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு கருணாரத்ன பரணவிதான - மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி பிரதி அமைச்சர்)
(The Hon. Karunarathna Paranawithana - Deputy Minister of Provincial Councils and Local Government)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මෙය මාගේ පළමුවන පාර්ලිමේන්තු කථාව බව ප්‍රථමයෙන්ම සඳහන් කරන්නට අවශ්‍යයි. එම නිසා මාව මේ පාර්ලිමේන්තුවට තෝරා පත් කර එවූ රත්නපුරයේ අපේ ආදරණීය ජනතාවට මාගේ ගෞරවනීය ස්තුතිය පුද කරන්නට මම මෙය අවස්ථාවක් කර ගන්නවා.

මගේ මැතිවරණ ව්‍යාපාරයේ දී මම මාගේම තේමාවක් හඳුන්වා දුන්නා, "ගරු සරු දේශපාලනයක් - හරි දේ වෙනුවෙන් තනිවම හෝ පෙනී සිටින්න" කියලා. අද අපි කථා කරන මාතෘකාවත් මගේ ඒ තේමාවට අදාළයි කියලා මම හිතනවා. ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමිය යෝජනා කරලා ගරු රන්ජන් රාමනායක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා ස්ථිර කළ මේ යෝජනාවෙන් අවසාන වශයෙන් කියවෙන්නේ, - මොන මොන සීමා යටතේ ඉදිරිපත් කළත්- මරණීය දණ්ඩනය මේ රටේ ක්‍රියාත්මක කරන්න කියන කාරණාවයි. එම යෝජනාවට කොන්දේසි විරහිතව අපි විරුද්ධයි කියන කාරණාව ඉතා පැහැදිලිව සඳහන් කරන්නට කැමැතියි.

මේ යෝජනාව එක්තරා විධියකට මෙලෙස විස්තර කළ හැකියි, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. රත්නපුරයේ, කොටකෙතන ඉඳලා ගම්පහ කොටදෙනියාව දක්වාත්, කොළඹ, හෝමාගම, යාපනය, ගාල්ල හැම තැනකමත් පසු ගිය කාලයේ විශාල අපරාධ රැල්ලක් ඇති වුණා. ඒ අපරාධ පිළිබඳව විශාල සමාජ සංවේගයක් මතු වෙලා තිබෙනවා; කෝපයක් මතු වෙලා තිබෙනවා. ඒ වුණාට මේ අපරාධ ඇති වෙන්නේ ඇයි, මේ අපරාධ වළක්වා ගන්නේ කොහොමද, කියන කාරණා සම්බන්ධයෙන් මේ සමාජය සිසාරා පැවතෙන්නේ විශාල අවිචාරයක්. මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරන්නට ඉල්ලා සිටිමින් පාර පුරා කරන උද්ඝෝෂණවල තිබෙන්නේ ඒ කෝපය, සංවේගය පමණක් නොවෙයි, ඒ සමාජ අවිචාරයයි. ඒ සමාජ අවිචාරය මේ මැති සබය තුළ ප්‍රතිරාවය නංවන කොට මට කියන්නට තිබෙන්නේ - අපේ අජිත් පී පෙරේරා මන්ත්‍රීතුමාත් කිව්වා වාගේ - ඒ පිටුපස තිබෙන්නේ අපේ නොහැකියාව, අපේ අඩු සංවේදීතාව සහ අපේ අවිචාරය බවයි. එම නිසා මේ වාගේ කරුණු සම්බන්ධයෙන් මීට වඩා විචාරවත්ව බැලීමයි අද අවශ්‍යව තිබෙන්නේ.

මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරනවා නම් එය ඉතාම සරලයි. ජනාධිපතිතුමාට එය ක්‍රියාත්මක කරන්නට පුළුවන්. දැන් ගජදීර මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා; සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කළා; මරණ දඬුවම නියම වෙලා 1,100ක් පමණ දෙනා අද බන්ධනාගාරගත වෙලා ඉන්නවා කියලා. එල්ලුම් ගහ දැන් ගෙනැත් තිබෙනවා, කඹය හයි කරලා තිබෙනවා, ජීවහරක -වධක- තනතුරට අයදුම්පත් කැඳවා දැන් ඒ තනතුරට කෙනෙකු පත් කර සිටිනවා. හරිම ලෙහෙසියි, දවසට දහදෙනා ගණනේ එල්ලා මරන්නයි තිබෙන්නේ. මාස තුනකින් වැඩේ ඉවරයි. නමුත් කොටදෙනියාවේ සිදු වුණු, කොටකෙතන සිදු වුණු ඝාතන, ඒ අපරාධ එයින් අවසන් වෙන්නේ නැහැ. මේවා සම්බන්ධයෙන් ඊට වඩා හයානයක හේතුවක් තිබෙනවා. දුප්පත්කම, නූගත්කම, සංස්කෘතික පසුගාමීභාවය, අපේක්ෂා භංගත්වය, ඉච්ඡා භංගත්වය, ලිංගික පීඩනය මේවා අද තිබෙන බරපතළ සමාජ ප්‍රශ්නයි. මේ වාගේ ලාභ මට්ටමේ යෝජනා ගෙන ඒමේදී මේවා සම්බන්ධයෙන් බරපතළ උත්තර සෙවීමට අපට ලැබෙන අවධානය අඩු වෙනවා. ඒ වාගේම ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා, මෙවැනි දඬුවම් දීම සම්බන්ධයෙන් කථා කරනකොට අපි රටක් හැටියට අද ඉන්නේ කොතැනද කියන කාරණය ගැන. රජ කාලයේ දඬුවම් යෝජනා කරන එක, එල්ලා මරන්න, වෙඩි තියන්න යෝජනා කරන එක හරිම ලෙහෙසියි. නමුත් අපි යන්න ඕනෑ එතැනට නොවෙයි. අශිෂ්ටභාවයේ ප්‍රශ්නය අපි විසඳන්නට ඕනෑ එවැනි වූ අශිෂ්ටභාවයකින් නොවෙයි, ඊට වඩා ශිෂ්ට සම්පන්න ක්‍රමයකිනුයි. මේ අවස්ථාවේ දී මේ සම්බන්ධයෙන් වන ප්‍රසිද්ධ කියමනක් ගැන මා සඳහන් කරන්න කැමතියි: "When you use murder to end murder, you guarantee murder will never end."

එම නිසා අද අප රටක් හැටියට යා යුතුව තිබෙන්නේ නැවත වතාවක් එල්ලුම්ගහ ක්‍රියාත්මක කරන තැනට නොවෙයි. කලින්

[ගරු කරුණාරත්න පරණවිතාන මහතා]

ප්‍රකාශ කළා වාගේ මරණීය දණ්ඩනය නියම වූ පුද්ගලයන්ට දිය යුතු හොඳම දඬුවම තමයි ජීවිතාන්තය දක්වා සිර දඬුවම ලබා දීම. නමුත් ඒ කාලය ඇතුළත එම අයට පුනරුත්ථාපනය වීමට කිසියම් වූ දොරක් විවර කර තැබිය යුතුයි. ඒක තමයි නූතන ශිෂ්ට සම්පන්න ලෝකයේ ක්‍රියාත්මක කළ යුතු ක්‍රමය. ඒ ක්‍රමයෙන් ආපස්සට යන්න යෝජනා කරන්නේ ඇයි? මා හිතන හැටියට ප්‍රඥාවන්ත පාර්ලිමේන්තුවක් හැටියට අපි කරන්න ඕනෑ, පාරේ මතු වන සිල්ලර සටන් පාඨය ඔස්සේ නීති සම්පාදනය කිරීම නොවෙයි. සමාජ ප්‍රගමනයන් දිහා බලා ශිෂ්ට ලෝකයක් කරා ගමන් කරන රාජ්‍යයක් හැටියට සලකා නීති සම්පාදනය කර ගන්න ඕනෑ. අපේ දණ්ඩ නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන්නේ කොහොමද, රටේ නීතිය, යුක්තිය ක්‍රියාත්මක කරන්නේ කොහොමද කියන කාරණය සම්බන්ධයෙන් අපි මීට වඩා බරපතළ විචාරවත් අදහසකට එළඹෙන්න අවශ්‍යයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ ගරු සභාවේ ඉදිරිපත් වූ සමහර අදහස්වලින් ප්‍රකාශ වුණා, මරණ දණ්ඩනය සමහර කොන්දේසි යටතේ ක්‍රියාත්මක කරන්න ඕනෑය කියලා; සමහර පර්ෂද ගෙනැවිත් යළි සලකා බලන්න ඕනෑය කියලා. මා කියන්නේ ඒවා එකක්වත් වැඩක් නැහැ කියලායි. අපේ රටේ ඉතාම හොඳ දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයක් තිබෙනවා. ඒවා ක්‍රියාත්මක නොවීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය තමයි තිබෙන්නේ. අපි ඒ ප්‍රශ්නයට උත්තර සොයමු. මරණ දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී එල්ලා මැරීම, වෙඩි තබා මැරීම, විදුලි පුටුවේ තබා මැරීම යන ක්‍රම මේ ශිෂ්ට ලෝකයට ගැළපෙන්නේ නැහැයි කියන එක මේ පාර්ලිමේන්තුවට පත් වූ නවක මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට මා සඳහන් කරන්න අවශ්‍යයි. රාජ්‍යයක් හැටියට අපි ඒ වාගේ තැන්වලට යන්න, යන්න අපි බෙදා හදා ගන්නේ සාහසිකත්වයේ සතුටයි. අපරාධයක් කියා කියන්නේ සමාජයට එරෙහිව කරන කටයුත්තක්. අපරාධ වැඩි වනවා, වැඩි වනවා කියන්නේ සමාජය සාපරාධී වනවාය කියන එකයි. එහෙම නම් සමාජයීය උත්සාහයක් හැටියට තමයි අපරාධවලින් ගැලවෙන්න පුළුවන් වන්නේ. මරණ දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කරන්නය කියා කෑ ගහන ජනප්‍රිය ඝෝෂාව පිටිපස්සේ තිබෙන්නේ අපේ වග කීමෙන් අපි නිදහස් වෙලා ඒක ජනාධිපතිතුමාට පවරනවාය කියා අපි අත සෝදා ගැනීමයි. ඒ අත සෝදා ගැනීම නීතියක් බවට පත් කර ගත්තොත් මීට වඩා දරුණු තත්ත්වයකට මේ සමාජය ඇද වැටෙනවා. එම නිසා මේ විවාදය, එහෙම නැත්නම් මේ රටේ ඇති වෙලා තිබෙන සාකච්ඡාව ගැන අපි සලකා බලන්න අවශ්‍යයි. දුප්පත්කම, නූගත්කම, සංස්කෘතික පසුගාමීත්වයන් යනාදී විවිධ හේතු සමුදායන් නිසා අපේ සමාජය සාපරාධීකරණයට ලක් වෙලා තිබෙනවා. එහෙම නම් එයින් ගැලවෙන්නට අපි සමාජයීය උත්සාහයක් දරන්න ඕනෑය කියන කාරණය පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන්න මෙය මණ්ඩපයක් කර ගත යුතුව තිබෙනවා. එතැනදී අපි බලන්නට ඕනෑ, යුක්තිය ඉෂ්ට කිරීමේ දී තිබෙන අඩු පාඩු මොනවාද කියන එකයි. එවැනි අඩු පාඩු සම්බන්ධයෙන් අද මේ සභාවේ බොහෝ දේවල් කථා කළා. ශිෂ්ට රටක් හැටියට අපි ඒවා නිවැරදි කර ගැනීම අවශ්‍යයි.

ඒ විතරක් නොවෙයි. මේ අපරාධ විවිධාකාරයට බෝ වනවා. අපරාධ වාර්තාකරණය සම්බන්ධයෙන් ජනමාධ්‍ය ඉතාම අගතිසහගතවයි වැඩ කරන්නේ. මේ සභාවේ සිටිනවා, අපේ ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක ඇමතිතුමා. අපි පසු ගිය කාලයේ ජනමාධ්‍යයට ඉතාම හොඳ ආචාර ධර්ම පද්ධතියක් සකස් කරලා දුන්නා. ජනමාධ්‍ය ආයතන ඒවාට එකඟ වුණා. නමුත් කියන්න කනගාටුයි, මස් කටුවක් අහු වුණු සුනඛයකු ඒක රස විඳිනවා වාගේ සමහර මාධ්‍ය ආයතන මේ වාගේ සිද්ධියක් ඇති වුණාට පසුව ඒ සියලු ආචාර ධර්ම උල්ලංඝනය කරලා ඒ සිද්ධිය වාර්තා කරනවා. ඒ වාගේම මේවා සම්බන්ධයෙන් සමාජය ඇතුළෙන් මතු වන කෝපය, පීඩාව ඔස්සේ පියාඹන්න යුක්තිය පසිඳලන නිලධාරින් ක්‍රියාත්මක වනවා. පොලීසියත්, ජනමාධ්‍යයත්, අනෙකුත් සියලු දෙනාමත් ඒ ජනප්‍රිය රැල්ලේ ගසා ගෙන යන්නයි සූදානම් වන්නේ. රිසානාගේ සිද්ධිය අහපු වෙලාවේ ගරු රන්ජන් රාමනායක නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා මරණ දණ්ඩනයට එක හෙළා විරුද්ධව කටයුතු කළා, කථා බහ කළා අපට මතකයි. මැද පෙරදිග රටක මරණ දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කරන කොට ඒක නරකයි. නමුත් ලංකාවේ මරණ දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලා යෝජනා කරනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට නියමිත කාලය අවසානයි.

ගරු කරුණාරත්න පරණවිතාන මහතා
(மாண்புமிகு கருணாரத்ன பரணவிதான)
(The Hon. Karunarathna Paranawithana)

මේ කරුණු කාරණා සියල්ල සඳහන් කළේ රාජ්‍යයක් හැටියට, රටක් හැටියට අපි යන්න ඕනෑ ආපස්සට නොවෙයි කියන්නයි. අශිෂ්ටත්වයේ, අශීලාචාරත්වයේ ප්‍රශ්නවලට උත්තර සොයන්න ඕනෑ, වඩාත් ශීලාචාර ක්‍රමවලිනුයි. මා හිතන්නේ නැහැ, ජනාධිපතිතුමා ඒ තීන්දුව ගනියි කියලා. මේ සම්බන්ධයෙන් අලුතින් නීති සම්පාදනය කරන්න දෙයකුත් නැහැ. අපේ සමාජයට අත් වෙලා තිබෙන මේ භයානක තත්ත්වයෙන් මිදී සමාජයක් හැටියට ඉහළට එන්නේ කොහොමද කියලායි අප කල්පනා කරන්න ඕනෑ. ඒ බව සඳහන් කරමින්, අපි මීට වඩා සංවේදී, විචාරවත් විධියට මේ ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙමුයි කියන යෝජනාව ඉදිරිපත් කරමින්, මගේ අදහස් දැක්වීම මෙතෙකින් අවසන් කරනවා. ඔබතුමාට බොහොම ස්තුතියි .

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

බොහොම ස්තුතියි.

ගරු පූජ්‍ය අතුරලියේ රතන ස්වාමීන් වහන්සේ.

[අ.භා. 5.01]

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි
(மாண்புமிகு (வண.) அத்துரலியே ரதன தேரர்)
(The Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විශේෂයෙන්ම අපේ රටේ ළමා අපචාර, කෲර ඝාතන, හිංසන පසු ගිය වකවානුව පුරා විශාල ලෙස වාර්තා වුණා. ඒ නිසා මරණීය දණ්ඩනය නියම කරන්න කියලා හැඟුම්බර විධියට යෝජනා කරනවා.

ළමා අපයෝජන, ළමා දූෂණයන් සිද්ධ වෙන රටවල් අතර ගත්තාම අපේ ලංකාව ඉන්නේ නරක තැනක නොවෙයි කියා මුලින්ම සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. -ලංකාව හොඳයි කියලා නොවෙයි මම මේ කියන්නේ-. අපි ගත්තොත් තායිලන්තය, අපි ගත්තොත් දකුණු අප්‍රිකාව, ඉන්දියාව, බ්‍රසීලය, වියට්නාමය වැනි රටවල් මෙවැනි සිද්ධීන් සම්බන්ධයෙන් අපට වඩා ඉතාම බරපතළ තැනක ඉන්නවා. ළමා අපචාර සිද්ධි ගත්තාම, දකුණු අප්‍රිකාව වැනි රටක ළමා අපචාර සියයට 16ක් තරම් ප්‍රමාණයක් වෙනවා. නමුත්, අපි එතරම් පහළට වැටී නැහැ. අද දකුණු අප්‍රිකාවේ ළමා අපචාර සිද්ධ වෙන්න ප්‍රධානම හේතුව තමයි, "කන්‍යාවියක් සමඟ -ළමයෙක් සමඟ- හිටියාම ඒඩ්ස් රෝගය සනීප වෙනවා, ඒක සුවපත් කරන්න පුළුවන්" කියන මතයක්

තිබීම. ඒ නිසා, ඒඩ්ස් රෝගයත් එක්කම විශාල වශයෙන් දරුවන් දූෂණය වන තත්ත්වයකට අද දකුණු අප්‍රිකාව පත් වෙලා තිබෙනවා. දකුණු අප්‍රිකාවේ මේ ඇති වුණු තත්ත්වයට ප්‍රධාන වශයෙන් බලපා තිබෙන්නේ කුමක්ද? අද ඒ මුළු සමාජයම සම්පූර්ණයෙන් කඩා වැටී අවසන්. අද දකුණු අප්‍රිකාවේ ආයු කාලය අවුරුදු 40යි. මුළු අප්‍රිකා මහාද්වීපයේම ආයු කාලය අවුරුදු 50ට අඩුයි. මේ තත්ත්වයට අද රටවල් ඇවිල්ලා තිබෙනවා. සමාජ රෝග හා ලිංගික ජීවිතය පිළිබඳ ප්‍රශ්න තමයි මේ මහා ඛේදවාචකය ඇති කර තිබෙන්නේ.

බෞද්ධ රටක් වන තායිලන්තය ඉතාම බරපතළ ලෙස ලිංගික අපචාර සිදු වන රටක්. ග්‍රාමීය දුප්පත් ගොවීන්ගේ දරුවන් නගරයට ගෙනැල්ලා ඉතා අඩු මුදලට විකුණනවා; හෙට්ටු කරනවා. ඒ සඳහා මාෆියා වෙළෙඳ පොලවල් හැදී තිබෙනවා. අපේ ලංකාව ඒ තැනට නොආවේ විවිධ හේතු නිසා. තායිලන්තයේ බැංකොක් නගරය වැනි සමාජ පරිසරයක්, පසුතලයක් හදා ගන්න හැදුවා. ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්නයට අපි උත්තරයක් හොයද්දී, මේ ප්‍රශ්නයට උත්තරය මරණ දඬුවම නොවෙයි. මෙහි සාධක ටික අවගමනය කරන්නේ; අඩු කරන්නේ කොහොමද, නැති කරන්නේ කොහොමද කියන එක අපි සාකච්ඡා කරන්න ඕනෑ.

අද ආහාර සංස්කෘතිය මිනිසුන්ගේ විවිධ ලිංගික විකෘතිතා ඇති වෙන්න කොපමණ බලපා තිබෙනවාද කියන එක මම විශේෂයෙන්ම කියන්නට ඕනෑ. අද සොයා ගෙන තිබෙනවා - 'ඉන්ටර්නෙට්' එකේ බලන්න පුළුවන්- ජාන විකෘති කළ ආහාර සමලිංගිකත්වය ව්‍යාප්ත වීමට විශාල වශයෙන් බලපා තිබෙන බව. අද ශ්‍රී ලංකාවේ අවුරුදු අටට අඩු ළමයින් වැඩි වියට පත් වෙනවා. මොකක්ද හේතුව? අවුරුදු අටේ ළමයෙක් වැඩිවියට පත් වුණා නම්, ඒ ළමයා අවුරුදු 10, 11 වන විට කසාද බඳින්න ඕනෑ. නමුත් ඒක ළමා අපචාරයක් හැටියටයි අපේ නීතියේ තිබෙන්නේ. හැබැයි, ඒ ළමයා වැඩිවියට පත් වෙනවා. මොකක් නිසා ද? අපි කන ජාන විකෘති කළ ආහාර, කෘෂිරසායනික ද්‍රව්‍ය විසින් විකෘති කළ ආහාර,විවිධ ක්ෂණික ආහාර හා වෙනත් ආහාර නිසා. මේ සඳහා කුකුළු මස් විශාල වශයෙන් බලපා තිබෙන බව මම විශේෂයෙන්ම කියන්න ඕනෑ. වාණිජ කර්මාන්තයක් විධියට විශාල වශයෙන් අද මෙය කර ගෙන යනවා. ළමා අපචාර කියන්නේ මිනිසුන්ගේ ලිංගිකත්වය හා මෙවැනි අපචාරවලට පෙළඹවෙන එක සාධකයක්.

දිවුලපිටියේ සේයා දැරියගේ සිද්ධිය අර ගෙන බැලුවොත්, ඒ මනුස්සයා වැරදි කරලා දෙවරක් අත් අඩංගුවට අර ගෙන තිබෙනවා. හැබැයි, මේ මනුස්සයාට මානසික විකෘතියක් තිබෙනවා කියා පොලීසියෙන්, අධිකරණයෙන් හඳුනා ගෙන නැහැ. ඒ නිසා ඔහු විශෝධන මධ්‍යස්ථානයකටවත් යවන්න ඕනෑය කියන තීන්දුව අධිකරණයෙන් ලබා දී නැහැ. ඔවුන් ඇප දීලා නිදහස් කළා. ඒ නිසා පොලීසියේ, අධිකරණ ක්‍රියාවලියේ යම් ප්‍රශ්නයක් අද තිබෙනවා. ඒ දිහා අපි බලන්න ඕනෑ.

මේ පුද්ගලයා පළමුවැනි පන්තියට විතරයි ගිහින් තිබෙන්නේ, අකුරු බැහැ. නමුත් බස්නාහිර පළාත, ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කය. ගම්පහ වාගේ දිස්ත්‍රික්කයක මෙවැනි තත්ත්වයක් තිබෙනවා නම්, අඩු අධ්‍යාපනයක්, ඒ කියන්නේ සාක්ෂරතාව විශාල වශයෙන් අඩු දිස්ත්‍රික්කවල මෙවැනි දේ කොහොම වෙන්න පුළුවන් ද කියලා අපට හිතා ගන්න පුළුවන්. ඒ වාගේම, "සේයා දැරියගේ සිද්ධිය වැනි සිද්ධි රට පුරා සැමදාම සිද්ධ වෙනවා. මේක මහා රැල්ලක්" කියා අපි එතැනට රට ගෙනෙන්න හොඳ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ වාගේම, මාධ්‍ය මඟින් මෙවැනි දේ ප්‍රචාරය කරන ආකාරය - මතු කරන ආකාරය- ගැන ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. මේ අපචාරය සිද්ධ වුණේ කොහොමද යන්න සම්පූර්ණයෙන්ම මාධ්‍ය මඟින් රස කර කථා කරන්න පටන් අර ගෙන තිබෙනවා. මෙවැනි සිද්ධි මාධ්‍යවල වාර්තා කරද්දී මීට වඩා අනුවේදනීය ඇහැකින්, සමාජ විද්‍යාත්මක ඇහැකින් පරීක්ෂණයකට භාජනය කර ගැනීම අවශ්‍යයි.

අද අපේ රටට බලපා තිබෙන මේ විකෘතිතාවට එක් හේතුවක් තමයි, අපේ සමාජ සංස්කෘතිය කඩා වැටීම. ඊළඟට, ග්‍රාමීය සමාජය කඩා වැටීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය; ගමේ මිනිස්සු දැඩි ආත්මාර්ථකාමිත්වයකට පත්වීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය. ගමේ එකමුතුකම, සහජීවනය නැතිවීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි මේ තත්ත්වයට බලපා තිබෙන්නේ. ඔබතුමන්ලා සංඛ්‍යා ලේඛන ගෙන බලන්න, අද අටේ පන්තියෙන් පසු සියයට 15ක් දරුවන් අධ්‍යාපනය හැර යනවා. අටේ පන්තියෙන් පසුව අද අපේ දරුවන්ගෙන් සියයට 15ක් පාසල් යන්නේ නැහැ. SSC පන්තියෙන් පසු තවත් දරුවන් සියයට 50ක් විතර අධ්‍යාපනයෙන් හැලෙනවා. මේ ළමයි මොකක්ද කරන්නේ? ඔවුන්ට තිබෙන සංස්කෘතික මඟ පෙන්වීම මොකක්ද? මේ ප්‍රශ්නවලට අප උත්තර හොයන්න ඕනෑ. අද ගමේ පාර අයිනේ -පාරේ ගැට්ටේ- යම් මධ්‍යම පන්තියක් ඉන්නවා. ගම ඇතුළට යන කොට දැන උගත් මිනිස්සු නැහැ. අඩු ගණනේ පාසල් ගුරුවරයෙක් හෝ පරිපාලන සේවා නිලධාරියෙක් හෝ වුණා නම් ඒ මනුස්සයා ගමේ ඉන්නේ නැහැ. ගමට සාප කරලා සේරම නගරයට එන්න පටන් ගන්නවා. ගම පාළු වෙලා ගිහින්. අද නාගරික ඉස්කෝලවල තදබදයක් තිබෙනවා. ගමේ ඉස්කෝල වැහිලා තිබෙනවා. මේ ප්‍රශ්නය මොකක්ද? අද ගම කියන එක සම්පූර්ණයෙන් නැත්තට නැති වෙලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම ජීවිත අපේක්ෂා භංගත්වයකට පත් වෙලා තිබෙනවා. අනුරාධපුර, පොළොන්නරුව වාගේ ප්‍රදේශ ගත්තාම, වකුගඩු රෝගය නිසාම ඒ දිස්ත්‍රික්ක ඇතුළේ අපේ ජීවිත අපේක්ෂාව කියන එක අද අවුරුදු 60ට බැහැලා තිබෙනවා. අපේ සාමාන්‍ය ආයු කාලය වුණු අවුරුදු 73යි. අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේදී එය අවුරුදු 60 බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. ඇයි මේ? ඒ මිනිසුන්ගේ ජීවිත, ඒ ගොවි කලාපය අද එකම ඛේදවාචකයක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අපේක්ෂා භංගත්වයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දරුවන්ගේ සමාජ ආරක්ෂණය පිළිබඳ වගකීම තිබුණේ පවුල තුළයි. අද පවුල කියන එක විස්තෘත වෙලා තිබෙනවා. අම්මා, තාත්තා, දරුවන්, නෑයන් එක කුට්ටියක් -පොදියක්- හැටියට තමයි ජීවත් වුණේ. ඒ පොදිය අද සම්පූර්ණයෙන් විසුරුවා හැර තිබෙනවා. අද අම්මා මැද පෙරදිග ගිහින්. තාත්තා දරුවනුත් එක්ක ගෙදර. ආච්චි අම්මා තමයි දරුවන් බලා ගන්නේ. ඔවුන්ට රැකවරණයක් නැහැ. අම්මාගේ රැකවරණය දරුවන්ට නැහැ. එහෙනම් මේ ප්‍රශ්න ටිකටයි අප අද උත්තර හොයන්න ඕනෑ.

පළමුවෙන්ම මා කියන්න ඕනෑ, ලෝකයේ ඇති වී තිබෙන මේ වාණිජ ජීවන රටාව විසින් මේ ළමා අපචාර කියන එක අද අපේ රටටත් ගෙනැත් තිබෙන බව. ඇත්ත වශයෙන්ම අද අප සතුටු වෙන්න ඕනෑ, මෙවැනි සිද්ධියක් සම්බන්ධයෙන් විශාල වශයෙන් සාකච්ඡා කිරීම ගැන. ඉන්දියාව වැනි රටවල මේවා සාමාන්‍ය සිද්ධි. අද ලෝකයේ ළමා අපචාර වැඩියෙන්ම සිද්ධ වන රටවල් දෙක මොකක්ද? පළමුවැනි රට දකුණු අප්‍රිකාවයි. දෙවැනි රට ඉන්දියාවයි. අප ඒ තත්ත්වයට වැටිලා නැහැ. හැබැයි, අප ඒ තත්ත්වයට ඉක්මනින් ගමන් කරමින් ඉන්නේ ඒවා වැළැක්වීම සඳහා අපේ වැඩ පිළිවෙළක් නැති නිසායි. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ නිසා අප යෝජනා කරන්නේ මෙයයි. මේ සමාජ සංස්කෘතිය පුනර්ජීවනයට ලක් කෙරෙන වැඩසටහනකින් මිස මෙකට උත්තර හොයන්න බැහැ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අප අද මරණ දඬුවම දීම ගැන සාකච්ඡා කරනවා. මම කියන මේ කාරණය ගැන සමහර විට මගේ

[ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි]

දැනුම හරිද දන්නේ නැහැ. මරණ දඬුවම නියම වුණු අයගෙන් වැඩි ප්‍රමාණයකට ඒ දඬුවම හිමි වෙලා තිබෙන්නේ කරුණු දෙකක් මත කියලා මට බොහොම පැහැදිලිව කියන්න පුළුවන්. ඉන් එකක් තමයි, ඉඩම් ආරාවුල් නඩු. දෙවැනි එක ප්‍රේම සම්බන්ධතා. ළමා අපචාර මත හිරේ ගිය, මරණීය දණ්ඩනය නියම වුණු හිරකරුවන් විශාල වශයෙන් හිරගෙදර නැහැ. මේ කරුණු දෙකෙන් හුඟක් මිනී මරලා තිබෙන්නේ ක්ෂණික කෝපය මතයි. මම උදාහරණයක් කියන්නම්. මොනරාගල තාත්තයි, පුතයි එකතු වෙලා මිනීමැරුමක් කළා කියලා, අවුරුදු දහහතරේ දරුවාට අපේ අධිකරණයෙන් මරණීය දණ්ඩනය දීලා තිබෙනවා. අවුරුදු දහහතරේ ඉඳලා අවුරුදු විසි අට වනකල් ඒ දරුවා හිර ගෙදර; මරණීය දණ්ඩනයට නියම වෙලා තියෙනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ඔබවහන්සේගේ වේලාව අවසානයි.

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි
(மாண்புமிகு (வண.) அத்துரலியே ரதன தேரர்)
(The Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero)
මම කථාව අවසන් කරනවා.

අවසාන වශයෙන් මම කියන්නේ මේ කාරණයයි. මරණ දණ්ඩනය නියම වූවන් සහ මිනීමැරීම් චෝදනාවලට ලක් වූවන්ගේ සමාජ පරිසරය අප සාකච්ඡා කරන්න ඕනෑ. අන්තර්ජාතිකව මේ යන ප්‍රවණතාවෙන් අප ගැලවෙන්නේ කොහොමද කියා සාකච්ඡා කරන්න ඕනෑ. මේ කාරණයට උත්තරය ක්ෂණිකව, ආවේග සම්පන්න වෙලා, "මරණ දඬුවම දෙන්න" කියන එක නොවෙයි. අපි ඒක වුණත් සාකච්ඡා කරමු. නමුත්, මේ සමාජ සාධක ඉවත් කරන්නේ නැතිව මේ තත්ත්වයෙන් ගැලවෙන්න බැහැ. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, බ්‍රසීලයේ, දකුණු අප්‍රිකාවේ, තායිලන්තයේ තත්ත්වයත් එහෙමයි. කාම්බෝජයේ සියයට 32ක ප්‍රමාණයක් ළමා අපචාර සිදු වෙනවා; දරුවන් දූෂණය වෙනවා. මේ සමාජ රැල්ල, ජීවන ක්‍රමය සම්පූර්ණ වෙනසකට භාජන වන සංස්කෘතික වැඩ පිළිවෙළකින් මිස රටක් හැටියට අපට මේකෙන් ගැලවෙන්න බැහැ. අපි නරකම තැනක නොවෙයි ඉන්නේ. හැබැයි, අප නරක තැනට ගමන් කරමින් ඉන්නවා. ඒකෙන් ගැලවීම සඳහා අපි සාමූහික උත්සාහයක යෙදෙමු කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. අංගුලිමාලට මරණීය දණ්ඩනය දුන්නා නම් ඔහු රහත් වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා අපේ ධර්මය අනුව නම් මරණීය දණ්ඩනය දීම කියන එක නොවෙයි මේ කාරණයට හැකිමබර උත්තරය වන්නේ. මේ සමාජය සමස්තයක් හැටියට අරගෙන උත්තරයක් හොයන එකයි අප කළ යුත්තේ.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
මීළඟට, ගරු ශ්‍රියානි විජේවික්‍රම මහත්මිය. ඔබතුමියට විනාඩි 7ක කාලයක් තිබෙනවා.

[අ.භා. 5.11]

ගරු ශ්‍රියානි විජේවික්‍රම මහත්මිය
(மாண்புமிகு (திருமதி) ஸ்ரீயாணி விஜேவிக்கிரம)
(The Hon. (Mrs.) Sriyani Wijewickrama)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, 8වන පාර්ලිමේන්තුවේ මගේ පළමුවැනි කථාව කරන්න අදයි අවස්ථාව ලැබුණේ. ඒ අවස්ථාව ලබා දීම ගැන මම ඔබතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙනවා. ඒ වාගේම දෙවැනි වරටත් මා පාර්ලිමේන්තුවට පත් කර එවන්නට කටයුතු කළ දිගාමඩුල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ මගේ ආදරණීය ජනතාවටත් පළමුවෙන්ම මගේ ස්තුතිය පිරිනමනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ මාතෘකාව ගැන කථා කරද්දී මෙය බොහොම සංකීර්ණ මාතෘකාවක් විධියටයි මා දකින්නේ. සමාජය දියුණු වීමත් සමඟ මුළු ලෝකයෙන්ම ඈත් වෙමින් යන මාතෘකාවක් වූ මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් වන මේ යෝජනාව අපේ රට ආපස්සට ගෙන යන්න කරන ලද යෝජනාවක් විධියටයි මා දකින්නේ. අපේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් තිබෙනවා. අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මඟින් සෑම මිනිසෙකුටම ජීවිතයට ඇති අයිතිය අප පිළිගෙන තිබෙනවා. ඒ වාගේම, එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් ප්‍රඥප්තියට අත්සන් කර පුද්ගලයකුගේ ජීවිතයට ඇති අයිතිය පිළිගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා මම විශ්වාස කරන්නේ නැහැ, මානව හිමිකම් සංකල්ප සමඟ ගමන් කරන රටක් විධියට මේ රටේ මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය කියා. මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කිරීම කියන්නේ, කෙනෙකුගේ ජීවිතයට ඇති අයිතිය උදුරා ගැනීමක්. පුද්ගලයකුට තවත් පුද්ගලයකුගේ ජීවිතයට ඇති අයිතිය උදුරා ගන්න බැරි නම් රටක නායකයාගේ නියමයෙන් එහෙම නැත්නම් යම්කිසි ආයතනයකට මේ වගකීම පවරා හෝ තවත් පුද්ගලයකුගේ ජීවිතය උදුරාගන්න ශිෂ්ටසම්පන්න මිනිසුන් විධියට අපට අයිතියක් නැහැ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අතීතයේ පැවැති නීති ගැන අපි දැක්කා. නීති ඉතිහාසය ගැන ගවේෂණය කරද්දී අපට පෙනෙනවා, ඇසට ඇසක්, දතට දතක් ආදි වශයෙන්, විනාශ වූ දෙයම විනාශ කිරීමේ දඬුවම විකල්පය ලෙස දී තිබෙන බව. නමුත් වර්තමානයේ ඒ නීති තත්ත්වයන් වෙනස් වෙලා. අද දියුණු ලෝකයේ මිනිසුන් යම්කිසි නීති මාලාවක් සම්මත කරගෙන තම රටවල් පාලනය කරනවා. මේකත් යම්කිසි සම්මුතියක්.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අවුරුදු 18ක කාලයක් නීති වෘත්තියේ යෙදුණු නීතිඥවරියක විධියට මම විශ්වාස කරනවා, අපේ රටේ හොඳ නීති ක්‍රමයක් තිබෙනවා කියා; වැරැදිකරුවන් වෙනුවෙන් තිබෙන දඬුවම් ප්‍රමාණය ප්‍රමාණවත් කියා. මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කරන්න කියා, පනවන්න කියා අද මේ විධියට ඉල්ලුවාට, සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ විවාදයක් වෙනුවෙන් යෝජනාවක් ආවාට මරණීය දණ්ඩනය අපේ රටේ නීතියේ තිබෙන දෙයක්. හැබැයි, මේ නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නැහැ. පසු ගිය කාල සීමාවේ එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ රටවල් බොහොමයක් එකතු වෙලා -මේ නීතිය පවතින රටවල පවා- මේ නීතිය ක්‍රියාත්මක නොකර සිටීමට එකඟ වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ රටේ මෙම නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම ගැන කථා කරන එකේදීත් අප පරෙස්සම් විය යුතුය කියන කාරණයයි මා දකින්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මවක විධියට මමත් දුටුවා සේයා දරුවා විතරක් නොව, තවත් දරුවන් ගණනාවක් ඝාතනය කළ බව. පසු ගිය කාලයේ කාන්තාවෝ ගණනාවක් ඝාතනය වුණා. අපට මේවා දකින්න බැහැ. මේ සියලු කාරණා සම්බන්ධයෙන් පසු ගිය දවස්වල ජනතාව උද්ඝෝෂණවලට ඇවිත් තිබුණා. හැබැයි ඒ ජනතාව නීතිය දන්නා අයවත්, ඒ ගැන දැනුමක් තිබෙන අයවත් නොවෙයි. එහෙම අය නොවෙයි මේ ඉදිරියට ඇවිත් තිබෙන්නේ. ඒ නිසා ඒ ජනතා මතය පස්සේ යන එක -ඒ මතවාදය පිටුපස හඹා යන එක- නොව, නිවැරැදි මතවාදය මේ රටට ඉදිරිපත් කරන එකයි පාර්ලිමේන්තුවේ -මේ ව්‍යවස්ථාදායක සභාවේ- සිටින අය විධියට, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් විධියට අපේ යුතුකම වන්නේ. ඒ වෛරය තවදුරටත් ක්‍රියාත්මක කරන්න ඉඩ දුන්නොත් මේ උද්ඝෝෂණය කරන ජනතාව -ඒ මිනිස්සු- ඊළඟ අවස්ථාවේදී නීතිය අතට ගන්නවා.

වැරැදිකාරයා හොයන්නේ අධිකරණයෙන්. පොලීසිය පරීක්ෂණ කර ගෙනාවාට පස්සේ, නඩුවක් අහලයි වැරැදිකාරයා තීරණය කරන්නේ. හැබැයි, නඩු අහලා තීරණය කරන්න හම්බවෙන එකක් නැහැ. මිනිස්සු නීතිය ක්‍රියාත්මක කරයි. ඒ නිසා අපි පරිස්සමින් අපේ රටේ කටයුතු කරන්න ඕනෑ. අපරාධ ගැන කථා කරද්දී, අපේ රටේ මාධ්‍ය දියුණු නිසා මාධ්‍යවලින් හැම වෙලාවේම මේ තොරතුරු ලබාදෙන නිසා අපරාධ ගැන අහන්න තිබෙනවා කියා මම විශ්වාස කරනවා. හැබැයි, අතීතයේත් අපේ රටේ අපරාධ තිබුණා. අපරාධ නොතිබුණා නොවේ. ඒ කාලයේ මීට වඩා අපරාධ තිබුණා. හැබැයි, මම විශ්වාස කරනවා එදා සේයා සඳෙව්මි දැරිය නැති වෙලා දින තුනකින් හෝ හතරකින් තමයි අතුරුගිරියේ දරුවා ඝාතනය වුණේ කියා. සේයා දැරියගේ ඝාතනය දවස පුරා මාධ්‍යයෙන් කථා කරනකොට, මම හිතන්නේ අනිත් මිනීමරුවාටත් එසේත් නැත්නම් ඒ අපරාධය කරපු කෙනාටත් හිතෙන්න ඇති මේ දරුවාටත් මේ අපරාධය මම කරන්න ඕනෑ කියා. ඒ නිසා මාධ්‍ය හැසිරවීමත් මේ රටේ බොහොම පරිස්සමින් කරන්න ඕනෑ කියන එක තමයි මාගේ යෝජනාව වන්නේ.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමිය, ඔබතුමියට ලබා දුන් වේලාව අවසන්.

ගරු ශ්‍රියානි විජේවික්‍රම මහත්මිය
(மாண்புமிகு (திருமதி) ஸ்ரீயாணி விஜேவிக்கிரம)
(The Hon. (Mrs.) Sriyani Wijewickrama)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මට තව විනාඩි කිහිපයක් ලබා දෙන්න.

අපි මේ කාරණයේ සමාජ විද්‍යාත්මක පැතිකඩ ගැන හිතන්න වුවමනායි. මේ සංකීර්ණ සමාජය තුළ මනස විකෘති වුණ මිනිස්සු ගලවා ගන්න වැඩ පිළිවෙළක් අපි හදන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම පරීක්ෂණ කරන ආයතන එනම් පොලීසිය, ජාතික ළමාරක්ෂක අධිකාරිය වාගේ විශාල ආයතන සංඛ්‍යාවක් තිබෙනවා. එම ආයතනවලට මීට වඩා දැනුම දෙන වැඩ පිළිවෙළක් හදන්න ඕනෑ. සේයා සඳෙව්මි දැරියගේ ඝාතනය සම්බන්ධව පොලිස් මාධ්‍ය ප්‍රකාශකවරයා කථා කරනවා මම දැක්කා. මම හිතන හැටියට ඒ අයට මාධ්‍යයෙන් හැම වෙලේම කථා කරන්න හේතු වුණේ මේ රටේ ඇති වුණ තත්ත්වයයි. මේ රටේ මිනිස්සු පාරට බැහැලා, පොලීසිය අසලට ගිහිල්ලා උද්ඝෝෂණය කළා; උසාවිය අසලට ගිහින් උද්ඝෝෂණය කළා. පවතින නඩුවක තත්ත්වය මාධ්‍යයෙන් මෙතරම් කථා කළ යුතු නැහැ. පරීක්ෂණ ටිකයි හරියට කළ යුත්තේ. නමුත් මේ ආකාරයට කළොත් කිසිම නඩුවක පරීක්ෂණයක් හරියට කර ගන්න බැරි වෙනවා කියා මම විශ්වාස කරනවා. ඒ නිසා මේ උද්ඝෝෂණ නොවෙයි, මේ රටේ නීතිය හරියට ක්‍රියාත්මක කර අපරාධ වළක්වන්න අපි පියවර ගන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම අපරාධකරුවන්ගේ වාර්තා එකතු කර ගෙන මේ අය පුනරුත්ථාපනය කරන්නට; මේ අය ගැන පසු විපරම් කරන්නට වැඩ පිළිවෙළක් මේ රට තුළ හැදෙන්න ඕනෑ. එහෙම වුණොත් මේ රට මීට වඩා හොඳ තැනකට ගෙනෙන්න පුළුවන් බව ප්‍රකාශ කරමින් මට අවස්ථාව ලබා දීම පිළිබඳව ඔබතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙමින් මා නිහඬ වෙනවා.

[අ.භා. 5.19]

ගරු (ආචාර්ය) ජයම්පති වික්‍රමරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Jayampathy Wickramaratne)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මෙම ඉදිරිපත් කර ඇති යෝජනාව මඟින් බාල අපරාධ රැල්ලකට ප්‍රතිචාර දක්වමින් සාකච්ඡා කරන්නේ අපරාධ යුක්ති ක්‍රියාදාමයේ අවසාන අදියර ගැන පමණයි. නමුත් ඊට වඩා එය හුඟක් දීර්ඝයි. එයට අපරාධය හඳුනා ගැනීම, අපරාධය නිසි ලෙස විමර්ශනය කිරීම, අපරාධකරුවා අල්ලා ගැනීම, ඉක්මනින් නඩු පැවරීම, ඉක්මනින් නඩු විභාගයට ගැනීම, සාර්ථක ලෙස පැමිණිල්ල මෙහෙයවීම, වරදකරු කිරීම සහ දණ්ඩනය යන දීර්ඝ අපරාධ යුක්ති ක්‍රියාදාමයක් තිබෙනවා. එල්ලුම් ගහ නොවෙයි, රජ කාලයේ වාගේ උල තැබීම ආපසු ගෙනාවත් මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි අපරාධකරුවෙක් වැරැදිකරුවෙක් කරන්න බැරි නම් වැඩක් නැහැ. එම නිසා අර මා කලින් සඳහන් කළ එක step එකක් හෝ miss වුණොත් මේ කුමන දඬුවම තිබුණත් වැඩක් වන්නේ නැහැ. එම නිසා අවශ්‍ය වන්නේ ඒ එක එක පුරුක ශක්තිමත් කිරීමයි. විශේෂයෙන්ම ස්ත්‍රීන් සහ ළමයින්ට එරෙහිව කරන අපරාධවලදී පොලිස් නිලධාරීන්, පැමිණිල්ල මෙහෙයවන්නන් සහ විනිසුරන් එවැනි කාරණා පිළිබඳ සංවේදී කිරීම අත්‍යවශ්‍යයි. මොකද, අපි තවමත් සිටින්නේ පුරුෂාධිපත්‍ය බොහෝදුරට තිබෙන සමාජයකයි. ඊළඟට පොලීසියට අවශ්‍ය පුහුණුවීම්, අලුත් ක්‍රම - modern methods - ඒ වාගේම පරීක්ෂණ, නඩු පැවරීම සහ නඩු විභාග ආදිය ප්‍රමාදයක් නැතුව ඉටු කිරීම වැනි කාරණා ඉතාමත් අවශ්‍යයි. එහෙම නැතුව අන්තිම පියවර වන දඬුවම ගැන විතරක් කථා කළාට අපි කොහාටවත් යන්නේ නැහැ.

ඊළඟට, සමාජ සාධක - social factors- පිළිබඳව සොයා බැලිය යුතුයි. දරුවන්ගේ අනාරක්ෂිත වටපිටාව පිළිබඳව සොයා බැලිය යුතුයි. අප දන්නා පරිදි, සමහර මව්වරු පිට රට ඉන්නවා; රැකියාවලට යනවා. එවිට ඔවුන්ගේ ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව ගැන සොයා බැලිය යුතුයි. අපට ඒගොල්ලන්ට කියන්න බැහැ, "පිට රට යන්න එපා" කියලා. ඒක ඒගොල්ලන්ගේ අයිතිය. අපට කියන්න බැහැ, "රස්සාවට යන්න එපා" කියලා. නමුත් සමාජයට වගකීමක් - a social responsibility එකක් - තිබෙනවා, මේ පිළිබඳව කටයුතු කිරීමට. ඒ වාගේම ප්‍රමාණවත් දැනීමක් ලබා දෙන්නට ඕනෑ.

අද අප දන්නවා, ලෝකය පුරාම ළමා අපචාර සිදු වන බව. කනගාටුවෙන් වුණත් මා කියන්න ඕනෑ, මේ අපරාධවලට කිට්ටු නෑදෑයන් සම්බන්ධ බවට සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් පෙන්නුම් කරන බව. ඒ පිළිබඳව දෙමව්පියන් දැනුවත් කරන්න ඕනෑ. ළමයන්ට පවා පාසල්වලින් යම් දැනුවත් කිරීමක් කිරීම අත්‍යවශ්‍යයි. එවැනි පියවර ගන්නේ නැතිව අවසාන පියවර ගැන කථා කරලා වැඩක් නැහැ.

මරණ දණ්ඩනය පිළිබඳව කථා කිරීමේදී මා මේ කරුණු ටිකත් කියන්න කැමැතියි. දකුණු අප්‍රිකාවේ සුප්‍රසිද්ධ නඩුවක් වන මක්වන්යානේ නඩුවේදී මරණ දඬුවමේ නීත්‍යානුකූලභාවය පිළිබඳව ප්‍රශ්න මතු වුණා. ව්‍යවස්ථාධිකරණය මෙසේ කිව්වා: "The greatest deterrent to crime is not the death penalty, but the likelihood that offenders will be apprehended, convicted and punished. It is that which is lacking in our criminal justice system." එහි සිංහල පරිවර්තනය මෙයයි. අපරාධ වැළැක්වීමේ ලොකුම නිවාරකය වන්නේ මරණීය දණ්ඩනය නොවේ. ඒ වූ කලී වරදකරුවන් අල්ලා නඩු පවරා දඬුවම් කිරීමට ඇති හැකියාවයි. අපේ අපරාධ යුක්ති විනිශ්චය ක්‍රම පද්ධතිය තුළ නැත්තේද එයයි.

මා දේශපාලන වශයෙන් ලංකා සම සමාජ පක්ෂයට සම්බන්ධවයි හැදුණේ වැඩුණේ. ලංකා සම සමාජ පක්ෂයේ නායක ආචාර්ය එන්.එම්. පෙරේරා මහතා 1936 දී රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේදී කියා සිටියා, "දතට දතක් සහ ඇසට ඇසක් යන පැරැණි මතයෙන් අප දුරු විය යුතුයි" කියලා.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මැතිතුමා 1956 දී පාර්ලිමේන්තුවේදී කිව්වා, "රාජ්‍යයට ඕනෑම එකක් අරගෙන ආපසු

[ගරු (ආචාර්ය) ජයම්පති වික්‍රමරත්න මහතා]

දෙන්න පුළුවන්, නමුත් ගත්තොත් ආපසු දෙන්න බැරි එක දෙයක් තිබෙනවා, ඒ තමයි ජීවිතය" කියලා. ඒ නිසා අප ඉතාමත්ම ප්‍රවේශම් වන්න ඕනෑ. මොකද, ලෝකය පුරාම නිර්දෝෂී පුද්ගලයින් මරණ දණ්ඩනයට ලක් වෙලා තිබෙනවා.

එංගලන්තයේ 1950 දී තිබුණු සුප්‍රසිද්ධ නඩුවක් තමයි, තිමති එවන්ස් සම්බන්ධයෙන් වූ නඩුව. ඔහුව එල්ලා මරලා අවුරුදු ගණනාවකට පස්සේ ජෝන් ක්‍රිස්ටි නමැති පුද්ගලයෙක් කිව්වා, "ඔහු නොවෙයි මම තමයි මිනී මැරුම කළේ" කියලා. ඔය වාගේ උදාහරණ ගණනාවක් තිබෙනවා. උතුරු අයර්ලන්තයේ ගැටුම තිබුණු කාලයේ පැවතුණු නඩු දෙකක් තිබෙනවා. "Guildford Four" කියලා "Guildford" කියන pub එකට බෝම්බ ගැසීම සම්බන්ධයෙන් නඩුවක් තිබෙනවා. ඒ වාගේම "Maguire Seven" කියලා තවත් නඩුවක් තිබෙනවා. පළමුවැනි නඩුවෙන් හතර දෙනෙක් වරදකරුවන් වුණා. දෙවැනි නඩුවෙන් හත් දෙනෙක් වරදකරුවන් වුණා. මේ නඩුවලදී ඔවුන් වරදකරුවන් වුණේ ඔවුන් කළ පාපෝච්චාරණ අනුවයි. උසාවිය කියා සිටියා, මේ පාපෝච්චාරණ ඔවුන් කැමැත්තෙන්ම කළ ඒවාය කියලා. හොඳ වෙලාවට ඒ වන කොට මරණ දඬුවම ඉවත් කරලා තිබුණා. අවුරුදු ගණනාවකට පස්සේ එළිදරවු වුණා, ඔවුන් කළ පාපෝච්චාරණ බලෙන් ගත් ඒවාය කියලා. හොඳ වෙලාවට ඒ වන කොට මරණ දඬුවම තිබුණේ නැහැ. 1994 දී රුසියාවේ පනස් දෙදෙනෙකු මරා දැමූ, ඇන්ඩ්‍රේ චිකටිලෝ නමැති serial killer කෙනෙක් සිටියා. ඔහුව එල්ලා මැරුවා. ඔහු එල්ලා මැරීමට හේතු වුණු එක මිනීමැරුමක් සඳහා ඒ වන කොටත් ඇලෙක්සැන්ඩර් ක්‍රැව්චෙන්කෝ නමැති වෙන කෙනෙකුව එල්ලා මරලා ඉවරයි. පොලීසිය කියා සිටියා, "We wanted to stop the killings quickly" කියලා. ඒ නිසා අසරණ මිනිහෙක්ව අරගෙන ගියා.

ඇමෙරිකාවේ මරණ දඬුවම සම්බන්ධයෙන් වූ සංඛ්‍යා - figures - ගැන අප අද කථා කළා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඇමෙරිකාවේ මරණ දඬුවම තිබෙන ප්‍රාන්තවල සිදු වන අපරාධ සහ මරණ දඬුවම නැති ප්‍රාන්තවල සිදු වන අපරාධ ප්‍රතිශතය අතර තිබෙන වෙනස පිළිබඳ දත්ත ඇතුළත් ලේඛනය හැන්සාඩ් වාර්තාවට ඇතුළත් කිරීම සඳහා මා **සභාගත*** කරනවා.

1991 සිට 2013 දක්වා සෑම අවුරුද්දකම මරණ දඬුවම තිබෙන ප්‍රාන්තවල crime rate එක වැඩියි. 1991 එය සියයට 7ක් පමණයි. අද එය සියයට 22ක් දක්වා වැඩි වෙලා තිබෙනවා. සමහර අවුරුදුවල එය සියයට 44 දක්වා වැඩි වෙලා තිබෙනවා. එයින්ම තේරෙනවා, මරණ දඬුවම නිවාරකයක් නොවෙයි කියලා.

2008 දී ඉහළ පොලිස් නිලධාරින් 500කගෙන් ඇහුවා, බල අපරාධ වැළැක්වීමට මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීම කොපමණ වැදගත්ද කියලා. ඔවුන්ගෙන් අතිවිශාල ප්‍රමාණයක් කියා සිටියා, ඒක තමයි අඩුම වටිනාකමක් තිබෙන සාධකය කියලා. ඒ අනුව අපට පෙනී යනවා, මෙය වැරදිකරුවන් සියලු දෙනාම එල්ලලා, විදුලි පුටුවට යවලා ගන්න පුළුවන් විසඳුමක් නොවෙයි කියලා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, "Journal of Criminal Law and Criminology"හි පළවූ ආචාර්ය මයිකල් එල්. රැඩලෙට්ගේ ලිපියෙන් කොටසක් මම ඊළඟට උපුටා ගන්න කැමැතියි. ඒ ලිපියේ ඔහු මෙසේ කියනවා.

**** පුස්තකාලයේ තබා ඇත.***

** நூனிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.*

** Placed in the Library.*

I quote:

> "Our survey indicates that the vast majority of the world's top criminologists believe that the empirical research has revealed the deterrence hypothesis for a myth...."

ලෝකයේ සිටින ඉහළම අපරාධ විද්‍යාඥයින් කියා සිටිනවා, "මේක මිත්‍යාවක්" කියා. ඔවුන්ගෙන් සියයට 88.2ක් කියා සිටියා, "මරණීය දණ්ඩනය නිවාරකයක් නොවෙයි" කියලා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
Hon. Member, your time is over.

ගරු (ආචාර්ය) ජයම්පති වික්‍රමරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) ஜயம்பதி விக்ரமரத்ன)
(The Hon. (DR) Jayampathy Wickramaratne)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මට මිනිත්තු දෙකක් දෙන්න.

ඊළඟට ඇමෙරිකාවේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ සිටි තර්ගුඩ් මාර්ෂල් නමැති සුප්‍රසිද්ධ විනිශ්චයකාරවරයෙකුත් කියා සිටියා, "මරණීය දණ්ඩනය නිවාරකයක් නොවෙයි" කියලා. He stated, I quote:

> "In light of the massive amount of evidence before us, I see no alternative but to conclude that capital punishment cannot be justified on the basis of its deterrent effect."

අපරාධ නඩුවලට පෙනී සිටින නීතිඥවරු දන්නවා සැලසුම් කරලා මරන කොට - in planned murders - ඔවුන් දඬුවම දිහා බලන්නේ නැහැ කියලා. ඔවුන් හිතන්නේ, "මේක foolproof. අපි අහු වෙන්නේ නැහැ" කියලායි. මේ පිළිබඳව ද ඇමෙරිකාවේ අභියාචනාධිකරණ විනිශ්චයකාරවරයෙක්ව සිටි එච්.ලී. සරොකින් කියා සිටිනවා, මෙන්න මෙය.

I quote:

> "Persons contemplating murder do not sit around the kitchen table and say I won't commit this murder if I face the death penalty, but I will do it if the penalty is life without parole."

ඔවුන් කල්පනා කරන්නේ නැහැ, "මරණ දඬුවම තිබෙන නිසා මම මේක කරන්නේ නැහැ. ජීවිතාන්තය දක්වා හිර දඬුවම ලබා දෙනවා නම් ඒකට කමක් නැහැ" කියලා. එහෙම වෙන්නේ නැහැ. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමිය කිව්ව එක කාරණයක් පිළිබඳව මම එකඟ වෙනවා. ඒ තමයි, සමහර වැරදිවලට තිබෙන දඬුවමේ ස්වභාවය. මම හිතන විදියට ඒවා පිළිබඳව අප සාකච්ඡා කළ යුතුයි. ඒ වාගේම දිගටම වරදකරුවන් කරන්න ඇප දීම පිළිබඳවත් අපි සාකච්ඡා කළ යුතුයි. නමුත්, අපි දිය යුත්තේ අපරාධ යුක්ති ප්‍රතිචාරයක්, not a knee-jerk reaction. Otherwise, we would only be scratching the surface; අපි නිකම් මතු පිට හූරනවා විතරයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අවසාන වශයෙන්, මහාචාර්ය බෙල්ලන්විල විමලරත්න හිමි පසු ගිය 27වන දා "රාවය" පුවත් පතට දුන්න interview එකේ කොටස් කිහිපයක් කියවන්නට මම කැමැතියි. එහි මෙසේ සඳහන් වනවා:

> ".... අපේ සමාජය තුළ මෙවැනි තිරිසන් සිද්ධීන් ඇති වෙන්න මිනිසා පෙලබෙන හේතු කාරණා තිබෙන්න පුළුවන්. අපි ඒවා මොනවත් හොයන්නේ නැතිව නීතිය අතට ගන්න යනවා. රටක නීතියක් ගැන නොදන්නා හෝ නීතියක් නැති රටක මිනිස්සු හැසිරෙන්නේ මේ විදියටයි.

> ... වැරදිකරුවන්ට හෝ අපරාධකරුවන්ට දඬුවම් අවශ්‍යයි. ඒවාට ක්‍රම සහ විධි සකස්කර ගත යුත්තේ බුද්ධිමතුන් සාකච්ඡා කිරීමෙන්. ... මිනිස්සු කැ ගහපු පළියට වැරදිකරුවන්ට දඬුවම් දෙන රටක් රාජ්‍යයක් ලෝකේ කොහේවත් නැහැ."

මම හිතන විධියට මේවා අපි බරපතළ ලෙස සාකච්ඡා කළ යුතු කරුණුයි. නිකම් මතු පිට - surface - විතරක් හූරලා, knee-jerk reactionsවලින් මෙවැනි ප්‍රශ්න විසඳීමට යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම ගැන අප නැවත සලකා බැලිය යුතුයි. බොහොම ස්තුතියි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
මීළඟට ගරු බිමල් රත්නායක මන්ත්‍රීතුමා.

ඊට ප්‍රථම ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලසුන ගන්නවා ඇත.

අනතුරුව ගරු එඩ්වඩ් ගුණසේකර මහතා මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, மாண்புமிகு எட்வட் குணசேகர அவர்கள் அக்கிராசனத்திலிருந்து அகலவே, பிரதிச் சபாநாயகர் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. EDWARD GUNASEKARA *left the Chair, and* MR. DEPUTY SPEAKER *took the Chair.*

[අ.භා. 5.31]

ගරු බිමල් රත්නායක මහතා
(மாண்புமிகு பிமல் ரத்நாயக்க)
(The Hon. Bimal Rathnayake)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙම කල් තැබීමේ විවාදයට ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ වෙනුවෙන් මට පෙර අදහස් දැක්වූ ගරු (වෛද්‍ය) නලින්ද ජයතිස්ස මන්ත්‍රීතුමා කරුණු කීපයක් ඉදිරිපත් කර තිබුණා. ඊට අමතරව යම් කාරණා කීපයක් ඉදිරිපත් කරන්න මම කැමැතියි.

මුලින්ම ගත්තොත් අද ගරු සභාව තුළ මතු වෙලා තිබෙන කරුණුත්, සමාජය තුළ තිබෙන කරුණුත් අනුව අපේ රටේ ශීඝ්‍රයෙන් වැඩිවන අපරාධ සහ ළමා අපචාර සම්බන්ධයෙන් මරණ දණ්ඩනය උත්තරය නෙමෙයි කියලා සැලකිය යුතු පොදු මතයක් තිබෙන බව පෙනෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දැන් සමාජය දිහා බැලුවාම ළමා අපචාර සහ විශේෂ ගණයේ තීව්‍ර අපරාධවලට විරුද්ධ නැත්තේ කවුද? බැලුවාම මේ අපරාධවලට ජනමාධ්‍ය විරුද්ධයි; පොලීසිය විරුද්ධයි; ගම්වාසීනුත් විරුද්ධයි; පාර්ලිමේන්තුවේ හැම කෙනාම වාගේ විරුද්ධයි; රටේ සාමාන්‍ය මහ ජනතාව ගත්තොත් ඔවුනුත් විරුද්ධයි.

සේයා විතරක් නොවෙයි, විද්‍යා ඇතුළු නම් සඳහන් කරලා තිබෙන මේ සියලුම දරුවන්ගේ දෙමව්පියන් ගත්තත් ඔවුන්ද විරුද්ධයි මේ වෙන දේට. පොලීසියට අල්ලා ගන්න පුළුවන් මිනිහාට මොනවා හරි කරලා, හිංසා කරලා වැරදිකරු කියන පුද්ගලයා නොවෙයි, අපි ඇත්ත අපරාධකරු මුණ ගැහලා එයා එක්ක කථා කළොත්, එයාත් කියයි ඇත්තටම එයාටත් මේක කරන්න ඕනෑකමක් තිබුණේ නැහැ කියලා. දැන් ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ සමාජයේ ඔක්කෝම විරුද්ධ දෙයක් දිගටම වෙන එකයි. හැම කෙනාම විරුද්ධයි මේ වැරදිවලට. සංඛ්‍යා ලේඛන ගොඩක් කියපු නිසා මේ ප්‍රශ්නය එක තැනකින් අල්ලා ගන්න ඕනෑය කියලා මම හිතුවා. මේ ප්‍රශ්නයට අදාළ නව කථාවක් තිබෙනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

ගාෂියා මාර්කේස් කියන නව කථාකරුවා කථාවක් ලිව්වා "කරුමක්කාර කථාවක්" කියලා. "කරුමක්කාර කථාවක්" තමයි ඒ පොතේ නම. පොත ගැන ගොඩක් විස්තර කියන්න වේලාව නැති නිසා මම කෙටියෙන් කියන්නම්. ඒ කථාව පටන් ගන්නේම, සන්තියාගෝ කියන පුද්ගලයා අද දවසේ සවස 5.30ට මාළු වෙළෙඳ පොළේදී මරා දමනවා කියලා. ඒ කථාවට අනුව සන්තියාගෝ අද සවස 5.30ට මාළු වෙළෙඳ පොළේදී මරනවා. ඒක කොහොමද දැන ගත්තේ? මේ සන්තියාගෝ කියන පුද්ගලයා කාන්තාවක් දූෂණය කරලා, ඝාතනය කරනවා. ඒ කාන්තාවගේ සහෝදරයන් දෙදෙනා දැන්වීමක් අලවලා නගරයේ ප්‍රසිද්ධ කරනවා, "අපි සිකුරාදා 5.30ට මන්නයකින් කපලා සන්තියාගෝ මරනවා" කියලා. ඒක මරන්න ඉන්න දෙදෙනාත් දන්නවා. ඒක දන්වලා notice එකකුත් අලවලා තිබෙනවා. එතකොට ඒ නගරයේ පොලීසියත් ඒක දන්නවා; සන්තියාගෝත් දන්නවා; ඔක්කෝම දන්නවා. ඒ කතාවේ ඔක්කෝම සිද්ධි මට මෙතැන කියන්න බැහැ. හැබැයි, ඒ කථාවේ සිද්ධි සියල්ලම පෙළ ගැහිලා ආවාට පස්සේ, ඒ සියලු දෙනාම දැනගෙන සිටියදීත් ඒ විධියටම මන්නයකින් කපලා සන්තියාගෝ මරනවා. සන්තියාගෝ මරන්න කලින් ඒ සහෝදරයන් දෙදෙනාගෙන් පුවත් පත් කලාවේදීන් හා විවිධ පුද්ගලයන් අහනවා "දැන් ඔයගොල්ලන් ඇත්තටම සන්තියාගෝ මරන්න ද ඉන්නේ?" කියලා. ඒ සහෝදරයන් දෙදෙනා කියනවා, "ඇත්තටම අපිට මරන්න ඕනෑ නැහැ" කියලා. ඒ ගොල්ලන් notice එකක් අලවලා තිබුණාට මරනවා කියලා, ඒ ගොල්ලන්ටත් සන්තියාගෝ මරන්න ඕනෑකමක් නැහැ. හැබැයි අවසානයේදී අර කිව්ව විධියටම සන්තියාගෝ මරනවා.

මම මේ කථාව මෙතැනට සම්බන්ධ කරලා ගත්තේ මේ නිසායි. සන්තියාගෝ හිටපු නගරයේ මිනිස්සු ඔක්කෝම සන්තියාගෝ මරන බව දන්නවා. සියලු දෙනාම ඒකට විරුද්ධයි. සන්තියාගෝ මැරුවට, මරපු දෙදෙනාත් ඒකට විරුද්ධයි. හැබැයි ඒ අපරාධය වෙනවා. අපේ රටේත් එහෙමයි. විද්‍යා තරුණිය මැරුවාට අපි ඔක්කෝම විරුද්ධයි. නමුත් ඒ අපරාධ දිගටම වෙනවා. ඇත්තටම සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? අපි කෙඳිරි ගානවා විතරයි ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. අපේ රටේ ජනතාවත්, මේ පාර්ලිමේන්තුවත් කෙඳිරි ගානවා. ඔක්කෝම විරුද්ධයි නම් මේ අපරාධ වෙන්නේ කොහොමද? රට පාලනය කරන අය මේ ගැන හිතන්න ඕනෑ නේ. රටේ උගත් අය මේ ගැන හිතන්න ඕනෑ නේ. රටේ දේශපාලන, සමාජ සංවිධාන මේ ගැන හිතන්න ඕනෑ නේ. ඔක්කෝම විරුද්ධ දෙයක් දිගටම වෙනවා. එකක් දෙකක් නොවෙයි. මේ තීව්‍ර ලෙස ඝාතනය කරලා මරන ඒවා තමයි වාර්තා වෙන්නේ.

මගේ මතකයේ හැටියට මීට අවුරුදු 6කට කලින්, මා කලින් නියෝජනය කරපු කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ ජාතික පාසල් කිහිපයක උසස් පෙළ දරුවන් ගෙනැල්ලා නීති ආධාර කොමිසමෙන් වැඩ මුළුවක් කළා, මහව විජයබා විද්‍යාලයේ. එතැන වැඩිපුර හිටියේ ගැහැණු දරුවන්. එතැනදී ඒ දරුවන්ට කිව්වා තමන්ගේ ආසන්නතම ඥාතියෙකුගෙන් ලිංගික වශයෙන් - ගහන, බනින ඒවා නොවෙයි- අපචාරයක් වෙලා තිබෙනවා නම් ලියා දෙන්න කියලා. Child abuse සම්බන්ධයෙන් සමහර රටවල වාර්තා මම දැක්කා. සමහර මන්ත්‍රීවරු කියනවා child abuse කිව්වාම, ඒවායේ ලිංගික අපචාර පමණක් නොවෙයි තිබෙන්නේ කියලා. නමුත් නීති ආධාර කොමිසම හරියටම ඇහුවා, ඔබට ලිංගික වශයෙන් ළඟම ඥාතියෙකුගෙන් -තාත්තා, සීයා, මාමා වාගේ අයගෙන්- අපචාරයක් වෙලා තිබෙනවාද, වෙලා තිබෙනවා නම් ගම් විස්තර නැතිව ලියලා දෙන්න කියලා. තරුණ නීතිඥ කණ්ඩායමක් තමයි ඒ වැඩ මුළුව කළේ. මගේ මතකයේ හැටියට, ඒ නීතිඥ කණ්ඩායම ඇවිල්ලා අපත් එක්ක සාකච්ඡා කරපු අවස්ථාවකදී කිව්වා, ඒ දරුවන් 400න් දරුවන් 16 දෙනෙක් ලියලා තිබුණා ආසන්නතම ඥාතීන් වන තාත්තා, සීයා, මාමා වාගේ අයගෙන් තමන්ට අපචාරයක් වෙලා තිබෙනවා කියලා. එතැන තමන්ට වුණු දේ නොලියපු දරුවනුත් ඇති.

[ගරු බිමල් රත්නායක මහතා]

අපි මේවා සංඛ්‍යා ලේඛනවලට දාලා බැලුවාට පස්සේ, -නීති ආධාර කොමිසමේ නිලධාරින් ඒ වෙලාවේ කියපු විධියට- මෙවැනි සිදුවීම් 1,250ක් විතර ලංකාවේ අවුරුද්දකට වාර්තා වෙනවා. නමුත් ඇත්තටම සිදු වන ප්‍රමාණය ඒ වාගේ දස ගුණයක්. එතකොට සත්‍ය ප්‍රමාණය 12,000ක් විතර වෙනවා. ඒ වාගේ අවුරුදු දහයක් ගියාම තමන්ගේ තාත්තාගෙන් දූෂණය වුණු දූලා, තමන්ගේ සීයාගෙන් දූෂණය වුණු දූලා ගණන 120,000ක්, 125,000ක් විතර වෙනවා. අපි ඒ වාගේ ඛේදවාචකයක් තිබෙන සමාජයකයි ජීවත් වන්නේ. මම කියන්නේ ඒකයි.

මේ ගැන කථා කරන්නට තර්ක ගොඩක් තිබෙනවා. මරණ දඬුවම ඒ සඳහා උත්තරය නොවන බව අපි කවුරුත් දන්නවා. මරණ දඬුවම ඒකට උත්තරය නොවෙයි තමයි. නමුත් අපි කෙඳිරි ගානවා විතරයි. අපි කෙඳිරි ගානවා විතරයි. ඒ නිසා ගාබ්‍රියෙල් මාර්කේස් කිව්වා වාගේ ඔක්කොම දැන දැන මේ අපරාධ වෙන්න ඉඩ දීම වෙනුවට, ඒවාට හේතු මොනවාද කියලා සොයා ගැනීමට අපට වගකීමක් තිබෙනවා. අපි දකින විධියට ඒකට සමාජමය හේතුවක් තිබෙන්නේ. දූෂණය වෙලා මැරෙන මේ දරුවන් අතර සියයට එකක්වත් නැහැ ඉහළ ධනවත් පවුල්වල දරුවන්. ඔවුන්ට එහෙම වෙනවා නම් හොඳයි කියලා මගේ කිසිම අදහසක් නැහැ. කවුද මේවාට ගොදුරු වන දරුවෝ? විද්‍යා කියන්නේ කවුද? සේයා සදෙව්මි කියන්නේ කවුද? ඒ බහුතරයක් දරුවන්ගෙ ගෙවල්වල CCTV නැහැ. පසු ගිය කාලයේ මේ ප්‍රශ්නවලට උත්තර වශයෙන් යෝජනා කරලා තිබුණේ මේ CCTVයි. එහෙම නම් අපේ රටේ දරුවෝ හැම කෙනාගෙම ගෙවල්වල CCTV හයි කරන්නට ඕනෑ තත්ත්වයකුයි තිබෙන්නේ. ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ අපි මේ රට කරගෙන යන විධිය තුළයි. ඒ කාරණයයි මට මුලින්ම කියන්න තිබෙන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ වාගේම මරණ දඬුවම සම්බන්ධවත් කරුණක් කියන්න ඕනෑ. අපි ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ විධියට පසු ගිය මැතිවරණය තුළදීත්, මැතිවරණයට පසුව වර්තමාන ආණ්ඩුවටත්, ජනාධිපතිවරයාටත් ඉදිරිපත් කළ යෝජනාවලියේ එක විශේෂ යෝජනාවක් තිබෙනවා, ළමා හා ස්ත්‍රී දූෂණ පිළිබඳව විශේෂ අධිකරණයක් ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලා. දැන් මේ ගරු සභාවේදී නීතිවේදීන් ගොඩක් දෙනා කථා කළා. මේ ස්ත්‍රී දූෂණ සහ ළමා අපචාර සිද්ධ වෙන්නේ ඒ සඳහා තිබෙන දඬුවම මදිකම නිසා නම් හෝ එසේ වාර්තා වෙලා තිබෙනවා නම්, අපට මරණ දඬුවම ගැන හෝ එවැනි දෙයකට යන එක ගැන කථා කරන්නට පුළුවන්.

මට මතකයි රෝසි සේනානායක මැතිනිය ළමා කටයුතු රාජ්‍ය අමාත්‍යවරිය වශයෙන් සිටි කාලයේ මාත් සමඟ රූපවාහිනියේ "සටන" කියන විවාදයට සම්බන්ධ වුණා, විද්‍යා දැරිය දූෂණය කර මරා දමා තිබූ කාලයේ. එතුමිය එදා සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව කිව්වා, මෙවැනි අපචාර සඳහා චෝදනා ලබන පුද්ගලයන්ගෙන් සියයට තුනකට පමණයි දඬුවම් ලැබෙන්නේ කියලා. දරුවන් සියයකට යම් කිසි අපචාරයක් වුණොත්, වරදකරුවන් තුන්දෙනෙකුට පමණයි දඬුවම් ලැබෙන්නේ. ඒ නිසා දඬුවමේ ප්‍රමාණය නොවෙයි ප්‍රශ්නය වෙලා තිබෙන්නේ. ඇත්තටම දඬුවම් ලැබෙන්නේ නැති එකයි ප්‍රශ්නය වෙලා තිබෙන්නේ. ඇත්තටම දඬුවම් ලැබෙන්නේ නැහැ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
නඩු අහන්නේ සියයට 3යි නම්, දඬුවම ඊටත් අඩුයි වාගේ.

ගරු බිමල් රත්නායක මහතා
(மாண்புமிகு பிமல் ரத்நாயக்க)
(The Hon. Bimal Rathnayake)
මට ඒ ගැන හරිම අවබෝධයක් නැහැ, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. එහෙමත් වෙන්න පුළුවන්. සමහරවිට දෙපාර්තමේන්තුවල තිබෙන අඩු පාඩුකම් නිසාත් ඒක වෙන්න පුළුවන්. නිශ්චිත වශයෙන් ගත්තොත් නඩුවලින් වැරදිකරුවෝ වෙන්නේ සියයට 3යි. අපට කොහොමත් කියන්න බැහැ ඒ ඔක්කොම වැරදිකරුවෝ කරන්න කියලා. ඒ නිසා අපි යෝජනා කළා, මේ සම්බන්ධ විශේෂ අධිකරණයක් පිහිටුවන්න කියලා. ඒ කාරණය අපේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයටත් දැම්මා. විශේෂම දේ මෙයයි. ගරු ජනාධිපතිවරයා විද්‍යා දැරිවියගේ ඝාතනයෙන් පසුව යාපනයට ගිහින් පොරොන්දු වුණා විශේෂ අධිකරණයක් පිහිටුවනවා කියලා. නමුත් අපි දකින හැටියට විශේෂ අධිකරණ 100ක් පිහිටවූවත් මේ ළමා අපයෝජන නතර වෙන්නේ නැහැ; අඩු වෙන්නේත් නැහැ. නමුත් මේ වැරදි කරන පුද්ගලයන් වැඩි ප්‍රමාණයකට ඒ හරහා දඬුවම් ලැබෙනවා.

මම උදාහරණයක් කියන්නම්. ජයම්පති වික්‍රමරත්න මැතිතුමා උදාහරණයට ගත්තා දකුණු අප්‍රිකාව. දකුණු අප්‍රිකාවේ ළමා අපයෝජන සම්බන්ධව විශේෂ අධිකරණ පද්ධතියක් පිහිටුවා තිබෙනවා. දකුණු අප්‍රිකාවේම වෙනත් සාමාන්‍ය උසාවිවල ළමා අපයෝජන සහ ස්ත්‍රී දූෂණ සම්බන්ධ නඩු ඇහුවාම, සියයට 7.5ක්, සියයට 8ක් වාගේ ප්‍රමාණයක් තමයි දඬුවම් ලබන්නේ. නමුත් මේ ළමා අපයෝජන පිළිබඳ විශේෂ අධිකරණය විශේෂඥ පුහුණුවක් සහිත නීතිවේදීන්, පොලිස් නිලධාරින් සහ මනෝ විද්‍යාඥයන් සම්බන්ධ කරගෙන ක්‍රියාත්මක කරන්නේ. මේ විශේෂ අධිකරණය තුළින් අහන නඩුවල සැකකරුවන්ගෙන් සියයට 75කට ආසන්න පිරිසක් වැරදිකරුවන් බවට ඔප්පු වෙනවා. අපේ රට ගත්තත්, දකුණු අප්‍රිකාව ගත්තත්, ලෝකයේ කුමන රටක් ගත්තත් අහම්බෙන් සිද්ධ වන දේවල් හැරුණාම, එක සැරයක් මෙවැනි දෙයක් කළ පුද්ගලයන් දෙවෙනි, තුන්වෙනි, හතරවෙනි සැරේටත් ඒ සඳහා පෙලඹෙනවා. ඒක ඒ පුද්ගලයන්ගේ පෞද්ගලික ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. අවංකව කියනවා නම් වැඩිම ගැහැනු සංඛ්‍යාවක් සමඟ, -මගේ වචන නරකද දන්නේ නැහැ- වැඩිම කාන්තාවන් ප්‍රමාණයක් සමඟ නිදියන කෙනා වීරයා කළ සමාජයක් නේ අද තිබෙන්නේ. ඒක නේ ඇත්ත.

ඒක තමයි පොරත්තය. නළුවෝ, නිළියෝ ඔක්කොම - ඒක තමයි පොරත්තය. අපේ ජනමාධ්‍ය පමණක් නොවෙයි, අපේ සමස්ත සංස්කෘතියම හැදිලා තිබෙන්නේ එහෙමයි. එම නිසා මෙහි වින්දිතයා - victim - බවට පත් වෙන්නේ සේයා සදෙව්මි නොවෙයි. ඒකට සම්බන්ධ පුද්ගලයායි. මම දන්නේ නැහැ ඒ කොණ්ඩයාද, තට්ටයාද කියලා. ඔහුත් මේකේ වින්දිතයෙක් වෙනවා. ඇයි? ඔහුට බලපෑම් කරනවා, "මොනවා හරි කර ගනින්" කියලා. ගෝල් ෆේස් හෝටලයට හරි, හිල්ටන් බැංකොක් හෝටලයට හරි ඔහුට යන්න බැහැනේ. ඒ නිසා ඔහු කොටදෙනියාවේ ගෙයක් අස්සට රිංගනවා වෙන්න පුළුවන්. ඒ නිසා මෙහි සමාජමය කතාන්දරයක් තිබෙනවා. මට ඒ පැත්ත ගැන නොවෙයි කියන්න ඕනෑකම තිබෙන්නේ. මේ වැරැද්ද වෙනවා. ඒක නතර වෙන්නේ නැහැ. මේ ක්‍රමයට මේ වැරැදි නතර කරන්න බැහැ. මොකද මෙහි මූලය ගැටගැහිලා තිබෙන්නේ කාන්තා නිදහස සම්බන්ධ ප්‍රශ්නයත් එක්ක නිසා. එක වතාවකට වඩා ස්ත්‍රී දූෂණ, ළමා අපචාර කරන පුද්ගලයන් තමයි මේ වැරැදි වැඩි ප්‍රමාණයකට වග කියන්නේ. ඒ නිසා ප්‍රධාන වශයෙන් ඉතාම සරල ප්‍රතිසංස්කරණයක් විධියට අපි යෝජනා කරන්නේ, විශේෂ අධිකරණයක් පිහිටු වීමෙන් මේ වැරැදි කරන අයට දඬුවම් ලබා දීම කරන්න පුළුවන්ය කියලායි. දැන් සේයා දැරිය ජීවතුන් අතර නැහැ; විද්‍යා දැරිය ජීවතුන් අතර නැහැ. නමුත් ජීවත්ව සිටින ලොකු පිරිසක් සිටිනවා නේ. එතකොට ඔවුන්ට පෙනෙනවා

තමන්ගේ අපරාධකරුවා හිරේ කියලා. දැන් මේකේ තිබෙන ලොකුම ප්‍රශ්නය තමයි විශේෂයෙන්ම ගැහැණු ළමයින්ට අදාළව මෙවැනි දේවල් සිදු වුණාම ගැහැණු ළමයි හැම වේලාවකදීම හිතන දෙයක් තමයි, තමන්ගේ වැරැද්දෙන් මෙය සිදු වුණේ කියන එක. "මං අපරාදේ හවස ගියේ, මම අපරාදේ උදේ ගියේ, මම අපරාදේ mobile phone එක ගෙනිච්චේ නැත්තේ" කියලා ඔවුන් හිතනවා. ඔය විධියට මෙහි වැරැදිකරුවා බවට තමන්ම පත් වෙනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
තමන්ටම ශාප කර ගන්නවා.

ගරු බිමල් රත්නායක මහතා
(மாண்புமிகு பிமல் ரத்நாயக்க)
(The Hon. Bimal Rathnayake)
අන්න හරි. තමන්ටම ශාප කර ගන්නවා. ඒ නිසා අපි කියන්නේ මේ සඳහා විශේෂ අධිකරණයක් පිහිටුවන්න කියලායි.

අපි දකුණු අප්‍රිකාව ගත්තොත්, එහි සමහර දරුවන් ඉන්නවා තමන්ගේ දූෂකයාව බලන්නවත් කැමැති නැහැ. ඔවුන් බයයි. එම නිසා ඒ සඳහා වෙනමම අධිකරණයක් හදලා තිබෙනවා. අපරාධකාරයා වෙනම දොරකිනුත්, දූෂණයට ලක්වුණු දරුවා වෙනම දොරකිනුත් තමයි අධිකරණයට ගෙනෙන්නේ. සමහර දරුවන් ඉන්නවා අපරාධකරුවන්ගේ මුහුණ බලන්න බයයි. එම නිසා ඔවුන්ට වෙනම වීඩියෝ කාමරයක් දීලා තිබෙනවා. මනෝ විද්‍යාඥයන් මඟින් තමයි ඒ දරුවන්ගේ ප්‍රශ්න ගන්නේ. ඒ නිසා එම අධිකරණය ගත්තාම එය නඩු අහන තැනක් වාගේම, ඒ වින්දිතයා පරිපූර්ණව නැවත සමාජගත කිරීමට උත්සාහ දරන තැනකුත් වෙනවා. මම හිතනවා මේ රටේ නාස්ති කරන මුදල් කන්දරාවෙන් කොටසක්වත් යොදවා මෙවැනි විශේෂ අධිකරණයක් පිහිටුවනවා නම්, අඩුම තරමේ තමන්ට අපරාධය කරපු මිනිසා හිරේ ඉන්නවා කියලා හිතලා බියක් නැතිව ජීවත් වන්නටවත් වින්දිතයාට අයිතිය ලැබෙනවා කියලා. එහෙම නැතිව මෙම අපරාධ සිදුවීම නතර වෙන්නේ නැහැ.

අවසාන වශයෙන්, "ලංකා" පුවත් පතේ පළවී තිබුණු නස්රුදීන්ගේ කථාව ගැනත් මම මේ අවස්ථාවේ දී කියන්න කැමැතියි. මම ඒකත් කියලම මගේ කථාව නතර කරන්නම්. නස්රුදීන් හිටපු රටේ රජ්ජුරුවෝ කිව්වලු බොරු කියන හැමෝටම එල්ලා මරණ දඬුවම ලබා දෙනවා කියලා. රජ්ජුරුවෝ මෙය සත්‍යගරුකවයි කරන්නේ. එතුමා බොහොම සත්‍යවාදී රජ කෙනෙක්. ඒ නිසා එතුමා හිතනවා, බොරු කියන අයට දඬුවම් දෙන්නට ඕනෑ කියලා. බොරු කියලා හසු වුණු මිනිසුන් සිය ගණනක් ඒ විධියට එල්ලා මරන්න පටන් ගත්තා. දැන් නස්රුදීන්ට මෙය දිරවන්නේ නැහැ. දවසක්දා නස්රුදීන් මේ ආකාරයෙන් මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කරන තැනට ගිහිල්ලා කියලා තිබෙනවා "මම මැරෙන්න කැමැතියි, මම ආවේ එල්ලිලා මැරෙන්න" කියලා. දැන් මේ නිලධාරින් දන්නවා, නස්රුදීන් කියන්නේ බොරුවක්ය කියලා. නස්රුදීන්ට වුවමනාවක් නැහැ එල්ලිලා මැරෙන්න. ඇත්තටම ගත්තොත් නස්රුදීන්ව එල්ලා මැරිය යුතුයි. මොකද, ඔහු බොරුවක් කියන නිසා. හැබැයි, එල්ලා මැරුවොත් මොකද වෙන්නේ? එල්ලා මැරුවොත් එල්ලලා මරණ අයව වැරැදිකරුවෝ වෙනවා. නමුත් නස්රුදීන් පෝරකය ළඟට ගිහින් කියලා තිබෙන්නේ "මම මැරෙන්න කැමැතියි" කියලායි. මේ නිසා රජ්ජුරුවන් ලොකු අපහසුතාවකට පත් වෙනවා. මේ case එක නිලධාරින් රජ්ජුරුවන් ළඟට ගෙන යනවා. "රජතුමනි, නස්රුදීන් ඇවිල්ලා බොරුවක් කියනවා, ඔහුව එල්ලා මරනවාට කැමැතියි" කියලා, නමුත් -

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් ඔබතුමාගේ කථාව අවසන් කරන්න.

ගරු බිමල් රත්නායක මහතා
(மாண்புமிகு பிமல் ரத்நாயக்க)
(The Hon. Bimal Rathnayake)
හොඳයි. මම අවසන් කරන්නම්, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. මට තව තත්පර 10ක කාලයක් ප්‍රමාණවත් වෙයි.

නමුත්, මොහු කියන්නේ අසත්‍යයක්. මොහුව එල්ලන්නත් ඕනෑ, එල්ලුවොත් මොහු කියන එක ඇත්ත වෙනවා. අවසානයේ දී රජ්ජුරුවන් නස්රුදීන්ට කථා කරලා ඇහුවා ලු, තමන් මෙයට ලබා දෙන උත්තරය මොකක්ද කියලා. නස්රුදීන් කිව්වා ලු "රජතුමනි, හැම දෙයම නීතියට කරන්න බැහැ. හැම ප්‍රශ්නයක්ම නීතියට විසඳන්න බැහැ" කියලා. ඒ වාගේ මෙයත් සමාජ ප්‍රශ්නයක්. මේකට එල්ලා මරණ එක උත්තරයක් නොවෙයි. සන්තියාගෝව මරණ බව දැන දැන කෙඳිරි ගගා හිටියා වාගේ අපි කෙඳිරි ගාන්නේ නැතිව මේ රට දරුවන්ට හොඳ රටක් බවට පත් කරන්න අපේ උපරිම ශක්ති ප්‍රමාණය යොදා සත්‍ය ලෙස වැඩ කරමුය කියන අදහස ඉදිරිපත් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
The next speaker is, Hon. Vadivel Suresh. You have only four minutes.

[பி.ப. 5.47]

ගරු වඩිවේල් සුරේෂ් මහතා
(மாண்புமிகு வடிவேல் சுரேஷ்)
(The Hon. Vadivel Suresh)
கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, பதுளை மாவட்டத்திலிருந்து என்னை இரண்டாவது முறையாகத் தெரிவுசெய்து இந்த எட்டாவது பாராளுமன்றத்துக்கு அனுப்பிவைத்த அந்த மாவட்ட மக்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். சர்வதேச ஆசிரியர் தினம் கொண்டாடப்படும் இவ்வேளையிலே சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் சம்பந்தமாகக் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தப் பிரேரணை மீதான விவாதத்திலே மலையக மக்களுடைய பிரதிநிதி என்ற வகையிலே நான் கலந்துகொள்கின்றேன். மரண தண்டனை வழங்குவதா, இல்லையா? என்பதைவிட, எந்தவொரு நிரபராதியும் தண்டனைக்கு உள்ளாகிவிடக் கூடாது; எந்தவொரு குற்றவாளியும் தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துவிடக்கூடாது என்பதுதான் மலையக மக்களுடைய எதிர்பார்ப்பு. மரண தண்டனையானது அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால், அது சரியான முறையில் உண்மையான குற்றவாளிக்கே வழங்கப்பட வேண்டும்.

எங்களுடைய தாயகம் மலையகம். இந்த மலையகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே அங்கு சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்துக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்ற இன்னோரன்ன செயற்பாடுகள் இன்று பரவலாக அரங்கேறிக்கொண்டிருப்பதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்ற அதேவேளை, நீதித் துறையும் காவற்றுறையும் சரியான முறையிலே செயற்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோளாகும். விசேடமாக மலையகத்திலே

[ගරු වඩිවේල් සුරේෂ් මහතා]

சட்டபூர்வமற்ற மதுபான விற்பனை நிலையங்கள், உதாரணமாக கசிப்பு உற்பத்தி நிலையங்கள், அதிவேகமாகப் பரவி அளவுக்கு அதிகமாகச் செயற்படுகின்றன. இதன் காரணத்தினால் மலையக யுவதிகளும் சிறார்களும் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்துக்கு உள்ளாகுவதைக் கடந்த காலங்களில் நாங்கள் ஊடகங்கள் மூலமாக அறிந்திருக்கின்றோம். அதுபோல், மலையக ஆசிரியர்களுடைய மற்றும் சிறுவர் களுடைய பாதுகாப்பு மிகவும் இன்றியமையாததாக இருக் கின்றது. ஆகவே, உடனடியாக அமுலுக்கு வரும் வகையில் மலையகத்திலே மதுபானசாலைகள் குறைக்கப்பட வேண்டும்; கசிப்பு உற்பத்தி நிலையங்கள் அழித்தொழிக்கப்பட வேண்டும்.

இன்று பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய சம்பள உயர்வைச் சரியான முறையிலே, சரியான நேரத்திலே வழங்காததன் காரணத்தினால், வறுமையின் காரணமாக மலையகச் சிறார்கள் இன்று தலைநகரத்துக்கும் வேறு பிரதேசங்களுக்கும் தொழில் தேடி அலையும்போது இன்னோரன்ன இன்னல்களுக்கு முகம் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதையும் நான் இங்கு ஞாபகமூட்ட விரும்புகின்றேன்.

இன்று இயற்கை அழிவுகளின் காரணத்தினால் எமது மக்களுக்கு இன்னோரன்ன பிரச்சினைகள்!அவர்கள் வாழும் பிரதேசத்திலே அவர்களுக்குரிய வீடுகள் மற்றும் வாழக்கூடிய வசதிகள் உரிய முறையில் இல்லாததனால் இன்னோரன்ன இன்னல்களை எதிர்நோக்குகின்றார்கள் என்பதை நாங்கள் ஊடகங்கள் மூலமாக அறிகின்றோம். அங்கு கொஸ்லாந்தை பிரதேசத்திலே, மீரியபெத்த பிரதேசத்திலே, வெதமுல்ல பிரதேசத்திலே மண் சரிவு! இதனால் அங்குள்ள மக்கள் தாம் வாழ்கின்ற இடத்திலிருந்து வேறு இடங்களுக்கு இடம்பெயர் வதனாலும் மலையகச் சிறார்கள் பலவிதமான துஷ்பிரயோகங் களுக்குள்ளாகின்றார்கள்.

இந்தத் தேசிய அரசாங்கத்தில் மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களிடமும் கௌரவ பிரதம அமைச்சர் அவர்களிடமும் நாங்கள் ஒன்றை எதிர்பார்க்கின்றோம். அதாவது, கடந்த காலங்களிலே வெறுமனே வாக்குறுதிகள் மட்டும் வழங்கப்பட்டு, மலையக மக்களுடைய வாழ்விலே ஒரு மாற்றமும் ஏற்படாமல் இருந்த ஒரு கசப்பான அனுபவத்தை இந்தப் பாராளுமன்றத்திலே நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன். எதிர்வரும் காலங்களிலே மலையகத்தில் 'லயன்' என்கின்ற பதம் அகற்றப்பட்டு, அங்கிருக்கின்ற 'லயன்'கள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டு தனி வீடுகள் அமைக்கப்படுவதன் மூலமாக மலையகச் சிறார்களுடைய, யுவதிகளுடைய பாதுகாப்பு உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். விசேடமாக, மலையகப் பாடசாலைகளிலே பாடசாலை மாணவ, மாணவிகளுடைய பாதுகாப்பு இன்றியமையாதது. ஆகவே, அவ்வாறான விடயங்கள் அனைத்தையும் உறுதி செய்வதற்கு இந்தப் பாராளுமன்றம் திடசங்கற்பம் பூணவேண்டும். யாழ்ப்பாணம் வித்தியாவினதும் கம்பஹா சேயாவினதும் செய்திகள் போன்று எமக்குத் தெரிந்தவகையில் மலையகத்திலிருந்தும் அவ்வாறான செய்திகள் வந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. தெரியாத செய்திகள் எவ்வளவோ இருக்கலாம்!

மலையகத்திலே வறுமையை ஒழிக்கவேண்டுமானால், பெருந்தோட்டக் கம்பனிகள் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான சம்பள உயர்வை உடனடியாக வழங்க வேண்டும். அதேநேரம் மலையகப் பாடசாலைகளின் மாணவச் செல்வங்களுடைய பாதுகாப்பும் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். எங்களுடைய தாயகமான மலையகத்தின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்குப் பாராளுமன்றத்திலே நாம் தொடர்ந்தும் குரல் கொடுப்போம். மலையக மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்று இங்கு வந்த நாம், இந்தப் பாராளுமன்ற நாற்காலிகளைச் சூடாக்குவதை விடுத்து, உரிய விடயங்களைச் சாத்தியப்படுத்துவதற்காகத் தொடர்ந்து குரல் கொடுப்போம் என்று கூறி, வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

[අ.භා. 5.52]

ගරු ජයන්ත සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு ஜயந்த சமரவீர,)
(The Hon. Jayantha Samaraweera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට කථා කරන්න කාලය ලබා දීම පිළිබඳව මම ඔබතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙනවා.

සේයා දියණිය සැප්තැම්බර් 12වැනි දා අපව ඇඬෙව්වා. මුළු මහත් සමාජයම, හිතක් පපුවක් තිබෙන හැම කෙනෙකුම සේයා දියණියගේ අනුවේදනීය කථාව අහලා ඇඬුවා. ඒ ඇඬීමත් එක්ක අප තුළ ඇති වුණු සංවේදීභාවය නිසා අපව ආන්තික තීරණවලට ගෙනයන එක වළක්වන්නත් බැහැ. ඇතැම් අයට හිතුණා, සේයාට අපරාධය කරපු කෙනාව ඒ වෙලාවේම ගල් ගහලා මැරුවා නම් හොඳයි කියලා. අපේ සංවේදීභාවයේම තර්කානාකූල ප්‍රතිඵලයක් හැටියට තමයි එහෙම වුණේ. ඒ නිසා ඒ සංවේදීභාවය නිසාම අපි ආන්තික තීරණවලට එළැඹීමේ ප්‍රවණතාවකුත් තිබෙනවා කියලා අපට පෙනෙනවා. හැබැයි, ඒක නිවැරදිද?

සේයා දැරියව ශාරීරිකව වධ හිංසාවලට ලක් කරලා ඉතාම තුච්ඡ විධියට මරා දැම්මා, ඒ බිළිඳියව -දැරියව- අපචාරයට ලක් කළා. ඒ වාගේම දහහත් හැවිරිදි පාසල් දරුවෙක් වන සුරන්ජන්වත් ආත්මීයව මරා දැම්මා. දැන් සුරන්ජන් ගැන කථාවක් නැහැ. ඒ වාගේම අවුරුදු 33ක් වුණු පෙදරේරු ශිල්පියෙක්ව ආත්මීය වශයෙන් මරා දැම්මා. දැන් ඒ පිළිබඳ කථාවකුත් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පළමුවෙන්ම මම සුරන්ජන් ගැන අවධානය යොමු කරන්න කැමැතියි. අද ඒ දරුවාට ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය ගැනත් අපි වග කියන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම කැලුම් කියන පියාට ඇති වී තිබෙන තත්ත්වයටත් අපි වග කියන්න ඕනෑ. ඔවුන් ආත්මීයව මැරුණු මිනිස්සු. හිතෙන හිතෙන විධියට ඔවුන් පිළිබඳ මිත්‍යා මත වැපිරුවා. සේයාගේ සිද්ධිය හොඳ වෙළෙඳ භාණ්ඩයක් බවට පත් කර ගත්තා. ඒ කාරණය පිළිබඳව කථා වෙන්නේ ඉතාම අඩුවෙනුයි. ඒ නිසා ඒ පිළිබඳවත් අවධානය යොමු විය යුතුයි. කොහොම වුණත් මෙවැනි ගණයේ කෲර අත් දැකීම් අපට හමු වෙන්නේ ඇයි? මේකේ මාතෘත්වය තිබෙන්නේ කොහේද? මේකේ ඇත්ත හේතුව තිබෙන්නේ කොහේද?

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට මතකයි එක්තරා කාලයක කථාවක් පැතිරුණා "බල්ලෝ මරලා හරි සල්ලි හම්බ කරන ආර්ථිකයක් තමයි මේ රටට ඕනෑ" කියලා. ඒ ගමන්ම ඒකට ප්‍රතිඋත්තරයක් හැටියට තව කථාවක් පැතිරුණා, "ආච්චි වුණත් කමක් නැහැ හොඳට ලව් කරනවා නම්" කියලා. බල්ලෝ මරලා හරි සල්ලි හම්බ කරන්න පටන් ගත් ගමනේ තර්කානුකූල ප්‍රතිඵලය නොවෙයිද සේයා සම්බන්ධ සිද්ධියේ අත් දැකීම. අපි ඒ විධියට ප්‍රශ්න කරගන්න අවශ්‍ය නැද්ද? ඒකේ තර්කානුකූල ප්‍රතිඵලය නොවෙයිද සිවයෝගනාදන් විද්‍යාගේ අත් දැකීම.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඔබත් මමත් ජීවත් වන බස්නාහිර පළාත් සභාවේ, තමුන්නාන්සේලාගේ කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ එක්තරා නිවසක ඉන්නවා, වියළි කලාපය ආශ්‍රිතව පදිංචි වෙලා හිටපු අවුරුදු 13ක ගර්භිණී දරුවෝ තුන්දෙනෙක්.

ඒවා මධ්‍යයට එන්නේ නැහැ. ඒ ගර්භිණී දරුවෝ තුන්දෙනාගෙන් එක්කෙනෙක් අවුරුදු 12යි, අනෙක් දෙදෙනාට අවුරුදු 13යි. ඒ තුන්දෙනාගේ කථාවත් මීට සමාන්තරයි. සමාන්තර නොවෙනවා නම් නොවෙන්නේ ඔවුන් මැරුණේ නැති එකෙන් විතරයි. ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්නය එසේම තිබෙනවා. එහෙම තිබියදී සේයාගේ ප්‍රශ්නය අපට පපුවට ගහගන්න හිතෙන ප්‍රශ්නයක් තමයි; සේයාගේ ප්‍රශ්නය අපි අතරත් ගලක් මුලක් හෝ, කැත්තක් මන්නයක් හෝ එකතු කරන ප්‍රශ්නයක් තමයි, අපටත් ඒ අපචාරකයාව මරා දමන්න හිතෙන තරම් සංවේදී ප්‍රශ්නයක් තමයි. හැබැයි, කථාවට ආපු නැති -සාකච්ඡාවට ආපු නැති- ප්‍රශ්න ගොඩකුත් තිබෙනවා. ඒ ප්‍රශ්නවලට මඟ පෑදුවේ මොකක්ද? අර අවුරුදු දහතුනේ දරුවා. ඔබතුමාත්, මමත් ජීවත් වන පළාතේ ඔබතුමාගේ දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන නිවසක ඉන්න දරුවාගේ කථාව මොකක්ද? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ දරුවාගේ අම්මා ඉන්නේ පිට රට. ඒ දරුවාගේ පියා අතින් තමයි ඒ දරුවා දූෂණය වුණේ. දරු ගැබක් සහිතව දැන් ඇය ඒ නිවසේ ජීවත් වෙනවා. එයට හේතුව මොකක්ද? ඒ ගැන කථා කරන්න ඕනෑ නැද්ද? ඒකට උත්තරයක් හොයන්නේ නැද්ද? නීති ඇති කරලා කවරෙකු හරි එල්ලා මරා දැමූ පමණින් මෙවැනි දේවල් නැති වෙයි කියලා අපට හිතන්න පුළුවන්ද? අපි විශ්වාස කරනවා, මේ සාකච්ඡාව පැන නැඟිච්ච එක හොඳයි කියලා. හැබැයි මේ සාකච්ඡාවේදී, සේයාගේ අත් දැකීමෙන් පමණක් අපට වුවමනාවක් තිබෙනවා නම් සේයාගේ අත් දැකීම දිග එළිවෙන එක වළක්වන්න, සේයාගේ අත් දැකීම තවදුරටත් වැඩෙන එක වළක්වන්න කොතැනින්ද සේයාලගේ අත් දැකීම් නිර්මාණය වෙන්න පටන් ගත්තේ කියලා සොයා බලන්න මුළු පාර්ලිමේන්තුවම ගැඹුරු කල්පනාවකට යන්න ඕනෑ. ඒකට හේතුවක් නොවෙයිද, "බල්ලෝ මරලා හරි සල්ලි හම්බ කරන්න ඕනෑ"ය කියලා යන ගමන? ඒකට හේතුවක් නොවෙයිද, ඊට ඕනෑ විධියට මේ රටේ ඇගයුම් පද්ධතිය විනාශ කරපු ගමන? තමුන්නාන්සේගේ අවධානය ඒ සම්බන්ධයෙනුත් යොමු කරවනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පළ වුණු එක සමීක්ෂණ වාර්තාවක් තිබෙනවා. ප්‍රචණ්ඩ ස්ත්‍රී දූෂණ, ළමා දූෂණ සහ අපචාරවලට මූලිකව වග කිව යුතු අයගෙන් -දැනට ඒවායෙන් වැරැදිකරුවන් වෙලා ඉන්න අයගෙන්- සියයට 82ක් විෂ මත්ද්‍රව්‍ය පාවිච්චි කරපු -කුඩු පාවිච්චි කරපු- අය කියලා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා දන්නා තරමින් දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය යටතේ, අපරාධ නඩු විධාන සංග්‍රහය යටතේ කුඩු ගෙන ඒම, බෙදා හැරීම සහ අලෙවි කිරීම මරණීය දණ්ඩනය ලැබිය හැකි වරදක්. නමුත් තවම ලංකාවේ කුඩු ගෙන්වපු ජාවාරම්කාරයෙකුට මරණීය දණ්ඩනය දුන්නා ද? මම කියන්නේ ගමේ අහිංසකයෙක් කුඩු ටිකක් බිව්ව එක නොවෙයි. මහා පරිමාණයෙන් කුඩු ගෙන්වන ජාවාරම්කාරයන් තමුන්නාසේලාගේ වර්තමාන ආණ්ඩුව හඳුනා ගෙනත් තිබෙනවා. ඒ හඳුනා ගත්තු අයටවත් මේ මරණීය දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක කළා ද?

අද ලංකාවේ සිදු වන ස්ත්‍රී දූෂණ සහ ළමා අපචාරවලට වග කිව යුතු චූදිතයෝ විතරක් නොවෙයි වැරැදිකාරයන් හැටියට පත් වෙලා ඉන්න අයගෙනුත් සියයට 82කගේ පසු බිමේ තිබෙන්නේ කුඩු. මේ සිදුවීම්වලට කුඩුත් එක්තරා බරපතළ සාධකයක්. හැබැයි නීතියක් තිබෙද්දීත් ඒ කිසි කෙනෙකුට දඬුවමක් පැන වුණේ නැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ සංවාදය හොඳයි. මේ සාකච්ඡාව පාර්ලිමේන්තුවට පමණක් සීමා නොකර, ළමා අපචාර පිළිබඳව, ස්ත්‍රී දූෂණ පිළිබඳව, මේ නැඟී එන කාම රැල්ල නතර කිරීම පිළිබඳව බරපතළ අත් දැකීම් දේශීයව සහ ජාත්‍යන්තර අත් දැකීම් තිබෙන, මේ පිළිබඳවම විශේෂඥතාව තිබෙන විශේෂඥයන්ගේ සැදුම්ලත් කමිටුවක් පත් කරලා ඒ කමිටුව මාර්ගයෙන් වාර්තාවක් හදලා ඒ වාර්තාව අනුව අප විවාදයකට ගිහිල්ලා ඊට පස්සේ අවශ්‍ය තීන්දු ක්‍රියාත්මක කරන්න කටයුතු කරන්න කියා ඉල්ලමින් ඔබතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙමින් මා නතර වෙනවා. බොහොම ස්තුතියි.

[අ.භා. 5.59]

ගරු නලින් බණ්ඩාර ජයමහ මහතා
(மாண்புமிகு நலின் பண்டார ஜயமஹ)
(The Hon. Nalin Bandara Jayamaha)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඉතාම සංවේදී ඒ වාගේම කාලෝචිත මාතෘකාවක් ගැන කථා කරන්න ලැබීම ගැන සතුටු වෙනවා. ඒ වාගේම අපේ හිතවත් හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මහත්මිය මේ යෝජනාව ගෙන ඒම ගැන සතුටු වෙනවා. මමත් මේ යෝජනාව ගෙනෙන්නයි හිටියේ. නමුත් එතුමිය මේ යෝජනාව ගෙනැල්ලා තිබෙනවා, මට කලින්.

සේයා දැරිවිය ඉතාමත් කෲර ලෙස ඝාතනය වීමත් එක්ක ළමා අපචාර සම්බන්ධව විශාල මතයක්, විශාල කථිකාවක් අද අප රට තුළ ඇති වෙලා තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම ළමා අපචාර ගැන කථා කරද්දී අපට කරුණු කාරණා කිහිපයක් ගැන අපේ අවධානය යොමු කරන්න වෙලා තිබෙනවා. අපි දන්නවා, ළමා අපචාර සිදු වුණු තැන්වල තිබෙන පරිසරය මොකක්ද කියලා. මේ ළමා අපචාර සිදු වන්න ඒ පරිසරය බලපානවා; ඒ සමාජ මට්ටම බලපානවා; ඒ අනාරක්ෂිතභාවය බලපානවා. අපි ඉන්න පරිසරවල මේ අනාරක්ෂිතභාවය තිබෙනවා. නමුත් දෙමච්පියන්, වැඩිහිටියන්, ගුරුවරුන් මේ අනාරක්ෂිතභාවය දකින්නේ නැහැ. ඒක තමයි අපට තිබෙන බරපතළම ප්‍රශ්නය. ඒකට හේතුව අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ තිබෙන යම් කිසි අඩු පාඩුවක් වෙන්න පුළුවන්. අපේ දැනුමේ තිබෙන යම්කිසි අඩු පාඩුවක් වෙන්න පුළුවන්. අප බලාපොරොත්තු නොවන ආකාරයට තමන් ළඟ ඉන්න තමන්ගේ දරුවා, තමන්ගේ ඥාතියාගේ දරුවා, තමන්ගේ අසල්වැසියාගේ දරුවා අප දන්නා හඳුනන පුද්ගලයෙකුගේ ගොදුරක් බවට පත් වෙන්න පුළුවන්. ඉතින් එහෙම නම් අපි කොහොමද මේ අනාරක්ෂිතභාවය හඳුනා ගන්නේ?

සේයා දැරියගේ ගෙදර අනාරක්ෂිත පරිසරයක් තිබිලා තිබෙනවා. ඒ සඳහා ඔවුන්ගේ ආර්ථිකය බලපානවා වෙන්න පුළුවන්. නමුත් නිවස අනාරක්ෂිතයි කියා ඒ දෙමච්පියන්ට දැනුණා නම් ආර්ථික ප්‍රශ්න නොව මොන ප්‍රශ්න තිබුණත් තමන්ගේ දරුවන් වෙනුවෙන් යම් කිසි ආරක්ෂිත ක්‍රමවේදයක් අනුගමනය කරන්න තිබුණා. ඒ නිසා දරුවන්ගේ අනාරක්ෂිතභාවය සම්බන්ධයෙන් දෙමච්පියන්, වැඩිහිටියන් දැනුවත් කරන්නේ කොහොමද කියන කාරණය ගැන අපට දැඩි අවධානයක් යොමු කරන්න සිදු වෙලා තිබෙනවා. පාසල් අධ්‍යාපනය මඟින් පමණක් නොව විශේෂයෙන්ම පවුල් සෞඛ්‍ය සේවිකාවන් ලවා අනාරක්ෂිතභාවය පිළිබඳව, තමන්ගේ දරුවා ආරක්ෂා කර ගන්නේ කොහොමද කියන කාරණය පිළිබඳව දෙමච්පියන් දැනුවත් කරන්න පුළුවන් නම් හොඳයි. ගෘහස්ථ භූමිය අවට පරිසරය අධ්‍යයනය කර ඒ සම්බන්ධයෙන් දැනුවත් කරන්න පුළුවන් වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන්න යෝජනා කරන්න පුළුවන් නම් ඒක වටිනවා කියා මා හිතනවා. ඒ සඳහා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය, සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව, ශ්‍රී ලංකා පොලීසිය වාගේ ආයතන යොදා ගන්න පුළුවන්. මේ සඳහා අපේ පවුල් සෞඛ්‍ය සේවිකාවන් යොදා ගන්න පුළුවන්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, වැඩ බිමක නම් Environmental Safety Officer කෙනෙක් සිටිනවා. සමහර වැඩ බිම් අවුරුදු දෙක, තුන පවත්වා ගෙන යන බව අප දන්නවා. මට මතකයි, Ace Power Embilipitiya (Pvt.) Limited එක මෙගා වොට් සියයක ව්‍යාපෘතියක් කළ බව. ඒක අවුරුදු තුනක ව්‍යාපෘතියක්. එක අනතුරක් වන්නේ නැතුව ඒ ආයතනය ඒ ව්‍යාපෘතිය කළා. මොකද, ඒ සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමු කර කටයුතු කරන්න ඉහළ නිලධාරි මණ්ඩලයක් සිටියා. මේ වැඩ බිම්වල ක්‍රියාත්මක වන ආකාරයට පවුල් ඒකකවල පවතින

[ගරු නලින් බණ්ඩාර ජයමහ මහතා]

අනාරක්ෂිතභාවය, නොදැනුවත්කම නැති කර දැනුවත්භාවය ඇති කර ඒ තුළින් යම් කිසි රැකවරණයක් ලබා දෙන්න පුළුවන් නම්, ඒ තුළින් ළමා අපචාර වැනි දේවල් සිදු වීම වළක්වන්න පුළුවන් වෙයි කියා මා හිතනවා. සේයා සඳෙව්මි කියන්නේ තමන්ගේ කටයුත්තක්වත් තමන්ට තනිවම කර ගන්න බැරි බොහොම අහිංසක අවුරුදු 5ක විතර කුඩා දරුවෙක්; ළදරුවෙක්. දැනුවත්භාවය ඇති කරන කටයුත්තක් කළොත් මේ වාගේ දරුවන් රැක ගන්න අපට පුළුවන් වෙනවා.

අද සමාජයේ විතරක් නොවෙයි, ඉතිහාසය පුරාම මේ වාගේ විකෘති ලිංගික ආශාවන් සහිත මිනිසුන් හිටියා. නමුත් ඒ අය හඳුනා ගන්නට ක්‍රමවේදයක් නැහැ. අන්න ඒකයි අද පවතින ගැටලුව වන්නේ. සේයා දැරිය සම්බන්ධ සිද්ධියේදී සැකකරුවන් කිහිප දෙනෙකු ගැන කථා වුණා. ඒ අය මීට කලිනුත් මේ හා සමාන ප්‍රයත්න දරා තිබෙනවා. එහෙම නම් අපි ඒ තුළින්වත් ඒ වාගේ අය හඳුනා ගන්න ඕනෑ. අපි කොහොමද, ඒ වාගේ අය ආවරණය කරන්නේ? කොහොමද, ඒ වාගේ අය පුනරුත්ථාපනය කරන්නේ? කොහොමද, ඒ වාගේ අය යම් කිසි විධියකින් කොටු කරන්නේ? එවැනි ක්‍රමවේදයක් නැහැ. එහෙම ක්‍රමවේදයක් තිබුණා නම් මේ දැරියගේ මරණය සිදු නොවන්න ඉඩ තිබුණා. විකෘති මානසික තත්ත්වයක් තිබෙන අයට මොන දඬුවමක් ලබා දුන්නත් ඔවුන් නැවත සමාජයට ආවාම නැවත තමන්ගේ හිත ඇතුළත තිබෙන ආශාව සන්සිඳුවා ගැනීම වෙනුවෙන් ඕනෑම කටයුත්තක් කරන්න පෙළඹෙනවා කියන එක තමයි අපට පෙනෙන්නේ.

එහෙම නම් ඒ අය හඳුනා ගන්නේ කොහොමද, ඒ අය අපේ සමාජයෙන් අයින් කර තබන්නේ කොහොමද කියන කාරණා සම්බන්ධයෙන් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්න වෙනවා. හුඟක් මන්ත්‍රීවරුන් අදහස් දැක්වූවා වාගේ බාලවයස්කාර දරුවන්ට සිදු කරන අපරාධ සම්බන්ධව විශේෂ අධිකරණයක් තුළින් කඩිනම්ව ඒ නඩු විභාග කර අවසන් කරන්න පුළුවන් නම් ඒකයි අපට වැදගත් වන්නේ. ඒ නඩු අවසන් වන තුරු ඒ අය නැවත සමාජගත නොවන අයුරින් කටයුතු කරන්න පුළුවන් නම් එයත් වැදගත් වෙනවා. මේ සැකකරුවන් මාසයක්, දෙකක්, තුනක් යන විට ඇප මත නැවත සමාජයට එන බව අප දන්නවා. එතකොට ඔවුන්ට නඩුව ගැන මතක නැහැ. ඔවුන්ගේ ආශාවන් ඉස්මතු වන විට අනෙක් සියලුම දේවල් අමතක වෙනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, කථාව අවසන් කරන්න.

ගරු නලින් බණ්ඩාර ජයමහ මහතා
(மாண்புமிகு நலின் பண்டார ஜயமஹ)
(The Hon. Nalin Bandara Jayamaha)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මට විනාඩියක කාලයක් දෙන්න.

ඒ සියලුම දේවල් අමතක කර ඔවුන්ගේ පහත් ආශාවන් ඉෂ්ට කර ගැනීම වෙනුවෙන් කුඩා මල් කැකුළු බිලි ගන්නා මට්ටමට ඔවුන් පත් වෙනවා. එහෙම නම් අපි ඒවා ආවරණය කරන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම මා කියනවා, මේ අයට දඬුවම් දීම අවශ්‍යයි කියා. එතකොට මෙවැනි ක්‍රියා යම් මට්ටමකට හෝ සීමා වෙනවා. යම් මට්ටමකට හෝ සමාජය පාඩමක් ඉගෙන ගන්නවා. මෙවැනි කුරිරු අන්දමේ අපරාධ කිරීම යම් මට්ටමකට හෝ සීමා වෙනවා.

මිනී මැරුම් සම්බන්ධව මම කියන්නේ නැහැ. මම කියන්නේ බාල අපචාර සම්බන්ධවයි. බාල අපචාර තුළින් සිදු වන මිනී මැරුම්වලට සම්බන්ධ වූදිතයන්ට දඬුවම් දීම අත්‍යවශ්‍යයි. ඒ තුළින් මේ බාල අපචාර සිදු වීම යම් මට්ටමකට හෝ අඩු වෙනවා. මේ සමාජයට යම් කිසි පණිවුඩයක් ලබා දීමට අපි එකතු වෙමු කියා මම ඉල්ලා සිටිනවා. අපේ ගරු හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මහත්මිය හා අපේ ගරු රන්ජන් රාමනායක මහතා මෙම යෝජනාව සමාජගත කිරීමට දැක්වූ උත්සාහයට ස්තුතිවන්ත වෙමින් මම නවතිනවා. සියලු දෙනාටම බොහොම ස්තුතියි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු ඉන්දික අනුරුද්ධ හේරත් මන්ත්‍රීතුමා.

[අ.භා. 6.07]

ගරු ඉන්දික අනුරුද්ධ හේරත් මහතා
(மாண்புமிகு இந்திக அநுருத்த ஹேரத்)
(The Hon. Indika Anuruddha Herath)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අටවැනි පාර්ලිමේන්තුවේදී මාගේ මංගල කථාව කිරීම සඳහා මා හට අවස්ථාව ලබා දීම සම්බන්ධයෙන් විශේෂයෙන්ම ඔබතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙනවා. ඒ වාගේම මා හට මේ ගෞරවනීය පාර්ලිමේන්තුව කරා ප්‍රවිෂ්ට වීමට ඡන්දය ලබා දෙමින් සහයෝගය දැක්වූ ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ දිවුලපිටිය ආසනයේ මගේ ජනතාවටත් මම ස්තුතිවන්ත වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දිවුලපිටිය ආසනයේ සිදු වුණු ඛේදවාචකයක් පාදක කර ගෙනම මගේ මංගල කථාව කිරීමට සිදු වීම සම්බන්ධයෙන් යම් කනගාටුවක් මා තුළ ඇති වෙනවා. පසු ගිය දොළොස් වැනි දා සේයා දැරියගේ ඝාතනය සම්බන්ධ ඛේදවාචකය සිදු වූයේ, බඩල්ගම කියන මගේ ගම් ප්‍රදේශයේදීයි. මේ වන විට සේයා දැරිය ඝාතනය කළ ඝාතකයන් කවුද කියා සොයා බැලීම සඳහා සැකකරුවන් ගණනාවක් අත්අඩංගුවට ගනු ලැබුවා. ඒ ඝාතකයන් කවුද කියා සොයා බැලීමේදී දැරියගේ තාත්තාගේ ඉඳලා මේ වෙන තෙක් ඝාතකයන් ගණනාවකට නම් තැබුවා. නමුත් අද වන තුරු සැබෑ ඝාතකයා කවුද කියා සොයා ගන්න බැරි වී තිබෙනවා. මේ ප්‍රශ්නය නිසා ගමේ හිටපු දහහත් හැවිරිදි අහිංසක පාසල් සිසුවෙකුට හා එක්දරු පියෙකුට අද ගමට එන්න බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. මිනිසුන් පාරට බැහැලා ඉල්ලුවා, එල්ලුම් ගහ ගෙනැත් දෙන්න; මේ මිනිහාව එල්ලන්න; මේ අපරාධ කළ මිනිහාව එල්ලන්න කියා. අපේ දේශපාලනඥයන් හැඟීම්බර වුණා, අපේ දේශපාලඥයන් ඒ මිනිසුන්ට එකතු වුණා. අන්න ඒ එකතු වීමේ ප්‍රතිඵලයක් විධියට අද එල්ලුම් ගහ කියන මාතෘකාව බඩල්ගම කේන්ද්‍ර කර ගෙන, සේයා දැරිය කේන්ද්‍ර කර ගෙන පාර්ලිමේන්තුව දක්වා පැමිණ තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපි අද මේ ගරු සභාවේදී කථා ගණනාවකට ඇහුම්කන් දුන්නා. අපි කාට හෝ මේ සමාජයට කීමට හැකියාවක් තිබුණා නම්, එහෙම නැත්නම් කියන්න වුවමනාවක් තිබුණා නම් මෙම ගැටලුවට සැබෑ උත්තරය එල්ලුම් ගහ නොව මිනිසුන්ව දැනුවත් කිරීම හා මිනිසුන්ගේ හැඟීම් දැනුවත් කිරීමයි කියා එය ඉතා වටිනවා. නමුත් ඒ ටික කියා ගන්න පුළුවන් දේශපාලනඥයෙකු දිවුලපිටියෙන් හොයා ගන්න අමාරු වුණා කියා මම හිතනවා. සියලු දෙනා පාරට බැහැලා උද්ඝෝෂණ කළා, සියලු දෙනා කෑ මොර දුන්නා. එතැන නා නා ප්‍රකාර ජාතියේ ජනතාව සිටියා. කවුරු හිටියත් -දේශපාලනඥයන් සමඟම- සියලු දෙනා එකතු වෙලා කිව්වේ, "එල්ලුම් ගහ ගෙනෙන්න ඕනෑ." කියා. එහිදී දේශපාලඥයන් විධියට ඒ ජනතාව අදහස් කළ දෙයම සිදු කරනවාද, එහෙම නැත්නම් ජනතාවට හරි දේ පෙන්වා දෙනවාද කියන ප්‍රශ්නය අප තුළ තිබුණා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද දින සභාව කල් තබන අවස්ථාවේ ගෙන ආ යෝජනාව ස්ථිර කරමින් අපේ ගරු රන්ජන් රාමනායක නියෝජ්‍ය අමාත්‍යවරයා ප්‍රකාශ කළ දේ ගැනත් මට යම් කිසි කනගාටුවක් ඇති වුණා. එතුමා නියෝජ්‍ය අමාත්‍යවරයෙකු නිසා එතුමාට එම යෝජනාව ගෙනෙන්න බැරිය, ඒ හේතුවෙන් මන්ත්‍රීතුමියට දුන්නාය කියා එතුමා කිව්වා. නමුත් එතුමා ඊටත් කලින් කිව්වා, "එතුමා කෝටියක් හරි දීලා මේ දරුවාව බේරා ගන්න පුළුවන් තත්ත්වයකයි සිටියේ." කියා. එතුමා දැන් මේ ගරු සභාවේ නැහැ. නමුත් මගේ මේ කථාව හැන්සාඩ්ගත වෙයි. එතුමාට මේ නියෝජ්‍ය ඇමතිකම පොඩ්ඩක් මාසයකට, දෙකකට පැත්තකින් තබා මේ දරුවා වෙනුවෙන් මේ යෝජනාව ගෙනෙන්න බැරුව ගියේ ඇයි කියා මම එතුමාගෙන් අහනවා. නියම දේශපාලනඥයෙකුගේ, නියම දේශපාලනය කථා කරන පුද්ගලයෙකුගේ චරිතය ආදර්ශයෙන් තමයි රටට දෙන්න ඕනෑ. ඒක තමයි මගේ හැඟීම වන්නේ. ඒ දේ සිද්ධ වුණේ නැහැ. නමුත් මේ කතිකාවත බොහොම වැදගත්. මෙය කාලෝචිත කතිකාවතක්. කාන්තා හා ළමා කටයුතු අමාත්‍යතුමියත් මේ අවස්ථාවේ මේ ගරු සභාවේ ඉන්නවා. ඔබතුමියටත් මේ සම්බන්ධයෙන් වගකීමක් තිබෙනවා. අද ගම්වලට ගිහිල්ලා ජනතාවට සේවය කරන නිලධාරීන් දහ දොළොස්දෙනකු ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවල ඉන්නවා. පවුල් සෞඛ්‍ය සේවිකාව, සමෘද්ධි නිලධාරියා, ග්‍රාම නිලධාරියා, කෘෂිකර්ම පර්යේෂණ නිෂ්පාදන සහකාර නිලධාරියා, උපාධිධාරී නිලධාරියා වැනි නිලධාරීන් ගණනාවක් අද ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල තුළ සිටින අතර ඒ අයට ගමට ගිහිල්ලා කරන්න ලොකු කාර්ය භාරයක් අද තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඊට අමතරව සමායෝජක ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් ඉන්නවා. වතාවක් අපේ අතුරලියේ රතන ස්වාමීන් වහන්සේ දිවුලපිටිය සම්බන්ධීකරණ කමිටුව මෙහෙයවූවා. ඒ අවස්ථාවේ උන් වහන්සේ ඒ ගම්වලට ගිහිල්ලා මෙවැනි දේවල් ගැන වැඩමුළු පැවැත්වූවා. අද ඒවා සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ. ඒ ගැන අපට කනගාටුවක් තිබෙනවා. අපි ඉල්ලා සිටින්නේ මේ වැඩසටහන් කඩිනමින් ගමට එවන්නය කියලායි. අවශ්‍ය වන්නේ එල්ලුම් ගහ ගමට එවන එක නොවෙයි; වැඩ සටහන්, වැඩ පිළිවෙළවල් ගමට එවන එකයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රජයේ වැඩ පිළිවෙළ දිහා බලාගෙන ඉන්දැද්දී යම්තාක් දුරට අප දකින කාරණා තිබෙනවා. අද බෝ නොවන රෝග සම්බන්ධයෙන් රජයේ අමාත්‍යවරු කියන්නේ මොකක්ද? බෝ නොවන රෝග ඇති වන ආහාර වර්ගවලට බදු වැඩි කරන්න ඕනෑය කියලායි. ඒක නොවෙයි සිද්ධ විය යුත්තේ. ඒ වාගේම කියනවා වාහන ආනයනය කරනවා වැඩියි, ඒවාට වැඩි බදු අය කරන්න ඕනෑයි කියලා. ඒක නොවෙයි සිද්ධ විය යුත්තේ. ඒ වාගේම අපචාර සිදු වනවා වැඩියි, මරන්න ඕනෑයි කියලා කියනවා. ඒක නොවෙයි සිද්ධ විය යුත්තේ. ඇත්ත වශයෙන්ම ප්‍රශ්නවලට නියම උත්තර සෙවීමයි සිද්ධ විය යුත්තේ කියන එක මා මේ විද්වත් සභාවට කියනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ සඳහා කඩිනමින් වැඩ පිළිවෙළක් හැදිය යුතුයි. පෙන්නුම් කරන්න විතරක් හදන වැඩ පිළිවෙළක් නොවෙයි, යථාර්ථයක් වන වැඩ පිළිවෙළක් හදලා කටයුතු කරන්නය කියන ඉල්ලීම කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා. බොහොම ස්තුතියි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
බොහොම ස්තුතියි. ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ මන්ත්‍රීතුමා වෙනුවෙන් වැඩිපුර විනාඩි දෙකක් ලබා දුන්නා.

මීළඟට ගරු අ. අරවින්ද් කුමාර් මන්ත්‍රීතුමා. ඔබතුමාට තිබෙන්නේ ඉතා සුළු වේලාවක්.

[பி.ப. 6.13]

ගරු අ. අරවින්ද් කුමාර් මහතා
(மாண்புமிகு அ. அரவிந்த் குமார்)
(The Hon. A. Aravindh Kumar)
கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி. இன்று இங்கே கௌரவ ஹிருணிகா பிரேமச்சந்திர அவர்கள் சிறுவர் துஷ்பிரயோகக் குற்றங்களுக்கு மரண தண்டனை வழங்கப்படுவது காலத்திற்கேற்ற ஒரு விடயமென ஓர் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை முன்வைத்திருந்தார். அதனை நான் முழுவதுமாக வரவேற்கின்றேன். ஏனெனில், இன்று இந்த நாட்டிலே நடைபெறுகின்ற குற்றச் செயல்களைப் பார்க்கின்றபோது, மரண தண்டனையானது மிக அத்தியாவசியமான ஒரு தண்டனையாகக் கருதலாம். இன்று இந்த நாட்டிலே பச்சிளங்குழந்தைகள் துடிக்கத் துடிக்கக் கற்பழிக்கப்படுவதும் அவர்கள் கொலை செய்யப்படுவதும் சர்வசாதாரண ஒரு நிகழ்வாகிக்கொண்டு வருவதை நாங்கள் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. தனது சொந்தக் குழந்தையையே தந்தை துஷ்பிரயோகம் செய்வதும் அதேபோல் சகோதரிகளைச் சகோதரர்கள் துஷ்பிரயோகம் செய்வதுமான பாதுகாப்பற்ற ஒரு நிலைமை ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இருப்பதை நாங்கள் பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இதற்கெல்லாம் காரணம், இவ்வாறான கடுமையான தண்டனைகள் அமுல்படுத்தப்படாமைதான். இந்த நாட்டிலே மரண தண்டனை என்பது சட்டரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு தண்டனையாக இருந்தும் பல்வேறு காரணங்களுக்காக அது நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றது. பாரிய குற்றச் செயல்களைத் தடுக்காமல் நாங்கள் வெறுமனே நீதி, நியாயத்தைப் பற்றியும் மனித உரிமைகளைப் பற்றியும் பேசிக்கொண்டிருப்பதிலே அர்த்தமில்லை.

அதேபோல் இன்று போதைப்பொருட்களின் பாவனை மிக அதிகரித்துக்கொண்டு போவதை நாம் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. போதைப்பொருள் தொடர்பான குற்றவாளிகளுக்குக்கூட மரண தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது இந்த நாட்டின் சட்டமாக இருந்தாலும் அவ்வாறான ஒரு தண்டனை வழங்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, இந்த நாட்டிலே குற்றம் செய்பவர்களுக்குப் பயமில்லாத ஒரு தன்மை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இன்று நாங்கள் விசேடமாக மத்திய கிழக்கு நாடுகளைப் பார்த்தால், அங்கே குற்றவாளிகளுக்கு மிகக் கொடூரமாகத் தண்டனை வழங்கப்படுவதைக் காணலாம். இவ்வாறு செய்யும்போது, குற்றங்கள் செய்யக்கூடாது, குற்றங்கள் செய்தால் இதே தண்டனைதான் தமக்கும் கிடைக்கும் என்ற அந்தப் பயம் இயல்பாகவே மனதில் உருவாகும்.

நான் ஒரு விடயத்தை இந்த இடத்திலே கூறவேண்டும். இன்று நீதிமன்றங்களிலே மரண தண்டனை விதிக்கப்படுகின்றது. அவ்வாறு மரண தண்டனை விதிக்கப்படும்போது குற்றவாளி நீதிமன்றத்திலே கதறி அழுவதையும் மயக்கமடைந்து விழுவதையும் நாங்கள் பார்த்திருக்கின்றோம். அப்படியென்றால், மரண தண்டனையானது அந்தக் குற்றவாளியின் மனதில் ஒரு தாக்கத்தையும் கொடூரமான ஒரு பயத்தையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. ஆகவே, மரண தண்டனை அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்தத் தண்டனையை

[ගරු අ. අරවින්ද් කුමාර් මහතා]

அமுல்படுத்த வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகுமெனக் கூறி, வாய்ப்பளித்த பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு மீண்டும் நன்றி தெரிவித்து, விடைபெறுகின்றேன். நன்றி.

[අ.භා. 6.17]

ගරු චන්ද්‍රානි බණ්ඩාර මහත්මිය (කාන්තා හා ළමා කටයුතු අමාත්‍යතුමිය)
(மாண்புமிகு (திருமதி) சந்திராணி பண்டார - மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்கள் அமைச்சர்)
(The Hon. (Mrs.) Chandrani Bandara - Minister of Women and Child Affairs)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද දින බොහොම කාලෝචිත යෝජනාවක් පිළිබඳව මේ ගරු ගරු සභාවේ කතිකා කරන අවස්ථාවේ, මේ සම්බන්ධයෙන් විශේෂයෙන් අමාත්‍යාංශය හරහා ඉදිරියේදී ක්‍රියාත්මක කරන්න බලාපොරොත්තු වන අදහස් හා යෝජනා කිහිපයක් ගැන විෂය භාර අමාත්‍යවරිය හැටියට අදහස් කිහිපයක් ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාව ලබා දීම පිළිබඳව ඔබතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙනවා.

කැබිනට් අමාත්‍යවරියක් හැටියට අටවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ පළමුවෙන් කරන කථාවේදී මා කියන්න කැමැතියි, විෂයභාර ඇමතිවරිය හැටියට වැඩ භාර ගත්ත දවසේ ඉඳලා බොහොම සංවේදී අවස්ථාවලටයි, සිදු වීම්වලටයි මට මුහුණ දෙන්න සිදු වුණේ කියන එක. ඇත්තටම මේ සිදු වන සිදු වීම් පිළිබඳව අපි ස්ථිරසාර විසඳුම් සොයන්න අවශ්‍යයි. දැඩි දඬුවම් පැමිණවීමත්, එල්ලුම්ගහ ගෙන ඒමත් මේ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් නොවෙයි කියන එකයි මගේ මතය. විශේෂයෙන්ම සිවිල් ජන සමාජය මේ පිළිබඳව දැඩි අවබෝධයකින් කටයුතු කළ යුතු වෙනවා.

සේයා දැරියගේ සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් විශාල ආන්දෝලනයක් රට පුරා ඇති වුණා. මාත් ඒ අවස්ථාවේදී එම දැරියගේ නිවසට ගියා. ඒ අවස්ථාවේදී අපි දැක්කා, ඒ හිටපු ජනතාව කොයි විධියේ තත්ත්වයකටද පත් වෙලා සිටියේ, මොන තරම් වෛරයකින්ද ඔවුන් කථා කළේ කියලා. ඔවුන් විවිධ පුද්ගලයන්ට ඇඟිල්ල දික් කළා. ඒ වාගේ බොහොම භයානක තත්ත්වයක් ඒ වටපිටාව තුළ තිබුණා. අපි අමතක කරන්න හොඳ නැහැ, අපි එකිනෙකා හා බැඳුණු, එකිනෙකා හඳුනාගත්ත මනා අවබෝධයෙන් කටයුතු කරන සංස්කෘතික උරුමක්කරුවන් වන බව. අපේ පවුල තුළ ඉන්නේ අම්මා, තාත්තා, දුවා දරුවන්, සහෝදර සහෝදරියන් කියන මේ හැම දෙනාම එකට එකතු වෙලා කටයුතු කරන, සාරධර්මවලින් පෝෂණය වුණු පිරිසක්. හැබැයි අද වන විට මේ තත්ත්වය මේ සමාජය තුළ කොයි දෙසටද ගමන් කරන්නේ, අපේ සංස්කෘතික උරුමය කුමක්ද කියන කාරණය ප්‍රශ්නයක් වෙලා තිබෙනවා.

මට මේ වෙලාවේදී මතක් වෙනවා, අපේ ගරු ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමන් කළ ප්‍රකාශයක්. මෙවැනි වැරදිවලට දඬුවම් පැමිණවීමට ක්‍රමවේදයක් පාර්ලිමේන්තුවේ බහුතර කැමැත්ත මත සලස්වන්න ඕනෑය කියා එතුමා ප්‍රකාශ කළා.

විශේෂයෙන්ම අපේ හිරුනිකා ප්‍රේමචන්ද්‍ර මන්ත්‍රීතුමිය අද ගෙනා යෝජනාව බොහොම කාලෝචිත යෝජනාවක්. අද එය දැඩිලෙස සමාජගත වුණු ප්‍රශ්නයක් බවට පත්වෙලා තිබෙනවා. මේ කරුණ මේ සමාජය තුළ මීට වැඩිය සාකච්ඡාවට භාජන කළ යුතු කරුණක් ලෙසට මාත් විශ්වාස කරනවා. නමුත් මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක කිරීම හරහා මේ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් සොයන්නට අපට පුළුවන් කියා මම විශ්වාස කරන්නේ නැහැ.

විෂය භාර අමාත්‍යතුමිය හැටියට මම හිතනවා, මේ සම්බන්ධයෙන් ඉදිරියේදී කරන්න ඕනෑය කියලා හිතන, අපි හඳුනා ගෙන තිබෙන යෝජනා කීපයක් මේ සභාවට යොමු කරන්නට ඕනෑය කියලා.

ශ්‍රී ලංකාවේ ජන සමාජයේ කාලාන්තරයක් තිස්සේ පැවතෙන පන්ති පරතරය හේතුවෙන් ඇති වෙලා තිබෙන දිළිඳුභාවය මේ කරුණු කාරණාවලට තුඩු දීලා තිබෙනවා. සම්පත් නිසියාකාරව බෙදී නොයෑම නිසා මතුව ඇති ගැටලු හා අර්බුද හමුවේ පැන නඟින වෛරය, සමාජ අනවබෝධය, නූගත්කම, අධ්‍යාපන විෂමතා මත ගොඩනැඟුණු සමාජ ගැටලු, දීර්ඝ කාලීන මානසික පීඩා, මානසික ව්‍යාකූලතා හේතුවෙන් ඇතිව තිබෙන මානසික ව්‍යාධි තත්ත්ව හා මානසික ආතතිය, කුඩා කල අපයෝජනයට ලක් වීම, දෙමාපියන් අතහැර යෑම -විශේෂයෙන්ම මව- රැකබලා ගන්නකුගේ පූර්ණ රැකවරණයට භාජන නොවීම වැනි හේතු මත මේ වාගේ ප්‍රශ්න ඇති වෙලා තිබෙනවා.

නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී මේ වාගේ කරුණු කාරණාවලට අවධානය යොමු කළ යුතුයි කියලා අපි විශ්වාස කරනවා. දැනට අධිකරණ ක්‍රියාවලියේ අර්බුද, ගැටලු පවතින ස්ථාන සංශෝධනය කරමින් නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම කඩිනම් කරන්න ඕනෑ. ළමා ලිංගික අපයෝජන සිදුවීම් වැළැක්වීම සඳහා අපේ රටේ නීති පද්ධතියේ ඇති බරපතළ අඩු ලුහුඬුකම් හා වර්තමානයේ මේ සම්බන්ධයෙන් පවත්නා විවිධ සමාජ ගැටලු යන කරුණු දෙකම සලකා දිගුකාලීන විසඳුම්වලට අපි යා යුතුයි.

ඒ විතරක් නොවෙයි. නීතිමය පද්ධතිය පිළිබඳව සලකා බැලීමේදී නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමට, කාර්යක්ෂම කිරීමට හා කඩිනම් කිරීමට ප්‍රමුඛතාවක් ලබා දෙන්න ඕනෑ. ළමා ලිංගික අපයෝජන සිද්ධීන්වලට අදාළ නඩු විභාග සඳහා වෙනම උසාවි ඇති කරන්න ඕනෑ. එසේ කිරීමට අපහසුතාවක් තිබෙනවා නම් මෙවැනි නඩු කඩිනමින් විභාග කර විසඳුම් ලබා දීමට රට පුරා උසාවිවලට එක දිනයක් වෙන් කළ යුතුයි. වර්තමානයේ මෙවැනි අපයෝජන පිළිබඳ පැමිණිලි විභාග කිරීමට අවුරුදු 8ක් හෝ ඊට වඩා වැඩි කාලයක් ගන්නවා. ඒ වාගේම ළමා අපයෝජන සම්බන්ධයෙන් පැමිණිලි කිරීමට හා කඩිනම් විසඳුම් ලබා දීමට මහාධිකරණ පද්ධතියකුත් ස්ථාපිත කරන්න ඕනෑය කියලායි අපි විශ්වාස කරන්නේ.

අපට ලැබී තිබෙන දත්ත අනුව මෙවැනි ළමා ලිංගික අපයෝජන සම්බන්ධයෙන් වූ පැමිණිලි 4,000ක් පමණ මහාධිකරණවල හා නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුව තුළ ගොඩ ගැසී තිබෙන බවට වාර්තා වෙලා තිබෙනවා. ඒවා කඩිනමින් විභාග කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් අපි ඇති කරන්න ඕනෑ. ඒ සඳහා පළාතකට අතිරේක මහාධිකරණයක් පිහිටුවීම ඉතාම කාලෝචිතයි කියා විශ්වාස කරනවා.

විශේෂයෙන්ම මෙම ළමා අපයෝජන සිද්ධීන් සඳහා ඇති නීතිමය ප්‍රතිපාදන පිළිබඳව නැවත ඇගැයීම් කළ යුතුව තිබෙනවා. ඒ තුළින් ළමා අපයෝජන සම්බන්ධයෙන් දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයෙන් ලබා දී ඇති උපරිම දඬුවම ලබා දීම සහතික කිරීම හා නව මාර්ගෝපදේශ ප්‍රතිපත්ති හඳුන්වා දීම කළ යුතුයි කියා විශ්වාස කරනවා. ඒ වාගේම ළමුන් සම්බන්ධ සේවා සපයන පොලීසිය, පරිවාස හා ළමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුව, නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුව හා අධිකරණය වැනි සියලු ආයතන දේශපාලන බලපෑම්වලින් තොරව වෘත්තීමය වශයෙන් විශේෂ හා ළමා කේන්ද්‍ර වූ ස්වාධීන අංශ ලෙස ක්‍රියාත්මක වීමට කටයුතු සැලසුම් කරන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම මෙම ආයතනවල නිලධාරින් එම ප්‍රදේශයේ ජනතාව කථා කරන භාෂාවෙන් රාජකාරිය ඉටු කරන්න ඕනෑ. සාක්ෂි එකතු කිරීමේදී මීට වඩා ඔවුන්ට සමීප වෙලා, ඒ අය තේරුම් ගෙන කටයුතු කරන්න ඕනෑය කියා විශ්වාස කරනවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. විශේෂයෙන්ම අපි මතක් කරන්න ඕනෑ, නිලධාරින් විසින් සිවිල් සමාජ ශක්තිමත් කිරීම හා අදාළ ක්ෂේත්‍ර පිළිබඳව ඔවුන් හොඳින් දැනුවත් කිරීම් කරන්න ඕනෑය කියලා. අපරාධ සම්බන්ධයෙන් සමාජ මාධ්‍ය භාවිතය පිළිබඳ නීති-රීති වැඩි කරන්න ඕනෑ. සමාජ මාධ්‍ය මෙවලම් භාවිත කිරීමෙන් අපරාධවලට පෙළඹීමේ ඇති අවදානමේ ප්‍රවණතාව අඩු කිරීම සඳහා දැනුවත් කිරීම් කරන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම අනාරක්ෂිත අවදානම් තත්ත්වයෙන් මිදීමට දරුවන් දැනුවත් කිරීම, දෙමවුපියන් හා වැඩිහිටියන් දැනුවත් කිරීම ක්‍රමවත් අයුරින් හා විධිමත්ව සිදු කරන්න අවශ්‍ය වනවා. ඒ දැනුවත් කිරීම් මාධ්‍ය මඟින් ප්‍රචලිත කරන්න ඕනෑ. ඉදිරියේදී මේ වාගේ දේවල් සාකච්ඡා මාර්ගයෙන් ක්‍රියාත්මක කරන්න බලාපොරොත්තු වනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ වාගේම කුඩා කල සිටම දරුවන් සාර ධර්ම අධ්‍යාපනය කෙරෙහි යොමු කරවීම අවශ්‍ය වනවා. වර්තමානයේ දරුවන්ට දහම් පාසල් අධ්‍යාපනය ලබා දීම බොහෝ විට මඟ හැරී ගෙන යනවා. අපි දැක්කා, විශේෂයෙන්ම උතුරු පළාතේ දරුවන් ආගම දහම පැත්තට යොමු වීම අඩු වෙලා තිබෙන බව. පසු ගිය සතියේ අපි යාපනය දිස්ත්‍රික්කයට ගිය අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් මේ සිදු වීම් පිළිබඳව විමසා සිටියා. ඒ අවස්ථාවේදී අපට මේ සම්බන්ධව ආරංචියක් ලැබුණා. ඒ නිසා මා හිතන හැටියට සාර ධර්ම, දහම් පාසල් අධ්‍යාපනය හා පාසල් අධ්‍යාපනය පැත්තෙන් මීට වඩා දැනුවත් කිරීම් කරන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම දෙමවුපියන් මීට වඩා දරුවන් ගැන අවධානය යොමු කර, දරුවන්ට මීට වඩා සමීප වෙලා, දරුවන් වෙනුවෙන් මීට වඩා කාලය යොමු කර ඒ දරුවන් එක්ක කටයුතු කිරීම අවශ්‍යයි. එහෙම වුණොත් මෙවැනි දේවල් අවම කර ගන්න අපට පුළුවන් වෙයි කියා මා හිතනවා.

කාලය හරස් වී තිබෙන නිසා අවසාන වශයෙන් මේ කාරණයත් මතක් කරනවා. කිහිප දෙනෙක්ම මේ කථාව කිව්වා. ආසියානු රටවල් කිහිපයක මරණ දඬුවම නියම වෙලා තිබුණත්, අපි දකින විධියට ඒ රටවලත් මෙවැනි සිදුවීම් අවම වෙලා නැහැ. ඒ නිසා ඉදිරියේදී අපි මීට වඩා සමාජය දැනුවත් කරලා, මේ සම්බන්ධව පුළුල් විධියේ කතිකාවක් ඇති කරලා, පුළුවන් හැම අංශයකින්ම නීතිමය පැත්ත ශක්තිමත් කරලා කටයුතු කළොත් මීට වඩා වෙනසක් මේ රට තුළ ඇති කර ගන්න පුළුවන් වෙනවා.

විශේෂයෙන්ම විෂය භාර ඇමතිතුමිය හැටියට මමත්, අපේ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්තුමිය ඇතුළු සියලුම නිලධාරින් එකතු වී ඉදිරි අවුරුදු පහ තුළ මේ සම්බන්ධව විශේෂ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවාය කියමින්, මාගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

එකල්හි වේලාව අ. භා. 6.30 වුයෙන් නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවිමසා පාර්ලිමේන්තුව කල් තබන ලදී.

පාර්ලිමේන්තුව ඊට අනුකූලව, 2015 ඔක්තෝබර් මස 07 වන බදාදා අ. භා. 1.00 වන තෙක් කල් ගියේ ය.

அப்பொழுது, பி. ப. 6.30 மணியாகிவிடவே பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் வினா விடுக்காமலேயே பாராளுமன்றத்தை ஒத்திவைத்தார்.

அதன்படி பாராளுமன்றம், 2015 ஒக்ரோபர் 07, புதன்கிழமை பி. ப. 1.00 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது

It being 6.30 p.m., MR. DEPUTY SPEAKER *adjourned Parliament without Question put.*

Adjourned accordingly until 1.00 p.m. on Wednesday, 07th October, 2015.

සැ.යු.

මෙම වාර්තාවේ අවසාන මුද්‍රණය සඳහා ස්වකීය නිවැරදි කළ යුතු තැන් දක්වනු රිසි මන්ත්‍රීන් මින් පිටපතක් ගෙන නිවැරදි කළ යුතු ආකාරය එහි පැහැදිලිව ලකුණු කොට, පිටපත ලැබී දෙසතියක් නොඉක්මවා **හැන්සාඩ්** සංස්කාරක වෙත ලැබෙන සේ එවිය යුතුය.

குறிப்பு

உறுப்பினர் இறுதிப் பதிப்பிற் செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களைத் தமது பிரதியில் தெளிவாகக் குறித்து அதனைப் பிழை திருத்தப்படாத பிரதி கிடைத்த இரு வாரங்களுள் **ஹன்சாட்** பதிப்பாசிரியருக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in their copy and sent to the Editor of HANSARD within two weeks of receipt of the uncorrected copy.

Contents of Proceedings :

Final set of manuscripts Received from Parliament :

Printed copies dispatched :

හැන්සාඩ් වාර්තා
කොළඹ 5, පොල්හේන්ගොඩ, කිරුළපන පාර, අංක 163 දරන ස්ථානයෙහි පිහිටි
රජයේ ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ පිහිටි රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයෙන්
මිල දී ගත හැක.

මෙම හැන්සාඩ් වාර්තාව www.parliament.lk වෙබ් අඩවියෙන්
බාගත හැක.

ஹன்சாட் அறிக்கையின் பிரதிகளை
இல. 163, கிருலப்பனை வீதி, பொல்ஹேன்கொட, கொழும்பு 5இல் அமைந்துள்ள
அரசாங்க தகவல் திணைக்களத்தின் அரசாங்க வெளியீடுகள் அலுவலகத்தில்
பணம் செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இந்த ஹன்சாட் அறிக்கையை www.parliament.lk எனும் இணையத்தளத்திலிருந்து
பதிவிறக்கம் செய்ய முடியும்.

Hansard Reports can be purchased from the Government Publications Bureau
at the Department of Government Information,
No. 163, Kirulapone Avenue, Polhengoda, Colombo 5.

This Hansard Report can be downloaded from
www.parliament.lk

ශ්‍රී ලංකා රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුවේ මුද්‍රණය කරන ලදී.